

NAINEN MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKOSSA



Naisten perusoppikirja, osa A

NAINEN MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEE SUKSEN KRISTUKSEN KIRKOSSA

Naisten perusoppikirja, osa A

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Suomi
Päivitetty vuonna 2000

Mielipiteet ja ehdotukset

Tätä opasta koskevat mielipiteesi ja ehdotuksesi ovat tervetulleita.
Lähetä ne osoitteella:

Curriculum Planning
50 East North Temple Street, Floor 24
Salt Lake City, UT 84150-3200
USA
Sähköposti: cur-development@ldschurch.org

Mainitse nimesi ja osoitteesi, seurakuntasi ja vaarnasi. Muista mainita myös julkaisun nimi. Kerro sitten, mitä hyvää julkaisussa mielestäsi on, ja esitä mahdolliset parannusehdotuksesi.

© 1979, 1980, 1986, 1993, 1996, 2000 Intellectual Reserve, Inc.
Kaikki oikeudet pidätetään
Printed in Germany 2008

Hyväksytty englanniksi: 1/99
Hyväksytty käännettäväksi: 1/99
Alkuperäisjulkaisun nimi:
Latter-day Saint Woman: Basic Manual for Women, Part A
31113 130
Finnish

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	V
Elävä Kristus – apostolien todistus	VIII
Perhe – julistus maailmalle	X
Apuyhdistyksen julistus	XI

Evankeliumin periaatteet ja opit

1. Usko Jeesukseen Kristukseen	2
2. Parannus	13
3. Kaste – jatkuva liitto	24
4. Pyhän Hengen lahja	32
5. Todistus	40
6. Paasto	47
7. Kunnioitus	52
8. Rakkaus ja palveleminen	59
9. Siveys ja säädyllyisyys	64
10. Iankaikkinen avioliitto	71

Naiset kirkossa

11. Pappeluden tärkeys	82
12. Pappeluden toimitukset	88
13. Naiset ja pappelus	97
14. Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva nainen	103
15. Neuvotteleminen perheenjäsenten kanssa	114
16. Perheilta	121
17. Kirkon kokoukset	128
18. Lähetystyö ja perehdyttäminen	136
19. Lähetysaarnajien valmentaminen ja rohkaiseminen	145

Kodinhoito

20. Hyvä kodinhoito	154
21. Perheen raha-asioiden hoito	160
22. Perheen ravinto	168
23. Äidin ja lapsen ravinto	174
24. Sairauksien ehkäiseminen	180
25. Kotipuutarha	186
26. Kotituotanto	197

Henkilökohtainen ja perheen kehittyminen

27. Lahjojemme kehittäminen	210
28. Työllistymistä edistävien taitojen kehittäminen	218
29. Työn arvon ja vastuun opettaminen perheelle	226
30. Itsehillinnän kehittäminen ja opettaminen	235
31. Kohottavan ilmapiirin luominen kotiimme	245
32. Evankeliumin oppiminen kotona.	257
33. Valmistautuminen opettamaan.	266
34. Pyhien kirjoitusten opettaminen	275
35. Opettaminen Pyhän Hengen voimalla ja vaikutuksella	283
Kirkon presidentit	289
Hakemisto	293
Kuvaosio	305

JOHDANTO

Tämän oppikirjan käyttäminen

Tässä oppikirjassa on 35 oppiaihetta, jotka liittyvät evankeliumin peruseriaatteisiin ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon kuuluvien naisten tehtäviin. Johtajien ja opettajien tulee Hengen ohjauksen mukaan suunnitella ja opettaa näitä oppiaihteita, jotta niiden avulla voidaan käsitellä heidän vaarnansa, piirinsä tai seurakuntansa jäsenten hengellisiä, emotionaalisia ja ajallisia tarpeita.

Tätä oppikirjaa tulee käyttää sekä Apuyhdistyksen että Nuorten Naisten opetusaineistona niissä kirkon yksiköissä, joissa käytettävällä kielellä ei ole vielä julkaistu *Kirkon presidenttien opetuksia* eikä Nuorten Naisten oppikirjoja. Näissä yksiköissä kaikkien Apuyhdistyksen jäsenten ja Nuorten Naisten johtajien ja opettajien tulee saada tämä oppikirja. Paikallisten johtajien tulee tutkia julkaisussa *Opetusohjelmaa koskevia tietoja pappesusjohtajille ja apujärjestöjen johtohenkilöille* olevaa aikataulua, josta näkyy, minä vuonna käytetään oppikirjan *Nainen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa* osaa A ja minä vuonna osaa B.

Niissä kirkon yksiköissä, joissa *Kirkon presidenttien opetuksia* -kirjat sekä Nuorten Naisten oppikirjat ovat käytettävissä, tätä oppikirjaa tulee käyttää 1) lähdeaineistona Apuyhdistyksen opetukseen ensimmäisenä ja neljäntenä sunnuntaina sekä kodin, perheen ja henkilökohtaisen elämän kehittämisessä, 2) lisäaineistona Nuorten Naisten opetuksessa sekä 3) silloin kun siitä ilmoitetaan, Apuyhdistyksen ”Opetuksia aikaamme varten” -oppiaiheissa neljäntenä sunnuntaina. Näissä yksiköissä Apuyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Melkisedekin pappouden johtajien ja opettajien tulee saada tämä oppikirja. Lisäksi johtajat voivat kannustaa Apuyhdistyksen sisaria ostamaan tämän oppikirjan kotiin henkilökohtaista opiskelua ja perheen opettamista varten.

Opettamaan valmistautuminen

Tässä oppikirjassa olevia opettamisen apuvälineitä ovat osio ”Opettajan valmistautuminen”, opettajan esitettäväksi ehdotetut kysymykset, ehdotukset luokan osallistumisesta sekä ohjeet kuvien ja kaavioiden

käytöstä. Keskustelukysymysten ja ehdotettujen opetusmenetelmien lisäksi opettajat voivat halutessaan käyttää muita menetelmiä tai lähestymistapoja, jotka he ovat havainneet tehokkaiksi keinoiksi saada luokansa jäsenet mukaan ja edistää osallistumista ja oppimista. Melkein jokaisessa oppiaiheessa ehdotetaan taulun käyttöä, joten jos on mahdollista, opettajan tulee järjestää käyttöön taulu ja liitua jokaista oppiainetta varten. Monet havaintovälineet kuten julisteet, joita ehdotetaan käytettävän, voidaan piirtää tai kirjoittaa tauluun. Muita ehdotuksia opettamiseen on myös julkaisuissa *Opettamisen opas*, 2001 (34595 130) sekä *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000 (36123 130).

Luokan jäseniä tulee kannustaa valmistautumaan luokan keskusteluun tutkimalla annettua oppiainetta viikon aikana. Heidä tulee myös kannustaa tuomaan mukaansa pyhät kirjoitukset.

Vammaisten jäsenten mukaan ottaminen

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Jeesus nousi vuorelle lähellä Galileanmerta.

”Hänen luokseen tuli paljon kansaa mukanaan rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja monia muita. Heidät asetettiin hänen eteensä, ja hän paransi heidät.

Ihmiset hämmästyivät nähdessään, kuinka mykät puhuivat, raajarikot tervehtyivät, rannat kävelivät ja sokeat näkivät, ja he ylistivät Israelin Jumalaa.” (Matt. 15:30–31.)

Vapahtaja antoi meille esimerkin tuntiessaan sääliä vammaisia kohtaan. Käydessään nefiläisten luona ylösnousemuksensa jälkeen Hän sanoi:

”Katso, minun sydämeni on täynnä sääliä teitä kohtaan.

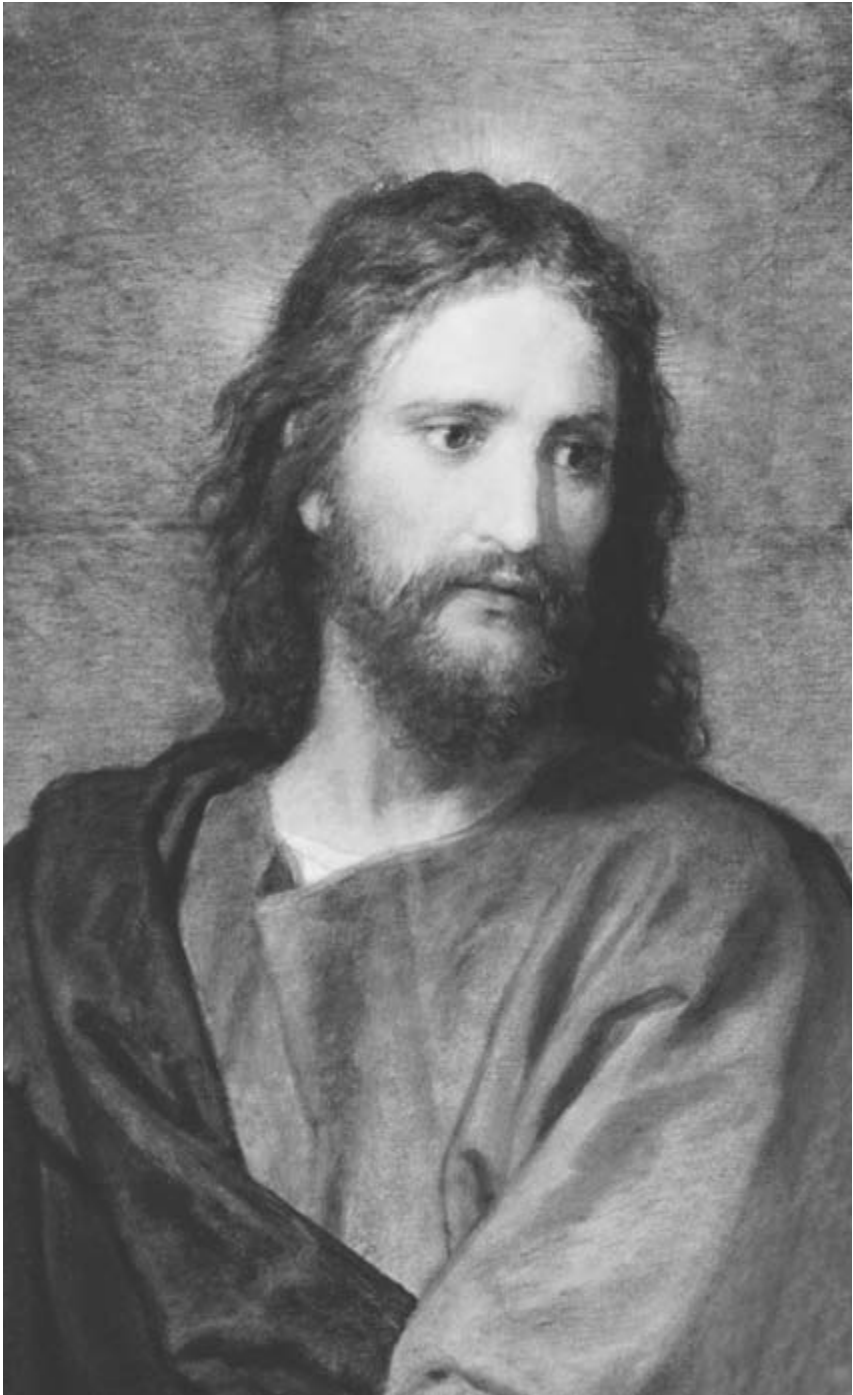
Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastuneita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä minun käy teitä sääli; sydämeni on täynnä armoa.” (3. Nefi 17:6–7.)

Opettajana kirkon luokkahuoneessa sinulla on erinomainen tilaisuus osoittaa sääliä. Vaikka opettajia ei yleensä ole koulutettu antamaan ammattiapua vammaisille luokan jäsenille, heillä tulee olla halu ymmärtää näitä jäseniä ja ottaa heidät mukaan luokan oppimistoimintoihin. Luokan jäsenet, joilla on henkisiä, fyysisiä, emotionaalisia ja muita ongelmia, voivat tarvita erityistä huomiota. Seuraavien ohjeiden pitäisi auttaa sinua tavoittamaan jokainen jäsen:

- Pyri ymmärtämään jokaisen luokan jäsenen tarpeet ja kyvyt.

- Tarkista etukäteen luokan jäseneltä, voitko pyytää häntä lukemaan, rukoilemaan tai osallistumaan muulla tavoin. Esitä sellaisia kysymyksiä kuten ”Miltä sinusta tuntuu lukea luokassa ääneen?” tai ”Olisitko halukas pitämään luokassa rukouksen?” Jos sopii, kysy pappeusjohtajilta, vanhemmilta ja perheenjäseniltä jäsenen erityistarpeista.
- Yritä lisätä ja parantaa vammaisen jäsenen osallistumista ja oppimista.
- Huolehdi siitä, että jokainen luokan jäsen kohtelee kaikkia muita luokan jäseniä arvostaen.
- Ole luonteva, ystävällinen ja lämminhenkinen. Jokainen Jumalan tytär tarvitsee rakkautta ja ymmärtämystä.

Opettajana kirkossa muista, että jokaisella jäsenellä on fyysisistä, henkisistä, emotionaalisista tai sosiaalisista kyvyistään riippumatta mahdollisuus edistyä kohti korotusta. Sinulla on velvollisuus auttaa kutakin henkilöä luokassasi oppimaan evankeliumin periaatteita. Muista Vapahtajan sanat: ”Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” (Matt. 25:40).



ELÄVÄ KRISTUS

APOSTOLIEN TODISTUS

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEEUSKSEN KRISTUKSEN KIRKKO

Vietettäessämme juhlaa Jeesuksen Kristuksen syntymän muistoksi, josta on kulunut kaksituhatta vuotta, me lausumme oman todistuksemme Hänen vertaansa vailla olevan elämänsä todellisuudesta ja Hänen suurenmoisen sovitushrinsa äärettömästä voimasta. Kenelläkään muulla ei ole ollut niin syvällistä vaikutusta kaikkiin niihin, jotka ovat eläneet ja jotka vielä tulevat elämään maan päällä.

Jeesus Kristus oli Vanhan testamentin suuri Jehova, Uuden testamentin Messias. Isänsä johdolla Hän oli maan Luoja. "Kaikki syntyi Sanan voimalla. Mikään, mikä on syntynyt, ei ole syntynyt ilman häntä." (Joh. 1:3.) Vaikka Hän oli synnitön, Hänet kastettiin kaiken vanhurskauden täyttämiseksi. Hän "kulki ympäri maata, teki hyvää" (Ap. t. 10:38), ja kuitenkin Häntä halveksittiin sen vuoksi. Hänen evankeliuminsa oli rauhahan ja hyvän tahdon sanoma. Hän pyysi hartaasti kaikkia seuraamaan esimerkkiään. Hän kulki Palestiinan teitä parantaen sairaita, tehden sokeat näkeviksi ja herättäen kuolleita. Hän opetti iankaikkisuuden totuuksia, kuolevaisuutta edeltävän olemassaolomme todellisuutta, maanpäällisen elämämme tarkoitusta ja Jumalan poikien ja tyttärien mahdollisuuksia tulevassa elämässä.

Jeesus Kristus asetti sakramentin muistuttamaan suuresta sovitushrastaan. Hänet vangittiin ja Häntä syytettiin valheellisesti, Hänet tuomittiin syylliseksi vihaisen väkijoukon tyydyttämiseksi ja tuomittiin kuolemaan Golgatan ristillä. Hän antoi henkensä sovittaakseen koko ihmiskunnan synnit. Hänen suuri lahjansa oli sijaistyö kaikkien niiden edestä, jotka koskaan eläisivät maan päällä.

Me todistamme juhlallisesti, että Hänen elämänsä, jolla on keskeinen asema koko ihmiskunnan historiassa, ei alkanut Betlehemiissä eikä päättynyt Golgatalla. Hän oli Isän Esikoinen, ainosyntyinen Poika lihassa, maailman Lunastaja.

Hän nousi haudasta, "esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet" (1. Kor. 15:20). Hän vieraili ylösnousseena Herrana niiden luona, joita Hän oli rakastanut elämässä. Hän palveli myös muiden lampaidsensa (ks. Joh. 10:16) keskuudessa muinaisessa Amerikassa. Hän ja Hänen Isänsä ilmestyivät nykymaailmassa nuorelle Joseph Smithille aloittaen kauan luvutun

aikojen täyttymisen armotalouden (ks. Ef. 1:10, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös).

Profeetta Joseph kirjoitti elävästä Kristuksesta: "Hänen silmänsä olivat niin kuin tulenliekki, hänen päänsä hiukset olivat valkoiset kuin puhdas lumi, hänen kasvonsa loistivat auringon paistetta kirkaammin, ja hänen äänensä oli kuin paljojen vetten pauhu, nimittäin Jehovan ääni, ja hän sanoi:

Minä olen ensimmäinen ja viimeinen; minä elän, minä olen se, joka teurastettiin; minä olen teidän puolustajanne Isän tykönä." (LK 110:3-4.)

Profeetta julisti Hänestä myös näin: "Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämä on se todistus, kaikista viimeisin, jonka me hänestä annamme: että hän elää!

Sillä me näimme hänet Jumalan oikealla puolella ja kuulimme äänen, joka todisti, että hän on Isän Ainosyntyinen,

että hän luo ja loi maailmat, että hänen kauttaan ja hänestä maailmat luodaan ja luotiin ja että niiden asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttäriä." (LK 76:22-24.)

Me julistamme juhlallisoin sanoin, että Hänen pappautensa ja Hänen kirkkonsa on palautettu maan päälle – kirkko, "jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus" (Ef. 2:20).

Me todistamme, että jonakin päivänä Hän palaa maan päälle. "Herran kunnia ilmestyy, kaikki saavat sen nähdä" (Jes. 40:5). Hän on hallitseva kuninkaiden Kuninkaana ja valitseva herrojen Herrana, ja Hänen edessään jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa ja palveleva Häntä. Jokainen meistä on seisova Hänen tuomittavanaan tekojensa ja sydämensä halujen mukaan.

Hänen asianmukaisesti asetettuina apostoleinaan me todistamme, että Jeesus on elävä Kristus, Jumalan kuulematon Poika. Hän on suuri kuningas Immanuel, joka seisoo tällä hetkellä Isänsä oikealla puolella. Hän on maailman valkeus, elämä ja toivo. Hänen tiensä on se polku, joka johtaa onneen tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa. Jumalalle kiitos Hänen jumalallisen Poikansa vertaansa vailla olevasta lahjasta.

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Joseph Smith
Thomas M. Moore
James E. Faust

KAHDENTOISTA KOORUMI

Boyd K. Packer
L. Tom Perry
David A. Bednar
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Scott D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

1. tammikuuta 2000

PERHE

JULISTUS MAAILMALLE

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEEUSKSEN KRISTUKSEN KIRKON
ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA JA KAHDENTOISTA APOSTOLIN NEUVUSTO

ME, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto, julistamme juhlallisesti, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.

KAIKKI IHMISET – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä. Sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus.

KUOLEVAISUUTTA EDELTÄVÄSSÄ MAAILMASSA henkipojat ja -tytöt tunsivat Jumalan iankaikkisena Isänään ja palvelivat Häntä sellaisena sekä hyväksyivät Hänen suunnitelmansa, jonka mukaan Hänen lapsensa voivat saada fyysisen ruumiin ja saada maanpäällistä kokemusta edistykseen kohti täydellisyyttä ja toteuttaakseen lopulta jumalallisen päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä. Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perheuhneiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä tempeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi.

ENSIMMÄINEN KÄSKY, jonka Jumala antoi Aadamille ja Eevalle, koski heidän mahdollisuuttaan aviomiehenä ja vaimona tulla vanhemmiksi. Me julistamme, että Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa. Me julistamme tämän lisäksi Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.

ME JULISTAMME, että keino, jolla kuolevainen elämä luodaan, on Jumalan säätämä. Me vahvistamme, että elämä on pyhä ja että se on tärkeä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa.

AVIOMIEHELLÄ JA VAIMOLLA on vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan sekä rakastaa

lapsiaan ja huolehtia heistä. "Lapset ovat Herran lahja." (Ps. 127:3) Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin. Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isä – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämistä.

PERHE on Jumalan säätämä. Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto. Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunnialla olemalla täysin uskollisia. Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehentäen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla. Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta. Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta. Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina. Vamma, kuolema tai muut olosuhteet saattavat vaatia yksilöllisiä sovellutuksia. Sukulaisten tulisi tarvittaessa antaa tukeaan.

ME VAROITAMME siitä, että ne, jotka rikkovat siveyden liittoa, jotka kohtelevat pahasti puolisoaan tai jälkeläisiään tai jotka jättävät perhevelvollisuudet täyttämättä, seisovat eräänä päivänä tilivelvollisina Jumalan edessä. Varoitamme edelleen, että perheen hajoaminen tuo yksilöille, yhteisöille ja kansakunnille ne onnettomuudet, joista muinaiset ja nykyiset profeetat ovat ennustaneet.

ME VETOAMME vastuuntuntoisiin kansalaisiin ja viranhaltijoihin kaikkialla sellaisten toimenpiteiden edistämiseksi, joiden tarkoituksena on ylläpitää ja vahvistaa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä.

Presidentti Gordon B. Hinckley luki tämän julistuksen osana puhettaan yleisessä Apyrhdistyksen kokouksessa, joka pidettiin 23. syyskuuta 1995 Salt Lake Cityssä Utahissa.

Me

olemme Jumalan rakkaita henkityttäriä, ja elämällämme on merkitys, tarkoitus ja suunta. Me sisaret kautta maailman olemme kaikki omistautuneet Jeesukselle Kristukselle, Vapahtajallemme ja Esikuvallemme. Me olemme naisia, joita yhdistää usko, hyve, näkemys ja rakkaus, ja me:



Vahvistamme todistustamme Jeesuksesta Kristuksesta rukouksen ja pyhien kirjoitusten tutkimisen avulla.



Etsimme hengellistä voimaa noudattamalla Pyhän Hengen johdatusta.



Omistaudumme avioliiton, perheen ja kodin vahvistamiselle.



Saamme ylevyyttä äitiydestä ja iloa naisena olemisesta.



Toitsemme palvelemisesta ja hyvistä töistä.



Rakastamme elämää ja oppimista.



Edustamme totuutta ja vanhurskautta.

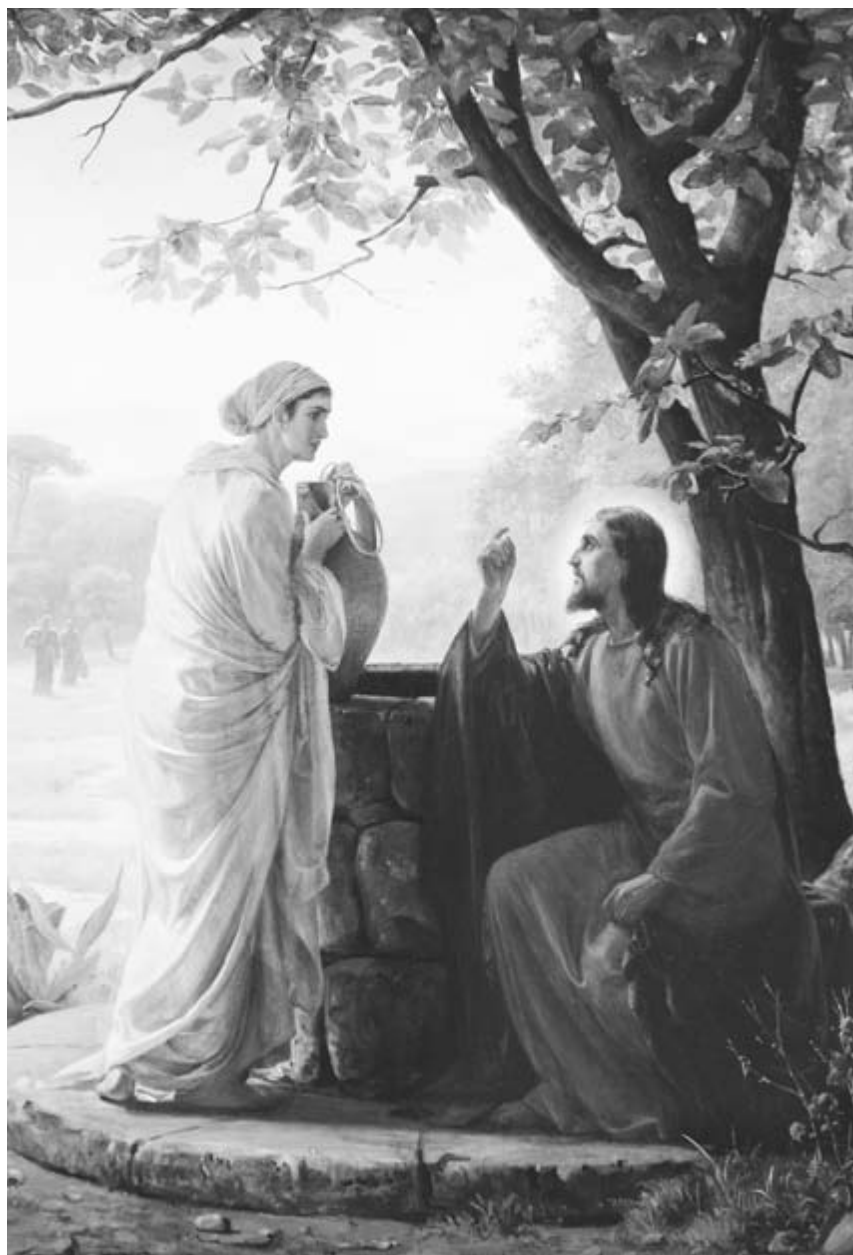


Tuemme pappetta Jumalan valtuutena maan päällä.



Toitsemme temppelin siunauksista, ymmärrämme jumalallisen päämäärämme ja pyrimme korotukseen.

EVANKELIUMIN PERIAATTEET JA OPIT



USKO JEESUKSEEN KRISTUKSEEN

O p p i a i h e 1

Tämän oppiaiheen tavoitteena on auttaa meitä vahvistamaan uskoamme Jeesukseen Kristukseen.

Mitä usko on?

”Usko ei ole täydellistä tietoa jostakin; sen tähden, jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta” (Alma 32:21).

- Mitä usko on? Millä tavalla te olette tänään käyttäneet uskoanne?

Meidän on opittava tuntemaan totuus

Kasvattaaksemme uskoa Jeesukseen Kristukseen meidän on tiedettävä, kuka Hän todella on. Me emme voi uskoa Häneen, elleimme tiedä Hänestä mitään. Me emme voi uskoa Häneen, ellei se, mitä Hänestä tiedämme, ole totta.

Harvat ihmiset maan päällä ovat nähneet Vapahtajan. Useimmat meistä eivät koskaan näe Häntä kuolevaisessa elämässä, mutta etuoikeutenamme ja velvollisuutenamme on oppia totuus Hänestä. Me voimme saada todellisen tiedon Hänestä Hengen todistuksen kautta. Se, että tiedämme totuuden Herrasta, auttaa meitä luottamaan Häneen, tottelemaan Häntä ja turvautumaan Hänen apuunsa silloin, kun omat kykymme eivät riitä auttamaan meitä.

- Miksi on tärkeää oppia totuudenmukaisia käsityksiä Jeesuksesta Kristuksesta?

”Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä.” (Hepr. 11:6.)

Me opimme tämän pyhiin kirjoitusten kohdan perusteella monia totuuksia uskosta: että ollaksemme Jumalan mielen mukaisia 1) meidän on uskottava Häneen, 2) meidän on uskottava, että Hän on olemassa, ja 3) meidän on uskottava, että Hän vastaa meille, kun me yritämme ahkerasti oppia tuntemaan Hänet tai saada apua Häneltä.



1-a, Nainen tutkii pyhiä kirjoituksia saadakseen tietoa Jeesuksesta Kristuksesta.



1-b, Lähetyssaarnaajat opettavat evankeliumia ihmisille kaikkialla maailmassa.

- Pyydä sisaria kertomaan, kuinka näiden evankeliumin tosien periaatteiden oppiminen on tuonut heille rauhaa tai onnea.
- Näytä kuvat 1-a, ”Nainen tutkii pyhiä kirjoituksia saadakseen tietoa Jeesuksesta Kristuksesta”, 1-b, ”Lähetysaarnajat opettavat evankeliumia ihmisille kautta maailman”, ja 1-c, ”Perhe tutkii pyhiä kirjoituksia yhdessä”.

Meidän tulee tutkia pyhiä kirjoituksia ja kuunnella Herran maanpäällisten palvelijoiden todistuksia saadaksemme tietää totuuden Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan. Jos olemme nöyriä ja vilpittömiä ja rukoilemme, voimme oppia tietämään itse, että Hän on taivaallisen Isämme ainosyntyinen Poika, että Hän elää tänään ja että Hän rakastaa meitä jokaista huolimatta siitä, miten epätäydellisiä olemme. Me voimme oppia tietämään, että Hän tuntee kaiken totuuden. Hän ilmoittaa tämän totuuden niille, jotka työskentelevät ahkerasti löytääkseen sen. Me voimme oppia tietämään, että Hän on oikeudenmukainen Jumala, jonka on pakko rangaista syntisiä, ja että Hän on myös armollinen Jumala niille, jotka tekevät parannuksen. Me voimme oppia tietämään, että Hän sovitti syntimme ja toi ylösnousemuksen kaikille. Usko Jeesukseen Kristukseen kasvaa meissä, kun nämä totuudet juurtuvat sydämeemme ja epäilykset ja pelot alkavat hälvetä.

- Miten pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa meitä korvaamaan epäilyksen ja pelon uskolla? Mitkä muut asiat auttavat meitä kasvattamaan uskoamme?
- Pyydä muutamia sisaria kertomaan lyhyesti, miten he ovat kasvattaneet uskoaan Jeesukseen Kristukseen.

Meidän on käytettävä uskoamme

Me voimme oppia totuuden tutkimalla pyhiä kirjoituksia, paastomalla, rukoilemalla ja kuuntelemalla toisten todistuksia. Mutta pelkkä totuuteen uskominen ei tarkoita sitä, että me käyttäisimme uskoa. On ihmisiä, jotka uskovat, että Jeesus on Vapahtajamme ja että evankeliumi on totta, mutta he eivät pidä Hänen käskyjään. Nämä ihmiset eivät käytä uskoa. Usko edellyttää tekoja. Jos meillä on usko, me luotamme siihen, että Jeesus Kristus auttaa meitä keksimään keinot elää Hänen käskyjensä mukaan.

Pyhät kirjoitukset opettavat meille:

”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämestäsi Herraan.

Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.” (Sananl. 3:5–6.)



1-c, Perhe tutkii pyhiä kirjoituksia yhdessä.

Nefi on esimerkki nuorukaisesta, joka uskoi ja luotti siihen, että Herra auttaa häntä pitämään käskyt. Herran kehotuksesta Nefin isä käski Nefiä ja tämän veljiä hakemaan heidän kansansa aikakirjat Labanilta, joka oli vaikutusvaltainen, paha mies. He pelkäsivät hyvin paljon Labania, mutta kun heitä pyydettiin tekemään tämä vaikea tehtävä, Nefi ilmaisi uskonsa Herraan. Hän sanoi: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käsklee heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

- Miksi Nefi oli halukas tottelemaan Herraa?

Tämän päivän kirkossa on monia jäseniä, sekä nuoria että vanhoja, joilla on samanlainen usko kuin Nefillä. Sisar Sachiko Hotta Nagoyasta Japanista kertoi seuraavaa:

”Ennen kuin mieheni ja minä menimme naimisiin, me sovimme, että kirkko oli tärkein asia elämässämme ja että me käyttäisimme aikamme ja ne kyvyt, mitä meillä ehkä oli, palvellaksemme kirkkoa. Mutta osoitautui, että se oli helpommin sanottu kuin tehty.

Mentyämme naimisiin mieheni ja minun oli muutettava asumaan huoneistoon, joka oli melkoisen matkan päässä kappelista. Kun ajoin polkupyörällä rautatieasemalle ja matkustin junalla seuraavaan kaupunkiin, mistä sitten jatkoin linja-autolla kappelille, matka vei puolitoista tuntia, ja jos myöhästyin ensimmäisestä junasta, niin että minun oli odotettava seuraavaa, matkaan kului yli kaksi tuntia. Tästä syystä seurakunnanjohtajan oli vaikeata antaa meille mitään tehtäviä. Lisäksi, oltuamme naimisissa kolme kuukautta, mieheni sairastui vakavasti ja joutui sairaalaan, joten minun oli mentävä työhön elättääkseni meidät. Joka päivä työn jälkeen menin katsomaan miestäni sairaalaan ja yritin sen jälkeen päästä kappelille, mutta päivässä ei kerta kaikkiaan ollut riittävästi tunteja.

Se vaivasi minua, ja tiesin, että jos asuisimme lähempänä kirkkoa, voisin saada tehtävän kirkossa. Mutta maa kappelin lähistöllä oli hyvin kallista, eikä meillä ollut varaa edes vuokrata asuntoa niin kalliilta asuinalueelta, saattikka ostaa sieltä kotia. Järkevästi ajatellen minun piti tietää, että se oli mahdotonta, mutta [pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että jos rukoilee aina, rukoukset kuullaan]. (Ks. Luuk. 18:1–5.) Siksi rukoilin lakkaamatta. En tiennyt, miten Herra pystyisi vastaamaan niin mahdottomaan pyyntöön, mutta minä vain rukoilin. Pian tämän jälkeen setäni, jonka talo oli vain 13 minuutin matkan päästä kappelista, päätti yhtäkkiä muuttaa muualle ja tarjosi meille kauniin talonsa. Tiesin, että rukoukseemme oli vastattu. Olimme hyvin onnellisia, koska viimeinkin saatoimme tehdä työtä kirkossa. Näihin aikoihin mieheni

oli päässyt sairaalasta, ja me pystyimme yhdessä käymään kokouksissamme.

Muuttomme jälkeen kirkko ilmoitti suunnitelmista rakentaa kappeli Nagoyaan, ja kaikki alkoivat tehdä kovasti työtä ansaitakseen rahaa rakennusrahastoon. Vähän sitä ennen mieheni oli päättänyt perustaa oman yrityksen – leipomon. Taaskin olimme hyvin niukoissa varoissa, sillä olimme käyttäneet kaikki säästömmme aloittaaksemme yrityksen ja elimme minun palkallani. Emme tienneet, miten pystyisimme auttamaan rakennusrahaston kartuttamisessa, erityisesti koska odotin lasta enkä pystyisi enää kauan käymään työssä. Vaikka mieheni liikeyritys kasvoi hiljalleen, me emme ansainneet riittävästi elääksemme, maksaaksemme rakennusrahastoon ja varautuaksemme vauvan tuloon. Olin työssä niin kauan, että sain sen vuoden palkanlisän, ja säästin sen tulevan lapsemme aiheuttamia kustannuksia varten. Muuta rahaa meillä ei ollut.

Eräänä iltana seurakunnanjohtaja soitti meille ja sanoi, että puuttui enää hiukan rahaa, jotta rakennusrahasto olisi täysimääräinen, ja hän kysyi, voisimmeko me mitenkään auttaa. Ainoa raha, mitä meillä oli, oli lasta varten, joka pian syntyisi, ja koska meillä ei ollut muuta, emme voineet antaaakaan muuta. Sinä iltana veimme rahan seurakunnanjohtajalle. Summa riitti juuri ja juuri täyttämään seurakunnan osuuden uuden kappelin rakennusrahastosta.

Emme jälkeinpäin huolehtineet, mistä saisimme rahaa lapsemme aiheuttamien kulujen kattamiseen; me tiesimme, että Herra pitäisi huolta meistä. Luonnollisesti olin hieman huolissani, mutta aina kun aloin ajatella asiaa, mieleni oli rauhallinen.

Seuraavassa kuussa mieheni palkattiin – – kokopäivätyöhön – – Nagoyan alueelle. Emme edes tienneet, että sellainen työpaikka oli olemassa. Hänen palkkansa ansiosta meillä olisi riittävästi rahaa sairaalamaksuihin, kun lapsemme syntyisi. Jumala sanoo, että meidän on tehtävä kaikkemme ja jätettävä sitten loput Hänen huolekseen. Tiedän, että se on totta." ("Two Hours from the Chapel", *Ensign*, elokuva 1975, s. 64–65.)

- Miten Herra siunasi sisar Hottan perhettä sen jälkeen, kun hän oli uskoen rukoillut, että voisi palvella kirkossa? Miten Herra palkitsi veli ja sisar Hottaa siitä, että he lahjoittivat vauvaa varten säästämänsä rahat seurakunnanjohtajalle?

Sisar Hotta esitti hyvän kuvauksen uskosta. Kun meillä on uskoa, me teemme kaiken mahdollisen elääksemme evankeliumin periaatteiden mukaan, silloinkin kun se näyttää järjen mukaan mahdottomalta. Kun

olemme tehneet kaiken voitavamme ja osoittaneet uskoa, Herra on luvannut auttaa meitä.

Kuuliaisuus pitää uskon elävänä

Usko on kuin elävä kasvi. Se kuihtuu ja kuolee, ellemmme ravitse ja suojele sitä. Voimme pitää uskon elävänä noudattamalla evankeliumin periaatteita sitä mukaa kuin opimme niitä. "Usko on Jumalan lahja, joka annetaan palkintona henkilökohtaisesta vanhurskaudesta" (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, toinen laitos, 1966, s. 214). Uskomme heikkenee, jos alamme rikkoo Jumalan käskyjä. Saatana käyttää monia keinoja yrittäessään saada meidät laiminlyömään Jumalan käskyjä ja heikentää siten uskoamme.

- Näytä kuva 1-d, "Nefi nuhtelee vanhempia veljiään heidän synnillisistä tavoistaan".

Ensimmäisestä Nefin kirjasta luemme Lamanista ja Lemuelista, Nefin veljistä. Heidän isänsä, Nefi ja jopa enkelit opettivat heille monia tosia periaatteita. Usko ei kuitenkaan vahvistunut heissä, koska heidän oli vaikeaa hyväksyä Lehin ja Nefin opetuksia, ja he päättivät olla elämättä näiden tosien periaatteiden mukaan. He valittivat, että käskyt olivat liian ankaria noudatettaviksi. He arvostelivat isäänsä ja veljeään. He eivät halunneet tehdä niin kuin heitä käskettiin. He lankesivat nopeasti syntiin.

Nefi sitä vastoin teki kaiken, mitä häneltä pyydettiin, ja hän luotti Herraan. Jumala palkitsi hänen uskonsa, ja hänen elämässään tapahtui monia ihmeitä. Hän pystyi rakentamaan laivan, vaikka ei tiennyt mitään laivanrakentamisesta. Hänelle annettiin voimaa, joka ylitti hänen omat kykynsä, ja hän pystyi tekemään tyhjiksi veljiensä pahat suunnitelmat. Hän sai etuoikeuden nähdä näkyjä ja keskustella Jumalan enkelin kanssa. Kuuliaisuutensa vuoksi häntä siunattiin vahvemmallalla uskolla, ja koska hän uskoi, hän sai elämänsä Jumalan voiman.

Mekin voimme pitää uskomme elävänä olemalla kuuliaisia. Me voimme ravita uskoamme rukoilemalla ja paastoamalla, lukemalla pyhiä kirjoituksia, osallistumalla kirkon kokouksiin ja tekemällä sitä, mitä kirkkomme johtajat pyytävät. Me voimme pitää uskomme vahvana olemalla arvostelematta ja valittamatta.

- Miksi arvosteleminen ja valittaminen heikentävät uskoamme?

Meidän kaikkien uskoa koetellaan. Saatamme jopa ajatella, ettei Herra ole huomannut uskoamme ja kuuliaisuuttamme. Meistä saattaa tuntua, että Hän on kaukana, että Hän ei ole huomannut koettelemuksiamme eikä halua vastata rukouksiimme. Kun tällaisia aikoja tulee, meitä auttaa se, että ymmärrämme uskomme olevan koetuksella. Jos me



1-d, Nefi nuhtelee vanhempia veljiään heidän synnillisistä tavoistaan.

pysymme kärsivällisinä ja teemme edelleenkin sitä, mikä on oikein, me saamme voimaa voittoa koettelemuksemme. Me saamme palkinnon uskostamme ja kuuliaisuudestamme.

Moroni opetti, että ”usko on sellaista, mitä toivotaan mutta ei nähdä; älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu” (Et. 12:6).

Ja Herra sanoi: ”Minun kansaani on koeteltava kaikessa, jotta se olisi valmis ottamaan vastaan sen kirkkauden, joka minulla on sitä varten, nimittäin Siionin kirkkauden; ja se, joka ei kestä kuritusta, ei ole arvolinen minun valtakuntaani” (OL 136:31).

Lopetus

Meille on tärkeää, että ravitsemme uskoamme paastoamalla ja rukoilemalla, olemalla kuuliaisina Jumalan käskyille, lukemalla pyhiä kirjoituksia, käymällä kokouksissa ja tekemällä sen, mitä kirkkomme johtajat meiltä pyytävät. Kun niin teemme, saamme voimaa selvitä elämämme koettelemuksista.

Kehotus

Päätäkää, miten aiotte vahvistaa uskoanne. Kirjoittakaa päätöksenne muistiin. Lukekaa tämän viikon aikana kohdat Alma 32:17–43 ja Moroni 7:33–39.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Matt. 8:5–10 (parantaminen uskon avulla)
- Matt. 17:20 (mikään ei ole mahdotonta, kun on uskoa)
- Mark. 9:23 (kaikki on mahdollista uskon ansiosta)
- Luuk. 8:43–48 (parantaminen uskon avulla)
- Joh. 20:24–29 (autuaita ovat ne, jotka uskovat)
- Room. 10:13–17 (meidän on kuultava Jumalan sanaa voidaksemme uskoa)
- 2. Kor. 5:6–7 (me elämme uskon varassa)
- 1. Nefi 3 (Nefin usko)
- 1. Nefi 4 (voimaa uskosta)
- Alma 32:17–43 (Alman saarna uskosta)
- Moroni 7:33–39 (ihmeet edellyttävät uskoa)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 11, "Kristuksen elämä" ja luku 18, "Usko Jeesukseen Kristukseen"
2. tutki kohdat 1. Nefi 3–4 ja Alma 32:17–43
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PARANNUS

O p p i a i h e 2

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään ja käyttämään parannuksen periaatetta.

Mitä parannuksen tekeminen tarkoittaa?

Jokainen meistä on matkalla elämän halki kohti iankaikkista määrän-päätä. Matkallamme me kuulemme kahden äänen kutsuvan meitä. Toinen niistä on Herran ääni, joka kutsuu meitä tekemään hyvää; toinen on Saatanan ääni, joka houkuttelee meitä tekemään pahaa. Meillä on vapaus valita näiden kahden välillä ja toimia itsenäisesti.

- Lue 2. Nefi 2:16, 27–29.

Joskus nämä äänet sekoittaa helposti toisiinsa. Saatamme luulla toimivamme oikein, vaikka meitä itse asiassa onkin petetty. Kun opimme tuntemaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, tajuaamme, että emme olekaan aina valinneet oikein. Tajuaamme, että emme ehkä olekaan oikealla tiellä. Jos jatkamme väärällä tiellä, saavumme matkamme päähän, mutta huomaamme, että emme ole selestisessä valtakunnassa. Oikealta tieltä poikkeamista nimitetään *synniksi*. Kun korjaamme suuntaamme niin, että kuljemme taas kohti selestistä valtakuntaa, teemme sitä, mitä kutsutaan *parannukseksi*.

Jeesus Kristus lupasi meille:

”Tapahtuu, että jokainen sielu, joka hylkää syntinsä ja tulee minun luokseni ja huutaa avuksi minun nimeäni ja tottelee minun ääntäni ja pitää minun käskyni, saa nähdä minun kasvoni ja tietää, että minä olen ja että minä olen todellinen valo, joka valaise jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan” (OL 93:1–2).

”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” (Joh. 8:12.)

- Mitä tarkoittaa kulkeminen ”pimeässä”? Entä se, että ihmisellä on ”elämän valo”?

- Näytä kuva 2-a, ”Jeesus näyttää meille kuin majakka pimeydessä tien onneen ja iankaikkiseen elämään”.

Jeesus Kristus näytti meille tien, jota kulkien pääsemme selestiseen valtakuntaan taivaallisen Isämme luo. Hän on meille kuin majakka pimeydessä. Kun olemme oikealla tiellä, me kuljemme valossa (ks. Joh. 8:12). Voimme nähdä oikean polun, jota meidän on kuljettava. Kun joudumme harhaan oikeasta suunnasta, vaellamme pimeydessä. Kun laiva, joka on ajautunut pois majakan osoittamasta suunnasta ja purjehtii lähellä vaarallisia karikoita ja turmiollisia vesiä, me joudumme alttiiksi synnin ansoille, joita Saatana on meille virittänyt. Hän haluaa estää meitä pääsemästä määränpäähämme. Mutta synnillinen elämä ei johda meitä onneen matkamme päässä. Mitä syvemmälle syntiin me vajoamme, sitä enemmän Saatana on meihin valtaa. Siksi Jeesus sanoi meille: ”Totisesti, totisesti: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja” (Joh. 8:34).

Saatana iloitsee, kun me teemme syntiä. Hän haluaa pitää meitä vallsaan. Hänen äänensä kertoo meille, että tekemämme väärä oli oikein. Hän sanoo, että meillä oli hyvä syy tehdä niin, että meillä oli oikeus tehdä syntiä. (Ks. 2. Nefi 28:8, 21–22.) Hän haluaa meidän sanovan itsellemme, ettei synti ole niin vakavaa kuin mitä se todellisuudessa on. Hän tietää, että niin kauan kuin puolustelemme syntiämme, me emme tee täydellistä parannusta.

Jeesus Kristus tietää, että Saatana toimii tällä tavalla. Siksi Hän on siunnannut meitä Kristuksen valolla, jota toisinaan kutsutaan *omaksitunnoksemme*. Kristuksen valo auttaa meitä erottamaan hyvän pahasta (ks. Moroni 7:15–16). Hengen ääni varoittaa kehottaen meitä tekemään parannuksen ja palaamaan oikealle tielle.

Jaakob, joka puhui Jumalan voimalla, yritti herättää ihmisiä. Hän varoitti heitä heidän synneistään seuraavasti:

”Oi rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen kahleet, joka haluaa sitoa teidät kiinni; tulkaa sen Jumalan luokse, joka on teidän pelastuksenne kallio.

Valmistakaa sielunne – – tuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois kauhean pelon vallassa, jotta ette muistaisi täydellisesti kauheaa syyllisyyttänne, niin että teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias – mutta minä tiedän syyllisyyteni; minä rikoin sinun lakiasi vastaan, ja rikkomukseni ovat minun; ja Perkele on saanut minut, niin että minä olen hänen kauhean kurjuutensa saalis.

Mutta katso, veljeni, onko välttämätöntä, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhean todellisuuden? Raastaisinko minä



*2-a, Jeesus näyttää meille kuin majakka pimeydessä
tien onneen ja iankaikkiseen elämään.*

teidän sieluanne, jos mielenne olisi puhdas? Puhuisinko minä teille suoraan totuuden suoruuden mukaisesti, jos olisitte synnistä vapautettuja?

Katso, jos te olisitte pyhiä, minä puhuisin teille pyhyydestä; mutta koska te ette ole pyhiä ja te pidätte minua opettajana, minun täytyy välttämättä opettaa teille synnin seuraukset.” (2. Nefi 9:45–48.)

Kun me tunnemme syntimme kauheuden, me päätämme joko tehdä sitä edelleen tai rohkeasti tunnustaa virheemme ja oikaista sen. Jos valitsemme synnin jatkamisen, Saatana sitoo meidät entistä lujemmin, kunnes me lopulta saatamme menettää kaiken halun tehdä parannusta. Kun päätämme tehdä parannuksen, taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus auttavat meitä voittamaan syntimme, ja me koemme ilon ja rauhan siunauksia.

- Lukekaa Alma 34:32–35. Miksi ei ole viisasta lykätä parannuksen tekemistä?

Meidän kaikkien on tehtävä parannusta

- Lukekaa Room. 3:23.

Meidän kaikkien on tehtävä parannus asioista, joita emme saisi tehdä, kuten esimerkiksi valehtelemisestä, juoruamisesta tai Herran nimen turhaan lausumisesta. Meidän on myös tehtävä parannus asioista, joita *emme* tee, mutta joita meidän *tulee* tehdä, kuten kymmenysten maksaminen, rukoileminen usein, sapatin pyhittäminen, lähimmäisen kanssa ystäväystyminen tai jonkin tehtävän suorittaminen. Meidän on tunnistettava Herran Henki, joka kehottaa meitä korjaamaan virheemme, ja noudatettava näitä kehoituksia.

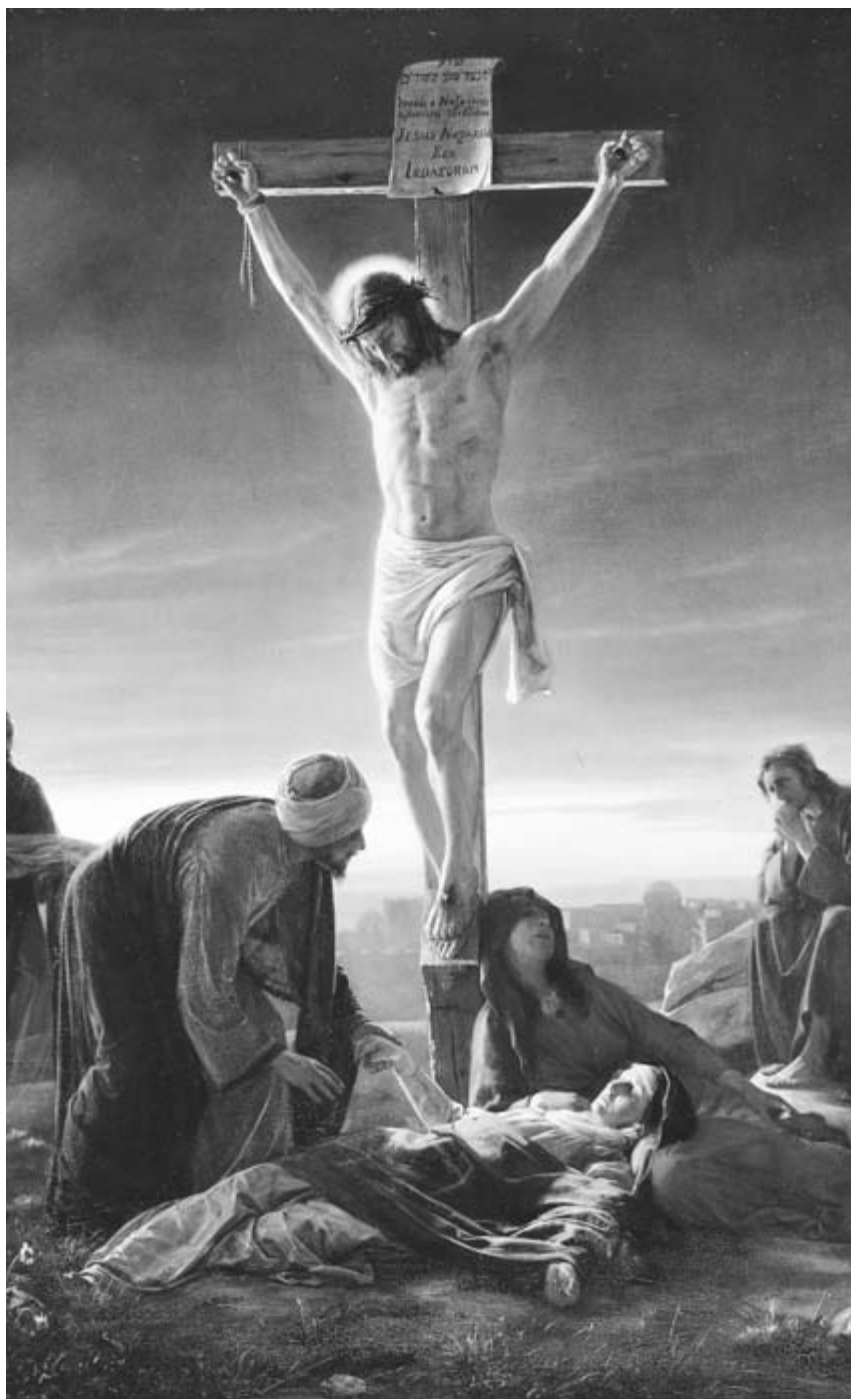
”Eräs nuori mies lausui seuraavan todistuksen. ’Ajattelen kaikkea sitä tuskaa, mitä aiheutin vanhemmilleni – ja myös itselleni – kun en tajunnut, ettei synti tuo onnea. Lukiosta päästyäni muutin pois kotoa ja aloin juoda, tupakoida ja käyttää huumeita. Minä luulin, että minulla oli hauskaa, mutta nyt tiedän, että olin itse asiassa melko onneton.

Sitten eräänä päivänä pysähdyin ajattelemaan: ”Mitä jos vanhempani näkisivät minut nyt? Mitä he ajattelisivat?”

Silloin aloin tehdä elämässäni täyskäännöstä. – – En olisi koskaan pystynyt muuttamaan ilman muutamia hyviä ystäviä ja ymmärtäväistä piispaa – enkä ilman Pyhän Hengen apua. Mutta heidän avullaan pystyin tekemään parannuksen. Ja nyt näen, miten onneton olin. Todistan siitä, että parannus ja vanhurskas elämä tuovat onnea. Ja minä tiedän kokemuksesta, että Herra on aina valmis auttamaan meitä muuttamaan elämäämme, jos me vain annamme Hänen tehdä niin.”’



2-b, Kristus rukoilee Getsemanen puutarhassa.



2-c, Kristus sovitti syntimme sillä ehdolla, että teemme parannuksen.

(Jay A. Paryn lainaamana artikkelissa "Miracles Today?", *Ensign*, tammikuu 1978, s. 56.)

Kun teemme parannuksen synneistämme, pääsemme lähemmäs oikeaa tietä. Kun olemme oikealla selestiseen valtakuntaan johtavalla tiellä, ymmärrämme, että Jumalan kaikki lait ovat tärkeitä. Meistä tulee enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisia ja suhtaudumme syntiin samalla tavalla kuin Hän. Me emme voi suvaita syntiä vähäisimmästäkään määrin (ks. OL 1:31). Toisin sanoen, me emme voi sietää minäkäänlaista syntiä. Se on tavoitteemme. Vaikka emme olekaan täydellisiä, meidän on muistettava tavoitteemme ja tehtävä työtä sen saavuttamiseksi.

- Lukekaa Et. 12:27.

Jos rukoilemme nöyrästi ja pyydämme Herraa osoittamaan meille heikkoutemme ja syntimme, Hän tekee sen. Hän auttaa meitä myös voittamaan heikkoutemme parannuksen avulla.

Todellinen parannus tuo anteeksiannon

Kun tajuamme, että jokainen syntimme on kauhistava Herran silmissä, tunnemme niiden vuoksi Jumalan mielen mukaista murhetta (ks. 2. Kor. 7:10). Emme voi muistella syntejämme tuntematta syyllisyyttä ja katumusta. Ne painavat meidät maahan, ja niistä tulee raskas taakka. Me alamme tuntea jossakin määrin sitä suurta surua, jota Jeesus Kristus tunsu kärsiessään ja kuollessaan puolestamme. (Ks. Alma 36:12–13.)

- Näytä kuva 2-b, "Kristus rukoilee Getsemanen puutarhassa".

Kuinka kiitollisia meidän pitäisikään olla siitä, että meidän ei aina tarvitse kantaa tätä taakkaa. Parannusta tekemällä me voimme vapautua synnin taakasta. Koska Jeesus Kristus rakastaa meitä hyvin suuresti, Hän kärsi, vuosi verta ja kuoli syntiemme vuoksi, niin että meidän ei tarvitse itse kärsiä täysin, jos teemme parannuksen. (Ks. *Evankeliumin periaatteet*, luku 12, "Sovitus".)

- Näytä kuva 2-c, "Kristus sovitti syntimme sillä ehdolla, että teemme parannuksen".

Jeesus sanoi:

"Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen;

mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä, mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä" (OL 19:16–18).

Jotta voisimme tehdä parannuksen, meidän on noudatettava tietynlaisista menetelmiä. Tämä menetelmä on selitetty julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvussa 19, s. 124–126.

- Näytä kuva 2-d, ”Parannuksen vaiheet johtavat meidät Jumalan mielen mukaisesta murheesta käskyjen pitämisen tuomaan iloon”.
- Keskustelkaa parannuksen seitsemästä vaiheesta siten kuin ne on selitetty julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvussa 19. Jos mahdollista, anna useiden sisarten osallistua keskusteluun. Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai kirjoita nämä tiedot tauluun:

1. Synnin tunnistaminen
2. Murheen tunteminen synnistä
3. Synnin hylkääminen
4. Synnin tunnustaminen
5. Synnin hyvittäminen
6. Muille anteeksi antaminen
7. Jumalan käskyjen pitäminen

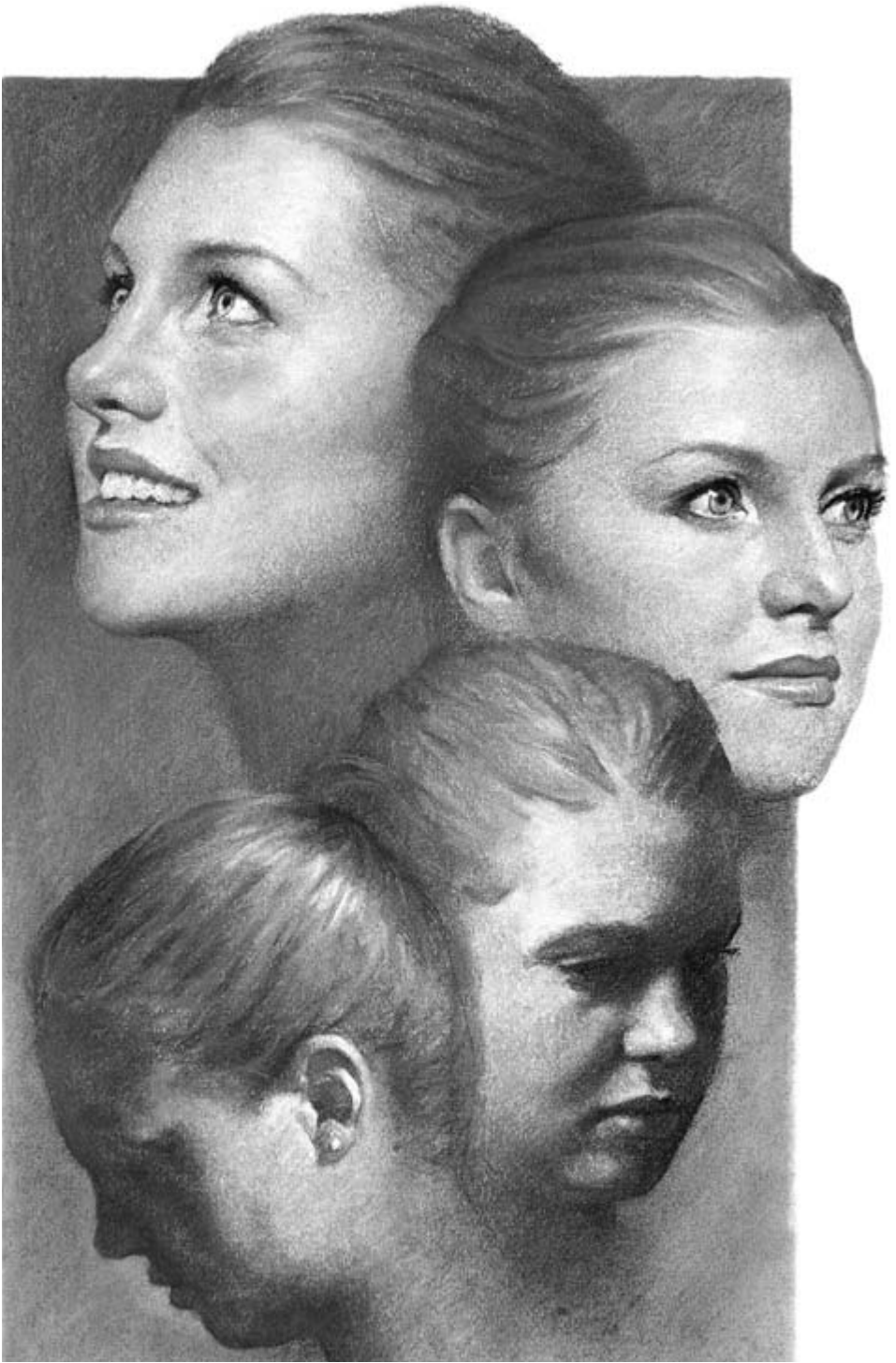
Koska Jeesus Kristus maksoi meidän syntimme, Hänellä on valta antaa meille anteeksi. Kun me noudatamme parannuksen askelia, Vapahtaja lupaa, että Hän antaa meille anteeksi syntimme eikä muista niitä enää.

- Lukekaa OL 58:42.

Parannuksen avulla meistä tulee jälleen puhtaita ja tahrattomia. Me pystymme ilman tuskaa tarkastelemaan entistä minäämme ja muistamaan syntimme. Tuskan asemesta tunnemme rauhaa. Eräs lähetyssaarnaaja kertoi tapauksesta, joka valottaa anteeksiantoa, jonka me kaikki voimme saada tehdessämme todellisen parannuksen.

Eräs nuori nainen, joka oli menossa kasteelle, epäili, oliko hänen parannuksensa nuoruudessaan tekemistään synneistä otollinen Herralle. Hän rukoili jatkuvasti varmistusta siitä, että hän oli saanut anteeksi. Heti kasteen jälkeen hänelle annettiin Pyhän Hengen lahja. Vanhin sanoi:

”Kun käteni olivat hänen päänsä päällä ja kun kehotin häntä ottamaan vastaan Pyhän Hengen, minusta melkein tuntui siltä kuin sähköisku tai tärähdys olisi kulkenut läpi hänen ruumiinsa. Hämmennyin hetkeksi, mutta toinnuin sitten ja päätin rukouksen. Ja kuten kirkossa on tapana, kumarruin sen jälkeen onnittelemaan häntä ja huomasin, että hän oli melkein sokki tai transsillassa. Hänen silmänsä olivat kiinni,



2-d, Parannuksenteon vaiheet johtavat meidät Jumalan mielen mukaisesta murheesta käskyjen pitämisen tuomaan iloon.

ja kyyneleet vierivät pitkin hänen poskia. Hän oli tässä tilassa noin viisi minuuttia, ja sitten hän yhtäkkiä pudisti päätään, nousi seisomaan ja meni paikalleen istumaan.

Olin luonnollisesti hyvin utelias tietämään, miksi hän oli suhtautunut niin epätavallisesti konfirmointiinsa, ja kysyin häneltä sitä myöhemmin. Hän kertoi, että hyvin kaunis, puhdas ja ihana tunne oli kulkenut hänen ruumiinsa läpi – kaunis, virkistävä, puhdistava Henki, jollaista hän ei ollut koskaan aikaisemmin koko elämänsä aikana tuntenut.”

Tämän kokemuksen seuraukset olivat hämmästyttäviä. Kolmen päivän kuluessa naisen kasvojen ilme oli muuttunut täydellisesti. Jopa hänen piirteensäkin tulivat hienostuneemmiksi ja pehmeämmiksi ja hänen katseensa lempeämmäksi. Vanhin sanoi: ”Kumppanini ja minä saimme arvokkaan todistuksen nähdessämme, kuinka Herran Henki voi sekä hengellisesti että ruumiillisesti muuttaa todellista parannusta tekevän ihmisen olemukseltaan paljon kauniimmaksi ja viehättävämmäksi. Pyhän Hengen puhdistava voima on kasteessa hyvin todellinen.” (Ks. ”Cleansed at Baptism” Margie Calhoun Jensenin toimittamassa julkaisussa *When Faith Writes the Story*, 1973, s. 18–19.)

Tämä on vaikuttava kertomus Herran Hengen voimasta, joka puhdistaa meidät. Vaikka harvat meistä kokevat sellaista, me kaikki voimme saada samanlaisen suloisen, puhtaan tunteen.

Lopetus

Käytämme parannuksen periaatetta koko elämämme ajan vapautuaksemme synnistä ja korjataksemme suuntaamme kohti selestistä valtakuntaa. On suuri siunaus tietää, että kun me olemme tehneet todellisen parannuksen, Herra antaa meille anteeksi eikä muista enää syntejämme.

Kehotus

Tutkikaa tulevan viikon aikana elämäänne ja ottakaa selville, kuinka voitte tehdä parannusta. Lukekaa Moosia 27 ja Alma 36. Kerratkaa luku 19 julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 2. Kor. 7:8–11 (Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen)
- 1. Joh. 1. 8–9 (kaikki ovat syntisiä)
- En. 1–8 (synnit annetaan anteeksi uskon kautta)
- Moosia 26:29–31 (tunnustakaa syntinne ja antakaa anteeksi toisillenne)
- OL 42:18–29 (pitäkää käskyt)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisun *Evankeliumin periaatteet*, 2001, lukua 12, "Sovitus", ja lukua 19, "Parannus"
2. tutki kohdat Moosia 27 ja Alma 36
3. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KASTE – JATKUVA LIITTO

O p p i a i h e 3

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on rohkaista meitä elämään kasteessa tekemiemme lupauksen mukaan.

Kaste on uusi alku

Taivaallinen Isä haluaa, että me kaikki uskomme Häneen ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja teemme parannuksen synneistämme. Sen jälkeen kun olemme tehneet parannuksen, meidät kastetaan Kristuksen kirkon jäseniksi. Kaste on pelastuksellemme välttämätön. Pelkkä kaste ei kuitenkaan riitä. Kasteessa me aloitamme uuden elämän, mutta meidän on jatkuvasti edettävä kohti täydellisyyttä.

Profeetta Alma kysyi kansaltaan sen jälkeen kun heidät oli kastettu: "Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoihinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne?" (Alma 5:14.) Olemmeko me kaikki tunteneet sydämemme muuttuvan ja henkemme syntyvän uudelleen? Kun meidät on kastettu Jeesuksen Kristuksen kirkkoon, meidän pitäisi pyrkiä tuntemaan niin.

Kaste oli sen "voimallisen muutoksen" alku, joka meidän kaikkien on koettava voidaksemme palata taivaallisen Isämme luo (ks. Alma 5:13–14 ja Moosia 5:7–9). Kun me elämme tekemämme liiton mukaan, halumme ja tekomme muuttuvat ja meistä tulee enemmän taivaallisen Isämme kaltaisia. Kun meidät kastetaan, meidät upotetaan veteen. Pyhissä kirjoituksissa sitä verrataan entisen minämme hautaamiseen tai taakse jättämiseen (ks. Room. 6:4; OL 76:51). Kun tulemme ylös vedestä, meidät on pesty puhtaiksi synnistä ja me aloitamme uuden elämän. Tämä uusi elämä alkoi sitovalla sopimuksella Jumalan kanssa, ja jos me teemme osamme, Hän tekee omansa. Kun me tottelemme Häntä, Hän auttaa meitä muuttumaan ja johtaa meidät takaisin luokseen.

Monet ihmiset nauttivat kastehetkellään hengellisestä tunteesta. Eräs jäsen kuvasi sitä seuraavasti: "En koskaan unohda sieluni sisäistä tunnetta; olin puhdas, aloitin uudestaan Jumalan lapsena. – – Se oli hyvin



3-a, Nuori mies kastetaan.

erikoinen tunne!” (Hartman ja Connie Rectorin lainaamana julkaisussa *No More Strangers*, 4 osaa, 1971–1990, osa 3, s. 175.)

Kasteemme kertoi kokemastamme tärkeästä sisäisestä muutoksesta. Koska teimme parannuksen, kaste puhdisti meidät ja antoi meille mahdollisuuden aloittaa uuden elämän. Meidän pitäisi muistaa se puhdas varmuuden tunne, joka meillä oli kastettaessa.

- Pyydä yhtä tai kahta sisarta kertomaan, miltä heistä tuntui, kun heidät kastettiin. Kysy, kuinka heidän elämänsä on muuttunut kasteen jälkeen.

Kasteenliittomme

- Näytä kuva 3-a, ”Nuori mies kastetaan”.

Liitto on kahden tai useamman osapuolen välinen sopimus tai lupaus. Kasteessa me teimme hyvin tärkeän liiton Jumalan kanssa. Kuten presidentti Spencer W. Kimball on sanonut: ”Kaste merkitsee liittoa – – Jumalan kanssa – – *tehdä* jotakin – – toteuttaa vanhurskautta samoin kuin välttää pahaa” (*Anteeksiantamuksen ihme*, 1975, s. 94).

- Pyydä luokan jäseniä lukemaan OL 20:37. Mitä kastevaatimuksia tässä kohdassa esitetään? Anna sisarille aikaa vastata. Näytä sitten julistetta, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. On oltava nöyrä.
2. On oltava särkynyt sydän ja murtunut mieli.
3. On todistettava, että on halukas ottamaan päälleen Jeesuksen Kristuksen nimen.
4. On oltava päättäväisyyttä palvella Jeesusta Kristusta loppuun asti.

- Mitä tarkoittaa se, että ottaa päälleen Jeesuksen Kristuksen nimen?

Jeesuksen Kristuksen nimen päälleen ottaminen tarkoittaa sitä, että ihmistä kutsutaan Kristuksen lapseksi (ks. Moosia 5:7–8). Kun meillä on jonkun henkilön nimi, me olemme vastuussa tuolle henkilölle. Ja aivan kuten me olemme vastuussa sille suvulle, jonka nimi meillä on, me olemme vastuussa Jeesukselle Kristukselle, kun olemme ottaneet päällemme Hänen nimensä. Meidän on yritettävä elää niin kuin Hän.

- Näytä kuva 3-b, ”Nuori nainen uudistaa kasteenliittonsa nauttimalla sakramentin”. Pyydä luokan jäseniä lukemaan OL 20:77.



3-b, Nuori nainen uudistaa kasteenliittonsa nauttimalla sakramentin.

Me uudistamme kasteenliittomme lupauksin, jotka teemme nautties-
samme sakramentin. Jos me pidämme liittomme muistaa Jeesusta Kris-
tusta ja noudattaa Hänen käskyjään, meille on luvattu eräs siunaus.

- Mitä taivaallinen Isämme lupaa niille, jotka pitävät nämä lupaukset? Miten se, että Hänen Henkensä on kanssamme, auttaa meitä palvelemaan Häntä ja pitämään Hänen käskyjä?

Kehityksemme kasteen jälkeen

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi opettaa, että kaste Kristuksen kirk-
koon on alku. Pelkkä kaste ei kuitenkaan riitä. Meidän on kasteen jäl-
keen tehtävä paljon sellaista, mikä auttaa meitä pääsemään iankaikki-
seen elämään.

- Pyydä yhtä luokan jäsentä lukemaan Moroni 6:4–9. Mitä velvoitteita meillä on kasteen jälkeen? Anna sisarille aikaa vastata. Näytä sitten julistetta, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Rukoilla päivittäin taivaallista Isää.
2. Paastota erityisyyistä.
3. Olla läsnä kirkon kokouksissa ja osallistua.
4. Nauttia sakramentti säännöllisesti.
5. Pitää huolta toisten hyvinvoinnista.
6. Tehdä parannusta synneistä.
7. Noudattaa Pyhän Hengen johdatusta.

- Pyydä luokan jäseniä tarkastelemaan taulun luetteloa ja kysymään sitten itseltään: "Kuinka minä voin pitää paremmin kasteenliittoni?"

Kasteessa me aloimme syntyä uudelleen hengellisesti. Meidän on jat-
kettava tätä uutta elämää tekemällä Moronin mainitsemat asiat. Mutta
kun hoidamme velvollisuuksiamme – pidämme huolta perheestämme
ja kodistamme, käymme koulua, teemme päivittäisiä tehtäviämme –
joudumme tekemisiin maallisten ongelmien kanssa ja unohtamme jos-
kus liittomme.

Toisinaan me teemme virheitä. Silloin meidän on tehtävä parannusta
voidaksemme pitää kasteenliittomme. Kun avoimesti tunnustamme
tehneemme syntiä ja ryhdymme parannusentekoon (ks. oppiaihetta 2,
"Parannus"), me jatkamme jälleen kehittymistämme kohti täydellisyyttä.
Kun pyrimme rehellisesti tavoittelemaan Pyhän Hengen johdatusta

rukoilemalla, saamme johdatusta voittaa virheemme ja välttää samoja virheitä tulevaisuudessa.

- Miten voimme lisätä hengellisyyttämme ja pitää kasteenliittomme?

Tie täydellisyyteen

Pystymmekö me koskaan täysin täyttämään kasteenliittomme? Emme ehkä tässä elämässä, mutta meidän on jatkuvasti pyrittävä tekemään elämästämme täydellisempää, vaihdettava pahat tapamme hyviin. Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut: ”Tie täydellisyyteen näyttää olevan ihmisen elämän muuttamista – pahan korvaamista hyvällä kaikissa tapauksissa. Muutokset voivat tapahtua parhaiten siten, että otamme yhden asian kerrallaan. – – Sillä jos joku maksaa kymmenesosan vuosituloistaan, hän on täydellinen kymmenysten maksamisessa. Ei ole vaikeaa tulla täydelliseksi kiroilemisen karttamisessa, sillä jos ihminen pitää suunsa kiinni kaikkien kirosanojen osalta, hän on matkalla kohti täydellisyyttä tässä asiassa. Jos joku tutkii pyhiä kirjoituksia kohtuullisen paljon ja antautuneesti, hän on päässyt täydellisyyteen tässäkin asiassa.” (”Be Ye Therefore Perfect” julkaisussa *Speeches of the Year*, 1974, 1975, s. 241–242.)

Profeetta Nefi sanoi, että meidän pitää ponnistella eteenpäin ja kestää loppuun asti. Herra on luvannut meille iankaikkisen elämän luonaan, jos me osoitamme rakkauttamme olemalla Hänelle kuuliaisia ja pitämällä kasteenliittomme. (Ks. 2. Nefi 31:19–21.) Me saamme todellisen onnen maan päällä ja iankaikkisen ilon tämän elämän jälkeen, kun elämme Herran kanssa tekemiemme liittojen mukaan.

Presidentti Joseph Fielding Smith selitti asian seuraavasti:

”Yksi tosi kirkon suurista päämääristä on opettaa ihmisille, mitä heidän on kasteen jälkeen tehtävä saadakseen evankeliumin täydet siunaukset. – –

Meidän on kestettävä loppuun asti, meidän on kasteen jälkeen pidettävä käskyt, – – meidän on eletävä niin, että hankimme itsellemme jumalisuuden ominaisuudet ja tulemme sellaisiksi ihmisiksi, jotka voivat nauttia selestisen valtakunnan kirkkaudesta ja ihmeistä.” (”The Plan of Salvation”, *Ensign*, marraskuu 1971, s. 5.)

Eräs entinen katolinen nunna, joka liittyi kirkkoomme, selittää, mitä kaste hänelle merkitsi:

”Kaikki, mitä kirkossa näin ja kuulin, vaikutti minuun hyvin, hyvin suuresti. Rakkaus ja lämpö sekä syvä huolenpito, jota jäsenet osoittivat toisiaan kohtaan, saivat minut ymmärtämään, että tässä uskonnossa täytyi olla jotakin erikoista. – –

Ymmärsin silloin kuuluvani väärään kirkkoon ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on ainoa tosi kirkko maan päällä. Tiesin myös, että minun oli – – liityttävä siihen. – –

Muutos entisestä nykyiseen elämään ei ollut helppoa, mutta se, mikä minua auttoi koko tämän kokemuksen ajan, oli ja on se, että uudistan kasteenliittoni joka viikko sakramenttikokouksessa – liittoni ottaa päälleni Kristuksen nimi, muistaa Hänet aina ja pitää Hänen käskynsä ja Herran liiton, jossa puolestaan luvataan, että jos pidän nämä lupaukset, Hänen Henkensä on aina kanssani.

Seuraavaksi muistelen kastettani ja täydellistä veteen upottamistani. Minulle se on vertauskuva itsekkyyden ja synnin kuolemasta ja nousemisesta uuteen elämään Jumalan lapsena. Minun mielestäni tämä kastetoimitus on myös vertauskuva siitä, kuinka taivaallinen Isä haluaa meidän elävän – voittaen itsekkyyden ja taistellen kiusauksia vastaan. Tällä tavalla me 'kuoimme' itsellemme ja synnille ja nousemme ja edistymme *päivittäin* tiellä takaisin Isämme eteen.

Sitten uudistan hiljaa liittoni ottaa päälleni Jeesuksen Kristuksen nimen ja sanon Hänelle, että uudistan lupauksen ottaa vastaan Hänet, evankeliumin periaatteet ja Hänen opetuksensa; että hyväksyn kirkon ja tuen profeettaa ja muita kirkon johtajia, ainoita, jotka on jumalallisesti asetettu johtamaan meitä Jumalan nimessä. Hiljaisessa rukouksessani lisään vielä, että uudistan liittoni aina muistaa Hänet, esimerkiksi, että palautan mieleeni Hänen läsnäolonsa erityisesti kiusauksen ja uupumuksen hetkellä. Lopuksi uudistan liiton pitää Hänen käskynsä, sillä tiedän, että jos teen sen uskollisesti, Hänen Henkensä on kanssani." (Julkaisussa *No More Strangers*, osa 3, s. 154, 157, 159.)

Lopetus

Kastehetkellä sydämessämme alkoi tapahtua muutos. Me teimme liiton, että otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen ja pidämme Hänen käskynsä. Kun yritämme joka päivä tehdä nämä asiat, Hänen Henkensä on meidän kanssamme. Hänen Henkensä auttaa meitä tulemaan Hänen kaltaiseksi.

Kehotus

Tutkikaa, mitä elämässänne on tapahtunut kasteen jälkeen. Miettikää kysymyksiä, jotka esitetään kohdassa Alma 5:26–31. Jos parantamisen varaa on, aloittakaa tänään parannuksen tekeminen ja niiden asioiden korjaaminen, jotka ovat väärin.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Gal. 3:27–29 (Kristukseen kastettuja)

- 1. Piet. 3:21 (kaste ja ylösnousemus)
 - OL 27:2 (sakramentin nauttiminen)
-

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. lue julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 20, "Kaste"
2. kertaa tästä oppikirjasta oppiaihe 2, "Parannus"
3. valmista oppiaiheessa ehdotetut julisteet tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PYHÄN HENGEN LAHJA

O p p i a i h e 4

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään ne suuret siunaukset, jotka voimme saada Pyhän Hengen lahjan ansiosta.

Mistä syystä me tarvitsemme Pyhän Hengen lahjan?

Ennen kuin meidät kastettiin ja konfirmoitiin kirkon jäseniksi, Pyhä Henki tuli meihin aika ajoin. Esimerkiksi silloin, kun lähetyssaarnaajat opettivat meitä, Pyhä Henki antoi meille hyvän tunteen evankeliumista ja auttoi meitä ymmärtämään sitä ja ottamaan sen vastaan. Meillä ei kuitenkaan ollut oikeutta Pyhän Hengen jatkuvaan kumppanuuteen, ennen kuin meidät kastettiin ja konfirmoitiin. Silloin meille annettiin Pyhän Hengen lahja Melkisedekin pappeuden voimalla.

Pyhä Henki on yksi suurimmista lahjoista, mitä me voimme saada maan päällä. Presidentti Lorenzo Snow sanoi, että ”siitä hetkestä alkaen, jolloin saamme – – Pyhän Hengen lahjan, meillä on ystävä” (julkaisussa Conference Report, lokakuu 1899, s. 52).

- Missä mielessä Pyhä Henki on tavoittelemisen arvoinen kumppani?
- Näytä kuva 4-a, ”Nuori nainen konfirmoidaan kirkon jäseneksi, ja hän saa Pyhän Hengen kätten päällepanolla”.
- Pyydä luokan jäseniä lukemaan Joh. 14:16–17, 26 ja 16:13. Mistä syystä me tarvitsemme Pyhän Hengen kumppaniksemme? Anna sisarille aikaa vastata. Näytä sitten julistetta, jossa on seuraava luetelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:



*4-a, Nuori nainen konfirmoidaan kirkon jäseneksi,
ja hän saa Pyhän Hengen kämmen päällepanolla.*

1. Hän auttaa meitä opettamaan evankeliumia ja ottamaan sen vastaan.
2. Hän auttaa meitä muistamaan asioita.
3. Hän suojelee meitä pahalta.
4. Hän varoittaa meitä vaarasta.
5. Hän kertoo meille kaiken, mitä meidän tulee tehdä.
6. Hänellä on voima puhdistaa ja pyhittää.

Vanhin LeGrand Richards sanoi seuraavaa: ”Haluan mieluummin, että lapsillani ja lastenlapsillani on tässä maailmassa kumppaninaan Pyhä Henki kuin mikään muu, sillä jos he kuuntelevat Hengen kehoituksia, Hän johtaa heidät kaikkeen totuuteen ja johdattaa heidät turvallisesti heidän taivaallisen Isänsä eteen” (Conference Report, huhtikuu 1966, s. 112 tai *Improvement Era*, kesäkuu 1966, s. 540).

Pyhä Henki on todella tavoittelemisen arvoinen kumppani. Meidän tulee tehdä kaikki voitavamme pitääksemme Hänet kumppaninamme.

- Lukekaa 2. Nefi 32:5. Mitä tämä pyhien kirjoitusten kohta opettaa meille Pyhän Hengen kumppanuudesta? Millä muulla tavoin Pyhä Henki on tavoittelemisen arvoinen kumppani?

Mitä voimme tehdä pitääksemme Pyhän Hengen luonamme?

Käskyjen noudattaminen auttaa meitä pitämään Pyhän Hengen luonamme. Joka kerta kun osallistumme sakramenttiin, lupaamme totella Herran käskyjä. Jos pidämme lupauksemme, on Herra puolestaan luvannut meille, että Pyhä Henki voi aina olla meidän kanssamme. (Ks. OL 20:77.)

Herra on myös pyytänyt meitä pitämään itsemme moraalisesti puhtaana. Hän on sanonut meille, että ruumiimme on kuin temppele. Kun pidämme ruumiimme tahrattomana ja puhtaana ajatuksissa, puheissa, pukeutumisessa ja teoissa, Pyhä Henki pysyy luonamme. (Ks. 1. Kor. 3:16–17.) Meidän on vältettävä pahaa sen kaikissa muodoissa ja myös sitä, mikä näyttää pahalta.

Pyhä Henki voi loukkaantua sellaisesta, mitä me pidämme vähäpätöisenä. Kohdasta 3. Nefi 11:29 me opimme, että kiistelyn henki on Perkeleestä. Kiisteleminen merkitsee sitä, ettei meillä ole keskinäistä ykseyttä eikä sopusointua. Jos me väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois. Vaikka väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois. Vaikka väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois. Vaikka väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois. Vaikka väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois. Vaikka väittelemme tai kiistelemme, Pyhä Henki lähtee pois.

Profeetta Joseph Smith ei pystynyt saamaan Hengen innoitusta, ellei hänellä ollut oikeanlaisia tunteita kaikkia ihmisiä kohtaan. Eräänä aamuna hän hermostui jostakin, mitä hänen vaimonsa Emma oli tehnyt. Kun hän yritti kääntää Mormonin kirjaa, hän ei pystynyt siihen. Niinpä hän meni puutarhaan rukoilemaan, ja kun hän myöhemmin tuli takaisin, hän pyysi Emmalta anteeksi. Vasta sen jälkeen hän pystyi kääntämään. (Ks. David Whitmerin lausunto 15. syyskuuta 1882 julkaisussa B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, osa 1, s. 131.)

Silloin kun lapsemme tekevät väärin, emme saa menettää malttamme. Meidän tulee pyytää Pyhää Henkeä johdattamaan meitä lastemme oikaisemisessa. (Ks. OL 121:43.)

- Millaiset tekemämme asiat estävät Pyhää Henkeä olemasta kumppanimme? Mitä me voimme tehdä saadaksemme Hänen kumppanuutensa? Kirjoita vastaukset tauluun kahteen eri sarakkeeseen.

Presidentti Joseph Fielding Smith on sanonut:

”Pyhä Henki ei asu ihmisessä, joka on haluton noudattamaan Jumalan käskyjä ja haluton pitämään ne. – – Pyhä Henki ei voi tulla sellaiseen sieluun.

Tämän suuren lahjan me saamme vain olemalla nöyriä ja kuuliaisia ja osoittamalla uskoa. – –

Oletteko koskaan pysähtyneet miettimään, mikä suuri etuoikeus meille on saada yhden jumaluuden jäsenen kumppanuus? Oletteko koskaan ajatelleet asiaa siltä kannalta? Se on meidän etuoikeutemme, jos me pidämme Herran meille antamat käskyt.” (“Fundamental Gospel Truths Balance Education for Students at BYU”, *Church News*, 4. marraskuuta 1961, s. 14.)

Miten Pyhä Henki auttaa meitä?

Kun me osoitamme uskollisuudellamme, että haluamme pitää Pyhän Hengen kumppanimme, Hän auttaa meitä monin tavoin.

Hän auttaa meitä olemaan perheenä onnellisempia

Pyhä Henki ”innoittaa hyveeseen, ystävällisyyteen, hyvyyteen, hellyyteen, lempeyteen ja rakkauteen” (Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology*, s. 100). Kun me ja perheemme jäsenet kehitämme näitä ominaisuuksia, kodissamme vallitsee suurempi sopuointu.

Hän näyttää meille, mitä meidän on tehtävä

Pyhä Henki voi auttaa meitä tekemään tärkeitä ratkaisuja ja tietämään, mitä meidän on tehtävä.

- Pyydä luokan jäseniä lukemaan OL 6:15 ja 8:2. Kuinka Pyhä Henki näyttää meille, mitä meidän on tehtävä?

Hän auttaa meitä kasvamaan kirkossa

Vanhin Franklin D. Richards kertoi siitä, kuinka Pyhä Henki on johtanut häntä: "Olen kuullut hiljaisen, vienon äänen eli Hengen kuiskauksen, kun olen pitänyt neuvoa teidän, veljeni ja sisarieni, kanssa, kun olen asettanut miehiä pappeteen, kun olen erottanut miehiä ja naisia virkoihin kirkossa, kun olen siunannut sairaita, kun olen todistanut niin kirkkoon kuulumattomille kuin jäsenillekin, kun olen pitänyt puhetta ja monissa muissakin yhteyksissä" ("Pyhän Hengen pysyvä voima", *Valkeus*, maaliskuu 1974, s. 118).

Hän varoittaa meitä

Joskus Pyhä Henki varoittaa meitä vaarasta tai kiusauksesta. Vanhin Franklin D. Richards kertoi erään nuoren isän kokemuksesta:

"Hänet herätti eräänä yönä ääni, joka selkeästi kehotti häntä nousemaan ylös ja menemään alakertaan. Hän kuunteli varoitusta, ja mennessään alas keittiöön hän havaitsi yhden seinän olevan liekeissä. Kiireesti hän herätti perheensä, soitti paloasemalle ja sai perheenjäsentensä avulla hillityksi tulta siihen asti, kunnes palokunta saapui ja sammutti sen.

Hänen mielessään ei ollut epäilystäkään, että tämä varoitus oli osoitus siitä varjeluksesta, jota Pyhä Henki voi antaa niille, jotka pysyttävät elämänsä sopusoinnussa Hengen kanssa." ("Pyhän Hengen pysyvä voima", s. 117.)

- Onko teillä Pyhän Hengen lahjan saatuanne ollut kokemus siitä, kuinka Pyhä Henki varoitti teitä vaarasta tai kiusauksesta?

Hän lohduttaa meitä

Monet ihmiset ovat todistaneet lohdutuksen hengestä, jota he ovat tunteneet surun tai tuskan hetkellä. Pyhä Henki on auttanut heitä saamaan rauhaa ja ymmärrystä.

Vanhin Franklin D. Richards kertoi seuraavasta tapauksesta: "Minulla oli ilo tavata kaksi suurenmoista naista, läheiset ystävät, jotka olivat menettäneet aviomiehensä traagisessa lento-onnettomuudessa. Tapasinko heidät epätoivoisina ja syvästi murheissaan? En todellakaan. En ole koskaan nähnyt suurempaa rohkeutta ja voimaa. He molemmat todistivat, että he olivat tosiaankin tunteneet Hengen lohdutuksen – ja he olivat vakuuttuneita siitä, että kaikki heidän ja heidän perheittensä kohdalla olisi hyvin niin kauan kuin he eläisivät lähellä kirkkoa ja pitäisivät Herran käskyt." ("Pyhän Hengen pysyvä voima", s. 117–118.)

Presidentti Heber J. Grant kertoi, kuinka Pyhä Henki antoi tietoa ja lohdutusta hänen perheensä jäsenille:

”Noin tunti ennen vaimoni kuolemaa kutsuin lapseni hänen huoneeseensa ja kerroin heille, että heidän äitinsä oli kuolemaisillaan ja heidän oli aika jättää hänelle jäähyväiset. Yksi pienistä tytöistä, noin kaksitoistavuotias, sanoi minulle: ’Isä, minä en halua, että äitini kuolee. Olen ollut kanssasi sairaalassa – – puoli vuotta. Aina kun äidillä oli tuskia, sinä siunasi hänet, ja hän sai helpotusta kivuistaan ja nukahti taas uudelleen. Haluan, että panet kätesi äidin pään päälle ja parannat hänet.’

Sanoin pienelle tytölleni, että meidän kaikkien on joskus kuoltava ja että olin sydämessäni varma siitä, että hänen äitinsä aika oli tullut. Hän ja muut lapset lähtivät huoneesta.

Sitten polvistuin vaimoni vuoteen viereen [hän oli tässä vaiheessa menettänyt tajuntansa] ja kerroin Herralle tunnustavani Hänen kätensä elämässä, kuolemassa, ilossa, surussa, menestyksessä ja vastoinkäymisessä. Kiitin Häntä tiedosta, joka minulla oli, että vaimoni kuului minulle koko iankaikkisuuden. – – Mutta kerroin Herralle, että minulta puuttui voimaa antaa vaimoni kuolla ja antaa sen vaikuttaa pienten lasteni uskoon – –. Ja minä anoin Herralta kaikella voimallani, että Hän antaisi tuolle pienelle tytölleni tiedon, että oli Hänen mielensä ja Hänen tahtonsa, että hänen äitinsä kuolisi.

Vaimoni siirtyi pois ajasta tunnin kuluessa, ja kutsuin lapset takaisin huoneeseen. Pieni poikani, joka oli noin viisi ja puoli- tai kuusivuotias, itki katkerasti, ja pieni 12-vuotias tyttöni otti hänet syliinsä ja sanoi: ’Älä itke, Heber, älä itke. Kun lähdimme tästä huoneesta, Herran ääni taivaasta sanoi minulle: ”Äitisi kuolemassa tapahtuu Herran tahto.”’” (Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant, 2003, s. 49–50.*)

Hän todistaa totuudesta

Pyhän Hengen avulla me saamme todistuksemme evankeliumista.

Eräs kirkosta tietoja haluava juutalaisnainen meni kirjastoon ja lainasi sieltä Joseph F. Smithin kirjan *Evankeliumin oppi*. Kirjaa lukiessa hänessä heräsi syvä halu oppia lisää. Hän päätti käydä eräässä myöhempien aikojen pyhien kirkkorakennuksessa. Nainen sanoi:

”Olin tuohon aikaan naimisissa ja pyysin miestäni viemään minut mormonikirkkoon. Muistan selvästi empineeni kappelin ulko-ovella, sillä pelkäsin näkeväni siellä ristiinnaulitun kuvan. Mikä ilo minut valtasikaan, kun sisään astuessamme näin kappelin täynnä lämminhenkisiä, ystävällisiä ihmisiä. Koko sunnuntain jumalanpalvelus sai minut tuntemaan ikään kuin olisin tullut pitkän matkan jälkeen kotiin.

Jumalanpalveluksen jälkeen meille sanottiin, että kaikille on järjestetty luokat, ja meitä pyydettiin luokkaan, jota myöhemmin sain tietää

nimitettävän tutkijoiden luokaksi. Sinä sunnuntaina pidettävä oppiaihe käsitteli kirkon järjestystä. Kun piispan virka mainittiin, opettaja selitti, luullakseni hienotunteisuudesta miestäni ja minua kohtaan, että piispa oli ikään kuin meidän rabbimme. Kun hän jälkeensä esitteli meille kappelia, sanoin hänelle: 'Toivon, ettette pane pahaksenne, että huomautan tästä, mutta teidän kirkkonne piispa ei suinkaan ole kuin rabbi. Rabbi on vain opettaja, kun taas teidän piispanne on Jumalan valtuus.'

Olin täysin yllättynyt kuullessani sanovani niin. Ja se oli vasta alkua. Siihen aikaan minulla ei ollut aavistustakaan siitä, mistä lähteestä minun 'tietoni' näistä asioista oli peräisin. Tosin olin juuri saanut lue- tuksi kirjan *Evankeliumin oppi*, mutta kahden päivän lukeminen ei riittänyt, jos haluaa omaksua 526 sivua uusia ajatuksia ja käsitteitä. Myöhemmin opin, että tarvitaan sydämen näkemystä – Hengen vahvistusta – mikä muuttaa tiedon ymmärrykseksi." (Ks. Renée Pool Vorhaus, "Isieni Jumala", *Valkeus*, maaliskuu 1979, s. 16.)

Pyhän Hengen avulla me voimme tietää, milloin Jumalan profeetta ilmoittaa totuuden. Presidentti J. Reuben Clark jr opetti, että "me voimme huomata, milloin puhujat ovat 'Pyhän Hengen innoittamia' vain silloin, kun me itse olemme 'Pyhän Hengen innoittamina'" (*Church News*, 31. heinäkuuta 1954, s. 9). On tärkeää, että me elämme niin, että Pyhä Henki voi olla jatkuvasti kumppaninamme ja opastaa meitä totuuden tunnistamisessa.

Pyhän Hengen siunaukset ovat todellisia, ja meillä kirkon jäsenenä on mahdollisuus saada ne, jos tavoitteleme niitä vanhurskaasti.

- Pyydä luokan jäseniä kertomaan hetkestä, jolloin he tunsivat Pyhän Hengen kumppanuuden.

Lopetus

Pyhän Hengen lahja on suuri siunaus. Se annetaan niille, jotka on konfirmoitu kirkon jäseniksi. Tämä Henki on välttämätön meille onnistuaksemme elämäntehtävässämme täällä maan päällä. Pyhä Henki auttaa meitä elämämme kaikilla alueilla, jos elämme niin, että olemme kelpoiset saamaan Hänen kumppanuutensa.

Kehotus

Tavoittele Pyhän Hengen kumppanuutta jokapäiväisessä elämässä. Ottakaa tavoitteeksi kehittyä yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

1. Pyrkimys pitää kaikki käskyt
2. Rukoileminen säännöllisesti

3. Rakkauden osoittaminen Vapahtajaa kohtaan
4. Toisten palveleminen
5. Ajatusten, kielenkäytön ja tekojen pitäminen puhtaina
6. Kiitoksen antaminen Herralle Hänen siunauksistaan ja Pyhän Hengen lahjasta

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ap. t. 5:32 (Pyhä Henki, todistaja)
- 1. Nefi 10:17 (näkeminen, kuuleminen ja tietäminen Pyhän Hengen voimalla)
- 2. Nefi 31:13 (enkeliä kielellä puhuminen Pyhän Hengen saamisen jälkeen)
- OL 107:56 (tulevaisuuden ennustaminen Pyhän Hengen avulla)
- Moos. 6:61 (Puolustaja)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 21, "Pyhän Hengen lahja"
2. valmista oppiaiheesta ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

TODISTUS

O p p i a i h e 5

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä hankkimaan todistus Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista, kehittämään sitä ja todistamaan siitä.

Mikä on todistus?

- Laulakaa laulu ”Hän elää, Vapahtajani” (ks. *MAP-lauluja*, 82, tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 346–347).

Emme saa todistusta pelkästään järkemme voimalla. Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut, että ”todistus on tunne, ei pelkkä tosiasioiden kertymä” (Margaret Hoopesin lainaamana artikkelissa ”Community and Communing: The Power of Testimony Meeting”, *Ensign*, tammikuu 1978, s. 50).

Todistus evankeliumista saadaan ”silloin kun Pyhä Henki puhuu meidän sisäiselle hengellemme; se syntyy silloin, kun kuulemme hiljaisen pienen äänen kuiskaukset”. Se syntyy ”tyynestä, horjumattomasta varmuudesta. – –

Jokaiseen kelvolliseen todistukseen liittyy väistämättömästi kolme suurta totuutta: 1) että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja (OL 46:13), 2) että Joseph Smith on Jumalan profeetta, jonka kautta evankeliumi palautettiin tällä taloudenhoitokaudella, ja 3) että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on koko maan päällä ainoa tosi ja elävä kirkko (OL 1:30).” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 785–786.)

Presidentti Joseph F. Smith todisti seuraavasti: ”Veljeni ja sisareni, haluan lausua teille todistukseni, sillä olen saanut varmuuden, joka on vallannut koko olemukseni. Se on painunut syvälle sydämeeni, se täyttää sieluni jokaista säiettä myöten, niin että haluan sanoa tämän kansan edessä – – että Jumala on ilmoittanut minulle, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika, maailman Lunastaja, että Joseph Smith on, oli ja on aina oleva Jumalan profeetta, asetettu ja valittu johtamaan [tätä taloudenhoitokautta]. – – Tiedän niin totta kuin elän, että tämä on

totta, ja todistan sen paikkansapitävyydestä. – – Minä tiedän, että tämä on Jumalan valtakunta ja että Jumala on peräsimessä. Hän johtaa kansaansa. Hän johtaa tämän kirkon presidenttejä – – ja Hän on johtava tämän kirkon johtajia lopun tapahtumiin asti. Hän ei salli sitä annettavan toiselle kansalle eikä jätettävän ihmisten varaan.” (*Evankeliumin oppi*, 1980, s. 484–485.)

Jumalan profeetoilla on luja todistus Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Mutta oikeutta voimalliseen todistukseen ei ole pelkästään profeetoilla. Presidentti Brigham Young sanoi: ”Myöhempien aikojen pyhillä on sekä velvollisuus ottaa selvää että etuoikeus saada tietää, että heidän uskontonsa on tosi” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 317).

Meillä kaikilla on etuoikeus ja velvollisuus hankkia todistus Jeesuksesta Kristuksesta, Joseph Smithistä ja elävästä profeetastamme. Me voimme saada todistuksen Mormonin kirjan, kymmenysten maksamisen periaatteen, viisauden sanan ja kaikkien muidenkin evankeliumin periaatteiden totuudellisuudesta.

- Pyydä sisaria mainitsemaan evankeliumin periaatteita, joista he ovat saaneet todistuksen. Mikäli tilanteeseen sopii, pyydä heitä myös kertomaan, kuinka he saivat todistuksensa.

Todistus tulee Pyhän Hengen kautta

Me saamme todistuksen, kun Pyhä Henki todistaa evankeliumin totuudellisuudesta hengellemme, sydämellemme ja mielellemme.

- Lukekaa OL 8:2–3. Selittäkää, miten Pyhä Henki todistaa. Viittaa julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvun 7 kohtaan ”Miksi Pyhä Henki on välttämätön?”

Joillekuille todistuksen saaminen on selkeä kokemus. Niin kävi Frankfurtista kotoisin olevalle saksalaiselle Heinrich Stilgerille. Lähetyssaarnaajat olivat käyneet hänen luonaan, ja hän oli päättänyt mennä kasteelle. Kun sovittu päivä läheni, hän alkoi kuitenkin epäillä päätöstään. Hänen oli vaikea elää viisauden sanan ja kymmenysten lain mukaan. Lähetyssaarnaajat olivat kärsivällisiä, mutta he eivät pystyneet saamaan häntä sopimaan kastepäivää. Sitten tuli uusi lähetyssaarnaaja ja pyysi häntä rukoilemaan todistusta. Vihdoin hän teki niin. Veli Stilger sanoi myöhemmin: ”Näin loistavan hahmon ja kuulin äänen, joka sanoi minulle, että viisauden sana ja kymmenysten laki ovat Jumalan käskyjä.” (”His Testimony Came through Prayer”, *Church News*, 17. tammikuuta 1970, s. 6.)

Useimmat ihmiset saavat todistuksen vähemmän näyttävällä tavalla. Nämä todistukset eivät kuitenkaan ole arvoltaan yhtään vähäisempiä

tai vähemmän päteviä. Jopa kirkon profeetat ja apostolitkin ovat saaneet todistuksensa vähemmän näyttävällä tavalla. Presidentti David O. McKay kertoi, kuinka hän sai todistuksensa:

”Kuuntelin poikana todistusta evankeliumin periaatteista, pappeuden voimasta, tämän työn jumalallisuudesta. Kuulin kehotuksen, että mekin voisimme saada todistuksen, jos rukoilisimme, mutta jotenkin sain nuoruudessani sellaisen käsityksen, että me emme voisi saada todistusta ilman jonkinlaista ilmestystä. Luin profeetta Joseph Smithin ensimmäisestä näystä ja tiesin, että hän tiesi, että se, mitä hän oli saanut, oli Jumalasta; kuulin vanhimmista, jotka olivat kuulleet ääniä – ja jotenkin sain sen vaikutelman, että se oli kaiken todistuksen alkulähde. – –

Muistan ratsastaneeni – – vuorten yli eräänä iltapäivänä ja ajatelleeni näitä asioita ja päättäneeni, että siellä vuorten hiljaisuudessa oli paras paikka saada todistus. Pysäytin hevoseni – –.

Polvistuin ja kaikella sydämeni palavuudella vuodatin sieluni Jumalalle ja pyysin Häneltä todistusta tästä evankeliumista. Ajattelin, että saisin jonkinlaisen ilmestyksen, että muuttuisin jotenkin niin, että en voisi enää epäillä.

Nousin ylös ja hevoseni selkään, ja kun se lähti seuraamaan polkua, – – sanoin itselleni: ’Ei, herraseni, ei tule mitään. Olen aivan sama poika kuin olin ennen kuin polvistuin.’ Odottamani ilmestys ei ollut tullut. – –

Todistus, että tämä työ on jumalallista, [tuli] – – kuuliaisuudesta Jumalan tahdolle Kristuksen lupauksen mukaisesti: ’Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani’ (Joh. 7:17).” (Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay*, 2004, s. 175–176.)

Presidentti Marion G. Romney selitti, miten hän sai todistuksensa: ”Toisinaan ihminen saa todistuksen hitaasti, pitkän ajanjakson kuluessa. En muista oman todistukseni tulleen yhtäkkiä. En muista aikaa, jolloin minulla ei olisi ollut todistusta. Se on luonnollisesti vahvistunut vuosien kuluessa, mutta en voi muistaa aikaa, jolloin en olisi uskonut. Mutta tulepa todistus äkkiä tai hiljalleen, se saa jotakin aikaan ihmisessä. Todistuksen saatuaan ihminen on toisenlainen.” (”Miten todistus saadaan”, *Valkeus*, marraskuu 1976, s. 3.)

Tulipa todistus miten tahansa, se on siunaukseksi elämässämme ja auttaa meitä edistyessämme evankeliumissa.

Meidän täytyy valmistautua ottamaan todistus vastaan

- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Halua uskoa.
2. Tutki pyhiä kirjoituksia.
3. Noudata Jumalan tahtoa.
4. Pohdi ja rukoile Kristukseen uskoen.
5. Paastoa ja rukoile usein.

Halua uskoa

Ensimmäinen vaihe, halu saada todistus, on tärkeä.

- Lukekaa Alma 32:26–27. Miten tämä halu tuntee totuus vaikutti presidentti McKayn ja Heinrich Stilgerin kokemuksiin? Miten tämä sama halu vaikutti Joseph Smithiin? (Ks. JS-H 10–20.)

Tutki pyhiä kirjoituksia

Pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa meitä saamaan todistuksemme. Me emme saa todistusta, ellemmme tee työtä sen eteen.

- Lukekaa OL 9:7–9. Kuinka pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa meitä saamaan todistuksen?

Noudata Jumalan tahtoa

Presidentti David O. McKay sai todistuksensa tekemällä Herran tahdon. Jokainen meistä voi myös saada todistuksen, kun me teemme Herran tahdon.

- Lukekaa Joh. 7:17. Kuinka käskyjen noudattaminen valmistaa meitä saamaan todistuksen?

Pohdi ja rukoile Kristukseen uskoen

Saadaksemme tietoa Pyhältä Hengeltä meidän täytyy *pyytää* sitä taivaalliselta Isältä. Meidän täytyy myös *luottaa* siihen, että Jumala rakastaa meitä ja että Hän auttaa meitä tunnistamaan Pyhän Hengen kuis-kaukset.

- Lukekaa Moroni 10:3–5. Miksi rukoileminen on niin tärkeää todistuksen saamisessa?

Paastoa ja rukoile usein

Paastoaminen lisää rukouksen voimaa. Paastoaminen ja rukoileminen auttavat meitä todistuksen saamisessa.

- Lukekaa Alma 5:45–46. Kuinka paastoaminen ja rukoileminen auttavat meitä todistuksen saamisessa?

Eräällä nuorella tytöllä, Annette Parkinsonilla, oli vaikeuksia todistuksen saamisessa, vaikka hän oli rukoillut, lukenut pyhiä kirjoituksia ja pitänyt käskyt. Hän sanoi:

”Minua ahdisti pelko, että joutuisin petetyksi, että saattaisin huiputtaa itseni luulemaan, että minulla oli todistus sen sijaan että todella saisin sen Pyhän Hengen kautta. Pelkäsin ja inhosin sellaista petosta miltei enemmän kuin mitään muuta. Ajatus sellaisesta Jumalaa kohtaan osoitettavasta luottamuksesta tuntui lähes yhtä pelottavalta kuin hyppääminen avaruuteen toivoen, että siellä olisi joku ottamassa minut kiinni. Ymmärsin kuitenkin, että jos halusin joskus saada todistuksen, niin minun olisi tehtävä jotakin.

Huomasin, ettei uskon saaminen tapahtunut yhdessä yössä. Mutta yritin vilpittömästi osoittaa ja tuntee luottamusta Herraan. Ajan kuluessa sisimmässäni alkoi tapahtua jotakin ihmeellistä. Eräänä päivänä istuessani vuoteellani minut valtasi tunne, jota en ollut milloinkaan aikaisemmin pannut merkille, eikä se kuitenkaan ollut täysin uusi tunne. Siinä istuessani muistan sanoneeni ajatuksissani: ’Herra on vastannut rukouksiini! Tiedän nyt, että Hän elää. Tiedän todella, että Hän elää!’

Tunne oli voimakas, syvälinen ja kuitenkin suloinen ja rauhallinen. Minä tiesin, että Jumala elää, ja miten onnellinen olinkaan!

Ponnisteluni eivät tietenkään päättyneet siihen. Minun oli vielä saatava tietää, oliko Jeesus Kristus todella Vapahtajani, oliko Joseph Smith profeetta ja onko kirkon presidentti profeetta. – –

Sen jälkeen ymmärrykseni evankeliumista on lisääntynyt satakertaisesti, ja olen saanut todistuksen monista asioista.” (”Luottamus, avain todistuksen saamiseen”, *Valkeus*, tammikuu 1979, s. 14.)

- Miksi toisinaan on vaikeata oppia luottamaan Herraan? Kuinka halumme saada todistus tai vahvistaa sitä vaikuttaa tekoihimme?

Meidän täytyy jatkuvasti vahvistaa todistustamme

Vanhin Heber C. Kimball sanoi:

”Kestääkseenne tulevat vaikeudet teillä itsellänne pitää välttämättä olla omakohtainen tieto tämän työn totuudellisuudesta. – –

Aika koittaa, jolloin kukaan mies tai nainen ei voi elää lainavalon turvin. Jokaisella pitää olla oppaanaan sisimmässään oleva valo. Ellei teillä ole sitä, kuinka voitte kestää?” (Orson F. Whitneyn lainaamana julkaisussa *Life of Heber C. Kimball*, 3. painos, 1967, s. 450.)

Presidentti Harold B. Lee sanoi: ”Todistus ei ole jotakin, mitä teillä on tänään ja mitä teillä tulee olemaan aina. Todistus on hauras. Sitä on yhtä vaikea pidellä kuin kuunsädettä. Se on jotakin, mikä teidän on hankittava uudelleen elämänne jokaisena päivänä.” (J. M. Heslop in laa-
naamana artikkelissa ”President Harold B. Lee Directs Church; Led by the Spirit”, *Church News*, 15. heinäkuuta 1972, s. 4.)

Vanhin George Q. Cannon kirjoitti: ”Ei riitä, että me tiesimme tämän työn olevan totta eilen tai toissapäivänä tai viikko, kuukausi tai vuosi sitten. Ollaksemme onnellisia meidän pitää ja täytyy tietää sen olevan totta tänään. – – Me voimme säilyttää todistuksen totuudesta sydämessämme elämällä lähellä Jumalaa.” (*Gospel Truth*, toim. Jerreld L. Newquist, 1957, osa 1, s. 343.)

Alma vertasi todistusta siemeneen, jota on hoidettava, jotta siitä kasvaisi kaunis puu.

- Lukekaa Alma 32:37–38. Mitä sellaista me voimme tehdä, mikä saa meidät menettämään todistuksemme?
- Lukekaa Alma 32:41. Kuinka me voimme ravita todistustamme?

Eräs tapa vahvistaa omaa ja toisten todistusta on lausua se usein. Velvollisuutemme on todistaa kirkon jäsenille ja kirkkoon kuulumattomille. Me voimme joka kuukausi paasto- ja todistuskokouksessa todistaa tietävämme, että tietyt evankeliumin periaatteet ovat totta. Me voimme myös selittää, mistä me sen tiedämme. Me voimme todistaa Vapahtajan jumalallisuudesta ja sovitustyöstä, Joseph Smithin tehtävästä profeettana ja nykyisen profeettamme tehtävästä. Todistaminen auttaa meitä ymmärtämään ja arvostamaan tunteitamme. Se auttaa todistusta kasvamaan sisimmässämme. Usein pelkkä todistaminen auttaa meitä ymmärtämään, että meillä on todistus.

Silloin kun me todistamme Pyhän Hengen voimalla, muut voivat saada todistuksen Pyhältä Hengeltä. Silloin he tietävät, että se, mitä me sanomme, on totta. He voivat myös saada halun päästä virheistään ja tulla paremmiksi. Hyvä todistuskokous voi lähentää seurakunnan jäseniä toisiinsa niin, että he tuntevat olevansa yhtä suurta perhettä.

Lopetus

Todistus on yksi kalleimmista asioista, mitä ihmisellä on. Meidän on eletävä vanhurskaasti, palveltava toisia ihmisiä ja todistettava. Jos niin teemme, todistuksemme vahvistuu ja tuo suurta iloa, voimaa ja rauhaa elämäämme.

Kehotus

Etsikää tilaisuuksia todistaa muille.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, sivuilta 37–39 luvun 7 kohta ”Miksi Pyhä Henki on välttämätön?”
2. tutki kohdat Alma 32:26–43 ja Et. 12:6
3. suunnittele aloittavasi oppiaihe laululla ”Hän elää, Vapahtajani” (ks. *MAP-lauluja*, 82 tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 346–347)
4. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
5. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PAASTO

O p p i a i h e 6

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään, miten me voimme paaston avulla vahvistaa itseämme ja perhettämme.

Oikea tapa paastota

- Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä esittämään kolme minuuttia kestävä yhteenveto julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvusta 25, ”Paastoaminen”.

Hengellisyyden lisääminen paastoamalla

Paastoaminen auttaa meitä ymmärtämään riippuvuussuhteemme Jumalaan. Kun paastoamme ja rukoilemme, me käännyimme pois maallisista asioista. Me avaaamme sydämemme saadaksemme tietää Jumalan meitä ja perhettämme koskevan tahdon ja noudattaaksemme sitä. Paastoaminen korostaa rukouksemme vilpittömyyttä.

Kun lisäämme hengellisyyttämme paastoamalla, voimme parantaa perheemme sisäisiä suhteita. Voimme myös saada lohdun ja ymmärtämyksen suuria hengellisiä siunauksia.

- Kuinka me voimme parantaa kokemuksiamme paastoamisesta?

Kun haluamme muuttaa joitakin asioita elämässämme, meidän on laadittava suunnitelma, tehtävä valmisteluja ja harjoiteltava asioita, jotka vaikuttavat muutoksen syntymiseen. Nämä samat periaatteet auttavat meitä parantamaan paastoamistamme.

Paastotkaa tavoitteellisesti

Voimme tehdä paastoamisestamme merkityksellisemmän paastoamalla jokin tavoite mielessämme. Monet perheet ja yksityiset henkilöt miettivät rukoillen paastonsa syytä ennen sen aloittamista. Me voimme hyvällä syyllä paastota 1) siunataksemme jotakuta (ks. Alma 6:6), 2) saadaksemme hengellistä voimaa jonkin ongelman voittamiseen, 3) saadaksemme innoitusta ja ilmoitusta (ks. Alma 17:3), 4) pyytääksemme apua tai lohtua (ks. Hel. 9:10) tai 5) lisätäksemme rakkautta ja sopusointua kotona.

- Miten paastoaminen jonkin asian hyväksi tekee paastoamisen helpommaksi? Miten sellainen tarkoitus antaa paastolle enemmän merkitystä? Millaisten syiden vuoksi perheet voivat paastota?

Auttakaa perheenjäseniä paastoamaan

Meidän ei pidä pakottaa lapsia paastoamaan silloin kun he ovat vielä pieniä. Meidän tulee puhua heidän kanssaan paaston tarkoituksesta ja ottaa heidät mukaan rukouksiimme aloittaessamme paastomme. Me voimme jopa opettaa heitä paastoamaan pyytämällä heitä olemaan ilman yhtä ateriaa. Siihen mennessä, kun he ovat tarpeeksi vanhoja kastettaviksi, he ovat valmiimpia noudattamaan täyttä paastoa. Meidän pitäisi olla tietoisia yksilöllisistä terveyteen liittyvistä ongelmista ja yrittää keksiä keinoja, joiden avulla perheenjäsenet voivat paastota.

Me voimme auttaa paastoamista yrittäviä perheenjäseniä ruokkimalla pikkulapset eri tiloissa. Me voimme muuttaa tavalliset päivittäiset tapamme ja tarjota nopeasti valmistettavia ruokia sen sijaan että täyttaisimme kodin houkuttelevilla tuoksuilla. Me voimme valmistaa ruoan sunnuntain aterialle lauantaina, niin että meille jää sunnuntaina aikaa tutkia pyhiä kirjoituksia, rukoilla ja mietiskellä oman paastomme tarkoitusta. Voisimme käyttää sen ajan lukemalla pyhiä kirjoituksia lapsillemme, juttelemalla heidän kanssaan ja lisäämällä heidän rakkauttaan evankeliumiin. Jos täytämme sopivalla toiminnalla normaalisti syömiseen käytetyn ajan, emme ole niin huolissamme menetetyistä aterioista. Jos meille tulee nälkä paaston aikana, meidän pitäisi yrittää olla ajattelematta ruokaa. Sen sijaan meidän pitäisi ajatella itsemme ravitsemista hengellisesti. Teemme sen kestitsemällä itseämme Kristuksen sanoilla (ks. 2. Nefi 32:3). Syömisen sijaan meidän pitäisi tutkia pyhiä kirjoituksia, mietiskellä, käyttää uskoa ja jatkaa rukoilemista.

- Lukekaa OL 59:13–15. Millainen asenne meillä pitäisi olla, kun valmistamme ruoan paaston päättämiseksi? Miten tässä pyhien kirjoitusten kohdassa annetun neuvon noudattaminen lisäisi hengellisyyttämme?

Paastotkaa rukoillen

Meidän tulee aina aloittaa paasto rukouksella. Silloin voimme pyytää taivaalliselta Isältä voimaa jaksaa paastota koko paasto. Meidän pitäisi tuoda julki halumme paastota, paaston syy ja sen tärkeys meille. Meidän pitäisi myös pyytää apua tarvittavan siunauksen saamiseksi.

Meidän tulee päättää paasto rukoukseen ja ilmaista uskomme paaston tarkoitukseen. Jos toiset ovat paastonneet kanssamme samaa tarkoitusta varten, meidän kaikkien tulee yhtyä rukoukseen. Meidän pitäisi ilmaista kiitollisuutemme kuuliaisista ja vahvoista lapsista, jotka haluvat nauttia paaston hengellisistä siunauksista.

- Mitä me voimme tehdä kodissamme lisätäksemme paaston hengellisyyttä perheen kaikissa jäsenissä?

Paastoaminen on voiman lähde

Silloin kun meillä on koettelemuksia, tarvitsemme usein ylimääräistä voimaa. Pappisuuden haltijat paastoavat usein lisätäkseen kykyään käyttää pappisuuden voimaa. Kun me pyydämme pappisuuden siunausta, voimme soveltaa tätä samaa paastoamisen periaatetta. Vanhin Matthew Cowley kertoi seuraavaa vanhempien paaston voimasta:

”Hieman yli vuosi sitten toimistooni tuli pariskunta, joka kantoi pientä poikaa. Mies sanoi minulle: ’Vaimoni ja minä olemme paastonneet kaksi vuorokautta ja olemme tuoneet pienen poikamme siunattavaksi. Meidät lähetettiin sinun luoksesi.’

Kysyin: ’Mikä poikaa vaivaa?’

He kertoivat, että lapsi syntyi sokeana, kuurona ja mykkänä, että hänen lihaksensa eivät toimineet, että hän ei viisivuotiaana osannut edes ryömiä. Minä sanoin itsekseni: Tätä se on. ’Tätä lajia ei saa lähtemään muulla kuin paastolla ja rukouksella.’ Uskoin vakaasti näiden vanhempien paastamiseen ja rukouksiin. Siunasin lapsen, ja muutama viikon kuluttua sain kirjeen: ’Veli Cowley, toivomme, että voisit nähdä pienen poikamme nyt. Hän ryömii. Kun heitämme pallon lattialle, hän kiirehtii sen luokse jalkojensa ja käsiensä varassa. Hän näkee. Kun taputamme käsiämme hänen pänsä päällä, hän hypähtää. Hän kuulee.’ Lääketiede oli levittänyt toivottomana kätensä. Jumala oli ryhtynyt toimeen.” (*”Miracles”, Brigham Young University Speeches of the Year, 18. helmikuuta 1953, s. 8.*)

- Näytä kuva 6-a, ”Omasta hengestään piittaamatta Ester paastottuaan meni kuninkaan luo”.

Vanhurskas nainen, joka elää kuuliaisesti, voi olla siunaukseksi paitsi itselleen ja perheelleen myös kokonaiselle kansakunnalle. Tällainen nainen oli Ester, josta kerrotaan Vanhassa testamentissa. Ester oli juutalaisnainen, joka pääsi Persian kuninkaan suosioon ja josta tuli tämän vaimo. Samassa maassa oli vaikutusvaltainen mies nimeltä Haman, ja hän oli Esterin serkun Mordokain katkera vihollinen. Koska Mordokai kieltäytyi kumartamasta Hamania, tämä laati suunnitelman kaikkien juutalaisten surmaamiseksi. Kuultuaan onnettomat uutiset Mordokai lähetti Esterille sanan pyytäen tätä menemään kuninkaan luo ja anomaan hänen suojelustaan. Ester selitti lakia ja vastasi: ”Sille miehelle tai naiselle, joka kutsumatta menee kuninkaan palatsin sisäpihaan, on laissa yksi ainoa rangaistus: kuolema. Vain jos kuningas ojentaa häntä kohden kultavaltikkansa, hän saa jäädä eloon. Eikä minua itseäni ole kolmeenkymmeneen päivään kutsuttu kuninkaan luo.” (Est. 4:11.) Mordokai vastasi, että ellei Ester toimisi, kaikki hänen oma perheensä mukaan lukien surmattaisiin.



6-a, Omasta hengestään piittaamatta Ester paastottuaan meni kuninkaan luo.
© Providence Litograph Company

Ester ymmärsi vastuunsa. Hän vastasi: ”Kutsu koolle kaikki Susan juutalaiset paastoamaan minun puolestani. Älkää syökö älkääkä juoko mitään kolmeen päivään ja kolmeen yöhön. Minäkin paastoan samalla tavoin palvelijattarieni kanssa, ja sitten lähden kuninkaan luo, vaikka se onkin vastoin lakia. Kun minun kerran on kuoltava, niin kuolen.” (Est. 4:16.) Omasta hengestään piittaamatta Ester meni paastottuaan kuninkaan luo. Kuningas ojensi häntä kohden kultavaltikkansa ja säästi hänen henkensä. Koska Ester antoi henkensä ja ongelmansa Herran käsiin, hän jäi henkiin. Kuningas julisti, että juutalaiset voivat puolustautua ja säästyä. (Ks. Est. 5:2; 8:10–11.)

- Kuinka Esterin ja muiden paasto auttoi Esteriä saamaan voimaa ja rohkeutta? Millaiset tilanteet teidän elämässänne vaativat voimaa ja rohkeutta? Miten paastoaminen voisi auttaa teitä?

Lopetus

Paastoamisen tuoma hengellinen voima syntyy kuuliaisuudesta ja uskosta. Kun osoitamme uskomme paastoamalla ja rukoilemalla, voimme saada siunaukseksi tarvitsemamme lisävoiman. Paastotesamamme todistuksemme voima kasvaa. Me saamme halun kertoa siitä toisille paasto- ja todistuskokouksessa. Ja kun lapsemme kuulevat ja tuntevat rakkautemme evankeliumia kohtaan, hekin kasvavat hengellisesti.

Kehotus

Tarkastelkaa, miten valmistaudutte paastoamaan ja mitä teette paastosunnuntaina. Yrittäkää lisätä kotinne hengellisyyttä. Muistakaa, kuinka tärkeitä asenne ja valmistautuminen ovat paaston onnistumiselle.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Matt. 6:16–18 (kuinka paastota)
- Luuk. 2:37 (Jumalan palveleminen paastoamalla ja rukoilemalla)
- Moosia 27:22–23 (parantaminen paastoamalla ja rukoilemalla)
- Alma 5:46 (paastoamalla ja rukoilemalla saatava ilmoitus)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 25, ”Paastoaminen”
2. anna yhdelle luokan jäsenelle tehtäväksi esittää kolme minuuttia kestävä yhteenveto julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvusta 25
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KUNNIOITUS

O p p i a i h e 7

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on osoittaa meille, miten me voimme opettaa kunnioitusta perheellemme ja olla itse kunnioitavampia.

Kunnioitus on sielun ominaisuus

- Ota esiin juliste, jossa on kohta 3. Moos. 19:30, tai viittaa tauluun kirjoitettuun pyhien kirjoitusten kohtaan.

Nykyajan profeetat ovat antaneet meille ohjeita kunnioituksesta. Presidentti David O. McKay sanoi: ”Minun mielestäni kunnioitus on sielun ylevimpiä ominaisuuksia” (julkaisussa Conference Report, lokakuu 1951, s. 179–180).

Presidentti Spencer W. Kimball kirjoitti kirkon jäsenille seuraavaa:

”Meitä on siunattu runsaasti. Herra on antanut meille kaiken: Jeesusen Kristuksen evankeliumin, valon, pappeuden, voiman, lupaukset, liitot, temppelit, perheemme, totuuden. Meidän tulisi olla maailman onnellisimpia ihmisiä. Koska meidän tulisi myös olla kaikkein kunnioitavimpia, meidän jokaisen ja jokaisen perheen tulee arvioida itseään. Olemmeko me kunnioittava kansa? Ovatko tekemme kotona ja kirkossa sellaisia, että niistä näkyy kunnioitus Luojaamme kohtaan?

Joskus me mietimme tätä. Käymme sakramenttikokouksissa ja konferensseissa, joissa lapset vaeltavat käytävillä kenenkään estämättä. Jumalanpalveluksen aikana huomaamme aikuisten juttelevan vierustovereidensa kanssa, ihmisten torkkuvan ja nuorten kerääntyvän eteisauloihin. Näemme perheiden tulevan myöhässä ja asettuvan äänekkäästi paikoilleen ja ihmisryhmien keskustelevan kovalla äänellä kappelissa kokouksen jälkeen.

Ajatuksemme kääntyvät tutkijoihin, ystäviin ja niihin, joiden todistus on hauras ja kehittyvä. Ovatko kokouksemme sellaisia voimallisia lähetystyövälineitä, jollaisia ne voivat olla, joissa Herran Henki vallitsee ja täyttää sydämet? Vai pitääkö meidän Henki tunteaksemme ensin sulkea pois monia tarpeettomia häiriötekijöitä?



7-a, Meidän pitää olla kunnioittavia kappelissa ja opettaa lapsillemme samaa.

Tutkikaamme kunnioitusta, ei ainoastaan sen tarkoitusta ja tärkeyttä myöhempien aikojen pyhien elämässä, vaan mahdollisia tapoja, joilla voimme opettaa kunnioitusta lapsillemme ja parantaa omaa käyttäytymistämme.

Kunnioituksen merkitys ja tärkeys

Kunnioitus on määritelty 'syvän arvostuksen, rakkauden ja arvannon tunteeksi tai asenteeksi jotakin pyhää kohtaan'. Toinen tapa ilmaista kunnioituksen merkitys on kuvata sitä omistautumiseksi Jumalalle.

Monet johtajistamme ovat sanoneet kunnioituksesta, että se on yksi ihmismielen ylevimmistä ominaisuuksista. Se tarkoittaa sitä, että siihen sisältyy todellinen usko Jumalaan ja Hänen vanhurskauteensa, hyvä sivistys ja rakkaus elämän jaloimpia asioita kohtaan.

Kunnioitus Jumalaa kohtaan

Nykyajan ilmoituksessa Herra on auttanut meitä ymmärtämään kunnioituksen merkityksen ja tärkeyden.

Yhdessä tällaisessa kohdassa sanotaan, että kunnioitus Isää ja Poikaa kohtaan ovat olennainen luonteenpiirre niissä, jotka pääsevät selestiseen valtakuntaan. Opin ja liittojen luvussa 76, joka tunnetaan 'näköinä' ja joka annettiin Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille helmikuussa 1832, sanotaan:

'Ja näin me näimme selestisen maailman kirkkauden, joka on ylin kaikessa ja jossa Jumala, tosiaankin Isä, hallitsee valtaistuimellaan aina ja ikuisesti,

hän, jonka valtaistuimen edessä kaikki olennot kumartavat nöyrän kunnioittavasti ja ylistävät häntä aina ja ikuisesti.

Ne, jotka asuvat hänen edessään, ovat Esikoisen kirkko; ja he näkevät, niin kuin heidät nähdään, ja tuntevat, niin kuin heidät tunnetaan, saatuaan hänen täyteydestään ja hänen armostaan;

ja hän tekee heidät samanarvoisiksi voimassa ja mahdissa ja vallassa.' (OL 76:92–95.)

Kunnioitus Jumalan nimeä kohtaan

Toinen nykyajan ilmoitus kehottaa meitä pitämään kunniaa myös Jumalan nimen. Meitä käsketään olemaan halventamatta Isän ja Pojan nimeä ja jopa välttämään sen liiallista käyttämistä. (Ks. OL 107:2–4.)

Muistakaamme, mitä yksi kymmenestä käskystä opettaa:

'Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään' (2. Moos. 20:7).

Kunnioitus Jumalaa ja Hänen nimeään kohtaan näyttäisi siis olevan yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, joita voimme kehittää.

Kunnioitus Herran huonetta kohtaan

Vielä yhdellä äärimmäisen tärkeällä alueella Herra on määrännyt nykyajan ilmoituksessa, että meillä tulee olla asianmukaista kunnioitusta Hänen pyhää huonettaan kohtaan. Joseph Smithille annettussa tärkeässä ilmoituksessa, joka tunnetaan Kirtlandin temppelin vihkimisrukouksena, käskettiin, että sen, kuten kaikkien muidenkin Herralle pystytettyjen pyhien temppelien, tulee olla paikkoja, joissa osoitetaan kunnioitusta Hänelle. (Ks. OL 109:13, 16–21.)

Se, mitä on sanottu kirkon pyhistä tempeleistä, on hyvin todellisella tavalla sovellettavissa jokaiseen 'Herran huoneeseen', olipa se kappeli tai mikä tahansa paikka, jossa pyhät palvelevat Jumalaa, tai itse asiassa mikä tahansa myöhempien aikojen pyhien koti.

Kunnioituksen kuuluu onnellisuus

Muiden evankeliumin periaatteiden tavoin kunnioituskin johtaa suurempaan iloon.

Meidän täytyy muistaa, ettei kunnioitus ole totista, tilapäistä käyttäytymistä, jonka omaksumme sunnuntaiksi. Todelliseen kunnioitukseen kuuluu onnea ja rakkautta, arvonantoa ja kiitollisuutta sekä jumalanpelkoa. Se on hyve, jonka pitäisi kuulua elämäntapaamme. Itse asiassa myöhempien aikojen pyhien tulisi olla kunnioittavin kansa koko maan päällä.

Kunnioitus ja koti

Mistä kunnioitus siis alkaa, ja kuinka voimme lisätä sitä?

Kodilla on tärkeä merkitys kunnioituksen kuten kaikkien muidenkin jumalallisten hyveiden opettamisessa.

Saanan tähdentää, kuinka tärkeää on opettaa lapset rukoilemaan. Henkilökohtaisten ja perherukousten aikana pienet lapset oppivat painamaan päänsä, ristimään kätensä ja sulkemaan silmänsä, kun puhutaan taivaallisen Isämme kanssa. Kotona opittu käyttäytyminen määrää käyttäytymisen kirkon kokouksissa. Kotona rukoilemaan oppinut lapsi ymmärtää pian, että hänen pitää olla hiljaa ja aloillaan rukousten aikana jumalanpalvelustilaisuuksissa.

Myös silloin kun perheillat kuuluvat perhe-elämään, lapsemme tietävät, että on olemassa erityisiä hetkiä, ei ainoastaan kirkossa vaan myös kotona, jolloin opimme taivaallisesta Isästämme ja jolloin jokaisen pitää käyttäytyä mahdollisimman hyvin.

Lapset pitävät erityisen paljon musiikista. Laulut, joita lauletaan usein kirkossa, voivat tulla tutuiksi kotonakin. Erityisesti pienille lapsille olisi hyödyllistä, jos vanhemmat auttaisivat heitä oppimaan helppoja lauluja kotona. Tällä tavalla lapsemme odottaisivat innokkaasti saavansa laulaa sakramenttikokouksissa ja muissa kokouksissa.

Kunnioitus kirkossa

Vanhempien tulisi tietenkin osallistua sunnuntaikokouksiin lastensa kanssa.

Isän ja äidin tulisi toimia yhdessä huolehtiakseen siitä, että valmistautuminen kokouksiin on miellyttävä perhekokemus. Viime minuuttien kiire lasten kokoamiseksi, pukemiseksi ja kiirehtiminen kokoukseen vähentää kunnioitusta.

Kun vanhemmat ottavat tällaisen tavan, he myöhästyvät usein kirkosta, ja silloin tulee sanotuksi vihaisia sanoja ja loukatuksi tunteita, ja lapset ovat usein hermostuneita ja levottomia jumalanpalveluksen aikana. Kuinka paljon kunnioittavampi onkaan perhe, joka valmistautuu hyvissä ajoin kokouksiin, saapuu kappelille hyvissä ajoin ennen kokouksen alkua ja istuu yhdessä kuuntelemassa alkumusiikkia ja karkottaa maailmalliset huolet mielestään.

Niillä vanhemmilla, joilla on pieniä lapsia, on toisinaan vaikeuksia saada lapsensa arvostamaan kokouksia ja estää heitä aiheuttamasta häiriötä. Sinnikkyys, lujuus ja kotona valmistautuminen ovat välttämättömiä menestyksen aineksia. Elleivät nuoret vanhemmat osaa käsitellä lapsiaan kirkossa, he voivat pyytää neuvoa joltakulta kokeneemalta pariskunnalta seurakunnassa.

Usein jäsenet kokoontuvat kappelissa ryhmiin sekä ennen kokousta että sen jälkeen vaihtaakseen tervehdyksiä. Jonkin verran näennäisen viatonta epäkunnioitusta aiheutuu siitä, että me olemme ystävällisiä ihmisiä ja että sapatti on sopivaa aikaa jutella, perehdyttää ja tavata uusia henkilöitä. Vanhempien pitäisi olla esimerkkinä perheelleen juttelemalla ennen kokouksia tai niiden jälkeen vain kappelin eteisaulassa tai ulkopuolella. Kokouksen jälkeen vanhemmat voivat auttaa kokouksen hengen viemisessä kotiin keskustelemalla kotona lastensa kanssa jostakin kokouksessa esitetystä ajatuksesta, musiikkinumerosta tai muusta myönteisestä asiasta.

Pyrkimys parantaa kunnioitusta

Olemme käsitelleet kunnioituksen tärkeyttä ja tarkastelleet sen merkityksiä. Olemme myös esittäneet useita ehdotuksia kunnioituksen edistämiseksi kotona ja kirkossa. Todellista parannusta ihmisten teoissa tapahtuu kuitenkin vasta kun paikalliset johtajat ja perheet yhdistävät

ponnistuksensa voittaakseen erityiset kunnioitusongelmansa. Näemme pyrkimyksen parantaa kunnioitusta kautta kirkon. – –

Todellinen kunnioitus on tärkeä ominaisuus, mutta se on nopeasti katoamassa maailmasta, kun pahan voimat laajentavat vaikutustaan. Me emme voi täysin käsittää sitä hyvää aikaansaavaa voimaa, jota voimme käyttää, jos Kristuksen tosi kirkon miljoonat jäsenet palvelevat näyttäen esimerkkiä kunnioittavasta käyttäytymisestä. Emme osaa kuvitella, kuinka monien muiden ihmisten elämää voisimme koskettaa. Kenties sitäkin tärkeämpää on, että emme voi nähdä edeltä, mikä suuri hengellinen vaikutus sillä on meidän omaan perheeseemme, jos meistä tulee sellainen kunnioittava kansa kuin meistä tietämämme mukaan pitäisi tulla. Rukoukseni on, että me kaikki tekisimme työtä oppiaksemme kunnioittavammiksi elämässämme.” (Ks. *Meidän pitää olla kunnioittava kansa*, lehtinen, 1976, s. 1–4.)

- Miten vanhemmat voivat auttaa lapsiaan nauttimaan kirkon kokouksista ja olemaan entistä kunnioitettavampia? Luokan jäsenten vastattua pyydä yhtä heistä lukemaan seuraavat ehdotukset:

Ehdotuksia vanhemmille kunnioituksen opettamiseksi

”Vanhemmat voivat auttaa lapsiaan nauttimaan kirkon kokouksista

1. käymällä lastensa kanssa sunnuntaikokouksissa
2. tekemällä kokousvalmistelut miellyttäväiksi ja kiireettömiksi
3. saapumalla paikalle viidestä kymmeneen minuuttia ennen kokousten alkamista
4. istumalla koko perhe yhdessä
5. keskustelemalla puheesta, sanomasta, musiikkiesityksestä tai muusta kokousten kohdasta jälkeenpäin.” (Ks. *Meidän pitää olla kunnioittava kansa*, s. 4.)

- Näytä kuva 7-a, ”Meidän pitää olla kunnioittavia kappelissa ja opettaa lapsillemme samaa”.
- Miten me voimme opettaa kunnioitusta pienille lapsille? Luokan jäsenten vastattua pyydä yhtä heistä lukemaan seuraavat ehdotukset:

”Vanhempien, joilla on pieniä lapsia, tulee yrittää

1. auttaa lapsia ymmärtämään se, mitä tapahtuu.

Pienet lapset saattavat askarrella hiljaa värityskirjan tai työkirjan parissa, mutta on tärkeitä auttaa heitä ymmärtämään kokouksesta mahdollisimman paljon. Muutama kuiskaten esitetty sana, joka selventää seurakunnan asioita tai puhujan sanomaa, voi auttaa lasta huomaamaan, mitä

tapahtuu. Isä voisi esimerkiksi kuiskata: 'Nyt puhuu Jannen isä. Hän puhuu pioneereista.'

2. tähdentää lauluja.

Laulaminen voi lasten mielestä olla yksi kokouksen hauskeimmista osista. Kannustakaa lapsen kiinnostusta lauluihin laulamalla helppoja kirkon lauluja kotona ja opettamalla niitä lapselle. Seurakunnan musiikinjohtaja voi valmistaa luettelon tulevissa kokouksissa laulettavista lauluista.

3. vahvistaa kotona, Alkeisyhdistyksessä ja pyhäkoulussa opittuja käytäntöjä.

Auttakaa lapsia muistamaan, että he ristivät kätensä ja painavat päänsä rukousten aikana ja istuvat hiljaa sakramentin ajan. Lasten tulee ymmärtää, että on epäkohteliasta leikkiä käytävillä tai kulkea ovissa edestakaisin kokouksen aikana.

4. olla esimerkkinä.

Näyttäkää hyvää esimerkkiä osoittamalla kiinnostusta kokoukseen, keskustelemalla vain silloin, kun se on välttämätöntä ja silloinkin kuis- katen, ja kehottamalla lapsia tekemään samoin.

5. varmistua siitä, että lapset ovat valmiita kokouksiin.

Juomassa tai vessassa on käytävä ennen kokouksen alkua, ei sen aikana." (Ks. *Meidän pitää olla kunnioittava kansa*, s. 4–5.)

Lopetus

Kun me olemme kunnioittavia, me osoitamme rakkauttamme ja arvostustamme taivaallista Isää ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta kohtaan. Kehittämällä kunnioittavaa asennetta voimme iloita enemmän elämästä ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opetuksista.

Kehotus

Tehkää luettelo niistä asioista, joita voitte omassa elämässänne tehdä ollaksenne kunnioittavampia ja auttaaksenne muita, erityisesti oman perheenne jäseniä, tulemaan kunnioittavammiksi.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun.

RAKKAUS JA PALVELEMINEN

O p p i a i h e 8

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä rakastamaan ja palvelemaan muita ihmisiä.

Jumala rakastaa meitä täydellisellä rakkaudella

Täydellinen rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta (ks. Moroni 7:47). Tätä rakkautta tunteneiden on vaikeaa kuvailla sitä. Yhdysvaltalainen sisar Erma Braack kertoi, kuinka hänen miehensä sai kokea Jumalan rakkautta:

”Bert Braack – oli ottanut Raamatun kehotuksen ‘Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan’ (Matt. 7:7) kutsukseen rukoilla. – –

Hän halusi kiihkeästi tietää, oliko Jumala olemassa. Ja jos Hän oli olemassa, millainen Hän oli.

Hän alkoi käydä eri kirkoissa ja lukea Raamattua. Matteuksen sanat saivat hänet kysymään itse, ja niin hän – – innokkaassa halussaan saada tietää totuus rukoili ensimmäisen kerran: ‘Jos Sinä todella olet olemassa, Jumala, anna minun tietää se, niin teen mitä haluat minun tekevän.’ Ja hän kertoo: ‘Kun polvistuin, sydämeni paloi rinnassani, ja ilo, jollaista en ollut koskaan aiemmin tuntenut, tulvi ylitseni. Tunsin kuin olisin kokonaan uponnut voimakkaaseen hengelliseen olotilaan.’

Kolme päivää tämä tunne pysyi hänessä, ja koko sinä aikana, hän sanoo: ‘Tuskin tunsin jalkojeni koskettavan maata. Jumalan puhdas rakkaus tuntui valtaavan minut kokonaan, ja se oli ihanaa. Sinä aikana rakastin kaikkea. En ollut koskaan juuri välittänyt lapsista, mutta nyt minusta tulvehti voimakas rakkaus heitä kohtaan. Olin kironnut sadetta, mutta kun se nyt kasteli minut läpimäräksi, rakastin joka minuuttia. Jos tämä on häivähdyks Jumalan rakkaudesta, joka täyttää selestisen valtakunnan, ei ole ihme, jos siellä leijona ja lammas voivat levätä vierekkäin ja ettei siellä ole mitään vahingollista eikä pelättävää.’” Bert Braack liittyi myöhemmin kirkkoon. (Ks. ”Hiukan rakkautta”, *Valkeus*, helmikuu 1977, s. 51.)

- Pyydä luokan jäseniä muistelemaan tilannetta, jolloin he tunsivat olevansa täynnä rakkautta.
- Miksi meidän pitäisi tietää, että Jumala rakastaa meitä yksilöinä?

Vapahtaja oli meille esimerkkinä siitä, kuinka rakastetaan. Häntä kohdeltiin epäoikeudenmukaisesti, mutta siitä huolimatta Hän ei kääntynyt vainoajiaan vastaan. Häntä vihattiin, mutta Hän vastasi vihaan rakkaudella. Hänet naulattiin puiselle ristille ja jätettiin kuolemaan, ja kuitenkin Hän rukoili roomalaisten sotilaiden puolesta: "Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät." (Luuk. 23:34.) Hän suhtautui kärsivällisesti apostoleihinsa, joista muutamat eivät ymmärtäneet täysin Hänen palvelutyötään. Hän rakasti hyvin paljon lapsia. Koskettava kertomus Vapahtajan rakkaudesta on Kolmannen Nefin kirjan luvussa 17.

- Pyydä tehtävän saanutta sisarta lukemaan 3. Nefin kirjan luvusta 17 valitsemansa jakeet, jotka osoittavat Vapahtajan rakkautta.

Meidän on käsketty rakastaa

Vain muutama tunti ennen ristiinnaulitsemistaan Vapahtaja opetti opetuslapsilleen: "Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne." (Joh. 13:34.)

Hän käski meidän rakastaa toisia samalla tavoin kuin Hän rakasti lähimmäisiään. Hän opetti:

"Rakastakaa vihemiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;

että olisitte taivaallisen Isänne lapsia." (3. Nefi 12:44–45.)

Vanhin Marion D. Hanks kertoi eräästä naisesta, jota lapsena opetettiin kehittämään Kristuksen kaltaista rakkautta: "Ajattelen muuatta suuremmoista naista, jonka ruumis oli syntymästä asti ollut vaikeasti vammaisen –. Hän kertoi eräästä lapsuutensa tapahtumasta. Leikkiverit olivat nimitelleet häntä tavalla, joka – aiheutti hänelle surua ja kyyneleitä. Kun hän pääsi kotiin, isä otti hänet syliinsä vahvojen käsivarsiensua suojiin ja itki yhdessä hänen kanssaan selittäen, että – [tämä kokemus] voisi tehdä hänen elämänsä hedelmälliseksi ja onnelliseksi. 'Kultaseni', isä sanoi, – 'sinulla on kyllä kyttyrä selässäsi ja muitakin vaikeita ongelmia. Mutta se ei ole sinun syysi. Se ei ole vanhempiesi eikä taivaallisen Isän syytä. – Se, mitä pojat ja tytöt sanoivat, on totta, mutta se ei ollut oikeudenmukaista eikä ystävällistä. Jos sinä koko elämäsi ajan yrität olla oikeudenmukaisempi ja ystävällisempi muita kohtaan

kuin muutamat heistä ovat ehkä joskus sinua kohtaan, silloin olet onnellinen ja elämäsi on antoisaa ja hyödyllistä.” (“More Joy and Rejoicing”, *Ensign*, marraskuu 1976, s. 32.)

- Pyydä jotakuta lukemaan 1. Kor. 13:2–7. Pyydä luokan jäseniä keskustelemaan tässä pyhien kirjoitusten kohdassa olevista ajatuksista. Voiko sisar, jolla on aitoa rakkautta, suhtautua ennakkoluuloisesti toista rotua oleviin ihmisiin? Voiko hän kääntää selkensä sairaille, köyhille tai nälkäisille? Voiko hän olla kateellinen muiden saavutuksista? Voiko hän juoruilla tai arvostella muita? Miksi meidän on pyrittävä oppimaan aitoa rakkautta?

Kristuksen kaltainen palveleminen lisää rakkautta

Presidentti Harold B. Lee sanoi, että eräänä iltana hän koki jotakin, ”joka varmaankin oli näky”. Siinä hänelle sanottiin: ”Jos haluat rakastaa Jumalaa, sinun on opittava rakastamaan ja palvelemaan ihmisiä. Sillä tavoitin osoittaa rakkauttasi Jumalaan.” (*Stand Ye in Holy Places*, 1974, s. 189.)

Me voimme oppia rakastamaan entistä syvämmällä tekemällä pieniä tai suuria palveluksia. Yhdysvaltalainen sisar Cora Hill Arnold oppi rakastamaan palvelemalla, vaikka hän asuikin lähellä naista, josta hän ei voinut pitää:

”Löysin vikaa kaikessa, mitä hän teki – –. Kuulin toisilta ihmisiltä, että hän ajatteli minusta samalla tavalla. Hän tuntui aina pakottavan itsensä – – näyttämään kaikille, kuinka tärkeä hän oli. Minä en pitänyt siitä, että näin hänen menestyvän.

Hän ei ollut koskaan kovinkaan ystävällinen minua kohtaan, ja minä kuljin hänen ohitse kylmäkiskoisesti nyökäten tai sanoen kohteliaasti päivää. – – Tunsin oloni kurjaksi, koska vastenmielisyys toista kohtaan tekee ihmisen onnettomaksi.

Ja sitten eräänä aamuna sain kuulla, että hän oli sairaana. Entä sitten? Se ei ollut minun murheeni.

Mutta se oli [minun murheeni], enkä pystynyt unohtamaan asiaa. Koska minulla on toimelias omatunto, menin keittiöön ja leivoin muutamia omenaleivonnaisia. – –

Ja sitten minä vein ne hänelle!

Hänen kasvonsa kirkastuivat hämmästyksestä ja tyytyväisyydestä, ja lämmin hehku tunkeutui sydämeeni poistaen yhdellä kertaa vihaisen ennakkoluulon. Kun kävelin hänen luotaan kotiin, hymyilin, ja päivä oli kirkas ja kaunis.

Nyt hän on yksi läheisistä ystäväistäni. – –

Joku on sanonut: 'Viha on väärään suuntaan mennyttä rakkautta. Me vihaamme ihmisiä, joita olisimme voineet rakastaa.'" ("Shall I Deem Her My Enemy?", *Relief Society Magazine*, elokuu 1970, s. 595.)

- Pyydä yhtä sisarta kertomaan, kuinka hän on oppinut rakastamaan jotakuta. Miten me luomme palvelemalla syvällisempiä suhteita, jopa oman perheemme jäseniin?

Me olemme tehneet liiton, jossa lupaamme palvella toinen toistamme

Kun meidät kastettiin, me teimme Herran kanssa liiton kantaa toistemme kuormia, surra surevien kanssa ja lohduttaa niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa (ks. Moosia 18:8–9). Meidän tehtävämme on etsiä niitä, jotka ovat avun tarpeessa. Sitten meidän tehtävämme on auttaa heitä ilman kehotusta tai käskyä. (Ks. OL 58:26–29.)

Me olemme tehneet liiton palvella avun tarpeessa olevia aivan samalla tavalla kuin Kristus palveli lähimmäisiään. Kristuksen kaltaista palvelua ei ehkä pyydetä. Sitä saattaa tarvita joku meille vieras, joka ei voi koskaan korvata meille saamaansa apua. Se saattaa olla epämiellyttävää ja vaatia meiltä runsaasti ponnisteluja. Sitä saatetaan tarvita hetkellä, jolloin meidän on vaikeata ryhtyä palvelemaan. Me emme ehkä saa minkäänlaista kiitosta tai tunnustusta. Mutta me palvelemme, koska me rakastamme taivaallisen Isämme lapsia ja haluamme sydämemme puhtaasta halusta auttaa heitä.

Emma Sommerville McConkie, vanhin Bruce R. McConkien isoäiti, eli leskenä Moabissa Utahissa. Vanhin Bruce R. McConkien isä kirjoitti päiväkirjaansa seuraavan äidilleen sattuneen tapahtuman:

"Äiti oli Moabin Apuyhdistyksen johtaja. J___ B___ [kirkkoa vastustava kirkkoon kuulumaton] oli mennyt naimisiin mormonitytön kanssa. He saivat monta lasta, ja nytkin heillä oli pieni vauva. He olivat hyvin köyhiä, ja äiti kävi joka päivä pitämässä huolta lapsesta ja vei heille koreitain ruokaa ja muuta. Äiti oli itse sairas, ja useammin kuin kerran jaksoi tuskin raahautua kotiin käytyään tekemässä työtä J___ B___:n kotona.

Eräänä päivänä hän palasi kotiin erityisen väsyneenä. Hän nukahti tuoliinsa. Hän näki unta, että hän kylvetti lasta, joka osoittautui Kristus-lapseksi. Hän ajatteli: Oi kuinka suuri kunnia onkaan saada palvella itse Kristus-lastat! Kun hän piti lasta sylissään, hän joutui liikutuksen valtaan. Hän ajatteli: Kukahan muu on saanut pitää Kristus-lastat sylissään? Sanoin kuvaamaton ilo täytti koko hänen olemuksensa. Hän liekehti Herran kirkkautta. Tuntui kuin hänen luidensa ydin olisi sulanut. Hänen ilonsa oli niin suuri, että hän heräsi siihen. Herätessään hän kuuli nämä sanat: 'Kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'" (Ks. *Apuyhdistyksen oppikirja 1979–1980*, s. 257–258.)

- Lukekaa Matt. 25:34–40. Pyydä sisaria keskustelemaan tavoista, joilla he voivat palvella muita (ks. *Evankeliumin periaatteet*, luku 28, ”Palveleminen”).

Lopetus

Presidentti David O. McKay on sanonut:

”Meillä on suurempi tehtävä kuin koskaan aikaisemmin tehdä kodittamme paikka, joka säteilee lähimmäisillemme sopusointua, rakkautta, yhteiskunnallisten velvollisuuksien täyttämistä, uskollisuutta. Antaakamme naapuriemme nähdä ja kuulla se. – –

Jumala auttakoon meitä kirkon jäseniä säteilemään – – rakkautta – – ja palveluhalua!” (*”Radiation of the Individual”, Instructor, lokakuu 1964, s. 374.*)

Kehotus

Valitkaa ihminen, jota teidän on vaikea rakastaa, ja yrittäkää luoda häneen hyvä henkilökohtainen suhde. Miettikää enemmän sitä, kuinka voitte palvella häntä ja muita.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luvut 28, ”Palveleminen”, ja 30, ”Todellinen rakkaus”
2. anna yhdelle luokan jäsenelle tehtäväksi valita Kolmannen Nefin kirjan luvusta 17 kaksi tai kolme jaetta, jotka osoittavat Jeesuksen rakkautta
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

SIVEYS JA SÄÄDYLLISYYS

O p p i a i h e 9

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä elämään siveyden lain mukaan ja opettamaan lapsiamme tekemään samalla tavalla.

Siveyden laki

Jumala on antanut ruumiiseemme pyhän voiman. Se on voima luoda muita ruumiita, niin että elämä voi jatkua maan päällä. Jumala on antanut siveyden lain auttaakseen meitä säilyttämään tämän voiman pyhyiden ja käyttämään sitä viisaasti.

- Pyydä tehtävän saanutta sisarta lukemaan julkaisusta *Evankeliumin periaatteet* luvun 39 kohta "Mikä on siveyden laki?" Mikä on siveyden laki?

Siveys tarkoittaa myös sitä, että vältämme kaikkia likaisia ajatuksia ja tekoja, jotka saavat meidät tavoittelemaan vääriä asioita (ks. Matt. 5:27–28). Emme saa antaa moraalittoman maailman mallien vaikuttaa meihin.

Siveyden lain mukaisen elämän tärkeys

Siveyden lain mukaan eläminen on tärkeätä, sillä se on Jumalan laki. Pyhät kirjoitukset sanovat meille, että siveys on "kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa" (Moroni 9:9). Herra sanoi: "Sillä minä, Herra Jumala, iloitsen naisten siveydestä. Ja haureus on iljetys minun edessäni." (MK Jaak. 2:28.)

Eläminen siveyden lain mukaan tuo meille suuria Herran siunauksia. Se auttaa meitä säilyttämään itsekunnioituksemme ja vapauttaa meidät syyllisyyden tunteista. Se auttaa meitä välttymään sukupuoliteitse tarttuvilta taudeilta ja niihin liittyviltä kärsimyksiltä. Eläminen siveyden lain mukaan auttaa meitä myös olemaan toisten ihmisten luottamuksen arvoisia ja saamaan ohjeita Pyhäältä Hengeltä. Mikä tärkeintä, meidän on oltava siveitä voidaksemme mennä temppeliin ja solmiaksemme avioliiton ajaksi ja iankaikkisuudeksi. Siveys auttaa meitä nauttimaan

onnellisesta perhe-elämästä täällä maan päällä. Se tekee meistä kelvollisia jatkamaan perhe-elämäämme iankaikkisesti.

- Pyydä sisarta, joka on tuonut vauvansa mukanaan kokoukseen, kertomaan ilosta, jota hän ja hänen aviomiehensä tuntevat perheestään.

Siveyden lain rikkominen on vakava synti. Se voi tuoda meille surua ja hävittää itsekunnioituksemme. Se voi kuormittaa meidät syyllisyydellä. Siveettömyys voi aiheuttaa epäluottamusta perheenjäsenten kesken ja lopulta hajottaa perheen. Siveettömyys tekee ihmisestä kelvottoman saamaan Pyhän Hengen johdatusta. Se voi saattaa maailmaan lapsia perheyksikön ulkopuolella. Kirkon jäsenet, jotka rikkovat siveyden lakia, rikkovat pyhät liittonsa Jumalan kanssa. Jos käytämme lisääntymisvoimaamme millään tavoin väärin, voimme menettää etuoikeuden iankaikkiseen kehittymiseen.

Avioliiton ulkopuoliset sukupuoli-suhteet ovat vakavia syntejä ja tahravat niihin osallistuvien elämän. Sellaiset tahrat voidaan poistaa vain parannuksen avulla (ks. tämän oppikirjan oppiaihe 2, ”Parannus”). Toisinaan me teemme virheitä ennen kuin ymmärrämme, mitä käskyjä Herra on antanut siveydestä. Jos niin on tapahtunut, on hyvin tärkeää, että puhumme asiasta seurakunnanjohtajan, piispan tai lähetysjohtajan kanssa. Hän neuvoo meitä ja auttaa meitä tekemään täydellisen parannuksen. Herra on halukas antamaan meille anteeksi, kun teemme parannuksen synneistämme. Hän sanoo meille: ”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää” (OL 58:42).

Miten lapsille opetetaan siveyttä?

- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Auttakaa lapsia ymmärtämään ruumiin toimintojen luonne ja pyhyys.
2. Antakaa heille rakkautta.
3. Kannustakaa heitä oikeisiin seurustelutapoihin.
4. Kehottakaa heitä pukeutumaan säädyllisesti.
5. Näyttäkää vanhempina asianmukaista esimerkkiä.

Auttakaa lapsia ymmärtämään ruumiin toimintojen luonne ja pyhyys

Lapset tuntevat luonnollista kiinnostusta ruumistaan kohtaan. Vanhemmat voivat oikealla hetkellä selittää yksinkertaisesti, miten

pidämme huolta ruumiistamme sopivalla tavalla. Vanhempien tulee myös auttaa lapsiaan ymmärtämään, että ruumiimme on niin henkilökohtainen ja pyhä, ettemme saa itse emmekä saa antaa muiden kohdella sitä sopimattomasti.

- Pyydä luokan jäseniä miettimään tilanteita, joissa vanhemmat voisivat opettaa lasta kunnioittamaan ruumistaan.

Lasten asenteissa heijastuu heidän vanhempiensa asennoituminen. Jos vanhemmat nauravat sopimattomille ehdotuksille, katsovat siveettömiä elokuvia tai televisio-ohjelmia tai sallivat sopimattomien kirjojen ja lehtien tuomisen kotiinsa, lapset oppivat vääriä asenteita. Vanhempien tulee puhua ruumiista kunnioittavasti mutta kuitenkin suoraan ja hämmentymättä. Kun vanhemmat osoittavat toisiaan kohtaan aitoa kiintymystä, he opettavat myös, että lisääntyminen on pyhää. Meidän tulee myös auttaa lapsia ymmärtämään sukupuolten roolit. Se auttaa lapsia tuntemaan tyytyväisyyttä siitä, että he ovat poikia tai tyttöjä. Ne vanhemmat, jotka viihtyvät miehen ja naisen roolissaan, siirtävät tämän tunteen lapsilleen.

- Miten asenteemme vanhempien opettavat enemmän kuin pelkät sanat?

Lasten on opittava selvästi ymmärtämään, miten vauvat saavat alkunsa ja kuinka ne syntyvät tähän elämään. Lapsille on myös opetettava, että sukupuolielämä on Herran käskyn mukaan tarkoitettu pelkästään avioliittoon. Pojat, tytöt, miehet ja naiset eivät saa rikkoa tätä pyhää käskyä.

Antakaa lapsille rakkautta

- Näytä kuva 9-a, "Äidin rakkaus on siunaus hänen perheelleen".

Lasten ollessa pieniä me voimme opettaa heille soveliaita keinoja ilmaista kiintymystä. On tärkeätä tyydyttää lasten hellyydentarve, niin että he eivät myöhemmin pyri tyydyttämään sitä jollakin sopimattomalla tavalla. Kun vanhemmat ovat rehellisiä ja rakastavia, he synnyttävät lapsissa luottamusta itseään kohtaan. Jos sitten lapsilla on jotakin kysyttävää tai ongelmia, he pystyvät neuvottelemaan niistä vanhempiensa kanssa.

Kannustakaa oikeisiin seurustelutapoihin

Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut, että kaikki "seurustelu tai kahden kesken oleminen tulisi lykätä ainakin 16 vuoden ikään tai vieläkin myöhempään" (ks. "Avioliittopäätös", *Valkeus*, heinäkuu 1976, s. 2). Nuoria kehoitetaan solmimaan ainoastaan toveri- ja ystävyysuhteita siihen saakka, kunnes poika on palannut lähetystyöstä.



9-a, Äidin rakkaus on siunaus hänen perheelleen.

Kun he alkavat seurustella vakavammin, voimme kehottaa heitä kehittämään itsessään myönteisiä luonteenpiirteitä ja etsimään sitten samoja luonteenpiirteitä mahdollisissa kumppaneissaan. Vanhin Richard G. Scott antoi seuraavan neuvon: "Kun etsit iankaikkista puolisoa, etsi sellaista, jossa voi nähdä niitä olennaisia ominaisuuksia, jotka tuovat onnea: syvä rakkaus Herraa ja Hänen käskyjään kohtaan, päättäväisyys elää niiden mukaisesti; sellaista, jolla on hyväntahtoista ymmärrystä, anteeksiantavaisuutta ja halu antaa itsestään – halu saada perhe, jota siunataan ihanilla lapsilla, ja joka sitoutuu opettamaan heille totuuden periaatteita kotona" ("*Temppeliunausten vastaanottaminen*", *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 29).

Vanhin Scott tähdensi myös siveyden tärkeyttä seurustelussa: "Seurusteluajana tehdyt intiimit teot, jotka on tarkoitettu tapahtuvaksi vain avioliiton puitteissa, ovat rikkomuksia. Sellaiset teot loukkaavat Pyhää Henkeä, johtavat sydänsuruun ja pettymykseen ja voivat naamioida piirteitä ja ominaisuuksia, jotka osoittautuisivat avioliitossa ristiriitaisiksi tai yhteensopimattomiksi. Avioeroon ja temppeliunausten menettämiseen johtavat epäluottamuksen siemenet kylvetään usein rikkomalla henkilökohtaisen siveyden lakeja. Älä tee sitä virhettä." ("*Temppeliunausten vastaanottaminen*", s. 30.)

- Millaisia ovat myöhempien aikojen pyhille soveliaat seurustelutavat? Millä tavoin vanhemmat voivat opettaa lapsilleen, että seurustelussa on tärkeää säilyttää korkeat tasovaatimukset?

Kehottakaa pukeutumaan säädyllisesti

Aadamin ja Eevan päivästä lähtien Herra on käsenyt lapsiaan peittämään ruumiinsa. Siihen saakka, kun Saatana vietti Eevan Eedenin puutarhassa, Eeva ja Adam eivät tienneet olevansa alasti. Syötyään kiellettyä hedelmää he tulivat tietoisiksi alastomuudestaan. He yrittivät peittää pyhimmät ruumiinosansa viikunanlehdillä. Säädyllisyyttä koskevat Herran tasovaatimukset ovat kuitenkin suuremmat, ja Hän antoi heille eläinten nahkoja, jotta he voisivat peittää itsensä, vaikka he olivat siihen aikaan kahdestaan maailmassa. (Ks. Moos. 4:13, 27.)

Herran asettamat säädyllisyysvaatimukset eivät ole maailman vaatimusten mukaisia. Profeetta Joseph Smithin ajoista nykyisiin profeettoihimme johtajamme ovat pyytäneet meitä luomaan oman tyylimme ja muotimme (ks. Spencer W. Kimball, "A Style of Our Own", BYU:n harvustilaisuus 13. helmikuuta 1951). Presidentti Brigham Young kuvasi muotia, joka on meille mallina. Hän sanoi: "Olettakaamme, että naispuolinen enkeli tulisi kotiimme, ja me saisimme nähdä hänet. Miten hän olisi pukeutunut? – Hän olisi siisti ja viehättävä, hänen kasvonsa olisivat täynnä kirkkautta, loistavat, säteilevät ja täydellisen kauniit, ja

hänen jokaisen liikkeensä sirous hurmaisi jokaisen katsojan sydämen. Hänessä ei olisi mitään tarpeetonta. Yksikään sisaristani ei usko, että näitä hyödyttömiä, mielettömiä muoteja seurataan taivaassa. Jäljitelkää siis [elämässänne] sitä, mikä on hyvää ja taivaallista –.” (Artikkelissa *Deseret News [Weekly]*, 30. huhtikuuta 1873, s. 196.)

Voimme arvioida säädyllisyyden vaatimuksiamme kysymällä itsetämme: Mitä ajattelisin vaatteistani, jos tietäisin, että profeetta on tulossa käymään luonani? Onko vaatetukseni hyvä esimerkki siitä, miten myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan tytön tai naisen pitäisi pukeutua? Meidän tulee noudattaa säädyllisyyttä myös omassa kodissamme. Jopa pienten lasten tulee olla säädyllisesti puettuja, ja heille tulee opettaa säädyllisyyttä.

Me olemme vastuussa siitä, millainen vaikutus pukeutumisellamme on toisiin ihmisiin. Mikä tahansa, mikä synnyttää sopimattomia ajatuksia tai on huonona esimerkkinä toisille ihmisille, on säädyttöä. On erityisen tärkeitä, että opetamme nuorille tytöille, etteivät he saa käyttää vaatteita, jotka synnyttävät sopimattomia ajatuksia nuorten miesten mielessä.

- Millaisia nykyään tavallisia tyylejä meidän pitäisi välttää?

Säädyllisyys voi auttaa meitä säilyttämään siveytemme. Meidän on valittava tyyli, joka on mieluinen sekä meille että Herran silmissä.

Näyttäkää vanhempina asianmukaista esimerkkiä

Vanhempien on näytettävä asianmukaista esimerkkiä myös siveyden lain noudattamisessa ja säädyllisyydessä.

- Kerratkaa tauluun tai julisteeseen kirjoitetut viisi keinoa opettaa lapsille siveyttä. Millä muilla tavoin me voimme auttaa itseämme ja lapsiamme pitämään siveyden lain ja pukeutumaan säädyllisesti?

Lopetus

Puhuessaan myöhempien aikojen pyhiin kuuluville tytöille Méxicossa presidentti Spencer W. Kimball sanoi: ”Te olette Jumalan tyttäriä. – – Teidät on tehty taivaallisen Äitimme kaltaisiksi. – – Kehonne on teille pyhä ja kallisarvoinen.” (Julkaisussa *Conference Report, Mexico City and Central America Area Conference 1973*, s. 108.)

Ruumiimme on temppele, jossa henkemme asuu. ”Mikään epäpuhdas [ei] voi asua Jumalan luona” (1. Nefi 10:21; ks. myös 1. Kor. 3:16–17). Se, että pidämme ruumiimme tahrattomana ja puhtaana, on tärkeää, jotta olisimme kelpollisia palaamaan taivaallisen Isämme luo asumaan.

Kehotus

Tarkastakaa vaatevarastonne varmistuaksenne siitä, että kaikki vaatteenne ovat säädyllisiä. Asettakaa tuoli peilin eteen. Pyytäkää sitten kutakin perheenjäsentä vuorotellen istumaan tuolissa ja päättämään, mitä on tehtävä, että he olisivat pukeutumisessaan ja asennoissaan säädyllisiä. Jos sopii, keskustelkaa aviomiehenne kanssa siveyden ja säädyllisyyden opettamisen tärkeydestä lapsillenne – niin pojille kuin tytöillekin.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 10:13 (Jumala antaa keinot kiusausten välttämiseen)
- MK Jaak. 2:22–35; 3:1–3 (siveys miellyttää Herraa)
- Alma 39:1–9 (Koriantonia moititaan synnillisestä käytöksestä ja neuvotaan tekemään parannus)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 39, "Siveyden laki"
2. kertaa tästä oppikirjasta oppiaihe 2, "Parannus"
3. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna yhden sisaren tehtäväksi lukea julkaisusta *Evankeliumin periaatteet* sivulta 249 luvun 39 kohta "Mikä on siveyden laki?"
5. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

IANKAIKKINEN AVIOLIITTO

O p p i a i h e 1 0

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä suunnittelemaan iankaikkista avioliittoa ja valmistautumaan sen solmimiseen.

Miksi meidän pitäisi solmia avioliitto temppelissä?

- Näytä kuva 10-a, ”Pari vihitään iankaikkisuudeksi temppelissä”.

Elämä ei pääty kuolemaan, eikä avioliittokaan ole tarkoitettu päättyväksi kuolemaan. Siviiliviranomaisten tai kirkon virkailijoiden temppelin ulkopuolella vahvistama avioliitto kestää kuitenkin vain tämän elämän ajan. Temppelissä solmittu iankaikkinen avioliitto on ainoa avioliitto, joka jatkuu kuoleman jälkeen. Vain ne, jotka solmivat iankaikkisen avioliiton ja pitävät siihen kuuluvan liiton, saavat korotuksen selestisen kirkkauden korkeimmassa asteessa.

- Lukekaa OL 131:1–4.

Ylösnousemuksen jälkeen menemme johonkin kolmesta kirkkauden valtakunnasta. Meidän on tehtävä vanhurskaita päätöksiä, jatkuvaa parannusta ja noudatettava taivaallisen Isän käskyjä koko elämämme ajan päästäksemme korkeimpaan valtakuntaan. (Ks. Spencer W. Kimball, *Anteeksiantamuksen ihme*, 1975, s. 228–229.) Yksi tekemistämme päätöksistä on päätös solmia avioliitto temppelissä iankaikkisuudeksi. Ne, jotka solmivat iankaikkisen avioliiton ja pitävät siihen kuuluvan liiton, yhdistetään perheensä kanssa iankaikkisuudeksi.

- Lukekaa OL 132:15–17.

Joseph Smith opetti: ”Elleivät mies ja hänen vaimonsa astu iankaikkiseen liittoon ja solmi avioliittoa iankaikkisuudeksi – he eivät saa lapsia yösnousemuksen jälkeen” (*History of the Church*, osa 5, s. 391).

”Korotus on vain Jeesuksen Kristuksen kirkon vanhurskaitten jäsenten ulottuvilla, vain niiden, jotka ottavat vastaan evankeliumin, jotka ovat saaneet [endaumenttinsa] Jumalan pyhissä temppeleissä, jotka on sinitöity iankaikkisuudeksi ja jotka tämän jälkeen elävät jatkuvasti vanhurskaudessa koko elämänsä ajan” (*Anteeksiantamuksen ihme*, s. 231).



10-a, Pari vihitään iankaikkisuudeksi temppelissä.

- Miksi meidän pitäisi haluta, että perheemme sinetöidään temppe-
lissä? Mitä meidän on temppeლისინეთინნის *jälkeen* tehtävä, jotta voi-
simme pysyä avioliitossa iankaikkisesti?

Iankaikkisen avioliiton siunaukset

Presidentti Lorenzo Snow opetti: "Kun kaksi myöhempien aikojen pyhää liittyy yhteen avioliitossa, heille annetaan heidän jälkeläisiään koskevia lupauksia, jotka jatkuvat iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Heille luvataan, että heillä on oleva voima ja oikeus hallita ja vallita ja suoda pelastus ja korotus ja kirkkaus jälkeläisilleen iankaikkisesti. Ja ne jälkeläiset, joita he eivät saa täällä, heillä tulee varmasti olemaan mahdollisuus saada tämän elämän jälkeen. Mitä muuta ihminen voisi toivoa? Mies ja nainen toisessa elämässä, selestisessä ruumiissa, vapaina sairauksista, sanoin kuvaamattoman kirkastettuina ja kaunistettuina jälkeläistensä keskellä halliten ja valliten heitä ja antaen elämää, korotusta ja kirkkautta iankaikkisesti!" (*Teachings of Lorenzo Snow*, s. 13; ks. myös Spencer W. Kimballin lainaamana artikkelissa "Selestisen avioliiton tärkeys", *Valkeus*, heinäkuu 1980, s. 7.)

- Näytä kuva 10-b, "Sinetöimishuone Washington D.C.:n temppeლისინეთინნის".

Kuinka loistavia lupauksia! Jos meidät sinetöidään iankaikkisuudeksi ja me elämme jatkuvasti kelvollisina, pysymme perheenä iankaikkisesti. Maallinen perheemme on pysyvästi omamme. Ja me jatkamme myös lisääntymistä lisäten henkilapsia jälkeläistemme joukkoon.

- Miltä teistä tuntuu tietää, että voitte saada nämä siunaukset?

Ruotsalainen veli Bo G. Wennerlund kertoi omista ja vaimonsa tunteista sen jälkeen kun heidät oli sinetöity Sveitsin temppeლისინეთინნის:

"En koskaan unohda sitä iloa ja onnea ja päätöstä elää evankeliumin mukaan, mikä täytti sieluni käytyämme tuon ensimmäisen kerran temppeლისინეთინნის. Sain iankaikkisesta päämäärästäni senlaatuista tietoa ja näkemystä, mistä en ollut koskaan aikaisemmin uneksunutkaan. Kohokohta oli se, kun perheemme sinetöitiin yhteen ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi.

Katsoin alttarin yli vaimoani silmiin ja näin onnen kyynelten valuvan hänen poskiaan pitkin. Olin rakastanut häntä jo ennen, mutta en koskaan yhtä paljon kuin tuosta hetkestä lähtien. Hän, Jumalan tytär, oli lasteni äiti! Näytti siltä kuin en olisi ymmärtänyt sitä ennen kuin vasta silloin. Myöhemmin rukouksemme olivat merkityksellisempiä, me rakastimme Herraa enemmän kuin koskaan ja palvelimme Häntä miellämme.

Palaamme jatkuvasti temppeლისინეთინნისiin, koska rakastamme sen henkeä ja siellä tehtävää työtä. Joka kerran palatessamme meille muistutetaan



10-b, Sinetöimishuone Washington D.C.:n temppelissä

tekemistämme liitoista, ja tämä on meille voimakkain kannustin jatkaa edelleenkin evankeliumin mukaista elämää.” (“Olin rakastanut häntä jo ennen...”, *Valkeus*, tammikuu 1975, s. 29.)

Meidän tulee elää niin, että olemme kelvollisia saamaan iankaikkisen avioliiton siunaukset. Meidän tulee olla halukkaita tekemään suuria uhrauksia niiden saamiseksi.

- Pyydä sisaria, jotka on sinetöity temppelissä, kertomaan, mitä he ajattelevat iankaikkisesta avioliitosta ja iankaikkisesta perheestä.

Iankaikkiseen avioliittoon valmistautuminen

Ennen kuin menemme temppeliin, meidän täytyy käydä piispamme tai seurakunnanjohtajamme ja vaarnanjohtajamme tai piirinjohtajamme puhuttelussa. Tässä puhuttelussa johtajamme esittävät meille tiettyjä kysymyksiä kelvollisuudestamme mennä temppeliin.

- Ota esiin juliste, jossa on tässä puhuttelussa esitettäviä kysymyksiä (ks. *Evankeliumin periaatteet*, luku 38), tai viittaa taulussa oleviin tietoihin.
- Ellemme me elä kelvollisesti päästäksemme temppeliin, mitä voimme tehdä asian korjaamiseksi? Mitä uhrauksia me voimme tehdä temppeliavioliiton hyväksi?

Meidän on jatkuvasti pidettävä tavoitteenamme temppeliavioliitto. Eräs tapa muistuttaa itseämme ja lapsiamme kelvollisen elämän tärkeydestä, on ripustaa näkyviin lähinnä kotiamme sijaitsevan temppelin kuva.

- Näytä kuva 10-c, ”Prestonin temppeli Englannissa”.

Äiteinä me voimme auttaa lapsiamme ymmärtämään temppeliavioliiton tärkeyden. Me voimme opettaa heitä uskomaan Jumalaan. Meidän tulee kehottaa tyttäriämme etsimään itselleen hyvä aviomies, joka johdtaa heitä vanhurskaasti pappeuden voiman avulla. Jumalan mies on suureksi lohduksi vaimolleen erityisesti elämän vaikeuksien ja koettelemusten aikana. On myös tärkeätä, että opetamme poikiamme etsimään hyvää, kelvollista vaimoa, joka tukee miestänsä kirkossa ja opettaa heidän lapsilleen oikeita periaatteita.

Eräs keskiamerikkalainen nuori nainen ajatteli olevansa hyvin rakastunut mieheen, joka ei ollut kirkon jäsen. Hän oli yrittänyt tutustuttaa miestä evankeliumiin, mutta tämä ei ollut siitä kiinnostunut. Tyttö oli jo harkitsemassa avioitumista miehen kanssa, kun hän sai kaukopuhelun eräiltä läheisiltä ystäviltään. He tähdensivät sitä, kuinka tärkeätä oli elää vihittyinä mieheen, joka tukisi häntä koettelemuksissa ja veisi mukanaan korotukseen haudan tuolla puolen. Tyttö kuunteli ja mietti



10-c, Prestonin temppeli Englannissa

huolellisesti päätöksensä seurauksia. Rohkaisu riitti auttamaan häntä tekemään päätöksen olla menemättä naimisiin tämän miehen kanssa. Hän oli siitä hyvin kiitollinen, sillä hän löysi myöhemmin miehen, joka oli kelvollinen viemään hänet temppeliin.

- Mihin meidän pitäisi opettaa lapsiamme kiinnittämään huomiota puolisoa valitessaan?

Meidän on opetettava lapsillemme se, että jos he todella haluavat vanhurskaan puolison, heidän on itse oltava vanhurskaita ja kelvollisia.

- Miksi meidän pitäisi aloittaa valmistautumisemme temppeliavioliittoon nyt?

Ne meistä, jotka eivät ole vielä naimisissa tai ovat jo solmineet avioliiton temppelin ulkopuolella, voivat valmistautua sinetöitäviksi avio-mieheensä temppelissä. Jos meillä on lapsia, voimme saada heidät sinetöidyiksi itseemme. Mutta meidän ei pidä siirtää tätä tärkeätä päivää tuonnemmaksi. Kun kerran olemme kuulleet evankeliumista ja ottaneet sen vastaan, meidän on tehtävä kaikki voitavamme ottaaksemme vastaan temppelitoimitukset, kun vielä olemme maan päällä. (Ks. Spencer W. Kimball, *Anteeksiantamuksen ihme*, s. 231.)

”Vaikka monilla nuorilla ei olekaan temppeliä oman asuinpaikkansa läheisyydessä, temppelit sijaitsevat yleensä kohtuullisen matkan päässä. – –

Toivomme hartaasti, että – – suunnittelette kuherruskuukautenne sillä tavalla, että voitte mennä johonkin lähimmästä temppeleistä tullakseen sinetöidyksi koko iankaikkisuudeksi, niin että lapsenne tulevat kuulumaan pysyvästi teille ja te tulette olemaan pysyvästi heidän vanhempiaan.” (Spencer W. Kimball, *”Avioliittopäätös”*, *Valkeus*, heinäkuu 1976, s. 1–2.)

Jotkut ihmiset eivät kenties olosuhteidensa vuoksi pysty menemään temppeliin ennen kuolemaansa. On lohduttavaa tietää, että he voivat saada iankaikkisen avioliiton toimituksen sijaistyönä temppelissä.

- Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä esittämään lyhyt yhteenveto julkaisussa *Evankeliumin periaatteet* olevan luvun 40 kahdesta alakohdasta (ks. tämän oppiaiheen lopussa oleva ”Opettajan valmistautuminen”).

Meidän tulee olla halukkaita tekemään uhrauksia

Niistä uhrauksista, joita teemme jonkin asian saamiseksi, Herra tietää, kuinka suuresti me sitä asiaa haluamme. Jos todella haluamme solmia iankaikkisen avioliiton, olemme valmiit tekemään uhrauksia sen puolesta.

Veli ja sisar Vaha'i Tonga Tongasaarilta tekivät uhrauksia päästäkseen temppeleihin. "Tongalaisen pyhän ei ollut helppoa säästää niin paljon rahaa, että se riittäisi tuollaiseen matkaan. Se vaati kuukausien valmistautumisen ja säästämisen, mutta lopulta rahat olivat koossa ja suunnitelmat selvät."

Mutta sitten lähetysjohtaja tuli veli Tongan luo ja pyysi häntä lahjoittamaan seurakunnalle rakennettavaa kappelia varten kaikki rahat, jotka tämä oli säästänyt mennäkseen temppeleihin. Ellei veli Tonga tekisi näin, kestäisi yli kaksi vuotta, ennen kuin kappeli voitaisiin rakentaa. Veli Tonga keskusteli tilanteesta vaimonsa kanssa.

"Oli vaikeaa luopua unelmasta nähdä uusi temppelele", mutta seuraavana päivänä he antoivat rahat lähetysjohtajalle. Sinä iltana veli Tonga sanoi vaimolleen: "Herra on luvannut meille johtajiemme välityksellä, että jos me pidämme Hänen käskynsä, Hän valmistaa jonkin keinon, jonka avulla me pystymme menemään [Uuden-Seelannin temppelele] vihkimistilaisuuteen. Meillä on lehmä, porsaita ja jokunen hevonen sekä lisäksi huonekaluja ja mattoja. Myydään ne kaikki, niin ehkä pääsemme osallisiksi vihkimistilaisuuden siunauksista."

Veli Tonga ja hänen vaimonsa yrittivät myydä karjaansa torstaina ja perjantaina, mutta kukaan ei ollut halukas ostamaan. Aika oli kulumassa umpeen. Laivan oli määrä lähteä Uuteen-Seelantiin seuraavana maanantaina. Veli Tonga kertoi:

"Lauantaiaamuna meitä tuli tapaamaan kolme perhettä, jotka tarvitsivat muutaman lehmän, porsaita ja muuta, ja noin puolen tunnin kuluessa saimme 500–600 dollaria." Nyt heillä oli rahat, ja he saattoivat lähteä.

Veli Tonga ja hänen vaimonsa olivat ensimmäinen aviopari, joka sinetöitiin Uuden-Seelannin temppelelele. Mutta kertomus ei pääty tähän. Veli Tonga sanoi:

"Kun vaimoni ja minut sinetöitiin toisiimme, jokin kosketti sydäntäni. Lapsemme eivät olleet kanssamme, ja kyyneleet kohosivat silmiini. Kun saavuimme kotiin, lupasin neljälle lapsellemme, että jos he auttaisivat, voisimme mennä temppelelele yhdessä. Ajattelin itsekseni: 'Kuinka voit sanoa: ole hyvä poika tai ole hyvä tyttö, jos heitä ei ole sinetöity minuun temppelelele?' Minulla oli tunne, etteivät he olleet minun.

Kaksi vuotta tingimme miltei kaikesta. Koulusta saamani palkan jaoin meidän kaikkien kesken, ja me säästimme sen. Mutta me maksoimme kymmenyksemme ja paastouhrimme. Meille jäi rahaa käteen 70 centtiä – – kuukaudessa kahden vuoden ajan. Me söimme sitä, minkä kasvatimme ja keräsimme itse. – – Lapseni eivät voineet ostaa makeisia tai kenkiä tai käydä elokuvissa, koska he säästivät rahaa päästäkseen temppelelele. – –

Säästäakseni myös matkakustannuksissa ajoin polkupyörälläni piirin kokouksiin – – seitsemän mailin (11 km) päähän. – – Useimmat piirin kokoukset alkoivat kello kuudelta aamulla, joten minun oli lähdettävä kotoa hyvin varhain.

Kun koitti määräpäivä, jolloin meidän oli maksettava matka – – kaksi vanhinta poikaani sanoivat, että heillä oli noin 235 dollaria. Säästettyään kahden vuoden ajan pikkuinen [joka oli 5-vuotias] oli saanut kokoon 65 dollaria. Minä olin säästänyt perhettäni varten melkein 1 300 dollaria.

Uhrausten ansiosta pystyimme viemään perheemme Uuteen-Seelantiin tullaksemme sinetöidyiksi temppelissä. Me jouduimme tekemään jotakin ylimääräistä saavuttaaksemme tavoitteemme, mutta se oli meille suuri siunaus.” (Ks. ”Päiväkirjan lehdiltä: Päästäksemme temppeliin elimme 3 markalla kuukaudessa”, *Valkeus*, heinäkuu 1976, s. 12, 21.)

Lopetus

Kun meidät on sinetöity temppelissä ja elämme kelvollisesti, tulemme pysymään perheenä iankaikkisesti. Seuraavassa elämässä voimme jatkaa lisääntymistä lisäten henkilöitä perheeseemme. Jos meitä ei ole vihitty temppelissä, meidän tulee elää vanhurskaasti valmistautuaksemme saamaan tämän iankaikkisen siunauksen.

Kehotus

Keskustele perheesi kanssa iankaikkisen avioliiton tärkeydestä. Asettakaa päämääräksenne temppelissä käynti. Pankaa temppelin kuva näkyville kodissanne muistuttamaan asiasta.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet* luvut 38, ”Iankaikkinen avioliitto” ja 40, ”Temppelityö ja sukututkimus”
2. tutki kohta Oppi ja liitot 132:14–20
3. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna yhdelle luokan jäsenelle tehtäväksi esittää kolme minuuttia kestävä yhteenveto julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvun 40 seuraavista alakohdista: ”Temppelitoimitukset sinetöivät perheet yhteen iankaikkisuudeksi” ja ”Sukututkimus – kuinka aloitamme esivanhempiemme auttamisen”
5. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

NAISET KIRKOSSA



PAPPEUDEN TÄRKEYS

O p p i a i h e 11

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään, mitä pappeus on ja miten se voi auttaa perhettämme saamaan korotuksen.

Pappeus – voima toimia Jumalan nimissä

Jumalan työnä on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Jumala ja Jeesus Kristus ovat antaneet miehille valtuuden ja voiman tehdä Heidän työtään maan päällä.

”[Pappeus] ei ole enempää eikä vähempää kuin ihmiselle annettu Jumalan voima, jonka avulla ihminen voi toimia maan päällä ihmis-suvun pelastukseksi Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä ja toimia laillisesti” (Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 132).

- Näytä kuva 11-a, ”Pietari, Jaakob ja Johannes antavat Melkisedekin pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle”.

Johannes Kastaja ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle 15. toukokuuta 1829 ja antoi heille Aaronin pappeuden. Pian sen jälkeen Pietari, Jaakob ja Johannes antoivat heille Melkisedekin pappeuden. Ja 6. huhtikuuta 1830 Joseph Smith ja Oliver Cowdery asettivat toisensa vanhimmiksi tässä pappeudessa.

Pappeus annetaan kirkon kelvollisille miespuolisille jäsenille. Sen jälkeen – kuten Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn tapauksessa – heidät voidaan asettaa johonkin pappeuden virkaan. Aaronin pappeuden antamisen jälkeen mies voidaan asettaa diakonin, opettajan tai papin virkaan. Kun Melkisedekin pappeus on annettu, mies voidaan asettaa vanhimman tai ylipapin virkaan; ylipappi voidaan erityiskutsumuksella asettaa piispaksi, patriarkaksi, seitsenkymmeneksi tai apostoliksi. Nämä virat ovat pappeuden kutsumuksia, joihin kaikkiin liittyy erilaisia tehtäviä.

Kun miehellä on pappeus, hän voi suorittaa evankeliumin pyhiä toimituksia, kuten esimerkiksi kastaa, konfirmoida, siunata ja jakaa sakramentin jne. (Tätä aihetta käsitellään oppiaiheessa 12, ”Pappeuden toimitukset”).



*11-a, Pietari, Jaakob ja Johannes antavat Melkisedekin
pappeuden Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle.*

Pappeuden voima tulee vanhurskaasta elämästä

Joseph Smith opetti erästä pappeuden perusperiaatetta, sitä, "että pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin ja ettei taivaan voimia voida hallita eikä käyttää muuten kuin vanhurskauden periaatteiden mukaan" (OL 121:36).

Presidentti N. Eldon Tanner tähdensi vanhurskaan elämän tärkeyttä ja pappeuden voimaa seuraavassa kertomuksessa:

"Kun olin piispa, seurakunnassani oli kuusi poikaa, jotka olivat kyllin vanhoja asetettavaksi vanhimmiksi. Saatoin suositella vain viittä heistä, koska yksi heistä ei ollut valmis. Olimme keskustelleet asiasta useita kertoja, ja hän oli sanonut minulle: 'Minä en ole kelvollinen.' Hän oli hyvin pahoillaan asian johdosta, mutta hän ei odottanut, että häntä olisi suositeltu. – – Hänen setänsä tuli puheilleni ja sanoi: 'Et kai aio jättää tuota poikaa jälkeen, kun hänen viisi ystäväänsä edistyvät.' Hän vetosi minuun pyytäen, että suosittelisin poikaa. Hän sanoi: 'Jos et tee niin, ajat hänet pois kirkosta.'

Selitin tälle miehelle: 'Pappeus on tärkeintä, mitä voimme antaa tälle pojalle. Emme jakele pappeutta noin vain. – – Tämä poika ja minä ymmärrämme toisiamme, eikä hän ole valmis asetettavaksi vanhimmiksi.' Eikä häntä suositeltu.

Muutamien vuosien kuluttua osallistuin yleiskonferenssiin – – ja luokseni tuli nuorukainen, joka sanoi: 'Presidentti Tanner, et varmaankaan muista minua. Minä olen se poika, jota et suositellut asetettavaksi vanhimmiksi.' Ojentaessaan minulle kätensä hän sanoi: 'Haluan kiittää sinua siitä. Olen nyt piispana Kaliforniassa. Jos olisit antanut minulle suosituksen, kun en ollut kelvollinen, en ehkä koskaan olisi antanut oikeata arvoa pappeudelle ja sille, mitä meiltä odotetaan, enkä varmastiikaan olisi ollut koskaan piispa, kuten olen tänä päivänä.'" ("Pappeuden velvollisuudet", *Valkeus*, joulukuu 1973, s. 517–518.)

- Miksi tälle nuorelle miehelle oli parempi odottaa asettamista siihen asti kunnes hän oli kelvollinen?

Herra on sanonut, että miehet saavat pappeuden siunauksia vain elämällä vanhurskaasti. Miesten on kunnioitettava pappeutensa kutsusta suorittamalla pappeustehtävänsä. Heidän on myös johdettava perhettään rakastavasti, ystävällisesti ja kärsivällisesti. (Ks. OL 121:34, 41–42.)

Korealainen sisar Yu Kum Ok kertoo seuraavaa miehestään, joka kunnioitti pappeuttaan heidän kodissaan:

"Olen kotiäiti, jolla on yksi poika ja kaksi tyttäretä. Olen 34-vuotias. Menin naimisiin vuonna 1964. Haluan lausua todistukseni.

Minut kastettiin 14. syyskuuta 1974, ja olen ylpeä miehestäni, joka on todellinen myöhempien aikojen pyhä Koreassa. Vaikka hänet kastettiin vain neljä vuotta sitten, hän on mielestäni hyvin suurenmoinen ihminen; hän päätti olla Jeesuksen kaltainen mies. – – Minä en tiennyt mitään elämän tarkoituksesta. Minulla oli kysymyksiä, kuten Mistä olen tullut? Miksi me olemme täällä? Mihin meidän oletetaan menevän? Ajattelin, ettei Jumalaa ole ja että Jeesus oli vain tavallinen ihminen. Minulla oli mielessäni vain mieheni auttaminen ja lasteni terveys ja kasvaminen. En koskaan välittänyt pelastuksesta tai iankaikkisesta elämästä.

Mutta nyt olen täysin erilainen. Tiedän, mikä on elämän todellinen tarkoitus. Olen oppinut mieheni tekojen ja sanojen avulla tietämään, mitä mormonismi todella on. Mieheni ei koskaan juo alkoholia, ei tupakoi, ei juo kahvia eikä teetä, ja hän tulee töistä suoraan kotiin. Hän ei koskaan loukkaannu, ja hän leikkii mielellään lasten kanssa, pesee astioita, pitää kodin puhtaana, ei koskaan valehtele, yrittää aina puhua lempeästi ja tekee kotiaskareita niin innokkaasti kuin mahdollista. Kaiken tämän näen omin silmin. Luulen, ettei ole olemassa toista samanlaista ihmettä. Mieheni on muuttunut aivan toiseksi ihmiseksi.

Kun mieheni koki kääntymyksen, ihmettelin, mikä teki hänet niin erilaiseksi. Lopulta ymmärsin. Sen oli saanut aikaan Mormonin kirja, jota hän aina luki. Minä päätin ilmoittautua instituuttiluokkaan tutustuakseni Mormonin kirjaan, ja opiskelin sitä mieheni minulle esittelemien amerikkalaisten lähetyssaarnaajien johdolla. Lopulta rakas mieheni kastoi minut. Luulen, että tuo sama voimakas henki, joka muutti mieheni, vaikuttaa nyt myös minuun ja siunaa minua.

Nyt haluan elää ajassa ja iankaikkisuudessa mieheni ja lasteni kanssa selestisen kirkkauden kodissa. Haluan olla uskollinen Apuyhdistyksen jäsen, hyvä äiti ja hyvä vaimo, joka tukee aina pappeudenhaltijan, aviomiehensä, toimia." ("A Real Latter-day Saint" julkaisussa *Inspirational Missionary Stories*, toim. Leon Hartshorn, 1976, s. 30–31.)

Muuttumalla itse ja kunnioittamalla pappettaan tämä mies innoitti vaimoaan olemaan entistä parempi vaimo, äiti ja Jumalan tytär.

- Miten tämän sisaren päätös elää vanhurskaasti ehkä vaikuttaa hänen mieheensä ja lapsiinsa? Kuinka meidän vanhurskas elämämme voi vaikuttaa aviomieheemme ja lapsiimme? Miten se voisi vaikuttaa iankaikkiseen elämäämme?

Pappeus on perheen korotuksen edellytys

Meidän on tehtävä tiettyjä asioita päästäksemme korotukseemme ja elämään taivaallisen Isän luona. Pappuden avulla me voimme tehdä sen kaiken.

Presidentti Brigham Young sanoi: "Myöhempien aikojen pyhien voimasta on puhuttu paljon. Onko tämä voima myöhempien aikojen pyhäiksi kutsutuilla vai onko se pappeudella? Se on pappeudella, ja jos he elävät tämän pappeuden mukaan, he voivat aloittaa työnsä täällä – ja [valmistautua] ottamaan vastaan kirkkauden, kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän." (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 126.*)

Herra on antanut meille käskyjä ja evankeliumin periaatteita. Kuuliaisuus niitä kohtaan on välttämätöntä perheen korotukselle. Vaikka me voimmekin noudattaa joitakin käskyjä ilman pappeutta, korotuksen toimitukset ovat riippuvaisia pappeuden voimasta. Kaste, konfirmointi, temppeleliavioliitto ovat kaikki riippuvaisia pappeuden voimasta. Ilman näitä toimituksia me emme voi saada korotusta.

Jotkut meistä saattavat tuntea olevansa huonommassa asemassa, koska emme ole naimisissa tai koska aviomiehemme tai isämme ei ole kirkon jäsen tai ei kunnioita pappeuttaan. Meidän tulee olla rakastavia ja kärsivällisiä heitä kohtaan. Meidän tulee jatkuvasti rukoilla, että jonakin päivänä Herran Henki koskettaa heitä. Sillä välin voimme saada toimituksia muilta vanhurskailta pappeudenhaltijoilta.

"Taivaallinen Isämme on tehnyt selväksi ihmislapsille, että vain jumallaisen valtuuden saaneiden käten alla me voimme saada voimantulla selestisen valtakunnan jäseniksi" (George Albert Smith julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1934, s. 28).

- Lukekaa OL 132:19. Mitkä tässä pyhien kirjoitusten kohdassa mainitut pappeuden toimitukset ovat välttämättömiä korotukselle? Mikä on korotus? Kuinka perhe voi saada korotuksen?

"Korotus on elämä selestisen valtakunnan korkeimmassa asteessa taivaallisen Isämme kanssa. Nuhteettomasti elävät aviopuoliset voidaan sinetöidä toisiinsa temppelissä. Kun heille syntyy lapsia, näistä tulee osa tätä perheyksikköä. Tai kirkkoon myöhemmässä vaiheessa liittyvä perhe, joka osoittaa kelpoisuutensa, voi saada sinetöimistöimituksen temppelissä. Molemmissa tapauksissa on korotukselle välttämätöntä kestää kelpoisena loppuun asti." (Ks. *Opi minusta ja kuuntele minun sanojani, lehvänsitojat, oppikurssi A, 1977, s. 165.*)

Lopetus

Palauttamalla pappeuden taivaallinen Isä on antanut meille voiman päästä korotukseen. Meidän tulee ottaa vastaan sinetöimistöimitukset ja elää kelpoisesti. Meidän tulee elää iankaikkisuutta, ei vain tätä hetkeä, varten. Meidän tulee pyrkiä olemaan kelpoisia korotuksen tuoviin pappeuden toimituksiin ja saamaan ne.

Kehotus

Lukekaa julkaisusta *Evankeliumin periaatteet* luvut 13 ja 14 oppiaksenne lisää pappeudesta. Keskustelkaa pappeuden tärkeydestä jossakin perheiltaoppi aiheessa.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- OL 13 (Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn asettaminen Aaronin pappeuteen)
- OL 131:1–3 (uusi ja ikuinen avioliitto)
- OL 132:18–20 (iankaikkinen avioliitto)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisun *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 13, ”Pappeus” ja luku 14, ”Pappeuden järjestys”
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PAPPEUDEN TOIMITUKSET

O p p i a i h e 1 2

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään, kuinka pappeuden toimitukset ovat siunaukseksi perheellemme.

Pappeuden toimitukset

Pappeuden toimitukset ovat erityistehtäviä, joita pappeudenhaltijat voivat suorittaa siunatakseen Herran lapsia. Kelvolliset miehet, joilla on pappeus, voivat suorittaa näitä toimituksia perheenjäsenilleen ja valtuutettuina muille.

Jotkin pappeuden toimituksista ovat välttämättömiä pelastuksellemme ja korotuksellemme. Niitä ovat kaste, Pyhän Hengen antaminen sekä endaumentti ja sinetöimiset. Muita toimituksia, kuten siunaus sairaan parantamiseksi tai erityiset lohdun ja opastuksen siunaukset yksinäisille, saamme pappeuden kautta avuksi elämän matkalle.

- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo pappeuden toimituksista, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Kaste
2. Pyhän Hengen lahjan antaminen, jota myös kutsutaan *konfirmoinniksi*
3. Pappeuden antaminen (miespuolisille jäsenille)
4. Temppeliendaumentti
5. Temppeliavioliitto ja sinetöiminen ajaksi ja iankaikkisuudeksi
6. Sakramentti
7. Siunauksen ja nimen antaminen lapselle
8. Sairaana siunaaminen ja voiteleminen
9. Erityissiunaukset
10. Patriarkallinen siunaus



12-a, Pappuudenhaltija suorittaa kastetoimituksen.



*12-b, Kaksi vanhinta konfirmoi uuden jäsenen
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi.*

- Näytä kuvat 12-a, ”Pappeudenhaltija suorittaa kastetoimituksen”, 12-b, ”Kaksi vanhinta konfirmoi uuden jäsenen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi”, 12-c, ”Kelvollinen isä antaa lapselleen nimen ja siunauksen” ja 12-d, ”Sairaana siunaaminen”. Keskustelkaa kunkin toimituksen tarkoituksesta (ks. ”Pappeuden toimitukset ja siunaukset” julkaisussa *Perheen opas*, 2001 [31180 130]).
- Mitä toimituksia te tai perheenne olette saaneet?

Pappeuden toimitusten suomat siunaukset

Pappeuden toimitukset ovat siunaukseksi elämässämme monin tavoin. Piispa H. Burke Peterson mainitsi pelastuksellemme välttämättömien toimitusten lisäksi muita tapoja, joilla pappeus voi olla siunauksena elämässämme: ”Jos me elämme sen arvoisina, voimme saada taivaalliselta Isältämme voimaa, joka tuo rauhaa levottomaan kotiin. Voimme saada voimaa, joka siunaa ja lohduttaa pieniä lapsia; voimaa, joka tuo unen itkuisiin silmiin aamun varhaisina tunteina. Voimme saada voimaa, joka – – tyynnyttää väsyneen vaimon hermot. Voimme saada voimaa, joka osoittaa suunnan hämmentyneelle – – nuorelle. Voimme saada voimaa siunata tyttäreemme, ennen kuin hän menee ensimmäisen kerran ulos jonkun pojan kanssa tai ennen kuin hän solmii tempelliavioliiton, tai voimme saada voimaa siunata poikamme ennen kuin hän lähtee lähetystyöhön tai opiskelemaan. – – Voimme saada voimaa parantaa sairaita ja lohduttaa yksinäisiä.” (”Pappeus – valtuus ja voima”, *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 26.)

Vaimoina, äiteinä, tyttärinä ja sisarina me voimme pyytää tällaista siunausta aviomieheltämme, isältämme, veljeltämme tai kotiopettajaltamme.

- Pyydä sisaria ajattelemaan miehiä, joilta he voisivat pyytää pappeuden siunausta sitä tarvitessaan.

Korealainen sisar Kyuln Lee sai lohdutusta pappeuden siunauksesta kodissaan. Hän kertoi seuraavaa:

”Tämä tapahtui noin seitsemän vuotta sitten, kun – – Korean piirin johtokunnan jäsenenä toimivan mieheni oli melkein joka viikonloppu matkustettava pitkiä matkoja hoitaakseen tehtäviään kirkossa, ja hän joutui jättämään minut tyttäreemme Po Heen kanssa kahden. Sinä viikonloppuna hän oli matkustanut 435 kilometrin matkan Pusaniin lauantaina (seitsemän tunnin ajomatka yhteen suuntaan) ja palannut sitten – – Soulin itäiseen seurakuntaan sunnuntaina. Se oli uuvuttavaa, ja minun kävi häntä sääliksi.



12-c, Keloollinen isä antaa lapselleen nimen ja siunauksen.

Po Hee oli aivan terve lauantaina ja sunnuntaina, ja vaikka hän oli hie-
man äänekkäs sakramenttikokouksessa, hän joi kotiin tultuamme maito-
pullollisensa ja nukahti. Noin puoli kymmenen aikaan illalla hän alkoi
itkeä. Hän itki äänekkäämmin kuin tavallisesti, ja kun nostin hänet
vuoteesta, huomasin, että hänellä oli korkea kuume. En tiennyt, mitä
tehdä. Sain selville, että ainoa kotimme lähellä sijaitseva sairaala oli
suljettu siltä päivältä. Tyttö jatkoi itkuaan jonkin aikaa, ja kun mieheni
lopulta astui ovesta sisään, aloin minäkin itkeä.

Mieheni syleili vauvaa ja minua ja kysyi, mikä oli hätänä. Po Hee
näytti surkealta. Kun kerroin miehelleni, mitä oli tapahtunut, hän riisui
takkinsa ja pani pois salkkunsaa ja otti esille pyhitetyn öljynsä. Sitten
hän voiteli ja siunasi tyttäreni. En muista kaikkia sanoja, mutta lau-
suttuaan muodolliset siunaussanat, hän jatkoi: "Taivaallinen Isä, olen
kiitollinen elämästä, vaimostani ja vauvasta. Olen kiitollinen tästä
palautetusta evankeliumista ja tilaisuudesta palvella. Sinä lähetit minut
Pusaniin ja Soulin itäiseen seurakuntaan hoitamaan kirkon asioita.
Olen täyttänyt minulle annetut tehtävät eilen ja tänään, ja nyt löydän
lapseni hyvin sairaana. Olet auttanut minua koko ajan. Ole hyvä ja
auta minua tänä iltana."

Ennen kuin hän päätti rukouksensa, vauva oli nukahtanut, ja kun nos-
tin katseeni, mieheni seisoi siinä silmät kyynelissä.

Pieni tyttäreni on nyt toisella luokalla koulussa ja on terve ja onnel-
linen." ("Our Baby, My Husband, and the Priesthood", *Ensign*, elokuva
1975, s. 65.)

Pappeuden erityissiunaukset ovat perheen kaikkien jäsenten ulottu-
villa. Lapsi, jolla on vaikea ongelma, voi pyytää erityistä siunausta.
Myös vaimo tai naimaton nainen, joka tarvitsee lohdutusta tai johda-
tusta, voi pyytää tällaista siunausta. Meidän pitää kuitenkin muistaa,
että monet koettelemukset on tarkoitettu kokemuksen antamiseksi.
Meidän on tehtävä niiden ratkaisemiseksi niin paljon työtä kuin
voimme. Kun huomaamme tarvitsevamme ylimääräistä apua, voimme
kääntyä pappeudenhaltijan – aviomiehen, kotiopettajan tai jonkun
muun pappeudenhaltijan – puoleen ja pyytää erityistä siunausta.

- Pyydä sisaria mainitsemaan siunauksia, joita he ovat saaneet pap-
peuden toimitusten avulla.

Herran tahdon hyväksyminen

Emme ehkä heti pappeuden toimituksen saatuaamme saakaan halua-
maamme siunausta. Joskus me emme saa siunausta, koska meillä ei ole
riittävästi uskoa Herraan. Me emme ehkä ole pitäneet kaikkia käskyjä.
Olemme kenties pyytäneet siunausta, jota emme ole valmiit ottamaan
vastaan.



12-d, Sairaasiunaaminen

Me emme voi odottaa pääsevämme eroon jokaisesta elämässämme kohtaamastamme koettelemuksesta. Jotkin ongelmamme opettavat meitä olemaan nöyriä, kärsivällisiä tai ymmärtäväisiä. Toiset auttavat meitä oppimaan kestävämpään kärsimystä. Presidentti Spencer W. Kimball sanoi, että joskus me haluamme päästä ongelmista, koska emme ymmärrä, miksi meillä on niitä. Jos jokaiseen tyhmään tai itsekkääseen rukoukseen vastattaisiin myöntävästi, olisi vain vähän tai ei lainkaan kärsimystä, surua, pettymystä tai edes kuolemaa. Mutta ilman näitä kokemuksia ei myöskään olisi iloa, menestystä eikä ylönousemusta, iankaikkista elämää eikä jumaluutta. Presidentti Kimball sanoi: "Jos ajattelisimme koko olemassaolomme rajoittuvan kuolevaisuuteen, silloin tuska, suru, epäonnistuminen ja lyhyt elämä olisivat suuria onnettomuuksia. Mutta jos näemme elämän iankaikkisena ja käsitämme sen ulottuvan kauas kuolevaisuutta edeltäneeseen menneisyyteen ja eteenpäin iankaikkiseen kuolemanjälkeiseen tulevaisuuteen, silloin kaikkia tapahtumia voidaan tarkastella oikeasta näkökulmasta." (Ks. *Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 97–99.)

Sisar Edna O. F. Shaw oppi tämän asian seuraavan kokemuksen avulla:

"Rakastettu vanhin tyttärenne Carol Jean oli sairastunut, ja hänen imurauhasensa olivat turvonneet. Me veimme hänet lääkäriin, joka lähetti meidät Salt Lake Cityyn kokeisiin. Saimme tietää, että tyttärenne vatsassa oli kasvain. Hän oli niin sairas, ettei mikään ruoka pysynyt hänen sisällään. Veimme hänet kotiin, mutta hän oli niin sairas, että meidän oli pakko viedä hänet takaisin sairaalaan. Siellä meille kerrottiin, että hänellä oli sarkooma, eräs leukemian muoto.

En ole koskaan elämässäni rukoillut niin hartaasti. En voinut uskoa, että tämä oli tapahtumassa meille. Vanhimmat voitelivat ja siunasivat tyttärenne useaan kertaan hänen ollessaan sairaalassa. Mutta ponnisteluistamme huolimatta hän kuoli.

Syytin itseäni. Ajattelin, että – minulla ei ollut riittävästi uskoa, jotta tyttärenne olisi saanut elää. Sitten aloin kääntyä pyhien kirjoitusten puoleen. Kun luin, löysin Opista ja liitoista useita jakeita, jotka auttoivat minua ymmärtämään." ("If Appointed unto Death", *Ensign*, joulukuu 1972, s. 32.)

- Lukekaa OL 42:44, 46, 48. Miksi kaikki sairaut eivät parane?

Kaikki pappeuden siunaukset eivät toteudu silloin, kun me sitä haluamme. Eräs nainen tuli johtavan piispakunnan jäsenenä toimineen piispa Vaughn J. Featherstonen luokse. Nainen valitti, että hänen saamansa monet pappeuden siunaukset eivät olleet toteutuneet. Hänen terveytensä oli yhä heikko, eikä hän ollut pystynyt synnyttämään lasta. Piispa Featherstone sai innoitusta sanoa naiselle, että tämä oli asettanut

Herralle aikarajan. Nainen oli menettänyt toivonsa, koska nämä siunaukset eivät olleet toteutuneet viiden vuoden avioliiton jälkeen. Hän sanoi naiselle: ”Mutta lupaan sinulle yhtä varmasti kuin Jumala on taivaassa, että näiden vanhurskaiden pappeudenhaltijoiden lupaukset toteutuvat elämässäsi.” Siunausten toteutumisen hetki ei ollut vielä tullut. Meidän täytyy luottaa Herraan. (Ks. ”Acres of Diamonds” julkaisussa *Speeches of the Year, 1974, 1975*, s. 346–349.)

Lopetus

Pappeuden toimitusten kautta me voimme saada pelastuksen ja korotuksen. Me voimme saada johdatusta ja lohdutusta, suojaa vaaralta ja parantua sairaudesta. Meidän pitää valmistautua näiden toimitusten vastaanottamiseen.

Kehotus

Keskustelkaa perheenne kanssa toimituksista, jotka voitte saada. Valmistautukaa ottamaan ne vastaan.

Muu pyhien kirjoitusten kohta

- 3. Nefi 17 (Vapahtaja parantaa sairaita ja siunaa pieniä lapsia)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 14, ”Pappeuden järjestys” sekä *Pappeusjohtajien ja apujärjestön johtajiston opasta ja Perheen opasta*, 2001
2. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

NAISET JA PAPPEUS

O p p i a i h e 1 3

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään, kuinka pappeus voi olla siunauksena meille naisille.

Pappeus on hyödyksi kaikille kirkon jäsenille

”[Pappeus on] ihmiselle annettu Jumalan voima, jonka avulla ihminen voi toimia maan päällä ihmissuvun pelastukseksi” (Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 132). Herra on antanut päävastuun kirkon ja perheen johtamisesta ja asioiden hoitamisesta miehille. Heidän tulee puolestaan käyttää tätä pyhää voimaa siunatakseen ja hyödyttääkseen kaikkia kirkon jäseniä – miehiä, naisia ja lapsia. Presidentti Brigham Young sanoi:

”Pappeutta on käytettävä koko ihmissuvun hyödyksi, niin miesten, naisten kuin lastenkin rakentumiseksi. Kristuksen kirkossa ei ole tosiaankaan mitään etuoikeutettua luokkaa tai sukupuolta. – – Miehillä on työnsä tehtävänä ja voimansa käytettäväksi kaikkien kirkon jäsenten hyödyksi. – –

Niin on myös naisella: hänen erityiset lahjansa on käytettävä ihmissuvun hyödyksi ja kohottamiseksi.” (John A. Widtsoen lainaamana hänen toimittamassaan julkaisussa *Priesthood and Church Government*, uudistettu painos, 1954, s. 92–93.)

Miehillä ja naisilla on erilaiset mutta yhtä tärkeät tehtävät kotona ja kirkossa. Pappeuden voima voi auttaa jokaista ihmistä suorittamaan nuo tehtävät kaikkien hyödyksi.

Koska pappeuden voima on tänä aikana maan päällä, kaikkien kelpolisten kirkon jäsenten, niin nuorten kuin vanhojen, naisten ja miesten, naimattomien ja naimisissa olevien, ulottuvilla on suuria siunauksia.

▪ Mitä naiset voivat tehdä osoittaakseen kunnioittavansa pappeutta?

Monia pappeuden etuoikeuksia ja siunauksia käsitellään luvussa 12, ”Pappeuden toimitukset”.

Vanhin John A. Widtsoe kertoi, mitä muuta hyötyä on pappeudesta:

”Miehillä ei ole sen suurempaa oikeutta kuin naisilla niihin siunauksiin, jotka tulevat pappeudesta ja sen hallussa pitämisestä. – –

Miehellä on pappeus. Hän suorittaa kirkon papilliset tehtävät. Mutta hänen vaimonsa on oikeutettu hänen rinnallaan kaikkiin muihin pappeuden hallussapidosta koituviin etuoikeuksiin. Tämä käy selkeästi ilmi esimerkiksi kirkon temppelipalveluksessa. Temppelitoimitukset ovat luonteeltaan selkeästi pappeuden toimituksia, mutta naiset voivat silti toimia niissä kaikissa, ja temppelin suurimmat siunaukset annetaan aviomiehelle ja hänen vaimolleen ainoastaan yhdessä.” (*Priesthood and Church Government*, 1965, s. 83.)

Vanhin Bruce R. McConkie selvittää tätä pappeuden ja naisten yhteistä roolia: ”Todellisessa patriarkaalisessa järjestyksessä miehellä on pappeus ja hän toimii kotinsa johtajana – – mutta hän ei voi yksinään saada ilon täyteyttä täällä eikä iankaikkista palkintoa tulevassa elämässä. Nainen seisoo hänen rinnallaan kaiken täyteen kanssaperillisenä. Korotus ja iankaikkinen lisääntyminen on sekä naisen että miehen osa. (Ks. OL 131:1–4.) Jumaluus ei ole tarkoitettu vain miehille, se on yhteinen sekä miehille että naisille. (Ks. OL 132:19–20.)” (*Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 844.)

- Mitä siunauksia te olette saaneet pappeuden ansiosta?

Jokaisen jäsenen tulee kunnioittaa ja tukea pappeutta

Koska jokainen kirkossa hyötyy pappeudesta, kaikilla on myös vastuu kunnioittaa ja tukea pappeutta. Pappeudenhaltijoille muistutetaan jatkuvasti, ”että pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin ja ettei taivaan voimia voida hallita eikä käyttää muuten kuin vanhurskauden periaatteiden mukaan” (OL 121:36). Naisia kehoitetaan samalla tavalla kunnioittamaan pappeutta, olemaan kiitollisia sen voimasta ja osoittamaan kunnioitusta niille, joilla on pappeus. Me olemme myös velvollisia tukemaan pappeutta. Tukeminen tarkoittaa sitä, että ”edistää jotakin intressiä tai asiaa, – – pitää yllä tai puolustaa jotakin pätevänä ja oikeana” (*Webster’s New Collegiate Dictionary*, 10. painos, 1993, hakusana ”Support”, s. 1184).

Seuraavissa pyhien kirjoitusten kohdissa esitetään joitakin keinoja, joilla me voimme kunnioittaa ja tukea pappeutta:

- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin. Kun kukin kohta luetaan, pyydä sisaria kuuntelemaan ehdotuksia, jotka auttavat heitä kunnioittamaan pappeutta. Kirjoita kunkin viitteen alle kohdassa mainittu ehdotus.

Oppi ja liitot

19:23: oppimalla Jeesuksesta Kristuksesta, kuuntele-
malla Hänen sanojaan, ottamalla vastaan opetusta

20:33: ottamalla varteen, rukoilemalla aina

58:26–27: tekemällä innokkaasti työtä hyvän asian
puolesta

64:33–34: olemalla väsymättä tekemään hyvää.

Naisen suhde pappeuden johtajuuteen kotona

Kotona aviomiehen tehtävänä on johtaa. Eräässä Melkisedekin pappeuden koorumin oppikirjassa sanotaan:

”Evankeliumin näkökulmasta ’johtajuus’ ei tarkoita oikeutta määrätä, käskeä tai komentaa. Päinvastoin se tarkoittaa opastamista, suojelemista, tien näyttämistä, esimerkin antamista, varmistamista, innoittamista ja sitä, että herättää halun tukea ja seurata. Aivan kirjaimellisesti aviomiehen tehtävä on näyttää tietä.” (*The Savior, the Priesthood and You*, Melkisedekin pappeuden opiskeluopas 1973–1974, s. 172.)

Vaikka isä on johtaja kotona, ”hänen vaimonsa on hänen tärkein kumppaninsa, toverinsa ja neuvonantajansa” (*Perheen opas*, 2001, s. 2). Aviomiehen ja vaimon on tehtävä yhdessä työtä vahvistaakseen perhettään ja opettaakseen lapsilleen evankeliumin periaatteet. Toteuttaessaan tehtäväänsä miehensä neuvonantajana nainen voi vahvistaa miehensä asemaa perheenpäänä ja edistää perheykseyttä.

Kunnioitamme myös pappeutta, kun kohtelemme aviomiestämme sillä samalla hellyydellä, lempeydellä ja rakkaudella, jolla hänen tulisi toimia pappeudenhaltijana. Profeetta Joseph Smith neuvoi Apuyhdistystä: ”Opettakoon tämä yhdistys naisille, miten heidän tulee käyttäytyä aviomiestään kohtaan, että näitä tulee kohdella lempeästi ja rakastaen. Kun mies on murheen murtama, kun huolet ja vaikeudet askarruttavat häntä, hänen mielensä tyyntyy ja hänen tunteensa tasaantuvat, jos hän riidan tai napinan sijasta saa osakseen hymyn ja jos häntä kohdellaan lempeästi. Kun hänen mielensä on vaipumassa epätoivoon, hän tarvitsee rakkauden ja ystävällisyyden suomaan lohtua.” (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1980, s. 227.)

Sellaisesta kodista, jossa mies ja vaimo etsivät vilpittömästi toisensa parasta etua ja suurinta onnea, löytyy luottamusta ja ykseyttä. Sellaisessa ilmapiirissä molemmat iloitsevat toistensa seurasta ja molemmilla on tilaisuuksia kokea täyttymyksen tunnetta.

Profeetta Josephin vaimolle Emma Smithille annetusta ilmoituksesta me saamme paljon tietoa vaimon tehtävästä ja suhteesta papputeen. Herra sanoi hänelle:

”Sinä olet valittu nainen, jonka minä olen kutsunut. – –

Ja sinun kutsumuksesi virkana on lohduttaa palvelijaani Joseph Smith nuorempaa, miestäsi, hänen ahdingoissaan tynnyttävien sanojen, sävyisyyden hengessä. – –

Jatka sävyisyyden hengessä ja varo ylpeyttä. Anna sielusi iloita miehestäsi ja kunniaista, joka hänelle tulee.

Pidä minun käskyäni alati, niin sinä saat vanhurskauden kruunun.”
(OL 25:3, 5, 14–15.)

- Mitä Emman käskettiin tehdä miehensä hyväksi? Mitä siunauksia saamme noudattaessamme nykyään näitä samoja neuvoja?

Pappeudenhaltijoiden tukeminen kotona

Meillä kirkon naisilla voi olla suuri vaikutus kodissamme oleviin pappeudenhaltijoihin. Voimme tukea ja kannustaa miestäme, isääme, veljiämme ja poikiamme täyttämään pappeustehtävänsä. Jos me pyydämme siunausta ja sitten kunnioitamme tuota siunausta, me osoitamme tukemme pappeudelle. Voimme myös vahvistaa kotimme pappeudenhaltijoita rukoilemalla heidän puolestaan. Profeetta Joseph Smith neuvoi kirkon naisia ”rukoilemaan aviomiehensä puolesta ja keskittämään uskonsa ja asettamaan luottamuksensa aviomieheensä – – [heidän] tulisi [rukouksillaan] varustaa heidät ja tukea heitä” (*Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, s. 224).

Meidän tulee tehdä jatkuvasti työtä luonteemme kehittämiseksi ja tehtäviemme hoitamiseksi. Meidän on ehkä myös kannustettava pappeudenhaltijoita ja lempeästi muistutettava heitä kunnioittamaan papputeen ja huolehtimaan pappeustehtävistään. Nuoret naiset ja äidit voivat tehdä paljon rohkaistakseen nuoria miehiä osallistumaan kokouksiin ja valmistautumaan lähetystyöhön. Vanhin David B. Haight sanoi: ”Teillä nuorilla naisilla on perinpohjainen vaikutus nuorten miesten käytökseen. – – Vaikutusvaltanne nuoriin miehiin on tärkeä. Te saatte heidät pukeutumaan ja käyttäytymään kirkon tasovaatimusten mukaisesti.” (*”Young Women – – Real Guardians”*, *Ensign*, marraskuu 1977, s. 56–57.)

Kun vaimo suhtautuu myönteisesti miehensä velvollisuuksiin kirkossa, miehen on helpompi suorittaa nuo velvollisuudet. Vaimon asenne kertoo myös heidän lapsilleen sen, että on suuri siunaus, kun kodissa on pappuus.

- Kuinka nainen voi järjestää päivittäiset toimensa siten, että hän voi paremmin tukea miestänsä tämän pappeustehtävissä?

Naisen suhde kirkon pappeudenhaltijoihin

Vanhurskaalla naisella voi olla suuri vaikutus hyvään, kun hän tukee oman kotinsa pappeudenhaltijoita. Hän voi vahvistaa myös kirkkoa tukemalla seurakuntansa ja vaarnansa tai piirinsä johtajia. Me tuemme johtajiamme, kun otamme mielellämme vastaan kirkon tehtäviä ja suoritamme ne uskollisesti ymmärtäen, että kutsu pappeudelta on kutsu Herralta. Me voimme kunnioittaa pappeusjohtajien ohjeita – aviomiehemme, kotiopettajiemme, piisparamme tai seurakunnanjohtajamme, vaarnan- tai piirinjohtajamme ja johtavien auktoriteettien ohjeita. Meidän tulee pidättäytyä arvostelemasta pappeusjohtajia ja opettaa lapsemme toimimaan samoin. Pappeuden tukeminen ja vahvistaminen on muutakin kuin sitä, että nostamme kätemme tai sanomme tukevamme pappeutta. Se on oppimista, rukoilemista, kuuliaisuutta ja palvelemista hyvän asian vuoksi.

Herra on asettanut pappeusjohtajat näyttämään Hänen johdatuksellaan reitin, jota kulkea. Tehtävämme on siten kuunnella heidän vanhurskaita neuvojan ja ottaa ne opiksi aivan kuin Herra olisi ne antanut. ”Ja mitä [pappeusjohtajat] puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on – – Herran tahto, – – Herran mieli, – – Herran sana – – ja Jumalan voima pelastukseksi” (OL 68:4).

Kun Harold B. Lee oli kahdentoista koorumin presidentti, hän antoi kaikille kirkon jäsenille seuraavan pappeusjohtajien ja erityisesti profeetan tukemista koskevan ohjeen: ”Meidän täytyy oppia ottamaan varteen ne sanat ja käskyt, jotka Herra antaa profeettansa kautta, ’kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa pyhyudessa minun edessäni – – niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa’ (OL 21:4–5). On joitakin asioita, jotka vaativat kärsivällisyyttä ja uskoa. Ette ehkä pidä siitä, mitä kuulette kirkon johtajilta. Se saattaa olla vastoin poliittisia näkemyksiänne. Se saattaa olla vastoin yhteiskunnallisia näkemyksiänne. Se saattaa häiritä sosiaalista kanssakäymistä jonkin verran. Mutta jos te kuuntelette näitä asioita niin kuin ne olisivat Herran itsensä suusta, kärsivällisyydessä ja uskoen, teille luvataan, että ’helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi’ (OL 21:6).” (Ks. ”Kannattakaa kirkon presidentin käsivarsia”, *Konferenssiraportit 1970–1972, 1979*, s. 59.)

Lopetus

Pappeus on suuri siunaus Jumalalta kaikille lapsilleen. Kaikkien kirkon jäsenten tulee kunnioittaa pappeutta ja kehittää Kristuksen kaltaisia

ominaisuuksia suhteessaan toisiinsa kotona ja kirkossa. Naiset, jotka pyrkivät kehittämään näitä ominaisuuksia, voivat vahvistaa pappeudenhaltijoita ja olla siunaukseksi perheelleen ja kirkolle. Kun naiset kunnioittavat pappeusjohtajiaan ja seuraavat heitä, he ovat onnellisempia ja heidän vaikutuksensa lisääntyy.

Kehotus

Käyttäkää apunanne tässä oppiaiheessa olevia ehdotuksia ymmärtääksenne paremmin perheenne pappeudenhaltijoiden roolin.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 11:3, 8–12 (miehen ja naisen välinen suhde)
- Kol. 3:18–24 (keskinäinen rakkaus)
- 1. Piet. 3:5–7 (keskinäinen kunnioitus)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. kertaa tästä oppikirjasta oppiaihe 12, "Pappeuden toimitukset"
2. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIIN KUULUVA NAINEN

O p p i a i h e 14

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään tehtävämme ja siunauksemme myöhempien aikojen pyhiin kuuluvina naisina, olimmepa sitten naimisissa, leskiä tai naimattomia, äitejä tai lapsettomia.

Naisen osa

Presidentti Brigham Young selitti naisen osaa seuraavasti:

”Yksi asia on sangen totta, ja me uskomme sen, ja se on, että nainen on miehen kunnia – –.

– – Ajatellessani niitä velvollisuuksia ja sitä vastuuta, joka on langennut äitiemme ja sisariemme osaksi, ja sitä vaikutusvaltaa, jota he käyttävät, minä pidän heitä meidän täällä olomme henkenä ja elämänä. On totta, että mies on ensin. – – Mutta kun äiti Eeva saapui, hänellä oli suurenmoinen vaikutus [isä] Aadamiin – –.

[Sisaret], me haluamme teidän vaikutuksenne ja voimanne auttamaan valtakunnan rakentamisessa.” (*Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 199; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 167.)

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan aviovaimon tehtävät ja siunaukset

Kirkon jäsenenä me ymmärrämme miehen ja vaimon välisen ihanteellisen kumppanuussuhteen. ”Jos kysytte uusilta sisarilta, mikä oli suurin heissä tapahtunut muutos silloin, kun heistä tuli jäseniä, he vastaavat, että se oli heidän uusi tapansa suhtautua kotiinsa, aviomieheensä ja lapsiinsa. Joissakin tapauksissa heillä oli vaikeuksia muuttaa asennoitumistaan, mutta he kaikki ovat korostaneet sitä, kuinka tärkeää on oppia kunnioittamaan toinen toistaan ja tukemaan miestä kodin patriarkkana.” (Anna Lindback Carol Larsenin artikkelissa ”The Gospel Counterculture”, *Ensign*, maaliskuu 1977, s. 26.)

Olipa aviomies kirkon jäsen tai ei, aktiivinen tai epäaktiivinen, voi myöhempien aikojen pyhiin kuuluva vaimo olla hänen kumppaninsa ja hänen apunsa.

Presidentti N. Eldon Tanner sanoi: ”Naiset, te olette suurena voimana ja tukena miehille, jotka liittyvät teidän elämäänne, ja joskus nämä tarvitsevat teidän apuanne eniten juuri silloin, kun he vähiten sitä ansaitsevat. Miehellä ei voi olla suurempaa kannustinta, suurempaa toivoa, suurempaa voimaa kuin tieto, että – – hänen vaimonsa luottaa häneen ja rakastaa häntä.” (”Ei suurempaa kunniaa kuin naisen osa”, *Valkeus*, kesäkuu 1974, s. 254.)

- Miten me voimme kertoa miehellemme, että rakastamme häntä ja luotamme häneen? Miksi meidän pitäisi kertoa se miehellemme silloinkin, kun hän mielestämme sen vähiten ansaitsee?

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvina aviovaimoina meidän tulee tukea miestämme hänen tehtävissään kirkossa. Kun miestä harkitaan uuteen virkaan pappeudessa tai uuteen tehtävään, keskustellaan myös hänen vaimonsa kelvollisuudesta. Vaimon pitää pystyä antamaan miehelle täysi tukensa. Hänen sydämensä ei pitäisi olla keskittynyt maallisiin asioihin vaan iankaikkisen elämän asioihin. Silloin hän pystyy seisomaan miehensä vierellä ja tukemaan miestänsä. (Erityisiä keinoja tukea pappeudenhaltijoita on käsitelty tämän kirjan oppiaiheessa 13, ”Naiset ja pappeus”.)

Jotkut meistä ovat ehkä naimisissa kirkkoon kuulumattoman tai epäaktiivisen miehen kanssa. Me voimme lannistua, kun miehemme ei ala toimia aktiivisesti kirkossa. Se voi vaatia ihmeen, mutta kärsivällinen ja uskova vaimo voi hyvinkin kokea sen. Joidenkuiden miesten kohdalla aktivoituminen voi kestää vuosia, mutta meidän on silti jatkettava rukoilemista ja elettävä kodissamme evankeliumin opetusten mukaan.

Yksi tapa auttaa aviomiestämme tulemaan aktiivisemmaksi kirkossa on järjestää perheen yhteistä toimintaa perheillaksi tarkoitettuna iltana. Me voimme auttaa lapsia valmistautumaan esittämään perheelle evankeliumiaiheisia kertomuksia ja kutsua aviomiehen mukaan. Vähitellen voimme rohkaista miestä johtamaan perheillan ja myöhemmin opettamaan oppiaiheita. Monet miehet tuntevat olonsa paljon mukavammaksi perheillassa kuin kirkon muodollisessa kokouksessa. Kun he ovat tottuneet kotona pidettäviin kokouksiin, heidän on helpompaa osallistua myös kirkon tilaisuuksiin.

”Marilyz de Dolder LaPlatan 2. seurakunnasta on ollut kirkon jäsen yhdeksänvuotiaasta lähtien. Hän on aina toiminut aktiivisesti kirkossa, ja hänellä on ollut monia kirkon tehtäviä. Marilyz meni naimisiin erinomaisen nuorukaisen kanssa, joka ei ollut kirkon jäsen, mutta hän etsi

viisautta soveltaakseen kodissaan käytäntöön evankeliumin kaikkia neuvoja ja opetuksia. Hän sanoi tästä kokemuksesta: 'On etsittävä tasa-painoa.' Hän omistautui kiinnostuneena ja rakastaen kodilleen, miehelleen ja lapsilleen. Kirkon kokousten päätyttyä hän ei jäänyt omaksi huvikseen keskustelemaan ystäviensä kanssa, vaan palasi nopeasti kotiin huolehtimaan velvoitteistaan.

Hänen miehensä on nyt ollut kirkon jäsenenä kaksi vuotta ja palvelee LaPlatan 2. seurakunnan piispana." ("The Gospel Counterculture", s. 27.)

- Mitä sisar de Dolder teki tukeakseen miestään ja pysyäkseen aktiivisena kirkossa?

Vaimo voi auttaa aviomiestään myös hoitamaan osansa kodin hengellisenä johtajana. "Eräästä hiljaisesta, vaatimattomasta isästä tuntui vaikealta ilmaista rakkautta perhettään kohtaan. Vaimon kehotuksesta he alkoivat pitää perherukouksia, ja niistä muodostui hänelle tilaisuus lausua ääneen se, mikä hänellä oli sydämessään. Heidän tyttärelleen, joka oli tulkinnut isänsä asenteen virheellisesti välinpitämättömyydeksi, kokemus oli kuin ilmoitus. Isän rukoukset olivat yksinkertaisia ja toisinaan sanavalinnaltaan kömpelöitä, mutta tyttärestä oli innostavaa kuulla isän sanovan: 'Siunaa suloista tytärtäni, että hän tekisi hyvää.'" (Ann H. Banks, "The Extra Blessings of Family Prayer", *Ensign*, tammikuu 1976, s. 37.)

- Miten tämä sisar auttoi aviomiestään tulemaan heidän kotinsa hengelliseksi johtajaksi? Millä muilla tavoin me voimme auttaa aviomiestämme tulemaan hengelliseksi johtajaksi?

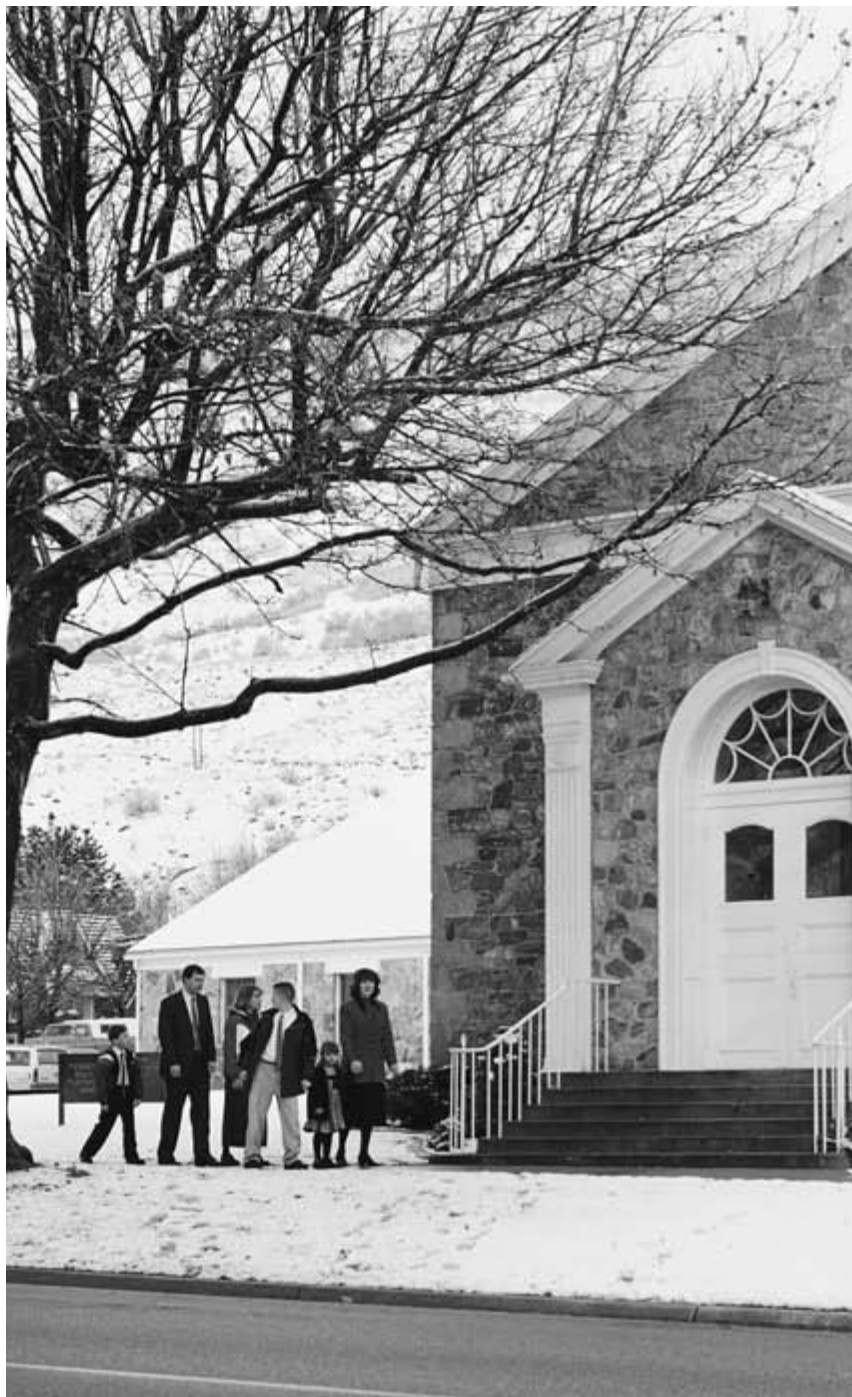
Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvina vaimoina meidän tulee luoda kotiimme hengellinen ilmapiiri olemalla kärsivällisempiä ja iloisempia. Meidän pitää tehdä työtä kehittääksemme hyviä suhteita perheenjäsenten välillä. Meidän on käytettävä uskoamme jokapäiväisessä elämässä ja elettävä evankeliumin mukaan.

- Lukekaa Room. 15:1–5. Miksi kärsivällisyys kuuluu osaamme avio-vaimoina?

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan äidin tehtävät ja siunaukset

Lisäänntymiskykyisten naimisissa olevien miesten ja naisten velvollisuus on saattaa Jumalan henkilapsia maalliseen elämään. Kun näin teemme, olemme Jumalan kumppaneita. Me annamme ruumiin Hänen henkilapsilleen, henkiveljillemme ja -sisarillemme. (Ks. Spencer W. Kimball, *Anteeksiantamuksen ihme*, 1975, s. 96.)

- Näytä kuva 14-a, "Äiti osallistuu kokoukseen yhdessä perheensä kanssa".



14-a, Äiti osallistuu kokoukseen yhdessä perheensä kanssa.

- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin. Kun kukin pyhien kirjoitusten kohta luetaan, pyydä sisaria kuuntelemaan, mitä vanhempien velvollisuuksia niissä mainitaan. Kirjoita kunkin viitteen viereen kohdassa mainitut velvollisuudet.

1. Moosia 4:14–15: opettaa lapsia vaeltamaan totuudessa ja vakavamielisyydessä ja rakastamaan ja palvelemaan toisiaan
2. OL 20:70: huolehtia siitä, että lapset saavat pappisuuden siunauksia
3. OL 68:25–28: opettaa lapsille parannusta, uskoa, Pyhän Hengen lahjaa, rukousta ja vanhurskautta.

Naisen osalle ei voisi tulla suurempaa kunniaa kuin saada auttaa jumalallisessa suunnitelmassa saattaa lapsia maan päälle ja opettaa heitä vaeltamaan ”oikeamielisesti Herran edessä”. Nainen saa runsaasti tyydytystä ja iloa olemalla viisas ja kelvollinen äiti ja kasvattamalla hyviä lapsia. Se on ihmiskunnalle suuremmaksi hyödyksi kuin mikään muu elämänura. (Ks. ”Ei suurempaa kunniaa kuin naisen osa”, s. 25.)

Koska jokapäiväinen työ vaatii yleensä isän poissaoloa kotoa, ei hänellä ole niin paljoa mahdollisuuksia vaikuttaa lapsiin kuin äidillä. Äidit näyttävät usein voivan muovata enemmän lastensa elämää. (Ks. Heber J. Grant, *Gospel Standards*, toim. G. Homer Durham, 1941, s. 152.) Siitä syystä on hyvin tärkeätä, että äiti on kotona hoitamassa itse lapsiaan. Äidin ei pidä jättää lapsiaan toisten hoidettavaksi. Johtajamme ovat pyytäneet, ettei äiti kävisi työssä kodin ulkopuolella, ellei se ole aivan välttämätöntä.

”Vaikka olosuhteet vaatisivatkin perheenäitiä tekemään ansiotyötä – – hänen ei tulisi laiminlyödä kodin toimia ja tehtäviä, erityisesti lasten kasvattamista” (Harold B. Lee, ”Säilytä paikkasi naisena”, *Valkeus*, heinäkuu 1972, s. 270).

Naisilla, jotka jäävät kasvattamaan yksin perhettään tai joiden perhe on kasvatettu ja jotka ovat jääneet yksin, on oikeus saada erityistä apua pappesusjohtajilta. Presidentti Harold B. Lee sanoi kerran erälle naiselle, joka jäi yksin kahdeksan lapsen kanssa: ”Älä ajattele olevasi yksin siksi, että miehesi ei ole kanssasi. Pysy lähellä kotiopettajiasi ja pysy lähellä piispaasi.” Ja hän sanoi minulle hymyillen: ”Veli Lee, minulla on parhaat kotiopettajat, mitä kukaan voisi saada, eikä ole parempaa piispaa kuin meidän. Meistä kyllä pidetään huolta. Meillä

on isällinen isä, joka valvoo meitä, pappeudenhaltija, joka on tullut elämäämme.” (“Säilytä paikkasi naisena”, s. 272.)

Jotkut naiset eivät voi kasvattaa kaikkia lapsiaan aikuisiksi, koska lapsia kuolee pienenä. Profeetta Joseph opetti, että monet näistä lapsista olivat liian puhtaita ja suloisia elääkseen maan saastaisuudessa. Suremisen asemesta meidän pitäisi iloita siitä, että heidät on vapautettu pahasta. (Ks. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 195.) Hän opetti myös, että ne, jotka kuolevat ennen kahdeksan vuoden ikää, pelastuvat selestiseen valtakuntaan (ks. OL 137:10). Jos näiden lasten äidit elävät vanhurskaasti, he kasvattavat lapsensa aikuisiksi tuhatvuotisen valtakunnan aikana (ks. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 439).

Jotkut naiset eivät pysty saamaan lapsia. Lapsettomat naiset voivat usein täyttää äidin osan adoptoimalla lapsia tai toimimalla sijaisvanhempina. Sekä ne naiset, jotka eivät kykene saamaan lapsia, että naimattomat naiset voivat saada täyttymystä elämäänsä toimimalla lasten kanssa monin eri tavoin tai tekemällä jotakin muuta, missä he voivat antautua muiden palvelemiseen. Naiset, jotka tekevät tällaista työtä, voivat kokea siitä iloa ja tuoda onnea ja tervehenkisen vaikutuksen lasten ja etenkin sellaisten elämään, jotka eivät ole saaneet kokea äidin rakkautta.

Presidentti Brigham Young lohdutti seuraavin sanoin niitä lapsettomia naisia, jotka ovat olleet uskollisia temppeliliitoilleen: “Monet sisaret surevat, koska heitä ei ole siunattu jälkeläisillä. Te tulette näkemään ajan, jolloin ympärillänne tulee olemaan miljoonia lapsia. Jos olette uskollisia liitoillenne, tulee teistä kansakuntien äitejä – – – Olkaa uskollisia, ja jos teitä ei siunata lapsilla tässä ajassa, se tapahtuu tämän elämän jälkeen.” (Julkaisussa *Deseret News [Weekly]*, 28. marraskuuta 1860, s. 306.)

- Miten nämä opit voivat lohduttaa lapsettomia ja surevia naisia? Kuinka tämä ilmoitettu totuus rohkaisee meitä elämään vanhurskaasti?

Naimattoman naisen osa

- Näytä kuva 14-b, ”Nuori nainen opiskelee valmistuakseen tuleviin tehtäviinsä”.

Kaikilla naisilla, sekä naimisissa olevilla että naimattomilla, on kuolevaisuudessa tärkeitä velvollisuuksia ja tehtäviä. Tytöllä tai nuorella naisella on nuoruudessaan suuri tilaisuus valmistautua tulevaan tehtäväänsä vaimona ja äitinä. Hän voi oppia taloudenhoitoa äidiltään, koulussa ja kodinhoitoon liittyvissä opetustilanteissa kirkossa. Hän voi



14-b, Nuori nainen opiskelee valmistautuakseen tuleviin tehtäviinsä.



14-c, Nainen opettaa lasten luokkaa.

kehittää itseään käymällä koulua. Hänen pitää valmistautua toimimaan opettajana kodissaan. Hänen tulee olla hyvänä esikuvana kirkkoon kuuluville ja kuulumattomille ystävilleen ja pitää itsensä puhtaana ja siveänä.

- Kuinka voi valmistautua olemaan vaimo ja äiti, jos on nuori ja naimaton? Miksi meidän on nuoruudessamme tärkeää kehittyä hengellisesti?
- Näytä kuva 14-c, "Nainen opettaa lasten luokkaa".

Jotkut naiset menevät naimisiin vasta elämänsä myöhäisemmässä vaiheessa. Jotkut saattavat pysyä naimattomina koko maallisen elämänsä ajan, jos he eivät pysty löytämään kelvollista puolisoa. Näille naisille luvataan kelvollinen aviomies ja lapsia kuoleman jälkeisessä elämässä. Heiltä ei tulla kieltämään mitään maan päällä saatavissa olevaa siunausta.

Presidentti Harold B. Lee sanoi: "Te nuoret naiset, joille kertyy ikävuosia ja jotka ette ole vielä suostuneet kosintaan, jos teette itsenne kelvollisiksi ja valmiiksi menemään Herran huoneeseen ja jos teillä on uskoa tähän iankaikkisen selestisen avioliiton pyhään periaatteeseen, niin vaikka etuoikeus avioliittoon ei tulekaan kohdallenne nyt täällä kuolevaisuudessa, Herra palkitsee teidät aikanaan, eikä teiltä tulla kieltämään ainoatakaan siunausta. Teillä ei ole velvoitetta hyväksyä jonkun kelvottoman kosintaa siitä syystä, että pelkäätte jäävänne vaille siunauksianne." (*Ye Are the Light of the World*, 1974, s. 308.)

- Miten tämä lupaus lohduttaa naimattomia naisia ja antaa heille varmuutta?

Eräs naimaton nainen kertoi ajatuksistaan seuraavasti:

"Naimattomien jäsenten ulottuvilla on suuri määrä ainutlaatuisia siunauksia ja erityisiä mahdollisuuksia – –.

Innossamme mennä naimisiin me voimme helposti jättää käyttämättä mahdollisuudet valmistautua, ei ainoastaan avioliittoon, vaan iankaikkiseen korotukseen.

Naimattomana naisena kirkossa olen usein kärsimättömänä odottanut sen lupauksen täyttymystä, mikä patriarkallisessa siunauksessani on temppeleliavioliitosta. Mutta – – olen tullut yhä tietoisemmaksi ja kiitollisemmaksi niistä erityisistä siunauksista, joita uskolliset naimattomat jäsenet saavat.

Meillä on aikaa ja etuoikeus käyttää se haluamallamme tavalla. Olemme kuitenkin myös tilivelvollisia siitä, millä tavoin käytämme tätä korvaamatonta ajan lahjaa. Naimattomina kirkon jäsenenä voimme

-- [vaikeroida] naimattomuuttamme -- tai sitten käyttää tämän väli-aikaisen elämämme jakson aktiiviseen, luovaan odottamiseen. Olen erittäin vakuuttunut siitä, että se, miten käytämme tämän [ajan], vaikuttaa ratkaisevasti sekä nykyiseen että lopulliseen onneemme samoin kuin iankaikkiseen edistymiseemme.

Ensimmäiseksi on harkittava kysymystä urasta tai ammatista --. *Jotkut* naiset saavat suurta tyydytystä jonkin vaativan uran haasteesta --. Rukouksen ja pappeuden siunausten kautta olen -- saanut lohdullisen, henkilökohtaisen varmuuden siitä, että [luodessani uraani] se, mitä tällä hetkellä teen, on otollista Herran silmissä. --

Minun on [kuitenkin] myönnettävä, että suurinta ja kestäväntä iloa elämässäni saan -- hiljaisista, nimettömistä laupeudentöistä --. On aivan liian helppoa olla niin kiinnostunut omista tarpeistaan ja ongelmistaan, että käy hengellisesti kuuroksi ympärillä oleville hätähuudoille ja sydänsurulle --.

Aikamme ei tule koskaan olemaan yhtä rasitteetonta kuin nyt. Meillä on aikaa suorittaa [kursseja] -- saavuttaa lukeneisuutta, jos vain etsimme tietoa parhaista kirjoista -- kehittää erilaisia kykyjä ja harrastuksia -- aloittaa oma sukututkimustyömme. -- [Se saattaa innoittaa] koko perheen osallistumaan -- [sukumme] tietojen jäljittämiseen. --

Säännöllisestä ja uutterasta kirkon työssä palvelemisesta tulevaa suurta tyydytystä ei voi liiaksi korostaa --. Saan suurta iloa palvellessani seurakunnassa pyhäkoulun opettajana. --

Meillä on aikaa hankkia hyvä fyysinen kunto. -- Säännöllinen liikunta ylentää henkeä ja mielialaa sekä pitää vartalon solakkana.

Meillä on aikaa tutustua seurakunnassamme oleviin perheisiin ja ystävyystyö nuorempiin lapsiin. Minua kutsutaan (ja odotan kutsuja innokkaasti) -- [moniin pienten lasten tilaisuuksiin]. -- Oman esimerkkimme voimalla me voimme myös äänettömästi kannustaa nuoria ystäviämme elämään evankeliumin mukaan heidän varttuessaan aikuisuuteen.

Meillä on häiriintymätöntä hiljaista aikaa vietettäväksi taivaallisen Isämme kanssa. En voi liiaksi korostaa sitä vaikutusta, mikä paastolla ja pitkillä rukouksilla on ollut elämässäni. -- Olen saanut horjumattoman todistuksen Herran erityisestä rakkaudesta ja siitä, että Hän pitää huolta minun hyvinvoinnistani.

-- Ahdingon hetkinämme ympärillämme on rakastavia käsiä kohottamassa, vahvistamassa ja auttamassa meitä. Katsokaa ympärillenne. Lupaan, että niitä on.

Ja kun masennus tuntuu raskaalta kestää, olen huomannut, että yksi varma parannuskeino masennukseen on ymmärtää, että *joku lähimmäiseni tarvitsee minua*. Ollessani siunauksena jollekulle toiselle minun tarpeeni ja ongelmani häipyvät nopeasti siitä lämmittävästä tiedon hehkusta, että olen kirkastanut jonkun toisen elämää ja että se, mitä olen tehnyt, on otollista Herralle.

Iloitkaamme siis tästä kallisarvoisesta aarteesta, ajastamme, ja kiittäkäämme Herraa Hänen antamastaan erityisestä lahjasta.” (Anne G. Osborn, ”Yksinäiset vuodet – taakka vai lahja”, *Valkeus*, kesäkuu 1978, s. 19–21.)

- Mitä keinoja tämä sisar löysi rikastamaan elämäänsä?

Lopetus

Jokainen nainen tässä kirkossa on hyvin arvokas. Jos elämme uskollisina, saamme jonakin päivänä siunaukseksi etuoikeuden tulla puolisoiksi, kumppaniksi ja äidiksi. Tulipa tämä tilaisuus varhain tai myöhään elämässä tai tuonpuoleisessa, me voimme täyttää elämämme palvelemalla muita ja hoitamalla osamme myöhempien aikojen pyhiin kuuluvina naisina.

Kehotus

Pyrkikää hoitamaan oma osanne tai omat osanne paremmin.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ef. 6:4 (älkää herättäkö lapsissa vihaa)
- 1. Tim. 5:3–14 (lesket)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 36, ”Perhe voi olla iankaikkinen” ja luku 37, ”Perheen velvollisuudet”
2. kertaa tästä oppikirjasta oppiaihe 13, ”Naiset ja pappeus”
3. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

NEUVOTTELEMINEN PERHEENJÄSENTEN KANSSA

O p p i a i h e 1 5

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä vahvistamaan perhetämme neuvottelemalla miehemme ja lastemme kanssa.

Isä johtaa kodissa

- Laulakaa laulu "Kotiin juhlan tuntu saa" (*MAP-lauluja*, 185, tai *Evan- keliumin periaatteet*, s. 352–353).

Maallinen kotimme on taivaallisen kotimme alku. Meidän pitää luoda kotiimme sellainen ilmapiiri, joka pysyy perheessämme ikuisesti. Presidentti N. Eldon Tanner sanoi: "Jokaisen myöhempien aikojen pyhän kodin pitäisi olla mallikoti, jossa isä on perheen pää mutta johtaa sitä rakastaen ja täydellisessä sopusoinnussa äidin vanhurskaiden pyrkimysten kanssa. Heidän pitäisi yhdessä tavoitella samoja päämääriä perheelleen, ja lasten pitäisi tuntea vallitseva rakkaus ja ykseys." (*"Fatherhood"*, *Ensign*, kesäkuu 1977, s. 2.)

Isä on kodin patriarkka ja perheen johtava auktoriteetti. Hänen tehtävänä on olla johtaja perheen asioissa. Vanhempien tehtävänä on kasvattaa vanhurskas perhe, mutta kumpikaan ei tietenkään tee sitä yksin. Kumpikin on tärkeä. Me ja aviomiehemme olemme kumppaneita. Yhdessä me voimme luoda vahvan avioliiton ja viedä perheemme takaisin Herran eteen. Meidän on neuvoteltava aviomiehemme kanssa voidaksemme nauttia Herran Hengestä kodissamme.

Rakkauden ja huomaavaisuuden osoittaminen aviomiehellemme

Vaimoina meidän kunkin on luotava kotiimme järjestystä ja rakkautta. Vilpitön rakkaus ja asioista keskusteleminen siunaavat ja vahvistavat avioliittoamme. Meidän tulee säännöllisesti rukoilla yhdessä, osoittaa rakkautta ja kunnioitusta toisiamme kohtaan, lukea ja tutkia yhdessä pyhiä kirjoituksia. Meidän tulee pitää Jumalan käskyt ja ne liitot, jotka solmimme mennessämme naimisiin.

Kuvaillessaan täydellistä kotia presidentti J. Reuben Clark jr sanoi, että siellä on todellista rakkautta, joka siunaa ja pyhittää miehen ja vaimon "jokaisen ajatuksen ja teon. Siinä kodissa on oltava arvonantoa ja



15-a, Aviomies ja vaimo tekevät yhdessä työtä.



15-b, *Perhe perheillassa.*

kunnioitusta. Siellä on vallittava runsaasti kärsivällisyyttä ja – – uskollisuutta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. – –

Uskon on suljettava koti piiriinsä lempeän valon tavoin.

Kuuliaisuuden Jumalan laeille on ohjattava ja kannustettava heitä.” (“Our Homes”, *Relief Society Magazine*, joulukuu 1940, s. 809–810.)

- Mitä me voimme tehdä osoittaaksemme rakkautta ja huomaavaisuutta aviomiestämme kohtaan? Miten rakkauden osoittaminen auttaa meitä luomaan järjestystä kotiimme?

Neuvottelemine yhdessä

- Näytä kuva 15-a, ”Aviomies ja vaimo tekevät yhdessä työtä”.

On tärkeätä, että aviomies ja vaimo voivat esteettömästi keskustella keskenään. Silloin me voimme toimia yhdessä avioliitossa syntyvien ongelmien ratkaisemiseksi. Useimmat ongelmista ovat ratkaistavissa ja voitettavissa silloin kun Herra johtaa meitä ja miestämme.

- Lukekaa Alma 37:37. Miten neuvottelemine Herran kanssa auttaa meitä?

Meidän on keskusteltava usein keskenämme. Meidän on rukoillen puhuttava ongelmista ja tavoitteista aviomiehemme kanssa. Osoitamme rakkautta aviomiehellemme pyytämällä häntä johtamaan ja auttamaan perheongelmien ratkaisemisessa. Kaikki tärkeimmät perhettä koskevat päätökset tulee tehdä yhdessä. Meidän tulee varata erityinen aika, jolloin keskustelemme talouteen, lapsiin, uskontoon sekä muihin yksilöllisiin ja perheen huoliin liittyvistä asioista ja ratkaisemme ne. Sen jälkeen kun päätökset on tehty, vanhempien on toteutettava ne yksimielisinä.

Seuraava kokemus kuvaa, miten eräs aviopari neuvotteli yhdessä:

Vanhempani olivat viisaita ja sivistyneitä. Kumpikin olisi helposti kyennyt tekemään monet perheen päätöksistä yksin. Sen sijaan he istuutuivat aina keskustelemaan keskenään ongelmista ja niiden mahdollisista ratkaisuista. Ainakin kerran viikossa – tavallisesti sunnuntai-iltaisin – he istuivat keittiön pöydän ääressä ja juttelivat ongelmista. Joskus meidän lapset pyydettiin mukaan keskusteluun. Neuvottelemalla yhdessä isäni ja äitini olivat miltei aina samaa mieltä siitä, millä tavalla meitä oli kasvatettava. Vaikka isäni tulot olivat pienet, meillä oli aina riittävästi rahaa. En muista vanhempieni kiistelleen tai riidelleen. Olen kiitollinen viisaista vanhemmista, jotka antoivat lähes selestisen kodin mallin, jota me kaikki nyt yritämme noudattaa omissa kodeissamme.

- Miten neuvottelemine yhdessä voisi auttaa meitä välttämään kiistoja ja ongelmia kodissamme? Miten neuvottelemine yhdessä voisi lisätä rakkautta avioliitossamme?



15-c, Äiti neuvoo nuorta tyttärtään.

Neuvotteleminen perheen kanssa

- Näytä kuva 15-b, "Perhe perheillä".

Sen jälkeen kun isä ja äiti ovat neuvotelleet, heidän pitäisi kutsua lapset koolle ja keskustella yhdessä perheneuvostona perheen tavoitteista ja suunnitelmista.

Koko perheen yhteinen neuvonpito on arvokasta. Se voi parantaa perhe-elämää, syventää rakkautta ja lisätä iloa. Lapset haluavat olla tietoisia perheen suunnitelmista etukäteen. Kun jokainen perheenjäsen tietää, mitä muut tekevät, on tuloksena hyvä järjestys ja sopusointu. Lapsille pitäisi antaa mahdollisuus osallistua päätöksentekoon aina kun se on mahdollista, ja heidän pitäisi auttaa näiden päätösten toteuttamisessa. Kun neuvottelemme perheemme kanssa, meidän tulee kunnioittaa kunkin mielipiteitä, ongelmia ja suunnitelmia.

- Milloin on ihanteellinen hetki pitää perheneuvoston kokous? Mitä asioita tällaisessa neuvostossa olisi käsiteltävä?
- Näytä kuva 15-c, "Äiti neuvoo nuorta tyttärtään".

Lasten kanssa neuvottelemisen ei aina tarvitse olla virallinen tilaisuus. Äiteinä meidän tulee käyttää hyväksemme jokainen mahdollisuus kuunnella heidän ongelmiaan. Meidän tulee yrittää nähdä asia heidän kannaltaan. Me emme saa nauraa tai väheksyä heidän asioitaan. Sen sijaan meidän tulee rakastaen yrittää ymmärtää ja neuvoa heitä. Voimme myös kannustaa aviomiestämme keskustelemaan kahden kesken kunkin lapsen kanssa.

"On suurenmoista, kun isä tai äiti istuu pojan tai tyttären kanssa keskustelemaan jostakin henkilökohtaisesta ongelmasta. -- On paineita ja houkutuksia -- joita vastaan poikamme ja tyttäremme tarvitsevat vahvistusta. --

Sellaisissa kahdenkeskisissä keskusteluissa vanhemmat auttavat lapsiaan tavoitteiden asettamisessa." (ElRay L. Christiansen, "Successful Parenthood – A Noteworthy Accomplishment", *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 55.)

- Jos olet nuori nainen, mistä haluaisit keskustella vanhempiesi kanssa? Jos olet äiti, mistä haluaisit keskustella lastesi kanssa? Voit halutessasi muistuttaa luokan jäseniä tavoittelemaan aina Pyhän Hengen johdatusta, kun he antavat neuvoja tai saavat niitä. Pyhä Henki voi auttaa meitä tietämään, mitä sanoa ja kuinka soveltaa saamiamme neuvoja.

Vanhin Richard L. Evans sanoi puhuessaan neuvottelemisesta lastemme kanssa: "Teillä ja heillä yhdessä on etuoikeus, oikeus, velvollisuus istuutua kertomaan ajatuksistanne ja miettimään päätöksianne toistenne

kanssa, että teitä molempia voitaisiin kuunnella ja kunnioittaa – ja tehdä työtä ja rukoilla ja laatia suunnitelmia yhdessä täydellisen onnen saavuttamiseksi – aina ja ikuisesti.” (“As Parents and Children Come to Common Ground”, *Improvement Era*, toukokuu 1956, s. 342.)

Lopetus

Koska me tulemme selestisessä valtakunnassa elämään rauhassa ja sopusoinnussa, meidän on jo nyt aloitettava ykseyden ja rakkauden tavoittelemisen. Se ei tule itsestään. Presidentti David O. McKay sanoi: ”En osaa kuvitella monta jos mitään niin vastustettavaa asiaa kodissa kuin ykseyden ja sovun puute. Toisaalta tiedän, että koti, jossa vallitsee ykseys, keskinäinen auttamishalu ja rakkaus, on – – suorastaan kap-pale taivasta maan päällä.” (Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1967, s. 7.) Kun me neuvottelemme aviomiehemme ja lastemme kanssa, me voimme vahvistaa perhettämme. Voimme tuntea entistä suurempaa keskinäistä rakkautta ja läheisyyttä.

Kehotus

Huomatkaa tilaisuudet neuvotella miehenne ja lastenne kanssa. Kehotakaa heitä valmistautumaan näihin tilaisuuksiin rukoillen. Rohkaiskaa miestänne puhuttelemaan jokaista lastanne. Jos olette naimattomia, tavoittelekaa Pyhän Hengen johdatusta löytääksenne tapoja edistää sopusointua perheessänne.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 1. Kor. 13 (rakkauden hyveet)
- Gal. 5:22–23 (hengen hedelmät)
- MK Jaak. 2:35 (nefiläiset menettivät lastensa luottamuksen)
- MK Jaak. 3:7 (lamanilaiset rakastivat perhettään)
- OL 121:36–41 (entistä suuremman rakkauden osoittaminen nuhtelemisen jälkeen)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 37, ”Perheen velvollisuudet”
2. suunnittele aloittavasi oppiaihe laululla ”Kotiin juhlan tuntu saa” (*MAP-lauluja*, 185 tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 352–353)
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PERHEILTA

O p p i a i h e 1 6

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on innoittaa ja auttaa meitä järjestämään onnistuneita perheiltoja.

Perheilta on kaikkia varten

Jokaisen perheen pitäisi joka viikko pitää perheilta. Tästä syystä kirkko on pitänyt maanantai-illan vapaana kaikesta muusta toiminnasta.

- Näytä kuvat 16-a, "Vanhemmat ottavat pienet lapsensa mukaan perheiltaan" ja 16-b, "Vanhempi pariskunta pitää perheiltaa".

Jokainen perhe on erilainen. Toiset perheet muodostuvat vanhemmista ja kotona olevista lapsista; toisissa on vain toinen vanhemmista lasten kanssa. Sitten on perheitä, joissa on vanhemmat, joiden lapset eivät ole kotona. Monet naimattomat aikuiset asuvat yksin tai jonkun toisen kanssa. Olipa perhe millainen tahansa, perheilta on tarkoitettu kaikille. Jos ihminen asuu yksin, hän voi osallistua muiden kanssa yhteiseen perheiltaan. Yksinäisille se saattaa osoittautua erityiseksi siunaukseksi.

"Evankeliumin opettamiselle ei ole olemassa sopivampaa paikkaa kuin koti. Vain kodin piirissä lapset voivat oppia tuntemaan sellaista perhe-elämää, jollaiseksi meidän taivaallinen Isämme on perhe-elämän tarkoittanut. Maanantai-ilta perheen parissa luo hengen kaikille perheen kokemuksille. Ne, joiden keskuudessa on tämä henki, voivat saada siitä ilonsa suurimman lähteen." (Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma julkaisussa *Perheillat 1971*, s. 4.)

Perheillan pitäminen säännöllisesti on yksi parhaista keinoista opettaa ja oppia evankeliumin periaatteita. Se lähentää perheenjäseniä toisiinsa rakkaudessa ja ykseydessä.

- Ota käteesi nippu tulitikkuja tai muita tikkuja. Selitä luokan jäsenille, että tikut edustavat perheenjäseniä. Ota sitten yksi tikusta erilleen ja katkaise se. Sano luokan jäsenille, että kun me olemme yksin, emme ole yhtä vahvoja kuin yhdessä perheenä. Ota sitten naru tai kuminauha ja sido tikut yhteen. Sano luokalle, että nauha edustaa evankeliumin



16-a, Vanhemmat ottavat pienet lapsensa mukaan perheiltään.

opetusten sitovaa voimaa. Näytä sitten, kuinka vaikeaa on katkaista ainoatakaan tikkua. Selitä, että olemme vahvempia perheeksi yhdistyneinä ja kun evankeliumin totuudet sitovat meidät toisiimme.

Miten perheilta johdetaan?

Isän kodin patriarkkana pitäisi toimia jokaisen perheillan johtavana virkailijana. Kun isä on poissa tai kodissa ei ole isää, äidin tulee ottaa johto. Isän ja äidin pitäisi suunnitella jokainen perheilta yhdessä etukäteen, mikäli mahdollista. Silloin he voivat antaa tehtäviä perheenjäsenille.

Kunkin perheillan alussa pidetty lyhyt perheneuvoston kokous tai suunnittelutuokio auttaa kunkin perheenjäsenen seuraavan viikon toimintojen ja suunnitelmien tarkastamisessa. Se on erityisen hyödyllistä silloin, kun perheessä on teini-ikäisiä lapsia.

”[Isä] opettaa oppiaiheen tai antaa opettamisen vaimonsa tai niiden lasten tehtäväksi, jotka ovat kyllin vanhoja opettamaan. – – Pienemmät lapset voivat olla avuksi esimerkiksi johtamalla laulua, lukemalla pyhien kirjoitusten kohtia, vastaamalla kysymyksiin, pitelemällä kuvia, osallistumalla tarjoiluun ja pitämällä rukouksia. – –

Seuraavassa on ehdotus perheillan ohjelmaksi:

alkulaulu (koko perhe)

alkurukous (joku perheenjäsen)

runo tai pyhien kirjoitusten kohta (joku perheenjäsen)

oppiaihe (isä, äiti tai joku isommista lapsista)

toiminta (jonkun perheenjäsenen johdolla siten, että kaikki perheenjäsenet osallistuvat)

loppulaulu (koko perhe)

loppurukous (joku perheenjäsen)

tarjoilu.

Perhe voi pitää perheillan monella muullakin tavalla. Mikä tahansa toiminta, joka kokoaa perheen yhteen, vahvistaa perheenjäsenten keskinäistä rakkautta, auttaa heitä pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää ja innoittaa heitä elämään vanhurskaasti, voi olla perheilta. Esimerkkejä tällaisista toiminnoista ovat pyhien kirjoitusten lukeminen, keskustelu evankeliumista, todistusten lausuminen, palveluprojektiin osallistuminen, yhteislaulu, retket, pelien pelaaminen ja retkeily. Kaikkiin perheiltoihin tulee sisältyä rukous.” (*Perheen opas*, 2001, s. 7–8.)



16-b, Vanhempi pariskunta pitää perheiltaa.

Meistä kukin voi perheenjäsenenä auttaa perheillan onnistumisessa. Ensiksi suunnittelemme omat toimmemme niin, että olemme vapaat olemaan läsnä perheillassa. Me kaikki voimme myös suorittaa jonkin tehtävän tai auttaa muulla tavalla valmisteluissa. Äiti tai isommat lapset voivat viikon aikana auttaa nuorempia heidän tehtäviensä valmisteluissa. Pikkulapsista on hauskaa esittää yksinkertaisia tarrataulukertomuksia, ja he nauttivat esiintymisestä monin tavoin. Jokainen lapsi pystyy osallistumaan, kun isä ja äiti antavat heille siihen mahdollisuuden ja suhtautuvat kärsivällisesti heidän yrityksiinsä. Me voimme parantaa perheiltojamme, kun tehtäviimme valmistautuessamme rukoilemme apua taivaalliselta Isältämme.

Seuraava kertomus on esimerkki onnistuneesta perheillasta:

Thompsonin perhe antoi erään perheiltansa nimeksi ”Tommy-palkintojen” ilta. Perheen seitsemän 5–17-vuotiasta lasta äänestivät lempiruoi-
taan illallista varten. Äänestyksessä eniten ääniä saaneet ruoat tarjoil-
tiin ja sitten ilmoitettiin ”Tommy-palkintojen” saajat.

Isä oli pukeutunut parhaimpiinsa; hänellä oli kaulassaan suurikokoi-
nen solmio ja hän toimi juhlamenojen ohjaajana. Äidillä oli kaunein
leninkinsä, ja hän seiso i sän vieressä ja piti kädessään kirjekuoria,
jotka sisälsivät ”voittajien” nimet. Isoäiti ja isoisä oli kutsuttu ihaile-
vaksi ja kunnioittavaksi yleisöksi katsomaan, kuinka lapset saivat
palkintonsa. Isän tervetuloitovotuksen jälkeen palkinnot jaettiin
seuraavasti:

Isä sanoi: ”Palkintoehdokkaat erinomaisista saavutuksista matemati-
kan alalla ovat Albert Einstein ja Paul Thompson. Saanko kirjekuoren?”
Äiti ojensi isälle kirjekuoren, jonka tämä avasi. Sitten hän jännittyneenä
julisti: ”Voittaja on – Paul Thompson!”

Perhe hurrasi Paulin astuessa esiin ja ottaessa vastaan ”Tommy-palkin-
tonsa”. (Tässä tapauksessa palkinnot olivat pieniä muoviolentoja, joi-
den etupuolelle oli kirjoitettu lapsen nimi ja hänen saavutuksensa.)

Sama toistui, kunnes kaikki lapset olivat saaneet tunnustuspalkintonsa
ja siitä oli ilmoitettu samalla tavalla kuin muidenkin kansallisten tai
kansainvälisten mestareiden ja kuuluisuuksien saadessa omat palkin-
tonsa. Sheri sai palkinnon erinomaisesta uimataidosta, Bryan partiotoi-
minnasta, Michele musikaalisista saavutuksistaan, Michael erinomai-
sista suorituksistaan lasten baseball-sarjassa, Denise loistavasti oppi-
mastaan lukutaidosta ja Cynthia siitä, että hän oli onnistunut kirkasta-
maan perheen päiviä. Hän sai erityispalkinnon, jonka nimi oli ”Päivän-
sädepalkinto”.

Tämän jälkeen kukin lapsista esitti viikon aikana harjoittelemansa
ohjelmanumeron ja jokaiselle hurrattiin ja taputettiin. Sitten Denise ja

Cynthia lauloivat yhdessä laulun ”Neuvo mua valossa taivaltamaan” (*MAP-lauluja*, 193, tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 374). Michaelin pitämän loppurukouksen jälkeen tarjoihtiin virvokkeita.

On tärkeää suunnitella perheillat sellaisiksi, että ne ovat perheen tarpeiden ja harrastusten mukaisia. Tehkää sitä, mikä kiinnostaa perheenjäseniä. Perheiltojen tarkoituksena on *auttaa* perhettä. Monet onnistuneimmista perheilloista ovat perheen itsensä suunnitteleamia.

- Miten paljon aikaa käytätte viikoittain perheillan valmisteluihin? Miten voitte parantaa perheiltojanne paremmalla suunnittelulla?

Ensimmäinen presidenttikunta on lausunut: ”Käytättekö te yhtä paljon aikaa perheenne ja kotinne onnen luomiseksi kuin edetäksenne yhteiskunnassa ja omassa ammatissanne? Uhraatteko parhaan luomiskykyenne yhteiskunnan tärkeimmän osan – perheen – hyväksi, vai onko suhteenne perheeseen arkipäiväinen, mitään antamaton osa elämäänne?”

Vanhempien ja lasten on oltava halukkaita asettamaan perheeseen liittyvät tehtävänsä etusijalle, jotta perhe saisi korotuksen.” (Ks. Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma julkaisussa *Perheillat*, 1973, s. 4.)

- Miten me voimme käyttää rukousta apunamme parantaaksemme perheiltojamme?

Säännöllisten perheiltojen tuomat siunaukset

Perheemme saa monia siunauksia säännöllisesti pidetyistä perheilloista. Niihin osallistuminen auttaa perheen jokaista jäsentä kehittämään omanarvontuntoaan. Kurinpito-ongelmat vähenevät ja uskollisuus ja sopusointu lisääntyvät.

Sisar Remde Malloy, viiden lapsen äiti, sanoi: ”Vaikka vanhin lapsemme on vasta kuusivuotias, olemme huomanneet, miten kaikkien lastemme käytös on muuttunut siitä lähtien kun aloimme pitää säännöllisesti perheiltoja joka maanantai. – – On ihanaa tietää, että he muistavat monet heille antamamme opetukset.” (”To Be a Woman in the Church”, *Ensign*, elokuu 1973, s. 38.) Kuten sisar Malloy todisti, lapset muistavat perheiltojen opetukset.

Viisivuotias Alan Midlandista Texasista oli pihalla leikkimässä iso-isänsä kanssa, kun viereisellä pihalla olleet lapset alkoivat riidellä. Riita muuttui kovaäänisemmäksi, ja pienet äänet kaikuivat yhä viihaisempina tönimisen ja tyrkkimisen alkaessa. Sitten yksi lapsista löi toista, ja tämä kiljui vastalauseeksi. Alan katseli äänekästä näytelmää ja sanoi sitten mietteliäänä: ”Ukki, nuo lapset tarvitsevat perheiltaa!”

Ensimmäinen presidenttikunta antoi seuraavan lausunnon: ”Viime vuosien aikana olemme huomanneet uusien – – pahan voimien tekevän työtään – – [houkutellen] kansaamme, eritoten nuoriamme. Perheiltaohjelma ja sen hyvä vaikutus on ollut suurena apuna vanhemmille. – – Perheilloissamme ja muissa myönteisissä perhetapahtumissa voimme täyttää sielumme Jumalan asioilla jättämättä tilaa pahalle pesiytyä sydämeemme tai mieleemme.” (Ks. Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma julkaisussa *Perheillat 1972*, s. 4.)

▪ Mitä siunauksia te ja perheenne olette saaneet perheilloista?

Ensimmäinen presidenttikunta sanoi myös: ”Kehotamme jälleen mitä vakavimmin teitä vanhempia kokoamaan lapsenne ympärillenne rakkautta, kärsivällisyyttä ja ymmärrystä osoittaen ja opastamaan heitä totuudessa ja vanhurskaudessa. – –

Kodissa lapsi oppii ensimmäiseksi ja tehokkaimmin elämän läksyt.” (Ks. Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma julkaisussa *Perheillat 1975–76: Vaeltakaa valkeudessa*, s. 5.)

Lopetus

Tehokkaat, säännölliset perheillat auttavat jokaista, joka osallistuu niihin. Perheillat lisäävät rakkautta ja luottamusta taivaallista Isäämme kohtaan. Ne lisäävät jokaisen ymmärrystä evankeliumista. Ne vahvistavat perheen keskinäisiä suhteita ja rohkaisevat jokaista kehittämään kykyjään.

Kehotus

Pitäkää perheilta säännöllisesti. Pitäkää mielessä suunnittelun, kärsivällisyyden ja rukouksen kaava.

Kirjoittakaa muistiin se evankeliumin periaate, jonka haluaisitte perheenne oppivan seuraavassa perheillassa.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. varaa kourallinen tulitikkuja tai muita pieniä tikkuja perheen ykseyttä koskevaa havaintoesitystä varten
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KIRKON KOKOUKSET

O p p i a i h e 17

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä ymmärtämään kirkon kokousten tarkoitus ja innostaa meitä osallistumaan niihin säännöllisesti.

Kirkon kokousten tarkoitus

Jeesus sanoi: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (Matt. 5:48). Koska täydelliseksi tuleminen on hyvin vaikeaa, Isämme auttaa meitä. Hän on perustanut kirkon, kutsunut johtajia ja antanut meille käskyjä, periaatteita ja toimituksia. Kirkomme kokouksissa me saamme näitä asioita koskevia ohjeita. Täydelliseksi tullaksemme meidän on noudatettava Jumalan lakeja ja eletävä niiden mukaan. Herra on sanonut, että "kun te olette kokoontuneet yhteen, teidän tulee opettaa ja rakentaa toisianne, jotta tietäisitte, – – kuinka noudattaa minun antamieni lain ja käskyjen kohtia" (OL 43:8).

Kirkossa on lukuisia kokouksia, joihin voimme osallistua nyt tai aikanaan.

Sakramenttikokous

- Näytä kuva 17-a, "Viimeinen aterian".

Paavali sanoi Korintin pyhille: "Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän,

kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: 'Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.'

Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: 'Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.'

Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee." (1. Kor. 11:23–26.)

Sakramenttikokouksen tarkoituksena on, että me nautimme sakramentin. Se muistuttaa meitä Herran meidän puolestamme antamasta



17-a, Carl Heinrich Blochin teos Viimeinen ateria.
Käytetty Hillerødissä Frederiksborgissa sijaitsevan
Tanskan kansallishistoriallisen museon luvalla.

uhrista. Me uudistamme liiton, jonka teimme kasteessa, jolloin meistä tuli Hänen kirkkonsa jäseniä ja me otimme päällemme Hänen nimensä – Jeesuksen Kristuksen nimen.

- Näytä kuva 17-b, ”Sakramentti nautitaan Kristuksen ruumiin ja veren muistoksi”.

Luemme Opin ja liittojen luvusta 20, että ”on tarpeen, että kirkko kokoontuu usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi” (jae 75). Leipä ja vesi jaetaan meille ”Kristuksen lihan ja veren” vertauskuvaksi (jae 40). Näiden vertauskuvien nauttiminen on hyvin pyhä etuoikeus. Kenenkään ei pidä nauttia sakramenttia kelvottomasti (ks. 3. Nefi 18:28–29).

- Pyydä tehtävän saanutta sisarta tekemään selkoa julkaisun *Evankeliumin periaatteet* luvussa 23 olevasta kohdasta ”Asenteemme nauttiesamme sakramentin”.

Sakramenttikokous on tarkoitettu perheen kaikille jäsenille, mukaan luettuina lapset. Me voimme kysyä, mitä pienet lapset hyötyvät tästä kokouksesta, koska he eivät useinkaan pysty istumaan hiljaa sen aikana. Jokaisella lapsella on kuitenkin henki, joka pystyy oppimaan. Kirkon kokouksiin osallistuminen antaa lapsen hengelle tilaisuuden saada opetusta.

Meitä käsketään osallistumaan sakramenttikokoukseen. Opettaessaan nefiläisille sakramentin tarkoitusta ja sitä, kuinka se tulee nauttia, Jeesus sanoi: ”Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin [nauttia leipä ja vesi]” (3. Nefi 18:12).

”Kirkko velvoittaa viikoittaisen *sakramenttikokouksen* pitämiseen kaikissa järjestetyissä yksiköissään. Ne ovat kirkon kaikkein pyhimpiä ja juhlallisimpia kokouksia. Niiden tarkoituksena on antaa pyhille mahdollisuus uusien liittojen nauttimalla sakramenttia, saada opetusta valtakunnan opeista ja palvella Kaikkivaltiaista lauluin, rukouksin ja saarnoin.” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 661.)

Paasto- ja todistuskokous

Paasto- ja todistuskokous pidetään kerran kuussa, tavallisesti kuu-kauden ensimmäisenä sunnuntaina sakramenttikokouksessa. Tässä kokouksessa me voimme vapaaehtoisesti lausua henkilökohtaisen todistuksemme. Todistustemme tulee olla lyhyitä ilmaisuja uskostamme ja tiedostamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisesta tehtävästä, kirkon johtajien kutsumuksesta ja valtuudesta sekä sydämessämme tuntemastamme kiitollisuudesta Herran meille osoittamasta armosta. Nämä kokoukset kohottavat henkeämme. Uskomme Jumalaan ja kuuliaisuutemme Häntä kohtaan lisääntyvät. Paasto- ja todistuskokouksessa on



17-b, Sakramentti nautitaan Kristuksen ruumiin ja veren muistoksi.

soveliaasti suorittaa toimituksia, kuten esimerkiksi nimen ja siunauksen antaminen lapselle sekä kirkon uusien jäsenten konfirmointi.

Pappeuskokous

Tämä kokous pidetään joka sunnuntai kaikille 12 vuotta täyttäneille miespuolisille kirkon jäsenille, joilla on Aaronin tai Melkisedekin pappeus. Osallistumaan voidaan pyytää myös tutkijoita ja jäseniä, joilla ei ole pappeutta.

Naisten kokous

Joka sunnuntai pidetään naisille ja tytöille kokous, jossa tutkitaan evankeliumia. Mikäli naisia ja tyttöjä on riittävästi, voidaan osanottajat jakaa kahteen ikäryhmään. Naiset osallistuvat Apuyhdistykseen ja tytöt (12–17-vuotiaat) osallistuvat Nuorten Naisten kokouksiin.

Lapsille tarkoitettu evankeliumin opetus

Alle 12-vuotiaat lapset kokoontuvat joka sunnuntai Alkeisyhdistykseen saamaan yhdessä evankeliumin opetusta. Tämä opetustuokio pidetään pyhäkoulun sekä pappeuskokouksen ja naisten kokouksen aikana.

Pyhäkoulu

Pyhäkoulu on vastuussa evankeliumin opettamisesta kaikille yli 12-vuotiaille jäsenille yhden oppitunnin ajan joka sunnuntai.

Kirkon kokousten onnistuminen

Olipa kokous mikä tahansa, me voimme auttaa sen onnistumisessa.

Sisar LaRue C. Longden kertoi omista kokemuksistaan seuraavaa: "Muistan, kuinka hyvin nuorena (kun luulin tietäväni niin paljon) sanoin rakkaalle pyhäkoulun opettajalleni, että en enää tulisi sakramenttikokoukseen, koska se oli niin pitkästyttävä ja kuiva. -- [Opettaja] katsoi minua ja sanoi: 'Älä enää koskaan anna minun kuulla tuota uudestaan! Jumala on kutsunut sinut siihen kokoukseen nauttimaan vertauskuvat Jeesuksen Kristuksen kärsimyksestä ja Hänen sinulle antamastaan lahjasta. Sinä olet hyvin etuoikeutetussa asemassa saadesasi kutsun sinne. Jos viet mukanasi kokoukseen oikean hengen, tuot sieltä aina mukanasi jotakin hyvää!' " ("God Has Invited You" julkaisussa *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, toim. Leon R. Hartshorn, 1973, osa 1, s. 97–98.)

- Mitä opettaja ehdotti sisar Longdenille? Mitä muuta voimme tehdä kokouksen antoisuuden lisäämiseksi kuin viedä sinne mukanamme oikean hengen? (Kirjoita ehdotukset tauluun.)

Jotta kokous onnistuisi, meidän on mentävä sinne rukous sydämesämme. Se auttaa meitä kokouksessa ollessamme ottamaan vastaan Hengen. Me voimme tulla tilaisuuteen ajoissa ja olla läsnä säännölli-

sesti. Me voimme olla ystävällisiä kaikille. Me voimme yhtyä lauluun ja rukoilla äänettömästi kokouksen ohjelman suorittajien puolesta. Me voimme olla kunnioittavia ja keskittää ajatuksemme siihen, mitä sanotaan tai tehdään. Me voimme halukkaasti osallistua ohjelmaan silloin, kun meiltä sitä pyydetään. Me voimme noudattaa auuliisti Hengen kehotusta ja lausua todistuksemme.

Sekä isällä että äidillä on erityinen tehtävä valmentaa lapsiaan niin, että kokoukseen osallistumisesta tulee hyvä ja onnistunut kokemus. Lapset kannattaa syöttää ja pukea hyvissä ajoin viime hetken kiireen välttämiseksi. Kun lapsille selitetään hiljaisella äänellä kokouksen tapahtumia, he voivat ymmärtää kokouksen kulun ja nauttia siitä. Kirkon laulujen opettaminen kotona auttaa lapsia osallistumaan laulamiseen kirkon kokouksissa.

Presidentti Spencer W. Kimball muistutti meitä siitä, että ”me emme käykään kirkossa sen vuoksi, että viihtyisimme. – – Me menemme palvelemaan Herraa. – – Jos jumalanpalvelus on sinusta epäonnistunut, sinä itse olet epäonnistunut. Kukaan ei voi palvella Jumalaa sinun puolestasi.” (”Sapatin päivä – ilon päivä”, *Valkeus*, heinäkuu 1978, s. 5.)

Eräs miltei kuuro sisar kävi joka viikko sakramenttikokouksessa. Hän osoitti todellista kiinnostusta kaikkea sanottua kohtaan. Hän sanoi: ”Minä odotan sitä, että saan olla – – yhdessä ihmisten kanssa, joita rakastan ja jotka rakastavat evankeliumia. Minä voin tuntea heidän henkensä kuulematta sanaakaan, ja jos olen todella oikeassa vireessä, Herra kuiskaa minulle.” (Robert K. Thomasin lainaamana artikkelissa ”Listening with the Spirit”, *Ensign*, tammikuu 1978, s. 40.)

Kun me osallistumme kirkon kokouksiin, me voimme sekä antaa voimaa ja tukea että saada sitä toisilta.

Kirkon kokouksiin osallistumisesta koituvat siunaukset

Olemme puhuneet siitä, mitä me voimme antaa kokouksille, joissa olemme läsnä. Pohtikaamme, mitä me voimme osallistumisestamme saada.

- Pyydä sisaria keskustelemaan siunauksista, joita he saavat osallistumisesta kirkon kokouksiin.

Kirkon kokouksissa käyminen voi auttaa meitä tulemaan entistä kuu-liaisemmiksi Herran käskyille. Kirkon kokoukset auttavat meitä parantamaan taitojamme, lisäämään tuntemustamme evankeliumin opista ja periaatteista sekä kasvattamaan uskoamme ja todistustamme. Ne vahvistavat siteitämme ystäviin ja lähimmäisiin, jotka tukevat meitä vanhurskaassa elämisessä. Ne lähentävät meitä taivaalliseen Isäämme ja Vapahtajaamme Jeesukseen. Ne auttavat meitä säilyttämään Herran

Kiinnitän enemmän huomiota sakramenttilaulun sanoihin.

Kuuntelen tarkkaavaisesti sakramenttirukouksen sanoja.

Lupaani itselleni ja Jeesukselle, että pidän Hänen käskynsä.

Karkotan mielestäni maalliset ajatukset ja ajattelen Jeesusta.

Näin tehden voin saada Hänen Henkensä olemaan kanssani.

17-c, Ehdotuksia siitä, miten sakramentin ajasta voi tehdä merkityksellisemmän.

Hengen. Vapahtaja on luvannut, että ”missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään” (Matt. 18:20).

Lopetus

Kirkon kokouksiin osallistuminen voi johtaa meidät rauhaan tässä elämässä ja iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa. Kokoukset ovat Herran meille antama siunaus.

Kehotus

- Näytä kuva 17-c, ”Ehdotuksia siitä, miten sakramentin ajasta voi tehdä merkityksellisemmän”.

Lukekaa ehdotukset, jotka ovat kuvassa 17-c. Valitkaa ainakin yksi ja tehkää työtä sen parissa, jotta voitte saada sakramenttikokouksen siunaukset. Keskustelkaa perheenne kanssa siitä, kuinka voitte tehdä kirkon kokouksista merkityksellisempiä kokemuksia jokaiselle perheenjäsenelle.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Ef. 4:11–13 (pyhien täydelliseksi tekeminen)
- OL 20:45,55 (vanhimmat johtavat kokouksia; kokoontukaa usein)
- OL 59:9–12 (Herran päivän viettäminen)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet* luku 23, ”Sakramentti”
2. pyydä yhtä sisarta tekemään selkoa julkaisun *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luvussa 23 olevasta kohdasta ”Asenteemme nauttiesamme sakramentin”
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

LÄHETYSTYÖ JA PEREHDYTTÄMINEN

O p p i a i h e 18

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on tehdä meistä kirkon tulevien jäsenten aktiivisia etsijöitä ja opettajia sekä uusien jäsenten perehdyttäjiä.

Lähetystyön tärkeys

Sisar Petra G. de Hernandez Monterreysta Meksikosta kertoi itsestään:

”Mieheni kuoli auto-onnettomuudessa yhdeksäntoista vuotta sitten. Silloin minä tunsin tarvetta löytää Jumalan, jotta Hän auttaisi minua ja perhettäni. Nuorin tyttäreni oli tuolloin yhdentoista kuukauden ikäinen.

Eräänä iltana minä epätoivoni keskellä – – rukoilin Herraa aivan kuin olisin puhunut toiselle ihmiselle. Pyysin Häntä näyttämään tien, jota minun on elämässäni kuljettava. Sanoin Hänelle, että tiesin Hänen olevan olemassa, mutta en tiennyt missä. Pyysin Häntä näyttämään, kuinka tai mistä Hänet löytäisin. Tein sen niin vahvasti uskoen ja totuuden löytämistä toivoen, että en koskaan unohda tuota rukousta.

Vastaus rukoukseeni ei viipynyt kauan. Eräänä aamuna kaksi nuorta lähetysaarnajaa koputti oveeni, ja he sanoivat olevansa mormonikirkosta ja tuovansa minulle hyvin tärkeän sanoman. Olin kuullut mormoneista, mutta en ollut tuntenut vähimmäskään määrin kiinnostusta heitä kohtaan. Päästin nuorukaiset sisälle, ja he ryhtyivät esittämään ensimmäistä oppiaihetta. Kun kuuntelin ensimmäistä oppiaihetta, tunsin, että heidän sanansa olivat totta, ja kerroin heille, että halusin mennä perheeni kanssa kasteelle. – –

Siitä päivästä, jolloin otimme vastaan evankeliumin, elämämme muuttui kokonaan. Nyt olin varma siitä, että Jumala kuulee rukouksemme. – –

Voin sanoa varmasti, että me olemme luja perhe evankeliumin ja noiden viisitoista vuotta sitten oveemme kolkuttaneiden kahden lähetysaarnajan ansiosta.

Tulen aina olemaan heille kummallekin kiitollinen siitä, että he kolkuttivat oveeni, ja tiedän, että on ihmisiä, jotka ovat kiitollisia siitä, että

lähetyssaarnaajina toimineet lapseni ovat kolkuttaneet heidän oveensa tuodakseen heille evankeliumin." ("A Missionary's Mother" julkaisussa *Inspirational Missionary Stories*, toim. Leon R. Hartshorn, 1976, s. 123–125.)

- Pyydä käännyssäisiä kertomaan kiitollisuudestaan heitä opettaneita lähetyssaarnaajia kohtaan. Pyydä heitä kertomaan lyhyesti siitä, kuinka evankeliumi on muuttanut heidän elämäänsä.

Taivaallinen Isä on osoittanut meitä kohtaan suurta rakkauttaan järjestämällä lähetysohjelman tuomaan evankeliumin lapsilleen eri puolilla maailmaa. Herra sanoi: "Saarnatkaa minun evankeliumiani *jokaiselle* luodulle, joka ei ole ottanut sitä vastaan" (OL 112:28, kursivointi lisätty). Sen jälkeen kun kirkko vuonna 1830 perustettiin, tuhansia lähetyssaarnaajia – niin miehiä kuin naisia – on kutsuttu saarnaamaan evankeliumia.

Presidentti Spencer W. Kimball on sanonut:

"Herra on profeettojemme kautta tehnyt selväksi, että meidän on vietävä evankeliumi maailman kansoille – että kaikkia on opetettava heidän omalla kielellään maan kaikilla ääriillä. Maailmassa ei ole ketään muita kuin me opettamassa näitä kansoja. Ja koska nuoria miehiä on rajoitettu määrä, on sopivaa, että jokainen jäsen on lähetyssaarnaaja – Herran ohjeen mukaisesti:

'Katso, minä lähetin teidät maailmaan todistamaan ja varoittamaan kansaa, ja jokaisen, jota on varoitettu, kuuluu varoittaa lähimmäistään' (OL 88:81)." (Ks. "Neuvo nuorelle miehelle: Nyt on valmistautumisen aika", *Valkeus*, tammikuu 1974, s. 7.)

- Miksi meidän tulee rohkaista lapsiamme palvelemaan lähetysoyössä? Miksi myös jokaisen jäsenen on oltava lähetyssaarnaaja?

Evankeliumista kertominen tuo iloa

Presidentti Kimball muistutti meitä suurista siunauksista, joita saamme Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseninä: "Meillä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, rauhan evankeliumi, ilon evankeliumi. Meillä on totuuksia, jotka tekevät kenestä tahansa ihmisestä paremman ja paremmin itseään toteuttavan, minkä tahansa avioliiton onnellisemmaksi ja kauniimmaksi, minkä tahansa kodin taivaallisemmaksi. Meillä on Jumalan pappouden voima siunaamassa kotejamme ja elämäämme ja toisten elämää." Sitten presidentti Kimball sanoi: "Nyt meitä pyydetään antamaan kirkkoon kuulumattomille lähimmäisillemme ja tuttavillemme, mitä meillä on. Herra on käskennyt meidän tehdä niin. Meidän on pidennettävä askeleitamme ja tehtävä se nyt." (Ks. "Aina käännyssäis-kirkko", *Valkeus*, kesäkuu 1976, s. 1–2.)

Kirkon jäsenille on annettu tehtävä viedä evankeliumi muille. Kun täytämme tehtävämme, kykenemme jakamaan ilon, jota muut tuntevat kuullessaan evankeliumista meidän ponnistustemme ansiosta.

- Lukekaa OL 18:15–16. Pyydä jotakuta sisarta, joka on kertonut evankeliumista muille, kertomaan, miltä se hänestä tuntui.

Miten voi olla lähetyssaarnaaja?

- Mitä voimme tehdä nyt ollaksemme lähetyssaarnaajia?
- Ota esiin juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Meillä täytyy olla rohkeutta olla todistajina.
2. Voimme lausua todistuksemme silloin kun Henki innoittaa.
3. Voimme antaa ihmisille kirkon kirjallisuutta.
4. Voimme noudattaa Hengen ääntä.
5. Voimme olla hyvänä esimerkkinä ja suhtautua kärsivällisesti kirkkoon kuulumattomiin perheenjäseniin ja ystäviin.
6. Voimme kutsua ystäviä ja tuttavien kotiin tai kirkon kokouksiin tai toimintaan.

Meillä täytyy olla rohkeutta olla todistajina

Vanhin Gene R. Cook sanoi: "Joskus kirkon jäsenet eivät uskalla kertoa totuudesta. -- [Meidän tulee] tuoda esiin Herran ja Hänen profeettojensa kanta tämän päivän tärkeistä aiheista." (Ks. "Oletko jäsenlähetyssaarnaaja?", *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 90.) Se on velvollisuutemme kas-tettuina kirkon jäseninä. (Ks. Moosia 18:9.)

Vanhin Cook kertoo, miten eräs sisar puhui totuuden puolesta: "Hän oli lounaalla joidenkuiden kirkon jäsenten kanssa, joista toiset olivat aktiivisia ja toiset vähemmän aktiivisia. Joukossa oli myös muutamia kirkkoon kuulumattomia. Keskustelunaihe kääntyi aborttiin ja syntyvyyden säännöstelyyn, ja yksi kirkkoon kuulumattomista naisista puhui noin viisi minuuttia hyvin voimallisesti tästä asiasta. Hän sanoi erheellisesti, ettei hänen mielestään raskauden keskeytyksessä ollut mitään väärää ja ettei miehelle tai naiselle pitäisi koskaan asettaa min-käänlaisia rajoituksia syntyvyydensäännöstelyssä. Hyvä kirkon sisaremme oli nyt vaikeassa tilanteessa. Hänen oli joko puhuttava säästä

tai jostakin muusta puolueettomasta aiheesta, tai sitten hänen oli otettava kantaa keskusteluun ja esitettävä totuus näistä aiheista. Tämä hieno nainen valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon. Selitettyään, mitä Herra oli sanonut kummastakin aiheesta, hän omana kantanaan lausui todistuksensa. Kuten odottaa saattoikin, lounas päättyi melko äkkiä. Jälkeenpäin kuitenkin yksi noista vähemmän aktiivisista naisista tuli tämän hyvän sisaren luokse ja sanoi, ettei hän ollut koskaan aikaisemmin ymmärtänyt Herran kantaa kyseisiin aiheisiin ja että hän oli tuntenut totuuden tulleen julki tuona päivänä.” (Ks. ”Oletko jäsenlähetyssaarnaaja?”, s. 90.)

- Kuinka me voimme puolustaa totuutta tärkeissä yhteiskunnallisissa asioissa?

Voimme lausua todistuksemme silloin kun Henki innoittaa

Me voimme luoda itsellemme tilaisuuksia kertoa evankeliumista. Jos aloitamme keskustelun meille vieraan ihmisen kanssa, voimme johdattaa puheen evankeliumiin. Pyhän Hengen johdatuksella ei ole vaikeaa keksiä tapoja lausua todistus.

Sokea sisar Alice Colton Smith sai seurakunnanjohtajaltaan kehotuksen ryhtyä jäsenlähetyssaarnaajaksi. Koska kaikki tämän sisaren ystävät olivat kirkon jäseniä, hän kysyi seurakunnanjohtajalta: ”Kuinka minä voin tuoda ketään kirkkoon?” Näin hänelle kävi:

”Seurakunnanjohtaja sanoi: ‘Sisar, jos sinulla on uskoa ja halua tehdä Jumalan tahto, Hän näyttää sinulle tien.’

Joitakin viikkoja myöhemmin tämä sisar oli junamatkalla. Sen kestäessä sisarta vastapäätä istuneet matkustajat auttoivat häntä matkailukun kantamisessa ja osoittivat hänen vammansa vuoksi hänelle erityistä huomaavaisuutta. Sisar ajatteli: ‘Miten voin korvata heille tämän?’ Jonkin ajan kuluttua hän nojautui eteenpäin ja sanoi: ‘Haluan antaa teille jotakin ystävällisyytenne vuoksi. Minulla on arvokas lahja, jos vain otatte sen vastaan.’

Uudet ystävät hymyilivät. Miten tämä ilmeisen varaton nainen voisi antaa heille arvokkaan lahjan? He kiittivät sisarta ystävällisesti ja sanoivat, ettei lahja ollut tarpeen. Sisar oli ystävällisen itsepintainen. Lopulta yksi naisista sanoi: ‘Minä otan sen vastaan mielelläni.’

Sisar sanoi hänelle: ‘Tämä lahja ei ole rahaa eikä jalokiviä; se on Pyhän Hengen lahja. Minä tiedän, että Jumala elää. Tiedän, että Jeesus on Kristus. Tiedän, että maan päällä elää tänään yksi Jumalan profeetoista, joka ilmoittaa meille Jumalan sanan. Tämän tiedon suuren lahjan voin antaa teille.’

Oudosta tilanteesta huolimatta nainen kysyi kiinnostuneena: ‘Kuinka?’

'Antakaa minulle osoitteenne, niin lähetän huomenna luoksenne kaksi nuorukaista, jotka selittävät asian.' Niin tapahtui.

Nainen [liittyi kirkkoon] ja [niin teki myös] seitsemän hänen ystävis-
tään ja sukulaisistaan." ("I Have a Great Gift to Give You" julkaisussa
Inspirational Missionary Stories, s. 168–169.)

Voimme antaa ihmisille kirkon kirjallisuutta

Mormonin kirja, kirkon lehtinen tai jokin muu kirkon kirja voi olla suureksi avuksi ihmisten valmistamisessa vastaanottamaan lähetys-
saarnaajat. Opettaja Patricia Lett kertoi siitä, miten yksi hänen oppilais-
taan valmisti häntä ottamaan vastaan lähetysaarnaajat:

"Eräänä päivänä viime keväänä Carol pani pöydälleni [lapsille tarkoi-
tetun kirjan Mormonin kirjan kertomuksista] ja kysyi, haluaisinko
lukea sen.

'Hyvä on, Carol, luen sen mielelläni', sanoin.

Koska koulupäivä oli juuri päättymässä ja minulla oli paljon tekemistä,
unohdin kirjan kokonaan. Mutta Carol ei unohtanut. Ei kestänyt
kauankaan, kun kuulin pienen äänen sanovan: 'Opettaja Lett, oletteko
lukenut kirjani?' --

Ja minä luin sen. --

Seuraavana päivänä hän antoi minulle Mormonin kirjan. Muutamien
päivien kuluttua kuulin jälleen hennon äänen: 'Opettaja Lett, haluaisit-
teko tavata muutamia ihmisiä kirkostamme?' --

Seuraavana perjantaina vanhimmat Grassley ja Lott olivat luokkani
ovella kymmenen minuuttia ennen tunnin päättymistä." ("By Your
Pupils You'll Be Taught" julkaisussa *Inspirational Missionary Stories*,
s. 70–71.)

Lapsetkin voivat olla hyviä jäsenlähetysaarnaajia.

Voimme noudattaa Hengen kehotuksia

On tärkeää, että varaamme aikaa tehdäksemme sitä, mihin Pyhä Henki
meitä kehottaa. Hänen kehotuksensa saattavat sillä hetkellä tuntua
merkityksettömiltä, joten meidän on opittava kuuntelemaan ja noudat-
tamaan niitä. Sisar Catherine A. Martin kertoi, miten hän koki Pyhän
Hengen johdatusta:

"Muistan ensimmäisen kerran, kun huomasin sen pienen myymälän.
Kun kuljin ohitse -- minulle tuli mitä oudoin tunne -- mikä tuntui
sanovan minulle, että myymälässä oli joku, jonka pitäisi olla kirkon
jäsen. Minulla oli kuitenkin kiire, joten jatkoin matkaani. -- Kuljin
tuon pienen myymälän ohi vielä useita kertoja, ja joka kerta minulla
oli sama vahva tunne, joka kehotti minua menemään sisälle. -- Eräänä

päivänä – – kuljin myymälän ohi jalkaisin, ja se voimakas tunne siitä, että siellä olisi jotakin hengellisesti kiinnostavaa, suorastaan työnsi minut sisälle myymälään.

Avattuani oven – – saatoin nähdä kaiken muotoisia ja kokoisia kuvankehysiä. – –

Kun vilkaisin ympärilleni, – – katseeni osui erääseen seinällä riippuvaan tauluun. Se oli yksi erilaisissa asepuvuissa olevia sotilaita esittävästä sarjasta. Jokin sanoi minulle, että kuvat piirtänyt taiteilija oli henkilö, jonka kanssa minun pitäisi puhua evankeliumista!

Kysyin [myymälän omistajalta], voisiko hän mahdollisesti antaa minulle taiteilijan osoitteen. Hän epäröi ja sanoi, että taiteilija oli ehdottomasti kieltänyt häntä antamasta itsestään muita tietoja kuin nimensä, mutta sanoi sitten: 'Minulla on kuitenkin tunne, ettei hän tällä kertaa panisi sitä pahakseen. Soitan hänelle ja annan hänelle nimenne ja puhelinnumeronne.'

Taiteilija – – soitti minulle, ja me päätimme tavata keskustellaksemme taiteesta ja historiasta. – –

Muistan sanoneeni hänelle, että tiesin jotakin, mitä hänenkin pitäisi tietää, jotakin, mikä muuttaisi hänen koko elämänsä paremmaksi. Hän oli kiinnostunut kuulemaan, mitä se saattaisi olla. Niinpä minä rohkaistuneena ryhdyin kertomaan hänelle Kristuksen kirkon palauttamisesta maan päälle. Kerroin hänelle, kuinka olin itse etsinyt totuutta, ja halustani saada tietää, millaiseksi Herra halusi minun tulevan. Sitten kerroin hänelle oudoista ja ihanista tapahtumista, jotka johtivat siihen, että löysin evankeliumin, ja kauneudesta, jota ilmaantui samalla hetkellä elämäni. – –

Hän suhtautui myönteisesti kaikkeen sanomaani, mutta varasi itselleen oikeuden tutkia ja arvioida ennen kuin vastaisi. [Hän] oli avoin, rehellinen ja ahkera pyrkiessään tuntemaan totuuden, ja voimakkaasta ulkopuolisesta vastustuksesta huolimatta hänet kastettiin. – –

Herra todella tuntee jokaisen meistä ja rakastaa meitä. Hän tuntee ne, jotka ovat valmiit kuulemaan Hänen sanaansa, ja jos me rukoilemme ja haluamme tehdä velvollisuutemme, Hän johtaa meidät näiden vanhurskaiden ihmisten luokse. Minä olen kokenut eräitä Hengen kiuskauksesta syntyneitä kauniita tapahtumia, ja se on lahja, joka on meidän kaikkien ulottuvilla, jos vain rakastamme ja arvostamme toisen ihmisen korotusta yhtä paljon kuin omaamme." ("Whisperings of the Spirit" julkaisussa *Stories of Insight and Inspiration*, toim. Margie Calhoun Jensen, 1976, s. 124–125.)

- Kuinka Henki kehotti useita kertoja sisar Martinia etsimään tätä miestä? Kuinka me voimme olla hengellisesti vastaanottavaisempia Hengen kehotuksille?

Voimme olla hyvänä esimerkkinä ja suhtautua kärsivällisesti kirkkoon kuulumattomiin perheenjäseniin ja ystäviin

Vanhin Adney Y. Komatsu sanoi:

”Monet teistä täällä olevista ovat perheensä ensimmäisiä kirkkoon liittyneitä jäseniä. Te olette todella perheenne pioneereja. – –

Kun keskustellette evankeliumin periaatteista vanhempienne, ystävienne ja naapureittenne kanssa, älkää lannistuko, kun he eivät kuuntele teitä eivätkä ymmärrä periaatteita, joita yritätte opettaa heille. Olkaamme kärsivällisiä ja muistakaamme, että vanhempamme, veljemme, sisaremmme ja ystävämmme ovat hyvin tärkeitä ihmisiä elämässämme. Me rakastamme heitä ja haluamme heidän parastaan, mikä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi. Perheen korotus kuuluu henkilökohtaiseen onneemme ja iloomme tässä ja tulevassa maailmassa.

Jos te naimattomana vielä asutte yhdessä vanhempienne, veljienne ja sisarienne kanssa, eivätkä he ota vastaan uutta elämäntapaanne, kunnioittakaa heitä, rakastakaa heitä ja näyttäkää esimerkillänne heille evankeliumin kauniit totuudet.” (Julkaisussa Conference Report, Korea Area Conference 1977, s. 4.)

Lähetystyötä ei tehdä oman kunnian tavoittelemiseksi. Meidän on rakastettava ihmisiä, joita olemme päättäneet auttaa. Meidän on osoitettava heille vilpittöntä, kestävä ystävyyttä silloinkin, kun he eivät ota vastaan evankeliumia tai jos se vie heiltä monta vuotta.

Voimme kutsua ystäviä ja tuttavvia kotiimme tai kirkon kokouksiin tai toimintaan

Me voimme esitellä kirkkoa toisille ihmisille kutsumalla heitä erilaisiin kirkon tilaisuuksiin. Me voimme pitää erityisen perheillan toisen perheen kanssa ja kutsua mukaan lähetysaarnajat. Meidän tulee kutsua kirkkoon kuulumattomia ystäviämme ja sukulaisiamme kanssamme kirkkoon. Siellä he voivat itse saada tietoa kirkosta ja päättää, haluavatko he tietää lisää.

Sisar Villafranca San Fernandosta Meksikosta kutsui viisikymmentä ihmistä yksihuoneiseen kotiinsa, jossa lähetysaarnajat pitivät erityisen pyhäkoulun. Jälkeenpäin ihmisiä pyydettiin jäämään ensimmäiseen keskusteluun. Useat heistä kastettiin myöhemmin, ja kuuden vuoden kuluttua San Fernandossa oli kahdensadan jäsenen seurakunta. (Ks. Glenn V. Bird, ”Miracle at San Fernando”, *New Era*, tammikuu 1977, s. 28–29.)

- Pyydä yhtä tai kahta sisarta kertomaan lyhyesti, millä tavalla he kiinnostuivat kirkosta.

Perehdyttäkää toisianne

Me olemme täällä auttamassa toisiamme edistymään. Meidän on pidettävä huolta toisistamme Herran lapsina. Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi: "Olen vakuuttunut siitä, että kadotamme hyvin, hyvin harvoja niistä, jotka tulevat kirkkoon, jos pidämme heistä paremmin huolta" ("Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaista", *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 123).

Silloin kun joukossamme on uusia jäseniä, tehtävämme on tehdä kaikemme ollaksemme heille ystävällisiä ja avuliaita. He voivat tuntea itsensä vieraiksi. Meidän on saatava heidät tuntemaan olonsa kotoiseksi. Sitä kutsutaan *perehdyttämiseksi*. Perehdyttäminen tarkoittaa sitä, että kannustamme ja autamme toisiamme nauttimaan evankeliumin täysistä siunauksista. Se on kohteliaisuuden ja ystävällisyyden osoittamista, kokemusten jakamista sekä palvelemista ja rakkauden osoittamista. Me perehdytämme olemalla hyviä ystäviä ja lähimmäisiä.

Kirkko auttaa meitä siinä monella tavalla. Kirkolla on sellaisia ohjelmia kuten kotikäyntiopetus, joka kannustaa meitä palvelemaan muita. Kirkossa on kokouksia, joissa voimme olla tekemisissä toistemme kanssa. Ja kirkossa opetetaan ilmaisemaan rakkauttamme ja huolenpitoamme oikealla tavalla.

Meidän tulee myös olla kiinnostuneita niistä joukossamme olevista perheistä, joissa isä, äiti, poika tai tytär ei ole kirkon jäsen. Sellaiset perheet tarvitsevat meitä. Perehdyttämällä näitä osajäsenperheitä ja osoittamalla heille ymmärrystä ja rakkautta me voimme auttaa heitä yhdistymään evankeliumissa.

- Lukekaa Ef. 2:19–20. Miten me voimme osoittaa uusille jäsenille, että rakastamme heitä ja hyväksymme heidät?

Lopetus

Myöhempien aikojen pyhien tehtävä on saarnata evankeliumia maailmalle. Tehdäksemme niin meidän kaikkien on oltava lähetyssaarnaajia. Meidän tulee valmistaa ystäviä ja naapureita osallistumaan lähetystyökeskusteluihin. Ei ole tarpeellista, että kaikki menevät kaikkeen maailmaan, mutta meidän on kerrottava evankeliumista ystävillemme ja naapureillemme. Voimme myös uskollisuudellamme Herran käskyille osoittaa läheisyydessämme eläville tien iankaikkiseen elämään. Me voimme auttaa uusia jäseniä kutsumalla heitä tulemaan kirkkoon kanssamme. Meidän tulee olla heille ystävällisiä kirkossa ja sen ulkopuolella. Meidän tulee aina toivottaa tervetulleiksi vieraat, jotka saapuvat kokouksiimme.

Kehotus

Valitkaa rukoillen yksi tässä oppiaiheessa esitelty tapa tehdä lähetystyötä. Valitkaa ystävä tai perheenjäsen, jota opettaa.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 33, "Lähetystyö"
2. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

LÄHETYSSAARNAAJIEN VALMENTAMINEN JA ROHKAISEMINEN

O p p i a i h e 19

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on opettaa meitä auttamaan nuoriamme valmistautumaan lähetystyöhön ja suoriutumaan siitä.

Nuortemme valmistaminen lähetystyöhön

Kirkon presidentit ovat pyytäneet lisää lähetyssaarnaajia viemään evankeliumia maailmalle, mutta he ovat tähdentäneet, että lähetyssaarnaajien on oltava paremmin valmistautuneita kuin koskaan aikaisemmin. Presidentti Spencer W. Kimball sanoi: "Jokaisen pojan ja monien tyttöjen ja avioparien tulisi palvella lähetystyössä. Jokaisen tulevan lähetyssaarnaajan tulisi valmistautua *siveellisesti, hengellisesti, henkisesti ja taloudellisesti* koko elämänsä ajan voidakseen palvella uskollisesti, tehokkaasti ja hyvin suuressa lähetystyöohjelmassa." ("Neuvo nuorille miehille: Nyt on valmistautumisen aika", *Valkeus*, tammikuu 1974, s. 7, kursivointi lisätty.)

Presidentti Kimball korosti, että vastuu lähetyssaarnaajien valmentamisesta on pääasiassa perheellä. Hän pyysi meitä kouluttamaan lähetyssaarnaajiamme "paljon paremmin, paljon aikaisemmin, paljon pidempään, niin että jokainen odottaa lähetystyötään suurella ilolla" ("When the World Will Be Converted", *Ensign*, lokakuu 1974, s. 7).

- Miten me voimme valmentaa nuoriamme lähetystyöhön jo varsin varhaisessa iässä?
- Näytä kuva 19-a, "Nuori poika laskee lähetystyölippaansa rahat".

Vanhin S. Dilworth Young esitti joitakin hyödyllisiä ehdotuksia pienten lasten valmentamisesta lähetystyöhön. Hän sanoi, että meidän pitäisi rukoilla usein ja pyytää taivaallista Isää tekemään lähetystyö mahdolliseksi. Meidän pitäisi kertoa oman perheemme lähetystyökokemuksista. Hän ehdotti myös, että auttaisimme nuoria tutustumaan pyhiin kirjoituksiin, opettaisimme heille kuuliaisuutta ja antaisimme heille mahdollisuuksia palvella toisia ihmisiä. Vanhin Young ehdotti, että näitä suuria totuuksia voitaisiin opettaa perheillassa, päivällispöydässä, ennen



19-a, Nuori poika laskee lähetystyölippaansa rahat.

nukkumaan menoa ja perheen rentoutuessa. (Ks. "Missionary Training Begins Early", *Ensign*, heinäkuu 1972, s. 76–77.)

Vanhin Franklin D. Richards sanoi:

"Ollessani nuorukainen yksi asioista, jonka halusin tehdä, oli mennä lähetystyöhön. – Olen varma siitä, että perheeni oli eräs tärkeä tekijä päätöksessäni.

Muistan kuunnelleeni, kun isoäitini Jane Snyder Richards kertoi minulle tarinoita isoisästani. – Ihailin isoisääni hyvin paljon. Hän oli ollut suurenmoinen lähetyssaarnaaja, joka oli elämänsä aikana monta kertaa lähetystyössä. Olen varma, että se vaikutti minuun." ("Have a Dream", *New Era*, tammikuu 1978, s. 4.)

- Näytä kuva 19-b, "Äiti valmentaa poikaansa lähetyssaarnaajan elämään opettamalla tätä valmistamaan ravitsevia aterioita".

Meidän tulee auttaa teini-ikäisiämme vahvistumaan fyysisesti, niin että he eivät väsy lähetystyössä. Heidän tulee oppia valmistamaan yksinkertaisia mutta ravitsevia aterioita ja tekemään järkeviä ostoksia. Hyvät ruokailutottumukset ovat tärkeitä, jos he aikovat pysyä terveinä ja saada voimia työhönsä. Meidän tulee opettaa heitä pesemään, silittämään ja korjaamaan vaatteensa. Meidän tulee opettaa heille myös, kuinka he pitävät asuntonsa puhtaana. He voivat oppia olemaan ylpeitä siististä vaateuksesta ja ulkoasusta. Heitä voidaan opettaa säästämään rahaa, siirtämään vakavasti otettavaa seurustelua tuonemmaksi, hankkimaan todistus ja lausumaan se sekä käymään läpi parannuksen eri vaiheet. Kaiken tämän he voivat oppia, ennen kuin he lähtevät lähetyskentälle.

- Miten me voimme innostaa nuoria ansaitsemaan ja säästämään rahaa lähetystyötä varten?

Kun vanhin M. Russell Ballard toimi lähetysohjohtajana, hän pyysi lähetyssaarnaajia vastaamaan seuraavaan kysymykseen: "Mitä äitini olisi voinut tehdä valmentukseksi minua paremmin?"

He vastasivat: "Äitini olisi jollakin tavalla pitänyt pakottaa minut olemaan tarkkaavaisempi kun hän yritti opettaa minulle kodinhoitoa eli ruoanvalmistusta, siivoamista, vaatteiden pesemistä, edullisten ostosten tekemistä, henkilökohtaista hygieniaa, parsimista, nopeatekoisia ruokia."

Sitten vanhin Ballard antoi seuraavan neuvon: "Äidit, opettakaa lapsianne vaistoamaan ja tunnistamaan toisten ihmisten tarpeet. Opettakaa heitä tuntemaan ja käyttämään oikein ihmissuhteiden perusperiaatteita. – Kietokaa kätenne lastenne hartioille, katsokaa heitä suoraan silmiin ja sanokaa, että heidän on opittava nämä taidot, koska



19-b, Äiti valmistaa poikaansa lähetyssaarnaajan elämään opettamalla tätä valmistamaan ravitsevia aterioita.

haluatte heidän olevan onnellisia ja menestyviä lähetyssaarnaajia.”
 (“The Making of a Missionary”, *Ensign*, marraskuu 1976, s. 88.)

- Miten me voimme auttaa lapsiamme olemaan tietoisia muiden tarpeista kotona? Entä ystävien luona? Entä julkisilla paikoilla?

Lähetyssaarnaajien on opittava työn periaate, jotta he voisivat suorittaa työnsä Herran vaatimusten mukaisesti. Mormonin kirjassa neuvotaan Jumalan sanaa julistavia opettamaan ”hyvin uutterasti” ja tekemään työtä ”kaikin voimin” (MK Jaak. 1:19). Lähetyssaarnaaja, joka keskittyy työhönsä ja tekee sitä ahkerasti, on onnellinen ja menestyvä.

Eräs toinen entinen lähetysohjaaja, vanhin Vaughn J. Featherstone, kertoi seuraavaa:

”Eräällä vanhimmalla lähetysohjaajallemme on ollut joitakin melko vakavia terveysongelmia. – – Kun saavuini lähetysohjaajalle, hänellä oli tapana nukkua myöhään siitä pelosta, että hän muuten heikkenisi ja saisi flunssan. Kun hän sitten tuli asunnolle lounaalle, hän nukkui pari tuntia välttyäkseen vilustumasta tai saamasta flunssaa. Hänen toverinsa oli turhautunut ja soitti minulle.

Minä soitin vanhinta hoitaneelle lääkärille. Tämä sanoi: ’Hän on kyllä huonossa kunnossa, mutta hänen tilansa on parempi kuin hänen tullessaan lähetysohjaajalle. Se ei siitä paljon muutu, tekipä hän työtä miten monta tuntia tahansa.’ Minä kutsuin vanhimman toimistoon ja kerroin hänelle, että näkisin hänet mieluummin kunnolla flunssassa kuin alituisesti huolissaan siitä. Keskustelin hänen kanssaan periaatteesta – – yksinkertaisesti lähteä työhön ja tehdä, mitä Herra oli kutsunut hänet tekemään – –.

Hän otti neuvon vastaan ja toteutti sen käytännössä. Hänestä on tullut yksi lähetysohjaajan parhaita lähetyssaarnaajia. Hän – – oppi – – tekemään työtä.” (Ks. ”Itsekieltämys”, *Valkeus*, tammikuu 1979, s. 29–30.)

- Miten nuoret naiset voivat vaikuttaa lähetysohjaamiseen valmistautuviin nuorukaisiin?

Nuoret naiset voivat vaikuttaa paljon nuorten miesten käyttäytymiseen. Nuoren naisen on asetettava korkeat moraaliset vaatimukset pukeutumiselle, puheelle ja teoille. Hänen tulee näyttää esimerkkiä vanhurskaudesta. Puhuessaan kirkon nuorille naisille vanhin David B. Haight sanoi:

”Teillä, nuoret naiset, on tärkeä rooli tässä nuorukaistemme valmistautumisessa ja ennalta valmistamisessa. – –

Sinä, Siionin tytär, voit olla kirkas valo asettaessasi oikean esimerkin. Älä aloita seurustelua liian varhain äläkä seurustele vakituisesti. – –

Kehitä mieltäsi ja persoonallisuuttasi. – – Teillä molemmilla on lahjoja, joita voitte kehittää ja käyttää muiden hyväksi.

Lukekaa hyviä kirjoja. Kuunnelkaa hyvää musiikkia. Tutkikaa viisauden sanaan liittyviä siunauksia ja keskustelkaa niistä. – –

Lukekaa pyhiä kirjoituksia. – –

Te pystytte rohkaisemaan nuorta miestä, vaikuttamaan häneen ja jopa suojelemaan häntä hänen elämänsä ratkaisuvaiheessa. – – Te osoitate rakkautenne Herraa kohtaan auttaessanne nuorta miestä pysymään kelpoisena ja valmistautuneena palvelemaan Herraa.” (“Nuoret naiset – todelliset suojeelijat”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 91–92.)

Nuorten naisten on tärkeitä kunnioittaa nuoria miehiä ja heidän haluaan palvella kokoaikaisessa lähetystyössä. Kaikkinaiset ajatukset avioliitosta pitäisi siirtää siksi, kunnes nuoret miehet ovat suorittaneet lähetystyönsä.

Miten voimme auttaa lähetysaarnajia suoriutumaan kutsumuksestaan?

Ajattelemme usein tuntemiamme lähetysaarnajia ja erityisesti niitä, jotka ehkä ensimmäisinä opettivat meille evankeliumia. Me arvostamme heidän uhrauksiaan ja esimerkkiään. Me voimme osoittaa kiittolisuuttamme heille ja taivaalliselle Isällemme auttamalla muita lähetysaarnajia suorittamaan tehtävänsä entistä paremmin. Silloin kun nuoret naisemme ja miehemme ovat palvelemissa lähetystyössä, he tarvitsevat meidän jatkuvaa apuamme ja tukeamme. Me voimme rukoilla heidän puolestaan ja varmistautua siitä, että he ymmärtävät rukouksen tärkeyden.

Vanhin Hugh B. Brown kertoi, miten hänen äitinsä auttoi häntä turvautumaan Herraan hänen ollessaan lähetystyössä Englannissa. Hänen lähtiessään äiti sanoi hänelle: ”Hugh, poikani, muistatko, kuinka sinä pikkupoikana usein näit pahoja unia, painajaisia ja huusit minua, kun nukuin viereisessä huoneessa: ’Äiti, äiti, oletko siellä?’ Muistatko, kuinka aina sanoin: ’Kyllä, poikani, olen täällä. Käännä vain kylkeä ja nuku. Kaikki on hyvin.’” Äiti sanoi: ”Poikani, nyt viisituhatta mailia yli mantereen ja valtameren erottaa meidät. Sinulla ei tule olemaan painajaisia ainoastaan yöllä vaan usein myös päivälläkin, ja silloin haluat huutaa apua ja saada lohdutusta. Poikani, kun vaikeudet painavat sinua, kun kohtaat kiusauksen, kun olet hämmentynyt etkä tiedä minne mennä, niin huuda ja kysy: ’Isä, oletko siellä?’” Äiti sanoi: ”Poikani, vakuutan, että Hän vastaa aina, eikä sinun tarvitse olla peloissasi.” (*The Abundant Life*, 1965, s. 202–203.)

- Millä muilla tavoin me voimme auttaa lähetysaarnajia suoriutumaan kutsumuksestaan?

Kotoa on lähetettävä postia. Vanhin Gordon B. Hinckley antoi lähetyssaarnaajille kirjoittamisesta seuraavan neuvon: ”Myötätuntoni on suuri lähetyssaarnaajaa kohtaan, joka ei saa säännöllisesti postia kotoa. Yleensä on hyvänä sääntönä lähettää kirje viikossa. Mutta toisaalta liian runsas kirjeitten määrä saattaa olla vahingollinen lähetyssaarnaajan mielialalle. Ollakseen tehokas lähetyssaarnaajan on muutettava pois kotoa; siksi se, millaista postia hän saa, vaikuttaa suuresti siihen, mitä hän tekee ja miltä hänestä tuntuu. Kirjeet, joissa selostetaan kodin ongelmia ja jotka kertovat pitkään vaikeuksista, vahingoittavat lähetyssaarnaajan mielialaa. Viisaat kirjeidenkirjoittajat huolehtivat siitä, että he tuovat esiin myönteiset tuntemuksensa – miten ylpeitä he ovat siitä, että heiltä on lähetyssaarnaaja lähetyksentällä, miten Herra siunaa heitä hänen palvelustyönsä tähden. Sellaiset kirjeet ovat siunauksena lähetyssaarnaajan elämässä.” (Lainattuna artikkelissa Brian Kelly, ”Keskustelu vanhin Gordon B. Hinckleyn kanssa lähetystyöstä”, *Valkeus*, tammikuu 1974, s. 13.)

- Millaisia kirjeitä nuorten naisten pitäisi kirjoittaa lähetyssaarnaajille?

Nuorten naisten pitäisi kertoa lähetyssaarnaajille hengellisistä kokemuksistaan sekä myös iloisia uutisia ystäväistä ja kotoa.

- Miten me voimme auttaa alueellamme toimivia lähetyssaarnaajia?

Me voimme esitellä lähetyssaarnaajille kirkkoon kuulumattomia perheenjäseniä ja ystäviä. Me voimme myös huolellisesti varoa tuhlaamista lähetyssaarnaajien aikaa. Kun kutsumme heidät kotiimme aterialle, tarjoamme sen sovittuun aikaan. Sen päätyttyä voimme kehottaa heitä lähtemään jatkamaan työtään. Me emme saa odottaa emmekä sallia, että he auttaisivat meitä astioiden tiskaamisessa. Meidän ei pidä pyytää heitä katselemaan televisiota kanssamme. Me voimme oppia lähetystyösäännöt ja auttaa lähetyssaarnaajia noudattamaan niitä.

Erityisesti nuorten naisten on vältettävä tuhlaamista lähetyssaarnaajien aikaa vähäpätöisiin toimintoihin. Nuorten naisten ei pidä koskaan olla kahden kesken lähetyssaarnaajan kanssa eikä luoda häneen läheistä suhdetta. Nuorten naisten ei pidä kirjoittaa alueellaan oleville lähetyssaarnaajille eikä puhua heidän kanssaan puhelimesta.

Kun me kaikki osoitamme kunnioitusta lähetyssaarnaajia ja heidän työtään kohtaan, autamme heitä evankeliumin opettamisessa muille.

Lopetus

Vanhin Gordon B. Hinckley on sanonut, että lähetystyö ”ei ole koskaan ollut helppoa, mutta sen palkintoa, iloa, ei voi verrata mihinkään muuhun kokemukseen. Niin kallisarvoinen asia kuin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ansaitsee kaikki ponnistelut ja ajan uhraamiset sekä varat,

joita tarvitaan sen opettamiseen.” (“Keskustelu vanhin Gordon B. Hinckleyn kanssa lähetystyöstä”, s. 11.)

Kirkkoon kuuluvina naisina meidän tulee tehdä kaikkemme auttaaksemme nuoriamme valmistautumaan lähetystyöhön ja suoriutumaan lähetystyökutsumuksestaan. Meidän ponnistelumme saattavat vaikuttaa ratkaisevasti siihen, lähtevätkö he lähetystyöhön vai eivät. Kannuksemme vaikuttaa suuresti heidän menestykseensä lähetyskentällä. Me voimme auttaa lähetysaarnajiamme valmistautumaan kokemaan iloa pelastuksen viemisestä veljillemme ja sisarillemme. (Ks. OL 18:15–16.) Meidän tulee arvioida usein ponnistuksiamme, neuvotella kirkon johtajien ja muiden jäsenten kanssa ideoiden saamiseksi ja pyytää taivaallista Isää antamaan meille innoitusta auttaessamme lähetysaarnajiamme viemään evankeliumia maailmalle.

Kehotus

Lukekaa kotona tämä oppiaihe uudelleen. Valitkaa joitakin keinoja auttaaksenne lapsianne tai itseänne valmistautumaan lähetystyöhön. Arvioikaa suhdettanne tuleviin ja kokoaikaisiin lähetysaarnajiin ja miettikää, kuinka voitte tukea heitä enemmän. Laatikaa perhesuunnitelma kirjoittaa säännöllisesti jollekulle lähetyskentällä olevalle lähetysaarnajalle.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 33, ”Lähetystyö”
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KODINHOITO



HYVÄ KODINHOITO

O p p i a i h e 2 0

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä järjestämään kotimme ja käyttämään aikaamme mielekkäästi.

Järjestyksessä oleva koti antaa meille aikaa tehdä muitakin tärkeitä asioita

Presidentti Brigham Young on sanonut: ”Opetelkaa järjestystä ja puhtautta kukin työssänne. – – Tehkää kodeistanne viehättäviä, ja Jumalan armo kaunistakoon teidän sydämenne.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 135.*)

Tehokas kodinhoito kuuluu osana perheenemännän tehtäviin. Kun pidämme kotimme siistinä, tunnemme ylpeyttä. Kun koti on puhdas, nautimme sen rauhallisesta ilmapiiristä. Voimme löytää kaiken mitä haluamme aina kun haluamme. Hyvässä järjestyksessä oleva koti on helpompi pitää puhtaana kuin sekainen koti.

Meidän on pidettävä järjestyksessä paitsi kotimme myös aikamme. Jotkut naiset käyttävät liian paljon aikaa kotinsa siivoamiseen ja järjestämiseen. Heidän on opittava selviytymään kotitöistä vähemmässä ajassa voidakseen käyttää enemmän aikaa perheensä kanssa olemiseen, lahjojensa kehittämiseen ja muiden palvelemiseen. Kodinhoito on tärkeää, mutta se ei saa viedä huomiotamme vielä tärkeämmistä asioista. Siistin kodin ei pitäisi olla tärkein tavoitteemme; sen tulee olla osa tavoitteitamme olla itse onnellisia ja olla onnellisia perheenä. Me tarvitsemme aikaa kehittääksemme kykyjämme ja oppiaksemme elämään evankeliumin periaatteiden mukaan. Meillä pitäisi olla aikaa palvella kirkon tehtävissä, auttaa lähimmäisiämme ja apua tarvitsevia sekä olla hyviä lähetysaarnaajia. Kun pidämme kotimme puhtaana käyttämättä liikaa aikaa kotiaskareisiin, olemme vapaat käyttämään enemmän aikaa perheen toimintoihin ja muihin tärkeisiin asioihin.

- Näytä kuva 20-a, ”Perhe nauttii yhteisestä musiikki-illasta”.



20-a, Perhe nauttii yhteisestä musiikki-illasta.

- Pyydä sisaria pohtimaan seuraavia kysymyksiä: Mikä on elämäni tarkoitus? Miten minun pitäisi viettää suurin osa ajastani? Miksi on tärkeää pitää omat toimeni, perhe ja kotityöt tasapainossa?

Paikka kaikelle

Ollakseen viihtyisiä kodin on oltava toimiva. Ensimmäinen vaihe kotimme järjestämisessä on päättää, mitä tarkoitusta varten kukin huone on. Silloin voimme asettaa kussakin huoneessa tarvitsemamme tavarat hyvään järjestykseen laatikoihin ja komeroihin.

- Vapaavalintainen havaintoesitys: Pane pöydälle laatikko, jossa on erilaisia tavaroita. Pyydä yhtä sisarista ”leikkimään”, että hän auttaa naapuriaan järjestämään kotiaan. Pyydä häntä lajittelemaan laatikossa olevat tavarat eri ryhmiin. Jokaisessa ryhmässä tulee olla samaan asiaan liittyviä tavaroita, jotka kuuluvat hyvässä järjestyksessä olevaan laatikkoon tai komeroon.

Toisinaan meillä ei ole riittävästi komeroita, kaappeja tai laatikoita. Ellei meillä ole, me tai miehemme voimme ostaa tai tehdä niitä.

Silloinkin kun meillä on runsaasti säilytystilaa, voimme kuitenkin havaita, että tilaa ei ole kaikelle. Tällaisessa tapauksessa on hyvä lajitella tavarat ja miettiä, mitä joku toinen voisi käyttää, mitä pitäisi heittää pois ja mitä voitaisiin varastoida jonnekin muualle. Jos päätämme viedä jotkin tavarat varastoon, ne on pantava selvästi merkittyihin laatikoihin. Nimilaput auttavat meitä löytämään tavarat helposti ja nopeasti. Tärkeät asiapaperit, kuten testamentit, sopimukset, vakuutuspaperit ja perhevalokuvat, pitäisi järjestää, merkitä ja arkistoida.

Kotimme pitäminen järjestyksessä on helpompaa, jos kaikki perheenjäsenet osallistuvat siihen. Kaikkien on jaettava vastuu kodin pitämisestä puhtaana ja siistinä. Presidentti Brigham Young on neuvonut: ”Opettakaakin pienille lapsille järjestyksen periaate; opettakaakin pikkutyttöjä panemaan harja oikealle paikalleen – ja kaikki omalle paikalleen. Opettakaakin heitä laskostamaan vaatteensa kauniisti ja asettamaan ne niin, että ne löytyä helposti. – Opettakaakin pikkupoikia korjaamaan talteen puutarhassa käytetyt kuokat, lapiot jne. paikkaan, jossa ne eivät ruostu – ja kokoamaan työkalut, kun he eivät niitä enää tarvitse, ja panemaan ne niille kuuluvaan paikkaan.” (*Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 211.)

- Näytä kuva 20-b, ”Sisar opettaa pienille lapsilleen siisteyttä ja järjestystä”. Pyydä sisaria kertomaan, miten he ovat opettaneet perheensä jäsenille tavan viedä tavarat paikoilleen.



20-b, Sisar opettaa pienille lapsilleen siisteyttä ja järjestystä.

Kotitöidemme yksinkertaistaminen

Jos aivan ensimmäiseksi järjestämme työolosuhteemme, työn suorittaminen vie entistä vähemmän aikaa. Ennen aloittamista kannattaa järjestää työvälineet, niin ettei meidän tarvitse palata takaisin hakemaan jotakin, mitä tarvitsemme. Voimme myös säästää voimiamme, kun asetamme tarvitsemamme välineet ulottuvillemme.

Toinen tapa yksinkertaistaa työtämme on siivota jälkemme heti kun olemme tehneet jonkin työn loppuun. Sotkuisuus lisääntyy nopeasti. Tavarointa putoaa vahingossa enemmän, kun niitä jätetään pöydille tai muihin paikkoihin, joissa työskennellään. Kattiloita, vuokia ja astioita on vaikeampi saada puhtaaksi, jos niihin jätetään ruokia kuivumaan. Mitä nopeammin siivoamme jälkemme, sitä helpompaa se on.

Kolmas tapa helpottaa taloustöitä on hoitaa useampia asioita samanaikaisesti. Joillakuilla perheenemännillä on yllään taskullinen esiliina. He vievät tavaroita paikoilleen kulkiessaan huoneesta toiseen. Tehokkaat perheenemännät yhdistävät joitakin tehtäviä. Kun he esimerkiksi puhuvat puhelimesta tai suunnittelevat tehtäviään, he tekevät samalla töitä käsillään. He viikkaavat vaatteita samalla kun opettavat lasta ratkaisemaan henkilökohtaista ongelmaa tai puhuvat puhelimesta. On hauskaa keksiä keinoja tehokkaaseen ajankäyttöön.

- Pyydä luokan jäseniä kertomaan tavoista, joilla vähennetään kotitöihin kuluva aikaa.

Monilta meistä kuluu päivän aikana hukkaan hetkiä, koska emme ole suunnitelleet, miten käyttäisimme aikamme.

- Miten voimme käyttää vapaahetkemme tuottoisammin?

Sen ylimääräisen ajan, jonka olemme säästäneet toimimalla tehokkaasti, me voimme käyttää rentoutumiseen, itsemme ja perheemme ilahduttamiseen, auttaaksemme muita tai työstääksemme pitkäaikaisia hankkeita, kuten esimerkiksi perhehistoriaa.

- Minkä tekemiseen te haluaisitte aikaa?

Suunnitteleminen auttaa töiden tekemisessä

Joillakuilla ihmisillä on aina kiire, mutta he eivät näytä silti saavan paljoakaan aikaan. Meidän pitää ratkaista, mikä on tärkeintä, ja tehdä se ensin.

- Pyydä yhtä sisarista mainitsemaan kuusi tärkeintä asiaa, jotka hänen on tehtävä seuraavana päivänä. Tee niistä luettelo tauluun. Pyydä häntä sitten numeroimaan ne tärkeysjärjestyksessä. Ehdota, että sisaret kokeilisivat tätä tapaa suunnitellessaan päivän töitä ja tekisivät yhden työn valmiiksi ennen kuin aloittavat toista.

Aina me emme saa valmiiksi kaikkea, minkä olemme suunnitelleet tekevämme päivän aikana. Jos teemme tärkeimmät asiat ensiksi, olemme kuitenkin käyttäneet aikamme hyvin. Töitämme suunnitellesamme on tärkeää muistaa olla joustava. Suunnitelmamme toteutuvat harvoin juuri niin kuin olemme odottaneet. Odottamattomat pienet ja suuret tapahtumat keskeyttävät päivän aikana työmme, mutta jos tiedämme mitä teemme, saamme työmme valmiiksi. Tunnetta olemme tyytyväiseksi päivän päättyessä. Meillä on enemmän aikaa perheellemme.

Lopetus

Järjestys voi lisätä kotimme rauhaa ja sopusointua. Me voimme saada enemmän aikaa kehittää kykyjämme ja palvella toisia ihmisiä.

Kehotus

Opetelkaa tästä viikosta lähtien olemaan järjestelmällisempiä. Parantakaa ajankäyttöänne.

Muu pyhien kirjoitusten kohta

- OL 88:119 (järjestäytykää ja valmistakaa kaikki tarpeellinen)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. (vapaavalintainen) tuo mukanaasi suuri laatikko, jossa on erilaisia kodin käyttötavaroita, kuten erikokoisia vaatteita, leluja, työkaluja, keittiövälineitä jne.
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PERHEEN RAHA-ASIOIDEN HOITO

O p p i a i h e 2 1

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan hoitamaan raha-asioitamme.

Rahavarojemme viisas käyttö

”Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on” (Ps. 24:1).

Presidentti Brigham Young sanoi, että Herra ”on antanut melkoisen osan tälle kansalle. – – Mutta se ei ole meidän, ja meidän täytyy ainoastaan yrittää saada selville, mitä Herra haluaa meidän tekevän sillä, mitä me omistamme, ja sitten mennä ja tehdä se.” Brigham Young sanoi myös, että me voimme tehdä sen ”uskomme, kärsivällisyytemme ja uutteruutemme avulla”. (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 236.*)

- Mitä Herra on antanut meille auttaakseen meitä elättämään perheemme? Ajatelkaa, miten perheenne tulot riippuvat siitä, mitä Herra on tämän maan luodessaan antanut.

Herra on antanut meille maan täyteyden. Ihmiset ovat keksineet rahan voidakseen maksaa toisilleen siitä, mitä maasta saadaan. ”Raha voi olla mikä tahansa ihmisten hyväksymä maksuväline, jonka he vaihtavat siihen, mitä heillä on myytävänä, tai työhön, jota he tekevät” (*World Book Encyclopedia, 1977, osa 13, s. 588*). Raha on arvon mitta. Kaikissa kulttuureissa käytetään jonkinlaista rahaa. Meidän tulee oppia käyttämään rahaa Herran haluamalla tavalla.

Tulojen käytön suunnitteleminen

Raha voi olla väline hyvän tekemiseen. Herra haluaa meidän tulevan hyvin toimeen. Hän haluaa, että me pidämme huolta perheestämme ja osallistumme Hänen työhönsä maan päällä. Kun hoidamme varojamme viisaasti käyttäen niitä Hänen tarkoittamallaan tavalla, Hän siunaa meitä niin, että pystymme huolehtimaan omista tarpeistamme. Meidän tulee oppia huolehtimaan raha-asioista. Meidän tulee valmistautua käyttämään rahaa viisaasti. Tapamme käyttää rahaa kertoo siitä,



21-a, Perhe keskustelee talousarviostaan.

miten suhtaudumme toisiin ihmisiin, Herraan ja Hänen työhönsä sekä itseemme. Se osoittaa, olemmeko anteliaita vai itsekkäitä, säästäväisiä vai tuhlaavaisia.

- Lukekaa Luuk. 14:28–30. Mitä meidän on tehtävä, ennen kuin käytämme rahojamme?
- Näytä kuva 21-a, ”Perhe keskustelelee talousarviostaan”.

Perheenä meidän on yhdessä suunniteltava, kuinka käytämme rahamme. Tällaista suunnitelmaa nimitetään *talousarvioksi*. Sen avulla voimme pitää rahankäytön hallinnassa. Se estää meitä käyttämästä varojamme sellaiseen, mikä ei ole tärkeää. Jokainen menestyvä liikeyritys toimii talousarvion mukaan. Kirkollakin on oma talousarvionsa.

Jokaisen perheen talousarvio on erilainen. Se, mikä on tärkeää yhdelle perheelle, on vähemmän tärkeää toiselle. Meidän on ratkaistava se, mikä on tärkeintä *meidän* perheellemme. Meidän pitää asettaa itsellemme rahaan liittyviä tavoitteita. Sen me voimme tehdä kotona perheneuvoston kokouksessa.

Yksi suurista meille annetuista käskyistä on kymmenysten laki. Myöhempien aikojen pyhinä meidän tulee panna se talousarviomme ensimmäiseksi menoeräksi. Herra siunaa meitä, jos pidämme tämän käskyn. Kun me maksamme säännöllisesti yhden kymmenesosan tuloistamme, meillä on varmuus siitä, että Herra siunaa meitä omalla tavallaan. (Ks. Mal. 3:10; Matt. 6:33.) On lohdullista tietää, että Herra on kiinnostunut ajallisesta hyvinvoinnistamme. Hän siunaa meitä, jos toimimme rehellisesti ja osoitamme olevamme halukkaita asettamaan Jumalan valtakunnan ensimmäiseksi.

Talousarvion laatiminen

- Näytä kuva 21-b, ”Esimerkki talousarviosta”.

Ensimmäinen vaihe talousarviota laadittaessa on laskea yhteen kaikki tulot. Meidän on otettava selvää siitä, kuinka paljon rahaa me ansaitsemme kunkin kuukauden aikana.

- Kirjoita tauluun: *Tulot yhteensä*

Sitten vähennämme kymmenen prosenttia tuloistamme kymmenykseen.

- Kirjoita tauluun: *Kymmenykset – 10 prosenttia tuloista*

Seuraavana tehtävänä on varata rahaa kirkolle tehtäviin lahjoituksiin, mukaan luettuina paastouhrit ja maksut lähetystyörahastoon.

- Kirjoita tauluun: *Lahjoitukset kirkolle*

Talousarvio

Tulot yhteensä

Kymmenykset –
10 prosenttia tuloista

Lahjoitukset kirkolle

Säästöt

Ruoka

Vaatetus

Asuminen

Terveydenhoitokulut

Matkakulut

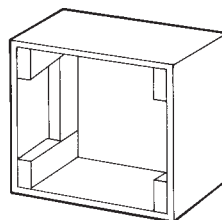
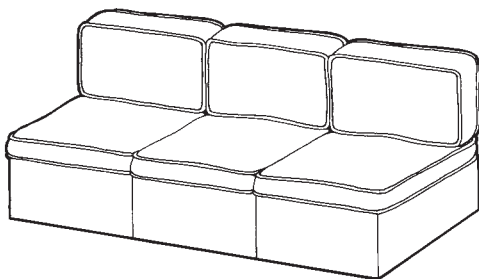
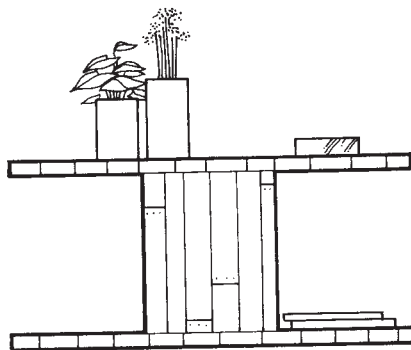
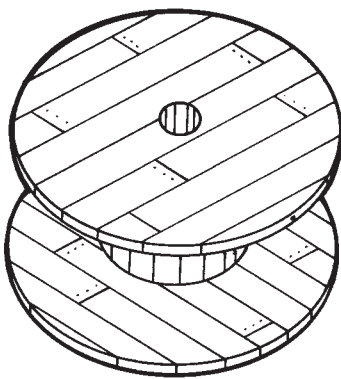
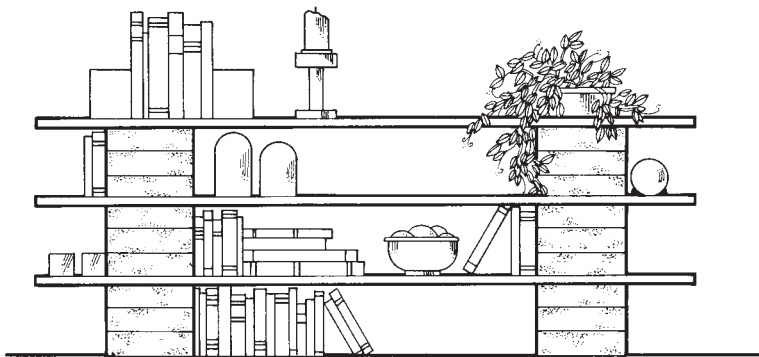
Käyttökulut

Muut

Muut

Muut

Menot yhteensä



21-c, Itse tehty kalusto voidaan rakentaa vähin kustannuksin.

Maksettuumme kymmenykset ja muut lahjoitukset kirkolle meidän tulee siirtää rahaa säästöön. Kirkon johtajat ehdottavat, että me yritäisimme joka kuukausi säästää saman summan kuin maksamme kymmenyksinä – toisin sanoen 10 prosenttia tuloistamme. (Ks. *Apuyhdistyksen oppikirja 1977–1978, 1977, s. 84.*) Jos meillä on rahavaikeuksia, voimme vähentää säästämistä, mutta meidän on säästettävä joka kuukausi edes vähän. Säästöjämme käytämme odottamattomissa tilanteissa kuten työttömyyden, sairauden tai onnettomuuden sattuessa. Meidän pitää säästää myös lähetystyötä, opiskelua, temppeleimatkoja ja muita pitkäjänteisten suunnitelmien varten.

▪ Kirjoita tauluun: *Säästöt*

Ellemme pysty säästämään paljon, voimme harjoitella olemaan kotona säästäväisiä. Voimme turvautua omiin kykyihimme ja taitoihimme. Se auttaa meitä säästämään paljon rahaa. Voimme hoitaa puutarhaa ja kasvattaa osan omasta ravinnostamme. Voimme kierrättää vanhoja vaatteita purkamalla ne ja ompelemalla ne uuteen uskoon. Voimme uudistaa huonekaluja ja valmistaa uusia leluja vanhoista esineistä, puusta, jättepuusta, kangastilkkuista ja napeista. Uudistamalla vaatteitamme ja huonekalujamme voimme hankkia itsellemme monia asioita.

- Näytä kuva 21-c, ”Itse tehty kalusto voidaan valmistaa vähin kustannuksin”.
- Pyydä sisaria näyttämään mukanaan tuomiaan tavaroita. Pyydä heitä kertomaan, kuinka he ovat kasvattaneet tai valmistaneet ne.

Seuraavan kohdan talousarviossamme muodostavat perustarpeet: ruoka, vaatteet ja asuminen. Niihin käyttämämme summat vaihtelevat riippuen siitä, kuinka säästäväisiä olemme ja kuinka suuri perheemme on. Ne perheet, jotka ostavat eineksiä ja pakattuja elintarvikkeita, kuluttavat enemmän rahaa kuin ne, jotka ostavat perusaineita ja valmistavat itse ruokansa tai syövät oman puutarhansa tuotteita. Tarkka ostaminen tarkoittaa sitä, että käytämme hyväksemme erikoistarjouksia ja alennusmyyntejä, ostamme vain tarpeellista ja vältämme ylellisyyksiä. Voimme myös säästää rahaa muodistamalla vanhoja vaatteita tai ostamalla alennusmyynnistä kangasta vaatteiden ompelemiseen sen sijaan että ostaisimme valmisvaatteita. Jotkut perheet säästävät asumalla edullisessa asunnossa.

▪ Kirjoita tauluun: *Ruoka, Vaatteet ja Asuminen*

Perheen pitää ottaa talousarviossa huomioon monia muitakin menoja. Yksi niistä on terveydenhoitokulut. Muita tavallisia menoja ovat matkakulut, lämmitys, sähkö ja vesi. Viimeksi mainitut ovat käyttökuluja.

- Kirjoita tauluun: *Terveystenhoito, Matkakulut ja Käyttökulut*

Jäljellä olevilla rahoilla voimme hankkia sellaista, mitä haluaisimme, mutta mitä emme välttämättä tarvitse. Niitä ovat esimerkiksi perheen lomat, lahjat, elokuvat jne.

- Kirjoita tauluun: *Muut*

Ellei rahaa jää jäljelle tai ellei se riitä kaikkiin välttämättömiin menoihin, meidän on muutettava eri menojen kohdalle varaamiamme summia. Kun sitten olemme päättäneet, kuinka käytämme rahamme, meidän on noudatettava talousarviota. Kun olemme kuluttaneet johonkin tarkoitukseen varaamamme rahat, meidän ei pitäisi enää käyttää siihen rahaa, ennen kuin saamme seuraavan kerran tuloja. Jos joudumme vaikeuksiin, meidän on lainattava rahaa talousarvion vähiten tärkeästä kohdasta.

Seuraavaa kuukautta varten päätämme kenties laatia erilaisen talousarvion. Meidän pitää laatia *oman* perheemme tarpeiden mukainen talousarvio. Talousarviota laatiessamme opimme ymmärtämään, miten paljon se auttaa meitä käyttämään varojamme viisaasti.

- Mitä siunauksia voimme saada noudattaessamme talousarvionamme? Miksi on tärkeää opettaa lapsillemme, miten raha-asioita hoidetaan? Kuinka voimme tehdä sen?

Velan välttäminen

- Lukekaa OL 104:78. Miksi luulette Herran käskeneen meitä pysymään velattomina?

Myös presidentti J. Reuben Clark jr on neuvonut meitä:

”Välttääkäämme velkaa kuin ruttoa. Jos nyt olemme velassa, pyrkikäämme vapautumaan siitä, ellei tänään, niin huomenna.

Eläkäämme ahkerasti ja tarkasti tulojemme puitteissa ja säästääkäämme hieman.” (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1937, s. 26.)

Me voimme vähentää velkojamme varaamalla lyhennyksiin osan talousarvion menoista. Meille saattaa jäädä vähemmän rahaa muihin tarkoituksiin, mutta profettamme ovat neuvoneet meitä välttämään velkaa. Kodin tai jonkin muun hyvin tärkeän asian hankkimista lukuun ottamatta meidän on vältettävä ostamista luotolla. Jos olemme velkaa, meidän on maksettava se lupauksemme mukaisesti ja oltava ihmisiä kohtaan rehellisiä kaikissa asioissa.

Presidentti N. Eldon Tanner on varoittanut meitä eräästä velkaantumisen suuresta vaarasta: “[Ihmiset] eivät pysty nauttimaan elämästä, jos he ovat velkaantuneet niin pahasti, etteivät tiedä, kuinka selviytyisivät

veloistaan. Se aiheuttaa riitaa perheessä, tuo huolta ja murhetta ja joskus avioeron vain siitä syystä, etteivät ihmiset elä varojensa mukaan.” (Puhe huoltotyön maatalouskokouksessa 9. huhtikuuta 1966; ks. myös *Apuyhdistyksen oppikirja 1977–1978*, s. 123.)

- Millaisia siunauksia saamme siitä, ettei meillä ole velkaa?

Lopetus

Herra on antanut meille maan, jotta elättäisimme itse itsemme. Hän haluaa meidän vaurastuvan. Jos hoidamme viisaasti raha-asioitamme ja asetamme Jumalan valtakunnan ensimmäiseksi elämässämme, Herra siunaa meitä sekä taloudellisesti että hengellisesti.

Kehotus

Varatkaa aikaa tulevan kuukauden talousarvion laatimiseen. Isä ja äiti voisivat keskustella talousarviosta lastensa kanssa perheneuvoston kokouksessa. Jos teillä on velkoja, päättäkää, kuinka lyhennätte niitä. Yrittäkää säästää rahaa joka kuukausi.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. pyydä kolmea tai neljää sisarta tuomaan jokin kotitekoinen tuote kuten kotona kasvatettu hedelmä tai vihannes, käsin tehty vaatekappale, nukke tai koriste-esine
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PERHEEN RAVINTO

O p p i a i h e 2 2

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, millaisia ruokia meidän pitäisi syödä pysyäksemme terveinä.

Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan terveitä

Taivaallinen Isämme rakastaa meitä hyvin paljon. Koska Hän haluaa meidän nauttivan hyvästä terveydestä maan päällä, Hän on antanut meille ruokaa ja muita nauttimiamme aineita koskevia ohjeita. Nämä ohjeet ovat Opin ja liittojen luvussa 89, jota nimitetään myös viisauden sanaksi. Viisauden sanassa meidän käsketään syödä tiettyjä ruokia, jotka vaikuttavat terveytemme säilymiseen. Meidän käsketään myös välttää eräitä aineita – kuten teetä, kahvia, alkoholia ja tupakkaa – jotka ovat meille haitallisia.

Erilaiset ruoka-aineet edesauttavat terveyttämme monin eri tavoin

- Lukekaa OL 89:10–11. Millaisia ruoka-aineita näissä jakeissa mainitaan? Millaisia hedelmiä ja vihanneksia on saatavissa meidän alueellamme?

Hedelmät ja vihannekset ovat tärkeitä, koska ne sisältävät vitamiineja, jotka auttavat suojelemaan meitä tietyiltä sairauksilta. Niiden syöminen voi estää joitakin sokeuteen johtavia sairauksia ja tulehduksia, ja ne edesauttavat haavojen paranemista. Ne suojelevat meitä myös monilta muilta terveysongelmilta.

- Lukekaa OL 89:12–13. Millaisia ruoka-aineita näissä jakeissa mainitaan?

Lihasta, siipikarjasta, munista ja kalasta saa proteiinia, jota elimistömme tarvitsee vahvistuakseen. Maito, jogurtti ja juusto ovat myös hyviä proteiini lähteitä. Proteiini kasvattaa lihaksia ja auttaa meitä toipumaan sairauksista. Erityisesti raskaana olevat naiset ja pienet lapset tarvitsevat proteiinia pysyäkseen terveinä. Tällaisissa ruoka-aineissa on myös mineraaleja, kuten rautaa ja kalsiumia, jotka auttavat elimistömme kehittymään ja toimimaan oikein.



22-a, Ruokia kustakin ruoka-aineryhmästä

Ruokapyramidi

Opas päivittäisiin ruokavalintoihin

Rasva, öljy ja sokeri
KÄYTÄ SÄÄSTELIÄÄSTI

Maito, jogurtti
ja juusto
2-3 ANNOSTA



Liha, kana, kala,
pavut, muna
ja pähkinät
2-3 ANNOSTA

Vihannekset
3-5 ANNOSTA



Hedelmät
3-5 ANNOSTA



Leipä, puuro, riisi ja pasta
6-11 ANNOSTA

22-b, Ruokapyramidi

- Lukekaa OL 89:14–17. Millaisia ravintoaineita näissä jakeissa mainitaan? Millaisia näitä ravintoaineita sisältäviä ruokia te syötte?

Viljatuotteiden lisäksi jakeessa 16 mainitaan ravinto, joka kasvaa köynnöksissä, kuten melonit, kurpitsat, tomaatit, herneet ja pavut. Nämä ruoka-aineet vaikuttavat ruumiiseen samalla tavalla kuin viljatuotteet. Niistä me saamme jonkin verran tarvitsemaamme proteiinia, vitamiineja ja mineraaleja. Tärkeintä on, että me saamme niistä hiilihydraatteja, jotka ovat luonnonmukaista tärkkelystä ja sokeria. Elimistömme käyttää hiilihydraatteja tuottaakseen energian, jota käytämme jokapäiväisissä toiminnoissa.

Monipuolinen ruoka on terveydelle välttämätöntä

Jotkut ihmiset ajattelevat, ettei ole väliä, mitä he syövät, kunhan heidän vatsansa on täynnä. Se ei ole totta. Mikään yksi ruoka-aines ei voi korvata toista. Kullakin on oma arvonsa. Me tarvitsemme hedelmien ja vihannesten vitamiineja suojelemaan meitä joiltakin sairauksilta. Me tarvitsemme lihatuotteiden ja muiden ruoka-aineiden proteiinia kasvamiseen. (Jos perheenjäsenet päättävät olla syömättä lihaa tai eläinkunnan tuotteita, hyviä proteiinilähteitä ovat pavut, herneet ja linssit.) Tarvitsemme myös viljojen hiilihydraatteja energiantuotantoon. Viisi perusruoka-aineryhmää sisältävien aterioiden suunnitteleminen voi auttaa meitä huolehtimaan siitä, että ruokavaliomme on tasapainoinen.

- Näytä kuvat 22-a, ”Ruokia kustakin ruoka-aineryhmästä”, ja 22-b, ”Ruokapyramidi”. Pyydä sisaria mainitsemaan esimerkkejä paikallisista ruoista, jotka kuuluvat kuhunkin ruoka-aineryhmään.

Jokainen ihminen tarvitsee tietyn määrän annoksia kustakin ruoka-aineryhmästä joka päivä. Meidän on huolehdittava siitä, että suunnitellemme aterioita, joihin sisältyy kullekin perheenjäsenelle riittävästi annoksia kustakin ruoka-aineryhmästä.

- Näytä juliste, jossa on seuraavat esimerkit kunkin ruoka-aineryhmän annoksista, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1 leipäpala tai 1,5 dl puuroa, riisiä tai pastaa
 1 keskikokoinen hedelmä tai 1,5 dl säilykehedelmiä tai kypsennettyjä hedelmiä
 3 dl tuoreita lehtivihanneksia tai 1,5 dl kypsennettyjä vihanneksia
 1,5 dl maitoa tai 40–50 g juustoa
 50–80 g keitettyä vähärasvaista lihaa, kanaa tai kalaa tai 1,5 dl kypsennettyjä papuja tai 1 muna

- Kirjoita tauluun, mitä kaikkea söit eilen. Oliko joka aterialla monipuolisesti annoksia eri ruoka-aineryhmistä? Saitko riittävästi annoksia kustakin ruoka-aineryhmästä päivän aikana? Ellet saanut, mitä voit tehdä varmistaaksesi sen, että saat riittävästi annoksia?

Saadaksemme riittävästi kutakin ruoka-aineryhmää ja käyttääksemme viisaasti rahamme voi olla tarpeen ostaa kustakin ruoka-aineryhmästä halvempia ruoka-aineita.

- Mitkä ruoat kustakin ryhmästä ovat kalliimpia? Mitkä ruoat kustakin ryhmästä voitaisiin korvata halvemmilla saman ruoka-aineryhmän ruoilla?

Viiden ruoka-aineryhmän sisällyttäminen aterioihimme

Voimme tehdä paljon sisällyttääksemme päivään riittävästi annoksia kustakin ruoka-aineryhmästä.

1. Voimme jo varhain aamulla suunnitella, mitä valmistamme ateriaksi. Toisinaan, jos siirrämme suunnittelun aikaan, jolloin meidän on ryhdyttävä valmistamaan aterialla, saatamme havaita, ettei meillä olekaan kotona riittävästi eri raaka-aineita.
2. Suunnitellessamme aterialla voimme aloittaa tavallisista ruoka-aineista – esimerkiksi perunasta tai riisistä – ja lisätä eri ruoka-aineryhmien raaka-aineita.
3. Ostaessamme ruokaa kaupasta meidän tulee laatia ostoslista, jota tarvitsemme muistaaksemme kaikki viisi ruoka-aineryhmää.
4. Voimme hankkia puutarhan ja kasvattaa siellä vihanneksia ja hedelmiä. Ellei meillä ole maata puutarhaa varten, voimme istuttaa kasveja saaveihin tai puulaatikoihin. Voisimme hankkia puutarhamaata yhdessä ystävien tai sukulaisten kanssa.

Lopetus

Me kaikki haluamme olla terveitä. Syömisemme huolellisesta suunnittelemisesta niin, että saamme riittävästi annoksia kustakin viidestä ruoka-aineryhmästä, on meille hyötyä.

Kehotukset

Tarkistakaa, sisältävätkö kaikki aterianne aineksia kustakin perusruoka-aineryhmästä. Suunnitelkaa keinoja lisätä ruoka-aineita niistä ryhmistä, joita aterioistanne puuttuu. Muistakaa, että aterioiden suunnittelemisen etukäteen auttaa teitä sisällyttämään mukaan ruoka-aineita jokaisesta viidestä ryhmästä.

Lukekaa OL 89, niin että voitte oppia lisää Herran terveyslaista.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisun *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 29, "Herran terveyslaki"
2. tutki OL 89 ja kiinnitä erityistä huomiota oppiaiheessa mainittuihin jakeisiin
3. keskustele ravitsemusterapeutin tai muun asiantuntijan kanssa saadaksesi tietoja siitä, mitkä alueellanne yleisesti käytettävät elintarvikkeet muodostavat hyvän ruokavalion
4. anna luokan jäsenille tehtäviä esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

ÄIDIN JA LAPSEN RAVINTO

O p p i a i h e 2 3

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä tietämään, mitä raskaana olevan ja imettävän naisen tulee syödä ja miten hänen tulee ruokkia lastaan.

Raskaana olevan naisen ravinto

- Näytä kuva 23-a, ”Hyvä ravinto on tärkeää sekä äidille että vauvalle”.

Raskaana olevan naisen pitää huolellisesti valita sellaista ruokaa, joka auttaa häntä ja hänen tulevaa lastaan pysymään terveenä. Hänen pitää huolehtia siitä, että hän saa joka päivä riittävästi annoksia kustakin viidestä ruoka-aineryhmästä. Nämä viisi ryhmää ovat: 1) leipä, puuro ja viljatuotteet, 2) vihannekset, 3) hedelmät, 4) maito, juusto ja jogurtti sekä 5) liha, kana, kala ja pähkinät. Raskaana olevan naisen tulee myös huolehtia siitä, että hän juo paljon vettä välttääkseen nestehukkaan liittyviä ongelmia. Viisaasti ravintonsa valitsevat naiset saavat tavallisesti terveempiä ja vahvempia lapsia kuin ne äidit, jotka eivät syö oikein.

- Pyydä sisaria mainitsemaan useampia ruokia kustakin ruoka-aineryhmästä. Pyydä heitä sitten suunnittelemaan aterian raskaana olevalle naiselle. Huolehdi siitä, että he ottavat mukaan eri ruokia viidestä ryhmästä.

- Miksi asianmukainen ravinto on tärkeää odottavalle äidille?

”Ellei äiti ole hyvin ravittu ja ellei hän nauti oikeita määriä sellaisia ravintoaineita, joita vauva tarvitsee, lapsikaan ei kehity ja kasva, niin kuin sen pitäisi.

Suuri joukko vastasyntyneitä maailman monissa kehitysmaissa kuolee ensimmäisen elinvuotensa aikana. Tämä johtuu huonosta hygieniasta ja tautien leviämisestä sekä huonosta ravinnosta. Mutta kehittyneissäkin maissa – – odottavien äitien huono ravitsemustila on johtanut monien vastasyntyneiden kuolemaan. Jos äiti syö huonosti raskauden aikana, varsinkin hyvin nuori äiti, on olemassa suuri vaara, että lapsesta tulee



23-a, Hyvä ravinto on tärkeää sekä äidille että vauvalle.

pieni ja alipainoinen. Syntymän jälkeinen kuolleisuusriski on suurempi vastasyntyneellä alipainoisella lapsella. Odottavan äidin oikea ravinto raskauden aikana on hyvin tärkeää lapsen terveydelle. Hänen on syötävä ruokaa, josta hän saa ravintoaineita vauvansa elimistön kasvuksi ja suojaaksi.” (*Apuyhdistyksen oppikirja 1973–1974*, 1973, s. 116.)

Äidinmaito on yleensä parasta ravintoa pikkuvauvoille

Taivaallinen Isämme teki äidin ruumiin sellaiseksi, että hän voi tuottaa maitoa. Tämä maito on tarkoitettu erityisesti ihmislasten juotavaksi. Se on vauvoille parempaa kuin eläinten maito. Ensimmäinen äidin rinnosta uuden lapsen syntymän jälkeen tuleva neste on myös tärkeää. Se sisältää aineita, jotka suojaavat lasta sairauksilta ensimmäisten elin-kuukausien aikana.

Toisinaan käy niin, ettei äiti terveydellisistä syistä voi imettää lastaan. Silloin voidaan käyttää lehmän tai vuohen maitoa tai äidinmaidon vastiketta, mutta äidin on pidettävä tarkoin huolta siitä, että maito on puhdasta. Äidin tulee imettää lastaan, jos se on mahdollista. Äidin ruokavalio vaikuttaa siihen, kuinka paljon maitoa hän tuottaa lapselleen. Äiti, joka syö riittävästi hyvää ruokaa ja juo riittävästi vettä, pystyy tavallisesti tuottamaan riittävästi maitoa lapselleen.

- Miksi jotkut äidit eivät imetä lastaan? Miksi ennen varsinaisen maidon tuloa erittyvä neste on hyväksi lapselle? Mitä muuta etua imettämisestä on ravinnon ja sairauksien ehkäisemisen lisäksi?

Pulloruokinta

Ellei äiti pysty imettämään lastaan, hän voi antaa vauvalle muunlaista maitoa. Se tarkoittaa tavallisesti sitä, että lasta ruokitaan pullosta (myöhemmin kupista). Lapsen pulloruokinta edellyttää seuraavia varoitustenpiteitä:

1. Pidä pullo puhtaana. Jos pullo putoaa maahan tai kärpänen lentää tuttiin jättäen siihen bakteereja, lapsi voi sairastua. Pese pullot ja tutit kuumalla saippuavedellä ja huuhtelee ne hyvin.
2. Käytä puhdasta vettä. Kun maitoa sekoitetaan saastuneeseen veteen, lapsi voi sairastua siinä olevista bakteereista. Jos vesi on mahdollisesti saastunut, keitä sitä aina kaksikymmentä minuuttia ja jäähdytä se, ennen kuin annat maitoa lapselle.
3. Jos maito happanee, heitä se pois ja käytä tuoretta maitoa.
4. Lue äidinmaidon vastikkeiden pakkauksissa olevat ohjeet ja käytä oikea määrä vettä. Lapsi sairastuu, jos maitoa ei laimenneta riittävästi tai sitä laimennetaan liikaa. Älä lisää jauheeseen liikaa vettä saadaksesi maidon riittämään pidempään.

Tohtori James O. Masonin kertomus selvittää, kuinka tärkeää on ruokkia lasta maidolla, jota ei ole laimennettu liikaa:

Eräs nuori isä ja äiti pyysivät tohtori Masonia kotiinsa katsomaan vauvaansa. Äidin riisuessa kuusiviikkoisen tyttärensä lääkäri hämmästyti tämän laihuutta. Hän saattoi nähdä jopa lapsen luuston muodon. Vanhemmat kertoivat, ettei äiti ollut pystynyt imettämään lasta, koska äiti oli ollut hyvin sairas raskauden aikana. Lapsen synnyttyä he olivat ostaneet purkillisen kuivamaidosta valmistettua äidinmaidon vastiketta, mutta heillä ei ollut varaa ostaa toista sen jälkeen kun ensimmäinen oli käytetty loppuun. Lääkäri kysyi: ”Millä te nyt ruokitte häntä?” He näyttivät hänelle tuttipulloa, jossa oleva neste oli miltei läpinäkyvää. Neste oli vettä, jossa oli muutama pisara säilykemaitotiivistettä. Tohtori Mason antoi seurakunnanjohtajalle rahaa annettavaksi perheelle maidon ostamiseen vauvalle. Hän opetti heitä myös valmistamaan maitoseoksen. Lääkärin ponnisteluista huolimatta lapsi kuoli myöhemmin. Paljon sen jälkeen perhe sai tietää, että paikallinen terveystoimisto olisi voinut antaa maitoa heidän lapselleen. (Ks. ”For the Health of the Saints” julkaisussa *Speeches of the Year*, 1974, s. 153–154.)

- Vapaavalintainen havaintoesitys: Näytä, kuinka pullo puhdistetaan ja vauvalle tarkoitettu maito valmistetaan oikealla tavalla.

Pulloruokinta vaatii erityistä huolellisuutta, mutta pullolapset voivat olla terveitä. On silti parempi imettää lasta, vaikka hän ehkä toisinaan voi tarvita pulloruokintaakin.

Muita vauvanruokia

Vauvat eivät pysy terveinä kasvaessaan, jos ainoana ravintona on maito. He tarvitsevat myös muuta ruokaa. On vaikeaa tietää, kuinka pitkälle äidinmaito täyttää vauvan tarpeet. Siitä syystä lapselle pitäisi ryhtyä antamaan muita ruokia noin kuuden kuukauden ikäisenä.

Vauvat tarvitsevat ruokaa samoista viidestä ruoka-aineryhmästä kuin täysikasvuisetkin. Purkkilastenruoka on yksi tapa auttaa vauvoja saamaan monipuolista ruokaa peruseruoka-aineryhmistä. Kun purkkilastenruokaa ei ole saatavilla, vauvanruokaa voidaan helposti valmistaa samoista ruoista, joita aikuiset syövät. Ruoat on pidettävä hyvin puhtaina. Ne tulee syöttää soseina tai raasteina, niin että vauva voi helposti syödä niitä, ennen kuin hän on saanut hampaita.

Kuorittavat hedelmät ovat muita hedelmiä puhtaampia. Esimerkiksi kypsät banaanit ovat hyvää ravintoa vauvoille. Muut hedelmät tulee pestä huolellisesti ja kuoria puhtaalla veitsellä. Kaikkia hedelmiä tulee käsitellä puhtain käsin.

Keitetyistä vihanneksista, erityisesti lehtivihanneksista, saa erinomaista vauvanruokaa. Ne voidaan helposti pilkkoa tai soseuttaa, niin että vauvan on helppo niitä syödä, ja ne sisältävät vitamiineja, jotka pitävät vauvan terveenä.

Puurot ja vellit ovat myös hyvää vauvanruokaa, koska ne sisältävät hiilihydraatteja. Ne yksin eivät kuitenkaan riitä. Vauvat tarvitsevat vielä muuta ruokaa kuten hedelmiä, vihanneksia, munia ja maitoa pysyäkseen terveisinä ja kasvaakseen asianmukaisesti.

Jotkut ihmiset syöttävät vauvoilleen keittoa. Keitto on hyvää, koska se on yleensä keitetty eikä siinä ole bakteereja. Keitto ei kuitenkaan yksinään auta vauvaa kasvamaan. Lasten tulee saada myös muita ruokia, jotta he saisivat kaikki tarvitsemansa vitamiinit, mineraalit, proteiinit ja hiilihydraatit.

Vanhempien tulee lisätä vain yksi uusi ruoka kerrallaan vauvan ruokavaliioon. Joskus vauva on allerginen tietynlaiselle ruoalle. Se voi aiheuttaa oksentelua, keuhkojen tai nenän turpoamista, ripulia tai ihottumaa. Kun kokeillaan yhtä uutta ruokaa kerrallaan, vanhemmat voivat huomata, mitä ruokia heidän lapsensa ei kenties kykene syömään allergioiden vuoksi.

- Millaisia ruokia kustakin viidestä ravintoryhmästä vauva voisi syödä? Miten nämä ruoat pitäisi valmistaa?
- Pyydä sisaria suunnittelemaan vauvan ateria. Huolehdi siitä, että he sisällyttävät mukaan eri ruokia viidestä perusruoaka-aineryhmästä.
- Vapaavalintainen havaintoesitys: Näytä havainnollisesti kahden tai kolmen vauvanruoan valmistus.

Lopetus

Meidän pitää valita syömämme ruoka hyvin huolellisesti. Se on erityisen tärkeää raskaina oleville ja imettäville äideille. Voimme vaikuttaa lastemme terveyteen myös sillä, mitä annamme heille syötäväksi. Äidinmaito on parasta lapselle annettavaa maitoa, mutta jo muutaman kuukauden ikäiset lapset tarvitsevat kaikkien viiden ruoka-aineryhmän ruokia vahvistuakseen ja pysyäkseen terveisinä.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. kertaa tästä oppikirjasta oppiaihe 22, "Perheen ravinto"

2. (vapaavalintainen) tuo vauvan pullo ja äidinmaidonvastike luokkaan ja näytä sisarille, kuinka pullo puhdistetaan ja maito valmistetaan vauvalle
3. (vapaavalintainen) tuo luokkaan joitakin vauvoille erityisen hyvin sopivia ruokia, ja mikäli mahdollista, tuo myös välineet näyttääksesi, miten ruoat valmistetaan
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

SAIRAUKSIEN EHKÄISEMINEN

O p p i a i h e 2 4

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on muistuttaa meitä sairauksien ehkäisemisen periaatteista, jotta voisimme pysyä terveinä.

Meidän on opittava, kuinka pysyä terveenä

Entisaikaan ihmiset eivät tienneet, mikä aiheutti sairaudet. He uskoivat, että ne johtuivat pahoista teoista, uhrauksien laiminlyömisestä tai muiden ihmisten langettamista kirouksista. Satojen vuosien tutkimusten jälkeen tiedemiehet ja lääkärit tuntevat nykyään syyn moniin sairauksiin. Olemme saaneet paljon tietoa sen jälkeen kun evankeliumi palautettiin maan päälle vuonna 1830. Siitä lähtien Herran Henkeä on vuodatettu maan päälle. Monet uudet keksinnöt, joita on tehty, auttavat meitä olemaan terveitä.

Aikuisina meidän pitää tuntea ja tehdä asioita, jotka auttavat meitä pysymään terveinä. Meidän on opetettava niitä myös lapsillemme. Meidän pitää opettaa perhettämme säilyttämään myönteinen asenne terveyteen. Joissakin kulttuureissa vanhemmat kertovat lapsilleen, että jos nämä ovat tuhmia, heille annetaan rokotus. Se on typerää. Se opettaa lapset pitämään hyvää terveydenhoitoa rangaistuksena.

Tässä oppiaiheessa käydään läpi joitakin asioita, jotka auttavat meitä pysymään terveinä.

Bakteerien leviämisen estäminen ehkäisee sairauksia

Bakteerit ovat pieneliöitä, jotka voivat aiheuttaa sairauksia. Jotkin bakteerit tarttuvat ihmisestä toiseen. Toiset bakteerit tarttuvat eläimistä ihmisiin. Päästessään kehoomme bakteerit aiheuttavat monenlaisia sairauksia. Ne elävät ja kasvavat hyvin lämpimissä, kosteissa ja pimeissä paikoissa. Ne kasvavat eläinten läheisyydessä tai eläinten ja ihmisten jätteissä. Meidän on poistettava olosuhteet, joissa bakteerit elävät.

- Mitä voimme tehdä poistaaksemme tällaiset olosuhteet? Esitä sisarten vastausten lisäksi seuraavaa:

Pidä hyönteiset poissa kodista

Eräs keino pitää hyönteiset poissa kodista on ikkunoihin asennettavat hyönteisverkot, jotka voidaan mahdollisuuksien mukaan asentaa myös oviin. Verkot on pidettävä hyvässä kunnossa, erityisesti kuuman sään aikana.

Puhdista bakteerien elinpaikat

Kosteimpia paikkoja kodissamme ovat yleensä ne, joissa valmistamme ruokamme, kylvenme ja pesemme vaatteita. On keinoja pitää nämä paikat entistä kuivempina. Kosteat paikat ovat ongelma etenkin silloin kun ne ovat lämpimiä. Vaikka auringonvalo onkin lämmintä, se auttaa estämään bakteerien kasvua.

- Mitkä esineet voisimme ajoittain tuoda auringonpaisteeseen päästäksemme eroon bakteereista?

Hävitä oikein eläinten ja ihmisten jätteet

Bakteerit elävät eläinten ja ihmisten jätteissä. Jätteiden jäädessä peittämättä kärpäset asettuvat niihin ja kärpästen jalkojen pieniin karvoihin tarttuu bakteereja. Kun kärpänen laskeutuu jonnekin muualle, putoavat bakteerit sen jaloista.

- Miten me voimme hävittää eläinten ja ihmisten jätteet? (Käyttämällä käymälää tai WC:tä ihmisen ulosteiden hävittämiseen. Pitämällä eläimet aitauksessa. Hautaamalla puutarhaan sellaisten eläinten ulosteet, jotka eivät syö lihaa. Peittämällä jätteet maalla, lehdillä ja jonkinlaisella peitteellä, joka estää kärpästen pääsyn niihin.)

Suojele ruoka hyönteisiltä

Syömättä jäänyt ruoka pannaan komeroon, johon hyönteiset eivät pääse. Jos käytössä on viileä paikka, ruoka säilytetään siellä. Jäähäpissa, pakastimessa tai puroon asetetussa säiliössä ruoka säilyy hyvin kylmänä. Koska jotkin bakteerit pystyvät leijumaan ilmassa, meidän on suojeltava ruokaa myös tuulelta. Joissakin hyvin trooppisissa ilmas-
toissa ruoka on parasta varastoida hyvään kylmäkomeroon.

Rokotukset auttavat ehkäisemään sairauksia

Voimme suojella itseämme ja perhettämme eräiltä sairauksilta hankkimalla rokotuksen niitä vastaan. Joihinkin sairauksiin tarvitsemme vain yhden rokotuksen, mutta joidenkin muiden sairauksien ehkäiseminen vaatii useita rokotuksia määrätyn väliajoin. Polio (lapsihalvaus) oli aikanaan hyvin yleinen sairaus. Monia vuosia sitten eräs lääkäri ja tiedemies keksi keinon suojata ihmisiä tältä sairaudelta. Hän kehitti poliorokotteen. Rokotuksen hankkivat ihmiset tulevat immuuneiksi tälle sairaudelle, joka aikanaan surmasi monia ihmisiä ja vammautti

vielä useampia. Useimmissa osissa maailmaa ihmiset voivat saada rokotuksia terveysasemilta tai lääkäreiltä.

- Mitkä sairaudet ovat yleisiä teidän maassanne? Mitä rokotteita lääkärit tai terveyskeskusten työntekijät suosittelevat? Kuinka usein niitä pitäisi ottaa? Mitä voitte tehdä hankkiaksenne tarvittavat rokotukset perheenne suojaamiseksi? Kerro sisarille, milloin ja missä rokotuksia annetaan. Ehdota, että sisaret varaavat aikaa ottaakseen rokotukset.
- Näytä kuva 24-a, ”Sairauksien vastustuskyky ja immunitetti”. Anna sisarille aikaa tutkia kirjassaan olevaa taulukkoa.

Hyvät terveystottumukset auttavat ehkäisemään sairauksia

- Näytä kuva 24-b, ”Viisas nuori nainen huolehtii siitä, että hän nukkuu riittävästi, syö terveellistä ruokaa, harjaa hampaansa huolellisesti ainakin kahdesti päivässä ja pesee usein kätensä”.

Me voimme omaksua tottumuksia, jotka tekevät meistä terveempiä. Eräitä niistä ovat riittävä uni, riittävän monipuolinen ruokavalio ja jokapäiväinen liikunta. Me tarvitsemme myös hyviä tottumuksia kehon jätteiden hävittämiseen. On hyvä myös opetella kylpemään säännöllisesti, harjaamaan ja puhdistamaan hampaat hammaslangalla jokaisen aterian jälkeen, pesemään kädet WC:ssä käynnin jälkeen ja peittämään nenä ja suu aivastettaessa. Trooppisessa ilmastossa kaikkien tulisi pitää sandaaleja tai muita jalkineita tulehdusten estämiseksi.

- Pyydä sisaria kertomaan, miten he ovat oppineet itse tai opettaneet perheensä jäsenille hyviä terveystottumuksia.

Kun sairaus tulee

Sairaus aiheuttaa usein muutoksia olotilassamme tai muuttaa ruumiimme ulkonäköä ja toimintoja. Äkillinen tai suuri muutos on usein merkki siitä, että jotakin on vinossa. Eräitä sairautta merkitseviä muutoksia ovat kipu, kuume, vilunväreet, ruokahalun häviäminen, pahoinvointi, kalpeus, pyörrytys, heikkous, ihottuma, kutina, turvotus ja ripuli.

Jos sairastumme, meidän on mentävä terveysasemalle tai lääkäriin ottamaan selvää siitä, miten voimme parhaiten selvitä sairaudesta. Myös pappeuden siunauksesta voi olla apua. Herra odottaa meidän tekevän työtä siunauksen saamiseksi. Meidän tulee antaa lääkärin opastaa meitä sairauden parantamisessa. Lisäksi meidän tulee noudattaa hyviä terveystottumuksia, osoittaa uskoa, rukoilla ja saada pappeuden siunaus. Jos näin toimimme, voimme voittaa monet sairaudet.

- Mitä voitte tehdä tänään tai tällä viikolla sairauksien ehkäisemiseksi?

Sairauksien vastustuskyky ja immuniteetti

Suosittelut rokotusaikataulu*

Sairaus

Ikä

	Vasta-syn-tynyt	1 kk	2 kk	4 kk	6 kk	12 kk	15 kk	18 kk	4–6 v	11–12 v	14–16 v	aikuinen
Hepatiitti B (HBV)	HBV-1											A, C
		HBV-2 (kuukausi ensimmäisen rokotuksen jälkeen)			HBV-3 (5 kuukautta toisen rokotuksen jälkeen)					HBV-1, 2, 3 (niille, joita ei ole aiemmin rokotettu)		
Kurkkumätä, jäykkäkouristus, hinkuyskä (DTaP tai DTP)			DTaP-1 tai DTP-1	DTaP-2 tai DTP-2	DTaP-3 tai DTP-3		DTaP-4 tai DTP-4		DTaP-5 tai DTP-5	B, Td-tehosterokotus 10 vuoden välein		
Hemophilus influenssa tyyppi B (HIB)			HIB-1	HIB-2	HIB-3	HIB-4						
Polio			Polio-1	Polio-2		Polio-3			Polio-4			C
Tuhkarokko, sikotauti, vihurirokko (MMR)						MMR-1			MMR-2	MMR-2 (ellei ole saatu 4–6-vuotiaana)		C, D
Vesirokko (Var)						Var-1				Var-1 (ellei ole saatu aiemmin)		C, E
Influenssa (flusssarokote)	Vuositain. 65 vuotta täyttäneille. Terveystieteiden työntekijöille ja muille riskiryhmille. 2 vuotta täyttäneille, joilla on krooninen sairaus kuten astma, sydäntauti tai diabetes. Konsultointi lääkärin kanssa. Ei suositella, jos on allerginen munalle.											
Pneumokokkinen keuhkokuume	Kerran tai uudelleen 5 vuoden kuluttua suurimmassa riskissä oleville. 65 vuotta täyttäneille. Lääkärin ehdotuksesta 2 vuotta täyttäneille, joilla on krooninen sairaus. Erityisoloissa eläville kuten Amerikan alkuperäisväestölle. Konsultointi lääkärin kanssa.											
Hepatiitti A	Kaksi annosta: toinen rokote kuusi kuukautta ensimmäisen rokotteen jälkeen. 2 vuotta täyttäneille matkustettaessa tietyille alueille ulkomailla (ks. "C" alla). Ihmisille, joilla on krooninen maksasairaus, tai niille, joilla on suuri riski saada hepatiitti A. Konsultointi lääkärin kanssa.											
A	Terveystieteiden ja yleisestä turvallisuudesta vastaaville työntekijöille ja muille riskiryhmille. Konsultointi lääkärin kanssa.											
B	Tehosterokote 5 vuoden kuluttua voi olla tarpeen haavoja hoidettaessa. Konsultointi lääkärin kanssa.											
C	Matkustettaessa tietyillä alueilla ulkomailla. Konsultointi lääkärin tai paikallisen terveystieteiden kanssa.											
D	Kaksi annosta vähintään 4 viikon välein. Konsultointi lääkärin kanssa. Vuonna 1957 tai sen jälkeen syntyneiden tulee saada ainakin yksi annos, ellei ole todistettu immuniteetista. Riskiryhmiin kuuluvat aikuiset (yliopisto-opiskelijat, terveysalan työntekijät jne.). Esteenä raskaus tai mahdollisuus raskauteen 3 kuukauden kuluessa.											
E	Kaksi annosta vähintään 4–8 viikon välein. Kaikki alttiit aikuiset ja riskiryhmiin kuuluvat (terveysalan työntekijät, pienten lasten opettajat, päiväkotityöntekijät jne.) Tuhkarokkoa todetusti sairastaneiden voidaan katsoa olevan immuuneja. Esteenä raskaus tai mahdollisuus raskauteen 1 kuukauden kuluessa.											

*Rokotusta ei pidä lykätä vähäisen sairauden vuoksi.

24-a, Sairauksien vastustuskyky ja immuniteetti



24-b, Viisas nuori nainen pitää huolen siitä, että hän nukkuu riittävästi, syö terveellistä ruokaa, harjaa hampaansa huolellisesti ainakin kahdesti päivässä ja pesee usein käitensä.

Lopetus

Me olemme Herran työntekijöitä täällä maan päällä. Meidän on oltava terveitä, jotta voisimme palvella Häntä tehokkaasti. Me voimme auttaa Siionin rakentamisessa, kun olemme itse terveitä ja kasvatamme terveitä lapsia.

Herra on antanut meille monta keinoa ehkäistä sairauksia ja tauteja. Hän odottaa meidän käyttävän viisautta ja tekevän kaikkemme. Hän odottaa meidän pitävän hyvää huolta sairaista. Hän on luvannut, että me voimme parantua uskon, rukouksen ja pappeuden voiman avulla Hänen tahtonsa mukaisesti. Presidentti Brigham Young on opettanut: "Pyrkikäämme siis pitkittämään mahdollisimman suuressa määrin nykyistä elämäämme noudattamalla jokaista terveyden lakia ja tasapainottamalla oikein työ, opiskelu, lepo ja virkistys ja siten valmistautumalla parempaan elämään. Opettakaamme näitä periaatteita lapsillemme." (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 214.*)

Kehotus

Käyttäkää apunanne tämän oppiaiheen keinoja opettaaksenne perhetänne noudattamaan hyviä terveystottumuksia. Tutkikaa kuvassa 24-a olevaa taulukkoa.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. käy paikallisessa terveyskeskuksessa ottamassa selvää, mitkä rokotteet ovat paikkakuntanne asukkaiden saatavissa, ja ota selville, milloin niitä annetaan, mitä papereita on otettava mukaan jne.
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KOTIPUUTARHA

O p p i a i h e 2 5

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä perustamaan kotipuutarha tai parantamaan jo olemassa olevaa puutarhaa.

Profeettamme ovat kehottaneet meitä hankkimaan puutarhan

Presidentti Spencer W. Kimball kehotti myöhempien aikojen pyhiä kaikkialla tuottamaan oman ruokansa. Useiden vuosien ajan hän pyysi jokaista perhettä hankkimaan itselleen puutarhan. Hän sanoi: "Kehottamme teitä kasvattamaan omalla maallanne kaikki ne elintarvikkeet, jotka suinkin voitte. Marjapensaat, köynnöskasvit, hedelmäpuut – istuttakaa niitä, jos ilmastonne on niiden kasvattamiseen sopiva. Kasvattakaa vihanneksia ja syökää niitä omalta pihaltanne. Jopa ne, jotka asuvat kerrostaloissa – – voivat yleensä kasvattaa jotakin syötävää ruukuissa ja laatikoissa. Tutkikaa, mitkä ovat parhaat menetelmät oman ruokanne tuottamiseen. Tehkää puutarhastanne yhtä siisti ja viehättävä kuin tuottoisakin. Jos teillä on lapsia kotona, ottakaa heidät mukaan tähän työhön ja antakaa heille tehtäviä." (Ks. "Perheen valmius", *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 111.)

Kun presidentti Kimball pyysi meitä jokaista pitämään puutarhaa, hän muistutti meitä Herran sanoista: "Miksi te sanotte minulle: 'Herra, Herra', mutta ette tee mitä minä sanon?" (Luuk. 6:46.)

Tähän profeettojemme neuvoon on hyviä syitä. Puutarhanhoidosta on paljon hyötyä. Se laajentaa luontoa kohtaan tuntemaamme arvostusta. Se opettaa perhettämme tekemään työtä yhdessä. Kun meillä on hyvä-tuottoinen puutarha, emme ole täysin riippuvaisia toisten ihmisten tuottamista elintarvikkeista. Voimme valita viljeltäväksi kasveja, jotka takaavat meille ravitsevan ruokavalion. Oman ruokamme tuottaminen antaa meille tyydytystä siitä, että olemme omavaraisia. Voimme myös myydä tuotteitamme naapureille, säästää rahaa ja auttaa apua tarvitsevia.

- Pyydä sisaria kertomaan, mitä hyötyä he ovat saaneet kotipuutarhastaan.



25-a, Kerrostaloissa asuvat voivat kasvatata kasveja kukkaruukuissa ja -laatikoissa.



25-b, Valitkaa ja kasvattakaa kasveja, jotka viihtyvät hyvin ilmastossanne ja maaperässänne.

Aloittakaa suunnitelmalla

Ennen kuin voimme aloittaa puutarhamme kylvämisen, meidän on tehtävä eräitä päätöksiä.

Mihin kylvää?

- Näytä kuva 25-a, ”Kerrostaloissa asuvat voivat kasvattaa kasveja kukkaruukuissa ja -laatikoissa”.

Ensiksi meidän on päätettävä, mihin sijoitamme puutarhamme. Puutarha tarvitsee parhaan mahdollisen paikan. Siitä tulee kallisarvoinen maapala. Valitkaa paikka, johon aurinko paistaa vähintään kuusi tuntia päivässä. Tarkistakaa maaperä. Joissakin kohdin maa on niin hiekkapitoista, että kosteus ei säily siinä, tai niin savista, että vesi jää maanpinnalle lätäköiksi ja imeytyy hyvin hitaasti. Jos näin on, meidän pitäisi lisätä maahan kompostia tai maanparannusaineita. Jos sadetta ei saada riittävästi, pitäisi käytettävissä olla vettä. Puutarhan pitäisi sijaita mahdollisimman lähellä kotia. Sen ei pitäisi sijaita niin kaukana, että sinne on vaikeaa päästä työhön useita kertoja viikossa. Valitkaa paikka, joka ei ole niin jyrkkä, että vesi valuu pois vieden mukanaan maan ja siemenet. Jos teidän on sijoitettava puutarhanne jyrkkään rinteeseen, laittaa penkit poikittain, ei ylhäältä alas. Kerrostaloissa asuvat voivat kasvattaa kasveja kukkaruukuissa ja -laatikoissa.

Ne, jotka haluavat suuremman puutarhan, voivat ottaa siihen tilaa kukilta tai pihasta tai lainata tai vuokrata maata. Kaksi saksalaista perhettä keksi seuraavan keinon puutarhan saamiseksi:

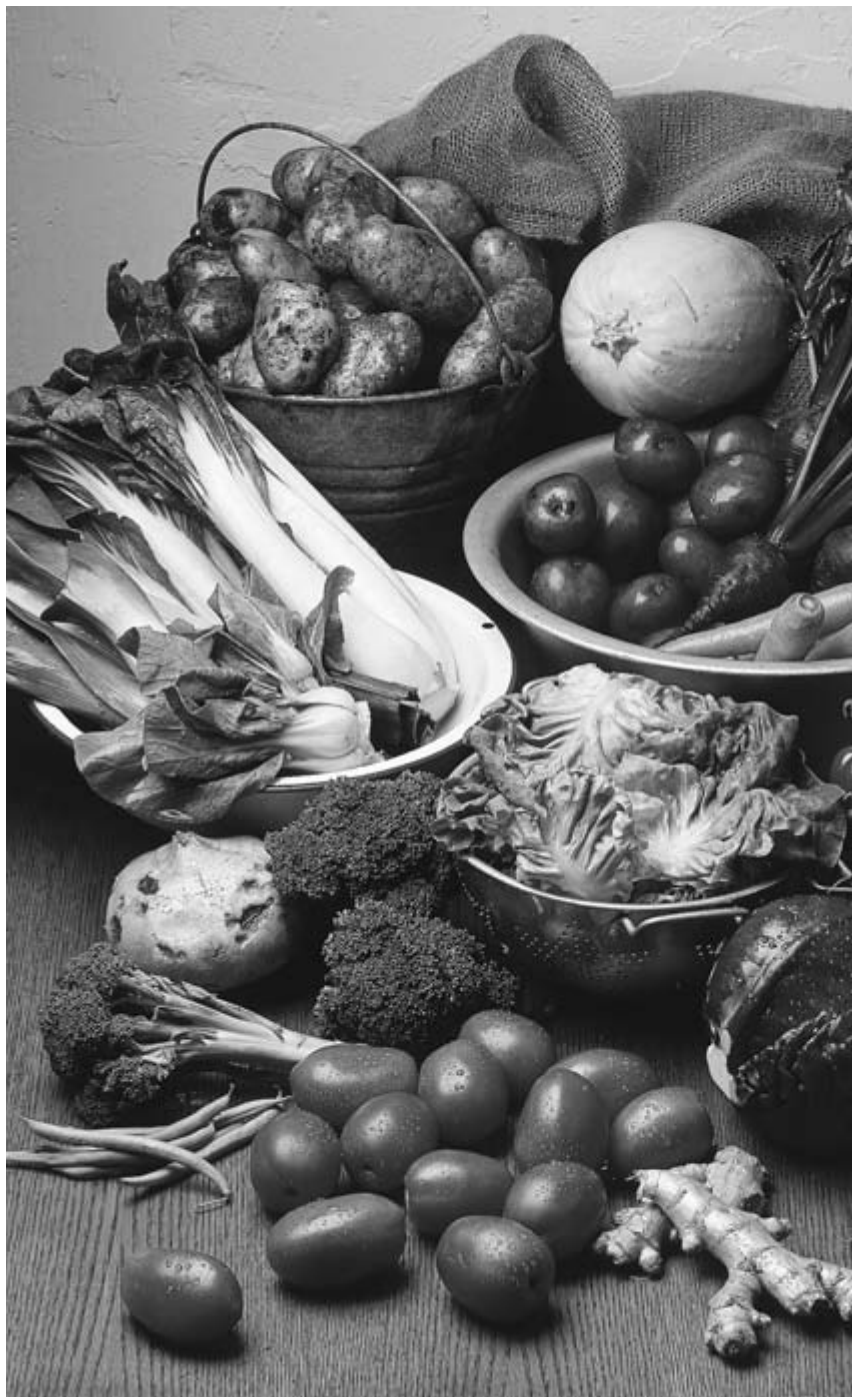
”Me olemme kaksi perhettä Frankfurtin lähetyskentältä ja [kirjoitamme] teille kertoaksemme puutarhastamme.

Ei ollut kovinkaan helppoa löytää maatilkkua – puutarhamme on pieni – Frankfurtin kaltaisesta suurkaupungista, ja kun vuokrasimme sellaisen, paikka näytti korkean ruohon peitossa olevalta ryteiköltä, jota ympäröi särkynyt aita ja jolla sijaitsi mökkiräjä. Se ei meitä lannistanut.

Ensin rakensimme uuden aidan, korjasimme mökin ja [käänsimme] koko puutarhan. Kevään tullen kylvimme vihanneksia, vaikka naapurimme sanoivat meille, etteivät ne kasvaisi. Lähellä on pieni joki, josta saatoimme noutaa vettä polkupyöriemme [ohjaustankoon ripustamillamme kannuilla]. Rukoilimme Herraa, että Hän siunaisi puutarhaamme. Herra vastasi rukouksiimme. Saimme kaikenlaisia vihanneksia. On ihmeellistä nähdä kasvien kasvavan.” (Spencer W. Kimballin lainaamana artikkelissa ”Raportti ja haaste”, *Valkeus*, huhtikuu 1977, s. 3–4.)

Mitä kylvää?

- Näytä kuva 25-b, ”Valitkaa ja kasvattakaa kasveja, jotka viihtyvät hyvin ilmastossanne ja maaperässänne”.



25-c, Erilaisia vihanneksia

Seuraavaksi meidän on päätettävä, mitä kasvatamme. Joissakin puutarhoissa on runsaasti tilaa, toisissa sitä on vain vähän. Jos tilaa on vähän, valitkaa kasveja, jotka kasvavat ylöspäin, kuten köynnöskasveja, herneitä tai tomaatteja. Valitkaa hyvätuottoisia kasveja, kuten esimerkiksi kurpitsoja ja tomaatteja, sen sijaan että viljelisitte juureksia, jotka tuottavat vain yhden hedelmän siementä kohti kuten retiisi.

Varmistukaa siitä, että valitsette kasveja, jotka antavat perheellenne sen tarvitsemia ravintoaineita, mutta välttäkää sellaisten kasvien kylvämistä, joista perhe ei pidä ja joita se ei syö. Muistakaa myös valita kasveja, jotka kasvavat hyvin ilmastossanne ja maaperässänne.

- Ota esille juliste oman alueenne tyypillisistä hedelmistä, vihanneksista, palkokasveista, juureksista ja viljalajeista, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin. Mitkä kasvit tuottavat runsaimmin ravintoa rajoitetulla kasvualueella?

On hyvä ajatus piirtää puutarhasta kartta jokaisen kylvökauden alussa. Samoja kasveja ei pitäisi vuodesta toiseen kasvattaa samalla paikalla. Jos kasvien paikkoja ei vaihdeta, maaperä köyhtyy eivätkä kasvit menesty.

- Näytä kuva 25-c, "Erilaisia vihanneksia".

Milloin kylvää?

Kolmanneksi meidän on päätettävä, milloin kylvämme. Jokainen kasvi menestyy parhaiten suotuisissa olosuhteissa. Jotkin kasvavat paremmin kuivana kautena, kun taas toiset tarvitsevat enemmän vettä. Jotkin kasvit – juurikkaat, kaali, porkkana, salaatti, sipuli, herne ja pinaatti – kasvavat parhaiten viileässä säässä. Toiset – pavut, maissi, melonit, kesäkurpitsa ja tomaatit – kasvavat parhaiten lämpimässä säässä.

- Näytä juliste oman alueenne tyypillisistä kasvien kylvöajoista, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin.

Puutarhan perusmuokkaus

Puhdistakaa alue rikkaruohoista, kannoista, kivistä, roskista ja oksista neljästä kuuteen viikkoa ennen kylvökautta. Muokatkaa maa lapiolla, kuokalla tai talikolla, niin että se pystyy helposti imemään vettä. Maan pinnan on kylvettäessä oltava kuohkeaa, ei paakkuista.

- Näytä kuva 25-d, "Muokatkaa maaperä hyvin ennen kylvämistä".

Samalla voidaan parantaa useimpien maaperien laatua. Komposti, hyvin maatuneet kasvit ja eläinlanta parantavat sekä hiekkaisista että savista maata. Ne auttavat myös lisäämään satoa, sillä ne ravitsevat maata.

Kompostia ei voi kuitenkaan valmistaa ja levittää maahan samana päivänä. Kestää neljästä kuuteen kuukautta ennen kuin komposti on valmis



Raivatkaa puutarha rikkaruohoista, kannoista, kivistä, roskista ja oksista.



Muokatkaa maa lapiolla, kuokalla tai talikolla.



Lisätäkää maahan kompostia maaperän parantamiseksi.



Haratkaa maa pehmeäksi ennen kylvämistä.

25-d, Muokatkaa maaperä hyvin ennen kylvämistä.

levitettäväksi maahan. Tästä syystä jotkut kokoavat kompostin joka vuosi ja levittävät sen puutarhaansa seuraavana vuonna.

Oman kompostin voi oppia tekemään tutustumalla kirjastossa kirjoihin, kysymällä neuvoa maatalousneuvojalta tai kokeneelta puutarhurilta.

- Pyydä sisaria, jotka ovat tehneet kompostin, kertomaan, kuinka he sen tekivät ja kuinka he hoitivat sitä.

Puutarhan kylväminen

Niissä maissa, joissa kasvukausi on lyhyt, voitte aloittaa kasvattamisen taimilaatikoissa sisätiloissa. Jos aloitatte kylvämisen ulkona, panka siemenet suoriin riveihin, että voitte erottaa vihannekset rikkaruohoista. Jättäkää siementen väliin tilaa. Ottakaa selville kunkin lajikkeen kylvöaika ja kylväkää silloin. Kylväkää yksi rivi samaa laatua – kuten esimerkiksi salaattia – useana peräkkäisenä viikkona. Silloin satokaudesta tulee pidempi.

Siemenet ovat erikokoisia. Jos ne kaikki kylvetään samaan syvyyteen, ne eivät kasva. Kylväkää kukin siemen noin neljä kertaa oman halkaisijansa syvyyteen. Tiivistäkää sitten maa siementen päälle. Jättäkää rivien väliin tarpeeksi tilaa, niin että voitte kuokkia maan pehmeäksi kasvien ympäriltä sitten kun ne kasvavat.

Pitäkää maa kosteana siementen kylvämisen jälkeen. Jos maa kuivuu, siemenet eivät idä.

Puutarhan hoitaminen

Kaikesta suunnittelusta, kunnostamisesta ja kylvemisestä huolimatta saamme tuskin minkäänlaista satoa, elleimme hoida puutarhaa sen jälkeen. Meidän pitää tehdä seuraavaa:

Vesi

Kastelkaa puutarhaa runsaasti noin kerran viikossa, ellei sadetta saada riittävästi. Maaperän on heti kastelun jälkeen oltava märkä parinkymmenen sentin syvyydeltä. Kastelkaa aina silloin, kun aurinko ei paista kuumasti, ettei maan pinta kovetu kuivuessaan nopeasti.

Kate

Kun kasvit ovat kasvaneet muutamia senttejä, kitkekää kaikki jäljellä olevat rikkaruohot. Pankaa sahajauhoa, silputtua sanomalehteä, ruohoa, lehtiä tai olkia noin kymmenen sentin paksuinen kerros kasvien ympärille ja rivien väliin. Tämä kate estää maanpinnan kuivumisen ja liiallisen lämpenemisen. Monet katekerrosta käyttävät ovat havainneet, että kitkettävien rikkaruohojen määrä vähenee.



25-e, Puutarhasta voi olla paljon hyötyä perheelle.

Kitkeminen

Rikkaruohot riistävät hyötykasveilta kosteutta ja ravintoa. Kitkekää rikkaruohot käsin tai kaivakaa ne ylös haralla. Paksu katekerros voi ehkäistä rikkaruohojen kasvua, mutta kate on poistettava noin kerran viikossa, jotta maan voi harata. Asettakaa haraamisen jälkeen uusi katekerros.

Hyönteisten aiheuttamien tuhojen torjuminen

Hyönteiset vahingoittavat kasveja ja voivat tuhota sadon. Korjatkaa kaikki kypsät tuotteet, ennen kuin ne alkavat pilaantua. Jos ette tee niin, hyönteiset syövät niitä. Poistakaa myös kaikki sellaiset kasvit, jotka ovat lakanneet tuottamasta satoa. Poistakaa hyönteiset käsin, huuhtomalla tai käyttämällä torjunta-aineita. Jos käytätte torjunta-aineita, muistakaa pestä tuotteet ennen niiden käyttämistä.

Sadonkorjuu

Jos poimitte hedelmät ja vihannekset juuri ennen niiden valmistamista, syömistä tai säilömistä, niiden maku ja ravintoarvo on parhaimmillaan. Jotkin kasvit, kuten kurkku, tuottavat parhaiten, jos satoa korjataan usein. Älkää antako kasvien ylikypsyä, kuivua tai kuihtua. Korjatkaa lehtivihannekset silloin, kun ne ovat meheviä ja pehmeitä.

- Näytä kuva 25-e, ”Puutarhasta voi olla paljon hyötyä perheelle”.
- Mitä hyötyä saamme puutarhasta, kun suunnittelemme, muokkaamme, kylvämme ja hoidamme sitä?

Lopetus

Voimme osoittaa rakkautta ja luottamusta Herraa kohtaan toimimalla siten kuin Hänen profeettansa ovat pyytäneet. Me kaikki saamme siunauksia, jos suunnittelemme ja muokkaamme puutarhaamme ja sitten hoidamme sitä, niin että se on hyvässä kunnossa ja tuottaa hyvin. Presidentti Kimball neuvoi: ”Pitäkää pihanne ja puutarhanne hyvin hoidettuina. Olivatpa olosuhteenne mitkä tahansa, antakaa ympäristönne heijastaa järjestystä, kauneutta ja onnea. Suunnitelkaa hyvin ja toteuttakaa suunnitelmanne oikealla ja järjestelmällisellä tavalla.” (Ks. ”Perheen valmius”, s. 112.)

- Lukekaa OL 59:16–19.

Kehotus

Tehkää nyt suunnitelma puutarhan hankkimiseksi tai sen parantamiseksi. Muistakaa, että koko perhe voi tehdä yhdessä työtä, jotta puutarha menestyisi.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. hanki kirjastosta, paikalliselta maatalousneuvojalta tai kokeneelta puutarhurilta tiedot seuraavista asioista:
 - a. Mitkä kasvit tuottavat parhaimman sadon kotipuutarhassa?
 - b. Mikä on kunkin kasvin kylvöaika?
 - c. Miten kotipuutarhalle tehdään toimiva komposti?
 - d. Miten puutarhaa kastellaan, miten se kitketään, miten torjutaan hyönteisten tekemiä tuhoja ja tehdään katekerros sekä miten puutarhaa hoidetaan?
2. valmista oppiaiheessa ehdotetut julisteet tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KOTITUOTANTO

O p p i a i h e 2 6

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, kuinka tulla omavaraiseksi tuottamalla itse se, mitä kotona tarvitsemme.

Omavaraisuus

Presidentti Spencer W. Kimball sanoi: "Kehotamme kaikkia myöhempien aikojen pyhien perheitä saavuttamaan omavaraisuuden ja riippumattomuuden" ("Perheen valmius", *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 112). Tähän neuvoon on hyvä syy. Presidentti Marion G. Romney selitti: "Me elämme myöhempiä aikoja. -- Me elämme aikaa juuri ennen Herran Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä. Meidän on käsketty valmistautua ja elää niin, että voimme olla -- riippumattomia kaikista muista luoduista selestisen valtakunnan alapuolella." (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1975, s. 165.) (Ks. OL 78:13-14.)

- Näytä kuva 26-a, "Kanoja voidaan kasvattaa ravinnoksi pienellä alueella".

Presidentti Kimball neuvoi meitä tulemaan omavaraisiksi, koska entisaikojen profetiat ovat toteutumassa. Hän sanoi: "Uskonkin, että on tulossa aika, jolloin on oleva enemmän ahdinkoa, enemmän pyörremyrskyjä ja tulvia -- enemmän maanjäristyksiä --. Uskon niiden luultavasti lisääntyvän lähestyessämme loppua, ja niinpä meidän on oltava valmistautuneita siihen." (Ks. "Kirkon ja perheen osuus huolto-työssä", *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 99.)

Presidentti Kimball sanoi myös:

"Jos huonot ajat koittavat, monet ehkä toivovat, että he olisivat täyttäneet hillopurkkinsa ja hoitaneet puutarhaansa, istuttaneet muutamia hedelmäpuita ja marjapensaita ja varautuneet tarpeisiinsa.

Herra suunnitteli, että me olisimme kaikista luoduista riippumattomimmat, mutta olemme panneet merkille, että jopa monet maanviljelijät ostavat maitonsa meijeristä ja omakotitalojen omistajat ostavat puutarhatuotteensa kaupasta. Jos kävisi niin, etteivät kuorma-autot



26-a, Kanoja voidaan kasvattaa ravinnoksi pienellä alueella.

toisikaan tavaraa kauppojen hyllyille, monet saisivat nähdä nälkää.” (“Jumala ei salli itseänsä pilkata”, *Valkeus*, helmikuu 1975, s. 32.)

- Pyydä sisaria kuvittelemaan, että kaupat olisi suljettu ja että heidän olisi kaikessa turvauduttava omiin varastoihinsa. Kysy, mitä he sellaisessa tilanteessa toivoisivat tuottavansa kotona.

Omista tarpeistamme huolehtiminen

Piispa Vaughn J. Featherstone opetti meille, mitä taitoja meidän tulee kehittää pystyäksemme huolehtimaan omista tarpeistamme: ”Puhutaanpa sitten kotituotannosta. Kasvattakaa eläimiä siellä, missä varat ja paikalliset lait sen sallivat. Istuttakaa hedelmäpuita, viiniköynnöksiä, marjapensaita ja vihanneksia. Voitte tuottaa perheellenne ruokaa, josta suurin osa voidaan syödä tuoreena. Muu kasvattamanne ravinto voidaan säilöä ja sisällyttää osaksi kotivarastoanne. Jos suinkin mahdollista, valmistakaa kulutushyödykkeenne itse. Ommelkaa ja korjatkaa omat vaatteenne. Tehkää tai rakentakaa tarvittavat esineet. Voisin vielä lisätä, että kaunistakaa ja korjatkaa omaisuuttanne ja huolehtikaa siitä.” (“Elintarvikkeiden varastointi”, *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 104.)

Voidaksemme noudattaa piispa Featherstonen ohjeita meidän on opeltava huolehtimaan itsestämme seuraavasti:

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

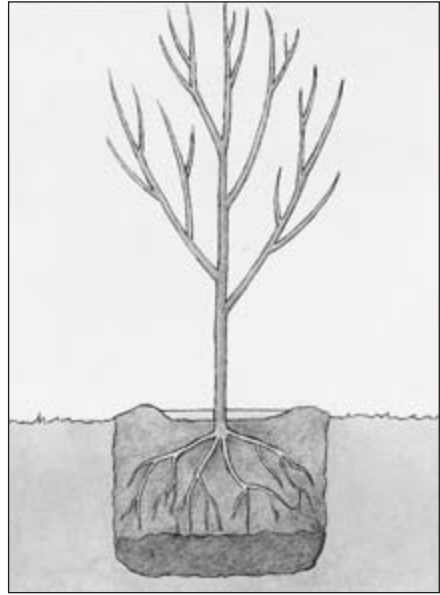
1. Kasvattakaa karjaa.
2. Istuttakaa hedelmäpuita, marjapensaita ja viiniköynnöksiä.
3. Kylväkää puutarha.
4. Säilökää ja varastoikaa elintarvikkeita.
5. Ommelkaa ja parsikaa.
6. Tehkää tai rakentakaa tarvittavia esineitä.
7. Korjatkaa ja huoltakaa omaisuuttanne.

Kasvattakaa karjaa

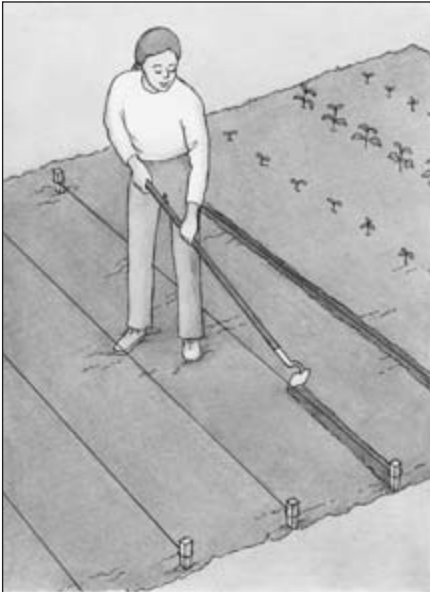
Jos meillä on riittävästi maata ja jos asumme paikassa, jossa on luvallista pitää karjaa, meidän pitäisi kasvattaa joitakin eläimiä. Ennen kuin päätämme, mitä eläimiä kasvatamme, meidän on otettava selvää, miten niitä ruokitetaan ja millaisen suojan ja hoidon ne tarvitsevat pysyäkseen terveinä. Meidän on valmistauduttava niiden hoitamiseen hyvissä ajoin. Helppohoitoisia eläimiä ovat esimerkiksi kanat, kanit, ankat ja maitoa tuottavat vuohet.



Pane keppi poikittain kuopan päälle ja päättele sen perusteella puun istutussyvyys.



Lisää maaperään kompostia edesauttamaan juurten kasvua. Veden ei pidä imeytyä liian nopeasti.



Tikkujen väliin viritetyn langan avulla voidaan saada suoria rivejä.



Kylvö yksi rivi joka viikko pidentääksesi sadonkorjuuaikaa.

26-b, Vinkkejä puiden istuttamiseen ja vihannesten kylvöämiseen.

- Keskustelkaa alueenne yleisimmistä kotieläimistä. Keskustelkaa siitä, millaista ruokaa, millaisen suojan ja hoidon kukin näistä eläimistä tarvitsee.

Istuttakaa hedelmäpuita, marjapensaita ja viiniköynnöksiä

- Näytä kuva 26-b, ”Vinkkejä puiden istuttamiseen ja vihannesten kylvämiseen”.

Hedelmäpuut, marjapensaat ja viiniköynnökset antavat satoa joko vuosittain tai joka toinen vuosi. Niitä ei tarvitse kylvää vuosittain kuten vihanneksiä. Ne eivät ehkä kuitenkaan tuota satoa kuin vasta usean vuoden kuluttua istuttamisesta. Meidän tulee istuttaa ne niin pian kuin mahdollista, jotta meillä olisi satoa silloin kun sitä eniten tarvitsemme.

Kukin hedelmäpuu, viiniköynnös ja marjapensas tarvitsee oikean määrän vettä. Meidän on pystyttävä torjumaan niistä tuhohyönteiset ja hoitamaan sairaudet. Jotkin puut ja pensaat kasvavat paljon suuremmiksi kuin toiset. Meidän tulee jo ennen istuttamista ottaa selvää siitä, kuinka paljon tilaa ne täysikasvuisina tarvitsevat.

- Keskustelkaa siitä, mitkä hedelmäpuut, marjapensaat ja viiniköynnökset tuottavat hyvin asuinalueellanne. Keskustelkaa siitä, kuinka hedelmäpuita, marjapensaita ja viiniköynnöksiä istutetaan ja kuinka kutakin niistä hoidetaan.

Kylväkää puutarha

- Näytä kuva 26-c, ”Perhe työskentelee yhdessä puutarhassaan”.

Presidentti Kimball pyysi jokaista perhettä hankkimaan itselleen puutarhan. Siitä saamme tuoreita elintarvikkeita sekä heti syötäväksi että säilöttäväksi ja varastoitavaksi. Oppiaiheessa 25, ”Kotipuutarha”, käsitellään tätä aihetta.

Säilökää ja varastoikaa elintarvikkeita

- Näytä kuva 26-d, ”Ruokaa voidaan varastoida, säilöä tai kuivata käytettäväksi silloin, kun tuoretuotteita ei ole saatavissa”.

Profeettamme ovat monia vuosia pyytäneet meitä säilömään ja varastoimaan itsellemme ruokaa siellä, missä laki sen sallii. Meidän on varastoitava ruokaa siltä varalta, että tulee aika, jolloin muuta ruokaa ei ole saatavilla. Kun pyörremyrsky iski Hondurasiin syksyllä 1974, kirkon jäsenet olivat kiitollisia siitä, että he olivat kuivattaneet ja varastoineet ruokaa itselleen. Vain muutamia kuukausia aikaisemmin lähetysjohtaja oli varoittanut heitä lähestyvistä onnettomuudesta. Hän oli kehottanut heitä aloittamaan ruoan varastointiohjelman. Pyhien säästämät pavut, jauhot, riisi ja muut välttämättömyystarvikkeet pelastivat heidät nälältä. (Ks. Bruce Chapman, ”Hurricane in Honduras”, *New Era*, tammikuu 1975, s. 30–31.)



26-c, Perhe työskentelee yhdessä puutarhassaan.

Ruokamme säilömiseksi ja varastoimiseksi me voimme

1. varastoida sen maahan. Tämä menetelmä sopii joillekin juurikkaille ja eräille vihreille lehtikasveille, jos esteenä ei ole liian suuri sademäärä tai huono viemäröinti;
2. kuivata sen. Hedelmiä ja vihanneksia voidaan kuivata joko kuivurissa tai lämpimällä ja aurinkoisella säällä auringossa. Auringossa kuivattava ruoka on suojeltava karpäsiltä ja muilta hyönteisiltä, ja se on peitettävä tai tuotava sisään, kun sataa;
3. pullottaa eli umpioida sen. Menetelmä on yksinkertainen mutta vaarallinen, jos se tehdään väärin. Jos pullottaminen tapahtuu oikein, se on hyvä tapa säilöä ruokaa ja säilyttää sen oma maku. Pullotus vaatii umpioimislaitteet. (Sama laite voi palvella useita perheitä.) Menetelmä vaatii myös, että lasiastiat suojataan rikkoutumiselta;
4. suolata eli säilöä puhtaassa suolavedessä. Se on halpa keino säilyttää hedelmiä, vihanneksia ja lihaa, eikä juuri vaadi välineitä.
 - Keskustelkaa asuinalueenne perinteisistä säilöntämenetelmistä. Keskustelkaa uusista menetelmistä, joita sisaret ehkä haluavat oppia.

Ommelkaa ja parsikaa

- Näytä kuva 26-e, ”Ompelemiseen, ruoanlaittoon ja kodin kunnostamiseen käytettäviä työvälineitä”.

Meidän tulee opetella ompelemaan ja korjaamaan omat vaatteemme. Meidän tulee valmistautua puutteen aikaan myös opettelemalla tekemään vanhoista vaatteista uutta. On hyvä ajatus varastoida kankaita ja lankoja vaatteiden valmistamiseen sellaista aikaa varten, jolloin niitä ei ole saatavissa. Voimme opetella tekemään vaatteiden lisäksi paljon muutakin: vuodevaatteita, verhoja, mattoja, pyyheliinoja, pöytäliinoja sekä huonekalujen verhouksia ja päällysteitä. Voimme myös opetella muita taitoja, kuten kankaankudontaa, tilkkutäkkien tekoa, neulomista, virkkaamista ja muita käsityötaitoja. Niiden kaikkien avulla voimme kaunistaa vaatteitamme ja kotiamme.

- Mitä me voimme ommella tai valmistaa kotiimme?

Tehkää tai rakentakaa tarvittavia esineitä

Jos meitä kohtaa luonnonmullistus, meidän tulee olla valmistautuneita laittamaan ruokaa, lämmittämään kotimme ja puhdistamaan vaatteemme, itsemme ja ympäristömme. Voimme opetella tekemään saippuaa kotona olevista aineksista. Ja milloin laki sen sallii, meidän pitäisi varastoida polttoainetta varmistuen, että sitä säilytetään turvallisessa, suojatussa paikassa.



*26-d, Ruokaa voidaan varastoida, säilöä tai kuivata
käytettäväksi silloin kun tuoretuotteita ei ole saatavissa.*

Hätätilanteessa saatamme joutua rakentamaan uudelleen kotimme, talousrakennukset tai aitaukset. On tärkeää, että perheenjäsenet oppivat käsittelemään puuta ja muita raaka-aineita ja käyttämään työkaluja. Silloin he pystyvät valmistamaan ja korjaamaan erilaisia esineitä.

- Onko tiedossamme henkilöitä, joilla on tällaisia taitoja? Miten me tai perheemme jäsenet voimme opetella näitä taitoja?

Korjatkaa ja huoltakaa omaisuuttanne

Me haluamme säästää aikaa ja rahaa ja välttää riippuvuutta toisista ihmisistä. Pystyäksemme siihen voimme alkaa opetella korjaamaan ja huoltamaan omaa omaisuuttamme.

- Miksi on tärkeää pitää tavaramme hyvässä kunnossa?

Puuttuvien taitojen opetteleminen

Kirkko on suosittanut järjestettäväksi erityisiä kursseja omavaraisuuteen johtavien taitojen opettelemiseksi. Jotkut meistä ovat oppineet taitoja, joita he voivat opettaa muille. Jos on taitoja, joita meillä ei ole, voimme etsiä käsiimme niitä, jotka voivat opettaa meitä. Voimme ehkä hankkia tietoja ja taitoja kirjoista tai lehdistä, kotitalouskursseilta, viranomaisilta tai kouluista.

- Pyydä sisaria kertomaan, mitä taitoja heillä on, ja kannustamaan heitä opettamaan näitä taitoja muille sisarille. Selitä, minne he voivat paikkakunnallaan mennä opettelemaan näitä ja muita taitoja. Kuinka me voimme auttaa ja kannustaa lapsiamme opettelemaan hyödyllisiä taitoja?

Jo Vanhan testamentin aikana Herra kehotti kansaansa tulemaan omavaraiseksi ja riippumattomaksi. Sananlaskujen luvussa 31 kuvaillaan hyvää perheenemäntää, joka käyttää taitojaan taloutensa hoitamiseen:

”Hän huolehtii villasta ja pellavasta, hänen kätensä ahkeroivat iloisesti. – –

– – Omin varoin hän perustaa viinitarhan. – –

Hänen sormensa kulkevat kehräpuulla, hän ei päästä kädestään väärttiä.

Hän avaa kätensä onnettomalle ja antaa apuaan köyhälle.

Pakkanen ja lumi eivät häntä säikyttä, sillä hän on varannut perheelleen talvivaatteet. – –

Hän valvoo kaikkea, mitä talossa tehdään, eikä laiskana leipäänsä syö.”
(Jakeet 13, 16, 19–21, 27.)



26-e, Ompelamiseen, ruoanlaittoon ja kodin kunnostamiseen käytettäviä työvälineitä.

Lopetus

Herra on tarkoittanut ongelmat ja koettelemukset osaksi maan päällä saamiamme kokemuksia. Hän on kuitenkin armollinen meitä kohtaan. Hän on antanut meille keinot näiden ongelmien ratkaisemiseen. Profeettojensa kautta Herra on neuvonut meitä opettelemaan, miten pitää huolta itsestämme. Kun noudatamme näitä neuvoja, emme pelkää vaikeita aikoja, koska olemme valmistautuneet. Hän on sanonut: 'Jos te olette valmiita, te ette pelkää' (OL 38:30).

Kehotus

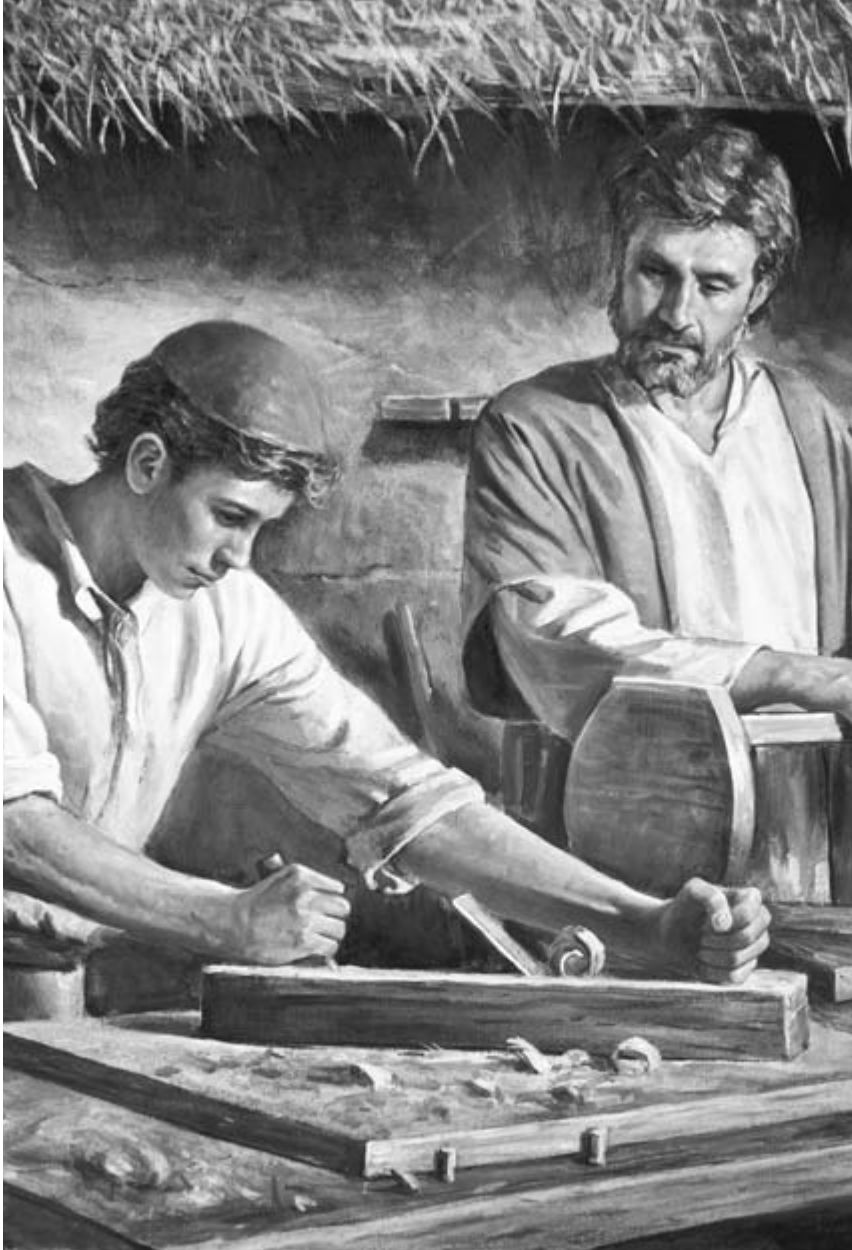
Päätäkää, mitä taitoja teidän ja perheenne pitää oppia. Aloittakaa ainakin yhden sellaisen taidon opetteleminen ja harjoittelu tällä viikolla.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. ota selville, miten sisaret voivat oppia kotituotantotaitoja, kuten osallistumalla paikkakunnalla järjestettävälle kurssille tai kirkon järjestämille kurssille, joilla taitavat henkilöt voivat opettaa heitä
2. ota asianomaiselta viranomaiselta tai muulta kokeneelta henkilöltä selville
 - a. millaisia kotieläimiä alueellanne kasvatetaan ja mitä eläimiä on helpointa kasvattaa
 - b. mitkä hedelmäpuut, viiniköynnökset ja marjapensaat menestyvät hyvin alueellanne ja miten niitä on hoidettava
 - c. järjestetäänkö mitään ompelukursseja, ja ellei, etsi henkilö, joka voi opettaa luokan jäseniä ompelemaan
 - d. onko kursseja, joilla perheenjäsenet voivat oppia talonrakennustaitoja ja valmistamaan huonekaluja ja muita tarve-esineitä, ja ellei, yritä löytää henkilöitä, jotka ovat halukkaita opettamaan näitä taitoja
3. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

HENKILÖKOHTAINEN JA PERHEEN KEHITTYMINEN



LAHJOJEMME KEHITTÄMINEN

O p p i a i h e 27

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä keksimään, kehittämään ja käyttämään taivaallisen Isämme meille antamia yksilöllisiä lahjoja ja kykyjä.

Jokaisella on lahjoja ja kykyjä

Presidentti Spencer W. Kimball sanoi: "Jumala on antanut meille kykyjä ja aikaa, piileviä lahjoja ja tilaisuuksia käyttää ja kehittää niitä Hänen palveluksessaan. Sen tähden Hän odottaa meiltä, Hänen etuoikeutetuilta lapsiltaan, paljon." (*Anteeksiantamuksen ihme*, 1975, s. 99.)

Mitä vastaisimme, jos joku kysyisi, millaisia lahjoja meillä on? Jotkut meistä ajattelisivat, ettei heillä ole minkäänlaisia lahjoja. Emme ehkä ole luovia sellaisilla taiteen aloilla kuin laulaminen, tanssiminen tai kirjoittaminen. Meillä voi kuitenkin olla kykyjä, joita emme tunnista lahjoiksi. Meillä voi olla erityinen taito järjestää asioita, ystävystyä, saada aikaan sopua, opettaa toisia tai pitää huolta lapsista.

Varhaisessa teini-ikässä oleva Ella oli onneton, koska hänellä ei ollut samoja lahjoja kuin vanhemmilla sisarillaan. Hän ei saanut osakseen samanlaista huomiota ja kiitosta kuin he. Kyyneleet silmissä hän meni Susan-tädin luo ja nyhkytti: "Kukaan ei pidä minusta. Minusta ei ole mihinkään."

Rauhoitettuaan Ellaa ja mietittyään jonkin aikaa Susan-täti sanoi: "Voin ymmärtää, miltä sinusta tuntuu, Ella. On hyvin vaikeaa elää yhdessä kahden erittäin suositun ja lahjakkaan isosiskon kanssa. Se voi saada aikaan huonommuudentunteita." Sitten Susan-täti sanoi: "Ella, taivaallinen Isämme on hyvin huolella luonut jokaisen meistä yksilöllisesti. Älä yritä tehdä itsestäsi jonkun toisen ihmisen kaltaista. Ole kiitollinen omista kyvyistäsi ja lahjoistasi ja tee parhaasi niiden vaalimiseksi."

Susan-täti selitti, että koska Ellalla oli poikkeuksellisen hyvä kyky käsitellä lapsia, hän oli erinomainen lapsenvahti. Hän jatkoi:

"Olen kuullut äitisi sanovan – – että teet työsi hyvin ja mielelläsi ja että teet hyvin paljon sen eteen, että kotisi olisi entistä parempi paikka.

Ella, oletko koskaan ymmärtänyt, että kun joku on sairas, sinä tiedät heti, miten häntä parhaiten lohdutetaan? [Kun minä olin sairas], sinä käytit aikaasi juostaksesi asioillani, toit tuoreita kukkia vuoteeni vierelle ja ilahduttit minua käynneilläsi. Sinulla on hieno luonne, Ella. – – Sinä pidät koulusta ja menestyt siellä oikein hyvin. – – Sinulla on monia lahjoja ja kykyjä, jotka tekevät sinut tärkeäksi juuri sellaisena kuin olet.” Ja sitten Susan-täti kysyi, tiesikö Ella, että ”ei ole eikä koskaan tule olemaan kahta samanlaista timanttia”. Hän selitti: ”Se on yksi syy siihen, miksi timantit – – ovat kallisarvoisimpia kaikesta maallisesta omaisuudesta. Ei ole kahta samanlaista timanttia, mutta ne kaikki ovat jalokiviä. Älä koskaan unohda, että sinä olet jalokivi, Ella.” (Ks. Daryl V. Hoole ja Donette V. Ockey, *With Sugar 'n Spice*, 1966, s. 19–21.)

Kykymme ja taipumuksemme ovat taivaallisen Isämme meille antamia lahjoja. Jokaisella ihmisellä on jokin näistä lahjoista.

Lahjojemme tiedostaminen ja kehittäminen

On tärkeätä, että tiedostamme lahjamme ja kehitämme niitä. Apostoli Paavali sanoi: ”Älä lyö laimin armolahjaa, jonka sait” (1. Tim. 4:14). Lahjojemme tiedostaminen ja kehittäminen vaatii kuitenkin työtä.

▪ Miten voimme saada selville lahjamme?

Meidän tulee rukoilla johdatusta taivaalliselta Isältämme, kun etsimme ja kokeilemme saadaksemme selville yksilölliset lahjamme. Voimme pyytää erityissiunauksia auttamaan meitä niiden tunnistamisessa. Jos meidät on erotettu johonkin kirkon tehtävään, niin silloin on ehkä mainittu jokin lahja. Se on saatettu mainita myös silloin, kun meidät on vapautettu tehtävästämme. Voimme kysyä itseltämme: ”Mitä ovat ne kyvyt, jotka auttoivat minua oppiaiheen esittämisessä, puheen pitämisessä, komiteassa toimimisessa tai juhlien suunnittelun auttamisessa?” Meidän tulee tarkkailla niiden ihmisten elämää, joita ihailemme. Sitten voimme tarkkailla itseämme saadaksemme selville, onko meillä vaikka pienessäkin määrin joitakin heidän hyvistä ominaisuuksistaan. Vanhemmat ja muut sukulaiset, ystävät ja opettajat voivat usein auttaa meitä tunnistamaan lahjamme ja kehittämään niitä.

Kirkon vaarnojen alueella kelvolliset jäsenet voivat saada vaarnan patriarkalta siunauksen. Patriarkallisessa siunauksessa ilmoitetaan usein erityislahjoja ja -kykyjä. Voimme käyttää patriarkallista siunausta ohjeena etsiessämme kykyjämme ja kehittäessämme niitä. Presidentti Kimball sanoi: ”Me toivomme hartaasti, että jokaiselle henkilölle, mukaan luettuna varttuneempi nuoriso, suodaan mahdollisuus saada patriarkallinen siunaus” (”Vanhurskauden perustukset”, *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 2).

Sisar Nancy Seljestad Homerista Alaskasta Yhdysvalloista kertoi, miten hän sai selville kykynsä. Hän oli pyytännyt mieheltään erityissiunausta.

Siunauksen aikana mies sai innoitusta sanoa vaimolleen, että jos tämä ei pian alkaisi kehittää kykyjään, ne otettaisiin häneltä ja annettaisiin jollekulle toiselle. Tämä sisar sanoi:

”Minä olin järkyttynyt, peloissani ja nöyrä.

Se pani minut ajattelemaan. – – Mikään minussa ei tuntunut kyvyltä. Miten saatoin kehittää sellaista, mitä en pystynyt tunnistamaan? Jossakin sisälläni oli haudattuna avaamaton lahjojen lähde, joka oli tuntematon, koskematon, käyttämätön. – –

Käännynnäisenä tapaan lahjakkaita ihmisiä, jotka ovat koko elämänsä kuuluneet kirkkoon ja joilla on ollut vuosia aikaa harjoitella ja kehittää laulu-, kirjoitus- ja puhetaitojaan. Minulla ei ollut mitään niistä.

Yhtäkkiä sain oivalluksen. Voin toimia toiveitteni ja mielenkiintoni mukaan ja tuoda siten esille vähäisessä määrin kykyjäni ja käyttää niitä.

Mietiskelemällä ja rukoilemalla sain selville, että toiveeni ja mielenkiintoni liittyivät

ihmisiin: Päätin toteuttaa hyvät aikomukset toisten ihmisten ilahduttamiseksi, aikomukset, joita minulla oli ollut usein mutta jotka olivat jääneet toteuttamatta. Alkajaisiksi leivoin piirakan pienelle pojalle, jonka äiti oli poissa.

musiikkiin: En osaa lukea nuotteja enkä soittaa, mutta rakastan musiikkia. Otin yhteyttä erääseen musikaaliseen sisareen ja sanoin: ’Haluaisin laulaa kanssasi dueton.’

näyttelemiseen: Ilmoittauduin vapaaehtoisesti johtamaan ’näytelmäiltaa’, jonka vapaaehtoiset pääsymaksut lahjoitettiin seurakuntamme nuorten temppeleitä varten.

kirjoittamiseen: Olen usein tuntenut voimakkaita tunteita liikuttuessani jonkun toisen sanoista tai teoista. Päätin kirjoittaa näistä tunteista silloin kun ne syntyivät ja lähettää ne niille, jotka vaikuttivat minuun syvästi – –.

On mahdollista, ettei minusta koskaan tule ’kuuluisaa’. – – Sen, mikä on minun, voin kuitenkin jakaa rakkaimpieni – perheeni, seurakuntamme jäsenten ja naapureiden – kanssa. Kenties se on pientä, mutta silti kehityskelpoista, arvokasta ja Jumalan antamaa – minun ikiomat kykyneeni.” (“I Dug Up My Talents”, *Ensign*, maaliskuu 1976, s. 31.)

Kykymme voivat aluksi olla hyvin vähäisiä. Mutta kovan työn avulla ne saattavat kasvaa. Yhden kykymme parantaminen auttaa meitä usein kehittämään muita kykyjä. Erityinen harjoittelu tai koulutus auttaa monien taitojen kehittämisessä. Erityisten haasteiden tai vajavaisuuksien voittaminen voi myös auttaa meitä uusien kykyjen kehittämisessä. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenenä

meillä on monia mahdollisuuksia keksiä ja kehittää uusia kykyjä silloin, kun otamme vastaan tehtäviä palveluja. Monet meistä on kutsuttu tehtäviin, ei siitä syystä, mitä osaamme tehdä, vaan siitä syystä, mitä meistä voi tulla.

Vanhin Franklin D. Richards sanoi: ”Henkilöillä, joita kutsutaan kirkon tehtäviin, on usein tapana sanoa: ’En minä osaa tehdä sitä. Minulla ei ole yhtä paljon kokemusta tai koulutusta kuin jollakulla, joka on ehkä palvellut aiemmin.’ Mutta uskon, tutkimisen, työn ja rukouksen avulla Herra tekee mahdolliseksi sen, että me pystymme suorittamaan mahdolltomilta näyttäviä asioita.” (Julkaisussa Conference Report, São Paulo Area Conference 1977, s. 23.)

Sisar Maria Teresa P. de Paredes, Meksikon Vera Cruzin lähetyskentän johtajan puoliso, todisti: ”Kun nainen toimii aktiivisesti kirkossa, hän kehittää hämmästyttäviä kykyjä, joita ei tiennyt itsellään olevan. Kun hän tutkii evankeliumia ja soveltaa oikeita periaatteita päivittäisessä elämässään, hän muuttuu paremmaksi naiseksi, pystyvämmäksi täyttämään kodinhoitajan tehtävänsä kodissaan ja auttamaan perhettään ja yhteiskuntaa.” (Carol Larsenin lainaamana artikkelissa ”The Gospel Counterculture”, *Ensign*, maaliskuu 1977, s. 23.)

Presidentti Brigham Young sanoi: ”Jokainen saavutus, jokainen hiottu hienostunut ominaisuus, jokainen hyödyllinen tulos matematiikan, musiikin ja minkä tahansa tieteen tai taiteen alalla kuuluu pyhille” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young*, 1997, s. 196).

Presidentti Spencer W. Kimball odotti sitä päivää, jolloin kirkon jäsenten keskuudessa olisi suuria taiteilijoita ja taitavia ammattimiehiä. Hän kehotti meitä kunnostautumaan lahjoissamme ja taidoissamme. Hän kehotti meitä pyrkimään erinomaiseen eikä tyytymään ”hyvään”. Hän muistutti meitä siitä, että ne, jotka kehittävät lahjojaan Pyhän Hengen avulla, pystyvät ensiluokkaisiin suorituksiin. (Ks. ”Evankeliumin näkemys taiteesta”, *Valkeus*, maaliskuu 1978, s. 1–5.)

- Näytä kuvat 27-a, ”Nainen kutoo kangasta”, ja 27-b, ”Nainen opettelee soittamaan kitaraa”.

Käyttäkää lahjojanne tai menetätte ne

Keksittyämme lahjamme ja kehitettyämme niitä Herra odottaa meidän myös käyttävän niitä. Ellemme niin tee, menetämme lahjamme. Herra varoitti:

”Eräisiin minä en ole mieltynyt, sillä he eivät tahdo avata suutansa, vaan ihmispelosta he kätkevät talentin, jonka minä olen antanut heille. Voi sellaisia, sillä minun vihani on syytynyt heitä vastaan.

Ja tapahtuu, että elleivät he ole uskollisempia minulle, heiltä otetaan pois sekin, mikä heillä on.” (OL 60:2–3.)



27-a, Nainen kutoo kangasta.

Vanhin Richard L. Evans kertoi äidistä, joka oli huolissaan siitä, ”miten hänen tyttärensä käytti tai jätti käyttämättä kykyjään ja mahdollisuuksiaan. – – Eräänä päivänä äiti sanoi: ’Olen antanut sinulle elämän. Tee nyt sillä jotakin!’” Sitten vanhin Evans sanoi: ”Me voimme kuvitella meidän kaikkien Isän sanovan samoin: ’Olen antanut sinulle elämän. Tee nyt sillä jotakin! Käytä se nyt parhaalla mahdollisella tavalla! Olen antanut sinulle aikaa, älyä, hyvän maan ja kaiken, mitä se tarjoaa – käytä siis sitä.’” (*”We Are Going to Be What We Live Like”, Improvement Era*, joulukuu 1970, s. 88.)

Kykyjemme määrä ei ole niin tärkeää kuin se, miten hyvin me niitä käytämme. Herra sanoi: ”Siltä, jolle paljon on annettu, paljon vaaditaan” (OL 82:3).

Kykyjen vanhurskas käyttäminen luo onnea

Herra sanoi:

”Tavoitelkaa vakaasti parhaita lahjoja muistaen aina, minkä vuoksi niitä annetaan;

sillä totisesti minä sanon teille, että niitä annetaan – – kaikkien niiden hyödyksi, jotka – – pyytävät minulta – – mutta eivät merkkiä kuluttaakseen sen himoissansa” (OL 46:8–9).

Kykyjen ja lahjojen tulee hyödyttää yhtä hyvin muita ihmisiä kuin meitä itseämmekin. Me osoitamme kiitollisuutemme taivaalliselle Isällemme lahjoistamme, kun käytämme niitä valaisemaan, kohottamaan ja rakentamaan muita. Meidän tulee käyttää niitä opettaaksemme lapsia ja nuoria ja innoittaaksemme heitä entistä suurempiin ponnistuksiin. Perhettämme siunataan, kun käytämme kykyjämme kodissamme. Kun opettelemme ompelemaan, valmistamaan ruokaa ja pitämään kotimme järjestyksessä, voimme kaunistaa omaa elämäämme ja keven-tää muiden työtä. Kun kehitämme ystävällisen ja rakastavan luonteen, tuomme rauhaa ja sopusointua kotiimme. Voimme käyttää kykyjämme asuinpaikkakuntamme siunaukseksi. Voimme tuoda iloa ympäril-lämme oleville ystäville auttamalla avuntarpeessa olevia.

Valitettavasti on ihmisiä, jotka tunnistavat lahjansa, kehittävät sitä hyvin, mutta käyttävät sitä tavalla, joka ei auta muita. Itse asiassa jotkut käyttä-vät lahjojaan jumalattomuuden edistämiseen. Henkilö, jolla on kaunis lauluääni, voi käyttää lahjaansa moraalittomuutta ihannoivien laulujen laulamiseen. Henkilö, joka osaa kirjoittaa kauniita runoja, voi käyttää lahjaansa väärin ja kirjoittaa pornografista kirjallisuutta. Lahjakas puhuja tai opettaja voi johdattaa muita syntiin. ”Lahjakasta ihmistä, jolla ei ole luonnetta, on syytä enemmän pelätä kuin kunnioittaa” (Richard L. Evans julkaisussa *Apuyhdistyksen oppikirja 1977–1978*, 1977, s. 29).

Tutustuimme aiemmin tässä oppiaiheessa sisar Seljestadiin, joka havaitsi ja kehitti useita uusia kykyjä. Sisar Seljestadin seurakunnanjohtaja pyysi



27-b, Nainen opettelee soittamaan kitaraa.

hätä toimimaan seurakunnan tiedottajana. Näin hänellä oli mahdollisuus käyttää joitakin vastikään havaitsemiaan kykyjä. Hän otti yhteyden paikallisen sanomalehden toimitukseen ja ehdotti, että saisi kirjoittaa uskonnollista palstaa tähän kerran viikossa ilmestyvään lehteen. Näin hän saattoi tavata toisten kirkkojen johtajia ja tehdä työtä heidän kanssaan. Hän sanoo, että tämän palstan kirjoittamisesta on ollut seurauksena se, että ”olen voinut poistaa monia kirkkoa koskevia väärinkäsityksiä ja jakaa Mormonin kirjoja”. (Ks. ”Calling Inspires New Talent”, *Church News*, 4. helmikuuta 1978, s. 14.)

Vanhin Boyd K. Packer esitti seuraavan haasteen: ”Te, jotka olette lahjakkaita, ryhtykää toimeen ja kehittäkää lahjaanne. Kehittäkää taiteellisia kykyjänne ja olkaa kelvollisina esikuvina toisille. Jos teillä on kykyä ja halua, valmistautukaa uralle, jossa voitte käyttää lahjaanne, tai kehittäkää sitä harrastuksena, mutta käyttäkää sitä kaikin tavoin toisten siunaukseksi. Asettakaa itsellenne erinomaisuuden päämäärä. Älkää koskaan käyttäkö lahjaanne kelvottomasti.” (Julkaisussa *Apuyhdistyksen oppikirja 1977–1978*, s. 29.)

Lopetus

Meitä jokaista on siunattu lahjoilla ja kyvyillä sekä mahdollisuudella niiden kehittämiseen. Taivaallinen Isämme odottaa meidän käyttävän kykyjämme sekä toisten ihmisten että itsemme hyväksi. Me voimme itse saada paljon iloa ja tuoda sitä myös toisille ihmisille käyttäessämme kykyjämme vanhurskaksiin tarkoituksiin. Käyttäessämme niitä tällä tavalla ne kasvavat, ja esiin tulee uusia tilaisuuksia ja kykyjä. Meidän on tärkeätä muistaa, että kykymme ovat Jumalan lahjoja ja että Hän pitää meitä vastuullisina siitä, mitä teemme niillä.

Kehotus

Tarkastelkaa kiinnostuksen kohteitanne etsien uutta kykyä ja kehittäkää sitten sitä. Kannustakaa perheenne jäseniä etsimään ja kehittämään kykyjään.

Muu pyhien kirjoitusten kohta

- Matt. 25:14–30 (vertaus talenteista)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 34, ”Lahjojemme kehittäminen”
2. anna luokan jäsenille tehtäviä esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

TYÖLLISTYMISTÄ EDISTÄVIEN TAITOJEN KEHITTÄMINEN

O p p i a i h e 2 8

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on innoittaa meitä löytämään ja kehittämään työllistymistä edistäviä taitoja.

Naisten on joskus pakko käydä työssä

Monissa perheissä isä tai aviomies käy työssä elättääkseen perheen. Aina näin ei kuitenkaan ole. Naisten on myös oltava valmiita ansaitsemaan toimeentulo. Monet naiset käyvät työssä elättääkseen itsensä, ja jotkut käyvät työssä sekä itsensä että perheensä elättämiseksi.

- Millaiset syyt pakottavat naisen menemään työhön? Kirjoita vastaukset tauluun, ja keskustelkaa niistä. Huolehdi siitä, että mukaan tulevat seuraavat ajatukset:

Naisen aviomies tai isä on kuollut.

Naisen aviomies tai isä on työkyvytön sairauden tai onnettomuuden johdosta.

Nainen on naimaton ja hänen on elätettävä itsensä.

Yhden ihmisen palkka ei riitä perheen perustarpeiden tyydyttämiseen.

Odottamaton sairaus tai muut vaikeudet edellyttävät lisätuloja.

Naisten tulee valmistautua ansiotyöhön

Naisten tulee hankkia pätevyys sekä kodinhoitoon että toimeentulon ansaitsemiseen.

”Naimaton nainen on aina onnellisempi, jos hänellä on ammatti, jossa hän voi palvella yhteiskuntaa ja olla taloudellisesti riippumaton. – Kuka tahansa naimisissa oleva nainen voi jäädä leskeksi ilman varoitusta. Omaisuus voi hävitä yhtä nopeasti kuin mies voi kuolla. Tästä syystä nainen saattaa pakosta joutua ansaitsemaan varat itsensä ja hänestä riippuvaisten lasten elättämiseen. Jos nainen on koulutettu tehtäviinsä ja odottamattomiin elämäntilanteisiin, joihin hän saattaa joutua, hän on paljon onnellisempi ja hänellä on vahvempi turvallisuudentunne.” (Camilla Kimball, ”A Woman’s Preparation”, *Ensign*, maaliskuu 1977, s. 59.)

Äitejä kehoitetaan tekemään lastensa kasvattamisesta päätyönsä etenkin silloin, kun lapset ovat pieniä. Heidän tulee silti kuitenkin varautua siihen, että he pystyvät ansaitsemaan elannon kodin ulkopuolella. Ennen kuin äiti, jolla on pieniä lapsia, harkitsee menemistä työhön kodin ulkopuolelle perheen perustarpeiden tyydyttämiseksi, hänen tulee olla varma näiden tarpeiden todellisuudesta. Hänen tulee olla varma siitä, ettei niitä voida tyydyttää suunnittelemalla huolellisesti rahankäyttöä ja käyttämällä hyväksi kotituotantoa. Hänen tulee tehdä kaikkensa voidakseen jäädä kotiin lasten kanssa.

”Äitien, joilla on pieniä lapsia kotona, tulee käyttää voimansa pääasiallisesti lastensa kanssa olemiseen ja heidän opettamiseensa sekä perheensä hoitamiseen, eikä heidän pidä etsiä työtä kodin ulkopuolelta, jos on jokin muu mahdollisuus pitää huolta perheen perustarpeista” (ensimmäisen presidenttikunnan kirje Neal A. Maxwellille ja Dallin H. Oaksille, Dallin H. Oaksin lainaamana artikkelissa ”Insight”, *Ensign*, maaliskuu 1975, s. 56).

- Näytä kuva 28-a, ”Nainen auttaa työkyvyttöä aviomiestään”.

Äiti, jolle äkillisesti selviää, että hänen on kotivelvollisuuksien lisäksi ansaittava rahaa perheen elättämiseen, tarvitsee kipeästi koulutusta. Jos hän on jo aikaisemmin valmistautunut, hänellä on paremmat mahdollisuudet ja hän saa työtä nopeammin.

Jos pystymme tekemään työtä, meidän ei pidä odottaa yhteiskunnan pitävän huolta tarpeistamme. Piispa Victor L. Brown sanoi:

”Almu tai se, että saa jotakin tekemättä sen hyväksi mitään, kehittää laiskuutta ja riippuvuutta ja tuhoaa itsekunniotuksen.

Herran tapa on auttaa meitä jokaista huolehtimaan itse tarpeistamme.” (”Kirkon ja perheen osuus huoltotyössä”, *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 98.)

Miten valmistautua työllistymään?

- Keskustelkaa seuraavista keinoista, joiden avulla naiset voivat valmistautua työllistymään. Pyydä luokan jäseniltä lisäehdotuksia.

Naimattomat naiset ja tytöt voivat

1. asettaa itselleen ammatillisen päämäärän ja hankkia tarvittavan koulutuksen
2. valmistautua työllistymään suorittamalla päivä- tai iltakursseja
3. etsiä työtä, jossa he voivat kehittää taitojaan ja saada kokemusta
4. hankkia koulutusta valmistautuakseen vaimon ja äidin tehtäviin
5. tehdä vapaaehtoistyötä sairaaloissa, järjestöissä, kouluissa jne.
6. opetella taitoja, joilla voi ansaita rahaa kotona.

- Onko paikkakunnallanne mahdollisuuksia osa-aikatyöhön? Järjestääkö paikkakunnallanne kursseja, joilla voisitte parantaa koulutustanne?

Naimisissa olevat naiset, joiden ei juuri nyt tarvitse olla työssä kodin ulkopuolella, voivat

1. käydä kursseja, jotka valmistavat heitä työelämään
2. ottaa selvää alueen kouluista ja palveluista saatavasta neuvonnasta ja ohjauksesta, joka koskee työelämän taitoja ja työllistymismahdollisuuksia
3. tehdä vapaaehtoistyötä, joka auttaa työtaitojen kehittämisessä.

Minkään tällaisen toiminnan ei tietenkään pidä estää äitiä täyttämästä perheen tarpeita. Sen sijaan hänen tulee opetella niitä asioita, jotka auttavat häntä tulemaan paremmaksi äidiksi ja perheenemännäksi. Esimerkiksi raha-asioiden hoitoa koskeva kurssi voisi auttaa häntä löytämään keinoja hoitaa paremmin perheen taloutta.

- Mitä muuta me vielä voimme tehdä valmistautuaksemme työllistymään?

Eräs keskiamerikkalainen sisar jäi leskeksi, kun hänen nuorin lapsensa oli alle vuoden ikäinen. Aluksi nainen tunsu avuttomuutta jäätyään yksin. Koska hänellä oli elätettävänä kolme pientä lasta, hän tiesi, että hänen oli hankittava joitakin taitoja. Hän kirjoittautui kurssille oppiakseen tekemään kaavoja ja vaatteita, niin että hän voisi tehdä työtä kotonaan ja olla samalla lastensa kanssa. Hän kehitti taitonsa niin hyväksi, että häntä pyydettiin myöhemmin pitämään viranomaisten järjestämiä kursseja. Sisaren ponnistelujen ja viisaan rahankäytön ansiosta hänen kolme lastaan saattoivat käydä hyvää koulua ja valmistua aikanaan opettajiksi. Tämä sisar on yksi niistä monista naisista, jotka ovat keksineet keinon kehittää kykyjään ja muuttaa ne ammattitaidoksi.

Kun me ajattelemme omaa ammattitaitoamme, meidän tulee päättää, mitä todella haluamme tehdä. Jos mahdollista, meidän tulee valita jotakin meitä kiinnostavaa. Sitten meidän tulee oppia siitä kaikki mahdollinen. Jos esimerkiksi päätämme valmistaa jotakin tuotetta kotona, meidän tulee jatkaa yrittämistä, kunnes keksimme tuotteen, joka myy hyvin ja jota voidaan valmistaa hyvällä voitolla. Voimme näyttää tuotteitamme ystäville, naapureille ja sukulaisille. Voimme asettaa niitä esille näyttelyihin ja myymälöihin.

Meidän tulee aina rukoilla apua päätösten tekemiseen. Meidän tulee pyytää taivaallisen Isän opastusta keksiäksemme keinoja valmistautua.



28-a, Nainen auttaa työkyvyttöä aviomiestään.



28-b, Nainen ansaitsee rahaa kotona leikkaamalla hiuksia.

”Sen sijaan, että kyselisimme, mitä Herra aikoo tehdä hyväksemme, kysykäämme, mitä me voimme tehdä omaksi hyväksemme” (*Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 293).

Rahan ansaitseminen kotona

- Näytä kuvat 28-b, ”Nainen ansaitsee rahaa kotona leikkaamalla hiuksia” ja 28-d, ”Kotitekoisia leipomatuotteita voi myydä”.

Monet naiset ovat keksineet käyttää kykyjään ja harrastuksiaan ansaitakseen rahaa kotona. Tämä on erityisen hyödyllistä silloin, kun äidin, jolla on pieniä lapsia, täytyy tehdä työtä. Seuraavassa on eräitä keinoja, joiden avulla naiset ovat ansainneet rahaa kotona:

1. ompelemalla lasten vaatteita, verhoja, hääpukuja, virkapukuja, kodin tekstiilejä, pehmoleluja, nukkeja ja nukan vaatteita
2. kirjailemalla, kutomalla, tilkkutöillä, ristipistotöillä, kirjontatöillä, tekokukkien valmistamisella ja niiden asettelulla, koruja valmistamalla, hopeasepäntöillä tai kukkaseppeleitä tekemällä
3. kakuja koristelemalla, leipomalla hääkakuja, leipiä, pikkuleipiä, piirakoita ja valmistamalla makeisia ja koulueväitä
4. ryhtymällä perhepäivähoitajaksi
5. puutarhanhoidolla ja puutarhan tuotteiden myynnillä. Tuoret kotona kasvatetut tuotteet ovat aina kysytyjä ja käyvät hyvin kaupaksi. Jotkut maalla asuvat naiset valmistavat hilloja ja marmeladeja paikallisista hedelmistä. He myyvät niitä kojuissa teiden varrella ja kaupoissa.
6. opettamalla musiikkia, tanssia tai kuvataiteita
7. hoitamalla vanhuksia päivisin
8. antamalla yksityisopetusta koululaisille
9. kirjoittamalla sanoma- ja aikakauslehtiin
10. puhtaaksikirjoituksella tai kirjanpidolla
11. puhelinmyynnillä
12. toimimalla kiinteistönvälittäjänä
13. pitämällä täysihoitolaisia
14. toimimalla vammaisten lasten sijaishoitajana
15. trimmaamalla tai hoitamalla eläimiä
16. kampaamalla tai leikkaamalla hiuksia.

Meidän tulee tuntea kaikki lain kotona tehtävälle työlle asettamat vaatimukset ja noudattaa niitä.



28-c, Kotitekoisia leipomatuotteita voi myydä.

- Miten muuten voi ansaita rahaa kotona?
- Miksi meidän on viisasta kehittää taitojamme, vaikka meidän ei ehkä koskaan olisikaan pakko mennä työhön kodin ulkopuolelle?

Lopetus

Meidän on käsketty elättää itsemme. Pyhät kirjoitukset kieltävät meitä laiskottelemasta (ks. OL 42:42). Kirkon johtajat ovat toistuvasti kehottaneet meitä huolehtimaan tarpeistamme.

- Miksi on tärkeää, että huolehdimme omista tarpeistamme? Miksi meidän ei pidä luottaa siihen, että joku muu tekee sen?

Meidän kaikkien tulee valmistautua elättämään itsemme ja perheemme. Meidän tulee aloittaa varhain kykyjemme kehittäminen. Meidän tulee hankkia itsellemme taito ansaita elatuksemme, jos se osoittautuu tarpeelliseksi. Meidän tulee keksiä keinoja ansaita rahaa ja käyttää taitojamme tyydytyksen ja turvallisuuden tuomiseksi.

Jos meidän on pakko mennä töihin, meidän tulee koota hyödyllistä tietoa työtilaisuuksista, hankkia tarvittava koulutus ja kokemus ja tehdä päätöksemme rukoillen.

Presidentti Marion G. Romney on sanonut, että meidän jokaisen on tehtävä työtä omaksi pelastukseksimme sekä ajallisissa että hengellisissä asioissa. Hän tähdensi, että avuntarvitsijoita "voidaan ylentää silloin kun, ja ainoastaan silloin kun, he voivat uutteruutensa ja säästäväisyytensä avulla hankkia riippumattomuuden ja itsekunnioituksen" (" -- minun omalla tavallani -- ", *Valkeus*, huhtikuu 1977, s. 70).

Kehotus

Laatikaa luettelo kyvyistä ja taidoista, jotka voivat auttaa perheenne elättämisessä. Valitkaa niistä ainakin yksi, jota ryhdytte kehittämään. Alkakaikaa kehittää tätä taitoa harjoittelemalla sitä käytännössä, kursseilla, ottamalla oppitunteja tai vapaaehtoistyössä.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. kertaa oppiaihe 27, "Lahjojemme kehittäminen"
2. (vapaavalintainen) hanki joitakin paikkakunnallanne asuvien naisten valmistamia tuotteita ja järjestä niistä näyttely luokkaan
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

TYÖN ARVON JA VASTUUN OPETTAMINEN PERHEELLE

O p p i a i h e 29

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä opettamaan perheemme jäseniä kunnioittamaan työtä ja tuntemaan vastuuta perheestä.

Etuoikeus tehdä työtä

"Luin sanomalehdestä haastattelun vanhuudenlepoon asettuneesta paimenesta, jonka iäksi oli merkitty 165 vuotta. Hänen nimensä on Shirali Mislimov. Hän syntyi ja on elänyt koko elämänsä Kaukasusvuorilla -- Mustanmeren ja Kaspienmeren välissä. --

Mislimov pilkkoo vielä puita. 'Olen varma siitä, että laiskuri ei voi elää kauan', hän sanoi haastattelijalleen. --

Artikkelissa sanottiin, että vanhus yhä 'muokkaa maata puiden ympäriltä puutarhassa, jonka hän oli uusinut useita kertoja elämänsä aikana'.

'Alituinen työnteko, vuoristoilma ja kohtuullinen syöminen ovat auttaaneet minua elämään näin vanhaksi', sanoi Mislimov, joka ei juo eikä polta." (Lainattuna Wendell J. Ashtonin artikkelissa "Työn ilo", *Valkeus*, kesäkuu 1972, s. 239.)

Vaikka useimmat meistä eivät eläkään 165-vuotiaiksi, meidän tulee arvostaa työtä sen tuomien ajallisten ja hengellisten siunausten vuoksi. Presidentti David O. McKay on sanonut: "Ymmärtäkäämme, että etuoikeus tehdä työtä on lahja, voima tehdä työtä on siunaus ja rakkaus työhön on menestys" (Franklin D. Richardsin lainaamana artikkelissa "The Gospel of Work", *Improvement Era*, joulukuu 1969, s. 101).

Paras lääke pitkästy miseen ja pettymykseen on mielekäs työ, joka tuo myönteisen tuloksen. Aidan maalaaminen, puutarhan kitkeminen ja ojan kaivaminen ovat ruumiillista työtä. Myös opiskeleminen on työtä, samoin toisista huolehtiminen.

- Millaista muuta työtä on?

Lasten opettaminen ahkeraan työntekoon

On tärkeää, että lapset oppivat jo nuorina hyviä työtapoja ja asenteita. Nämä opetukset säilyvät heissä luultavasti myöhemminkin. He erottavat silloin hyödyllisen ja tuottoisan elämän laiskasta ja hyödyttömästä.

- Miksi lasten tulee oppia hyviä työtapoja ja asenteita?

Piispa Vaughn J. Featherstone kertoi, kuinka eräs nainen opetti erästä poikaa tekemään työtä:

Eräs kreivitär palkkasi kerran 13-vuotiaan pojan huolehtimaan pihastaan ja nurmikentästään. Ensimmäisen viikon jälkeen nainen sanoi pojalle: ”On yhtä monta tapaa leikata nurmikkoa kuin on ihmisiä, ja heidän työnsä arvo saattaa vaihdella lantista viiteen dollariin. Sovitaan siis siitä, että tämänpäiväinen työsi on kahden dollarin arvoinen. – – Viiden dollarin nurmikenttä on – no niin, se on kerta kaikkiaan mahdollisuus, joten unohdetaan se.”

Kreivitär antoi pojan arvioida työnsä ja määrätä, kuinka paljon siitä pitäisi maksaa. Kreivitär maksoi pojalle kaksi dollaria tämän ensimmäisen viikon työstä. Poika päätti ansaita seuraavalla viikolla neljä dollaria, mutta hänen työnsä ei ollut edes kolmen dollarin arvoista. Poika teki työtä huolellisesti ja keksi keinoja saada pihan näyttämään paremmalta, mutta muutamien seuraavien viikkojen aikana hän ei vielääkään päässyt yli kolmen ja puolen dollarin. Lopulta hän oivalsi, että hänen oli yritettävä ansaita viisi dollaria eikä pyrkiä vain neljän dollarin työsuoritukseen. Hän mietti kaikkia keinoja, joilla hän pystyisi tekemään pihan entistä kauniimmaksi. Hän teki työtä erittäin ahkerasti koko pitkän päivän leväten vain lyhyitä hetkiä silloin tällöin. Työ vei häneltä kauemmin kuin koskaan aikaisemmin, mutta lopettaessaan hän oli vakuuttunut siitä, että hän oli tehnyt viiden dollarin arvoista työtä.

Tarkastettuaan huolellisesti pihan kreivitär totesi, että poika oli tehnyt mahdolloman mahdolliseksi. Kreivitär kiitti poikaa työstä ja maksoi ilomielin tämän ansaitsemat viisi dollaria.

Monia vuosia myöhemmin, kun pojasta oli kasvanut aikuinen mies, hän muisteli tämän kokemuksen tärkeyttä itselleen: ”Tuosta tapauksesta on kulunut lähes 25 vuotta, mutta aina kun olen tuntenut olevani umpikujassa enkä löydä mitään ratkaisua, saa tuon sanan ’mahdoton’ muistaminen mielialani kohoamaan aivan odottamatta, tunnen ailahduksen sisälläni ja tiedän, että ainoa mahdollinen tie kulkee suoraan mahdollottoman läpi.” (Ks. Conference Report, lokakuu 1973, s. 98; lainattuna Richard Thurmanin artikkelissa ”Kreivitär ja pikku puutarhuri”, Valitut Palat, heinäkuu 1959, s. 94–98.)

Lapsista tuntuu usein, että parhaansa yrittäminen on mahdotonta. Mutta – kuten tämä tarina osoittaa – me voimme usein innostaa heitä

suorittamaan hieman paremmin kuin aikaisemmin. Meidän on myös kiitettävä heitä hyvin tehdystä työstä ja tapahtuneesta kehityksestä. Silloin he eivät lannistu.

- Miten me voimme innostaa ja rohkaista lapsiamme hyviin suorituksiin koulussa? Pyydä yhtä sisarta kertomaan, kuinka hän innostaa lapsiaan saavutuksiin muilla alueilla kuten musiikissa, taiteissa tai urheilussa.

Työ vaikuttaa perheen menestymiseen

- Näytä kuva 29-a, ”Äiti opettaa lapselleen keittiöaskareita”.

Presidentti Spencer W. Kimball sanoi: ”Me uskomme työhön itsemme ja lastemme hyväksi – –. Meidän tulee opettaa lapsemme tekemään työtä, ja heidän tulee oppia kantamaan osavastuunsa kodin ja pihan hoidosta. Heille tulee antaa tehtäviä kodin järjestyksen ja puhtauden ylläpitämiseksi, vaikka se olisi vaatimatonkin. Lapsille voidaan antaa tehtäviä – – puutarhanhoidossa.” (”Kivilohkare, joka irtautui ilman ihmiskäden voimaa”, *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 2.)

- Kuinka työn tekeminen perheen hyväksi auttaa lasta oppimaan vastuuntuntoa?

Jotkut vanhemmat ajattelevat, että he joutuivat tekemään liian paljon työtä kasvuiässä. He eivät halua, että heidän lapsistaan tuntuu samalta, joten he eivät vaadi lapsiaan auttamaan kotitöissä. Toiset luulevat, että lapset ovat liian pieniä tai taitamattomia voidakseen olla avuksi. Mutta monet muut ovat sitä mieltä, että on tärkeää antaa lasten auttaa kotona.

- Mitä tällaisista asenteista työtä kohtaan seuraa?

Meitä saattaa askarruttaa, kuinka voisimme auttaa lapsia oppimaan työn ilon ja tuntemaan vastuuta perhettä kohtaan. Tilanne jokaisessa perheessä on erilainen, mutta lapset voivat oppia pitämään työn tekemisestä ja ottamaan monin tavoin vastuuta.

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Opettaka lapsia pitämään huolta joistakin omista fyysisistä tarpeistaan.
2. Pyytäkää isompia lapsia opettamaan ja hoitamaan nuorempia.
3. Opettaka lapsia auttamaan perheyriityksen hoitamisessa.
4. Järjestäkää perheen yhteisiä työhankkeita.



29-a, Äiti opettaa lapselleen keittiöaskareita.



29-b, Veli kaataa maitoa siskonsa lasiin.

Opettakaapa lapsia pitämään huolta joistakin omista fyysisistä tarpeistaan

Meidän tulee opettaa lapset panemaan esineet paikoilleen ja pitämään huolta vaatteistaan. Jonakin päivänä heidän pitää kenties opettaa näitä tehtäviä omille lapsilleen tai tehdä ne itse. Lasten pitää oppia olemaan omavaraisia. Heidän pitää oppia myönteinen asenne työhön ja työstä saatavia opetuksia.

- Mitä erityisiä keinoja on opettaa lapset huolehtimaan omista fyysisistä tarpeistaan?

Pyytäkää isompia lapsia opettamaan ja hoitamaan nuorempia

- Näytä kuva 29-b, "Veli kaataa maitoa siskonsa lasiin".

Vanhemmille lapsille tulee opettaa, että he ovat osavastuussa nuoremista sisaristaan ja veljistään. He voivat hoitaa näitä silloin, kun vanhemmat ovat jonkin aikaa poissa kotoa. He voivat lukea heille, laulaa ja leikkiä heidän kanssaan ja viihdyttää heitä. Tärkeintä on, että isommat lapset ovat hyvänä esimerkkinä. Vanhin Adney Y. Komatsu kertoi esimerkin voimasta: "Äskettäin pidetyssä paasto- ja todistuskokouksessa muuan nuorukainen todisti ensimmäisen kerran kirkkoon liittymisensä jälkeen. Kaikki liikuttuivat, kun hän sanoi: 'Veljeni on ollut minulle ihmeellisenä esimerkkinä. Huomasin suuren muutoksen veljeni elämässä hänen pitäessään kunniaa pappeustehtävänsä. Tiedän, että Jumala kutsui veljeni hänen tehtävänsä kirkossa. Veljeni osoittaa laupeutta ja palveluhalua ja palvelee Herraa ahkerana, nöyränä ja iloisena. Haluan tulla veljeni kaltaiseksi.'" (Julkaisussa Conference Report, Korea Area Conference 1977, s. 4.)

- Millä muulla tavoin isommat lapset voivat auttaa nuorempiaan?

Opettakaapa lapsia auttamaan perheyriksen hoitamisessa

Perheen jäsenenä lasten tulee osallistua perheen työhön. Presidentti Spencer W. Kimball kuvaili omia kokemuksiaan nuoruusvuosilta: "Olen kiitollinen isälleni, joka opetti minut pesemään valjaat kovalla saippualla ja rasvaamaan ne, jotta ne pysyisivät hyvässä kunnossa. Opin maalaamaan paaluaidan, vesisäiliön, vaunuvajan, vilja-aitan, rattaat ja vaunut sekä lopuksi talon. Enkä niiden päivien jälkeen, kun minulla oli joskus rakkoja käsissäni, ole ollut pahoillani noista kokemuksista." (Ks. "Perheen valmius", *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 112.)

Willy Herreyn perhe Göteborgista otti seitsemän lastaan mukaan menestykselliseen perheyriykseen. "Isä, äiti ja lapset – joiden iät vaihtelevat kymmenestä kahdeksaentoista – jakavat sanomalehtiä ennen auringonnousua. He myös kouluttavat ja myyvät hevosia. Kesällä he pitävät lasten kesäleiriä Strömstadissa 400–600 lapselle

Ruotsista, Norjasta ja Suomesta. Kun päivä on useimpien kohdalla vasta alullaan, Herreyt ovat olleet liikkeellä jo useita tunteja. Työn ja koulun jälkeen päivä päättyy kirkon toiminnoissa. Maanantai-iltaisin, perheiltoina, he laulavat ja soittavat erilaisia instrumentteja. He ovat liian kiireisiä ja elämänhaluisia ollakseen onnettomia.” (Ks. Edwin O. Haroldsen, ”Elämän muutoksia”, *Valkeus*, marraskuu 1971, s. 343.)

Työnteko yhdessä perheyrytyksessä voi kasvattaa lapsissa tervettä ylpeyttä perheestään ja sen saavutuksista. He voivat ansaita rahaa säästettäväksi lähetystyötä ja opiskelua varten.

- Mitä muuta hyötyä saavutetaan sillä, että lapset ovat mukana perheyrytyksessä?

Järjestäkää perheen yhteisiä työhankkeita

Perheen työhankkeet voivat antaa hyviä kokemuksia ja luoda hyvät keskinäiset suhteet. Kun keskitymme perheemme jäsenten kykyihin ja harrastuksiin, nämä työhankkeet voivat tuottaa hauskuutta kaikille. Kun vanhemmat ja lapset tekevät työtä yhdessä, he tulevat toisilleen läheisemmiksi ja oppivat tuntemaan toisensa paremmin.

Erään perheen vanhemmat olivat huolissaan siitä, miten heidän lapsensa oppisivat työn arvon. He tajusivat olevansa menettämässä mahdollisuuden lastensa kasvuun, kun he palkkasivat siivoajan pitämään isän toimiston siistinä.

Säännöllisestä palkasta innostuneet lapset ryhtyivät siivoamaan toimiston joka aamu. Ryhmätyöstä tuli tärkeää. Perheen tyttävät siivosivat yhtenä aamuna poikien jäädessä auttamaan kotiasiakareissa. Seuraavana aamuna he vaihtoivat vuoroja.

”Tämä hanke vaati ylimääräisiä ponnisteluja ja aikaa vanhemmilta, sillä äidin oli kuljetettava lapset toimistolle joka aamu. Mutta lasten oppimat arvot olivat paljon arvokkaampaa kuin kaikki ylimääräinen vaiva.” (Ks. Elwood R. Peterson, ”Family Work Projects for Fun and Profit”, *Ensign*, kesäkuu 1972, s. 8.)

- Mitä hyötyä oli tämän perheen työhankkeesta?

Lapset voivat oppia nauttimaan työnteosta

Kun lapset nauttivat työnteosta, he pyrkivät lujemmin parempiin suoriin. Ne, jotka eivät pidä työstään, keksivät usein itselleen tekosyyt. Presidentti N. Eldon Tanner kertoi, miten kaksi saman yhtiön palveluksessa olevaa lähetti erosivat toisistaan: ”[Toinen pojista] oli kiinnostunut kaikesta, mitä tapahtui. – Hän halusi palvella ja auttaa toisia ja oppia asioista sen, mihin pystyi –. Hän yritti olla mahdollisimman hyvä lähetti. – Hän oli ollut tehtävässä vain muutaman kuukauden,

kun eräs häntä tarkkaillut esimiesasemassa oleva henkilö halusi hänet apulaisekseen, ja niin hänet siirrettiin vastuullisempaan tehtävään. Ennen vuoden loppua poika sai toisen ylennyksen, ja asennoitumisensa ansiosta hän ylenee jatkossakin. Hän oli valmis tekemään enemmän kuin mitä häneltä vaadittiin. Hän oli kiinnostunut yhtiöstä ja halusi palvelulla ja oli kaikin puolin luotettava. Toinen läheteistä [pysyi] lähettinä – –. Hänestä tietenkin tuntui, ettei yhtiö arvostanut häntä eikä hänen kykyjään.” (*Seek Ye First the Kingdom of God*, 1973, s. 236–237.)

- Mikä vaikutti siihen, että toinen pojista menestyi ja toinen ei?

Lapset nauttivat työstä saadessaan palkakseen sen, että muut ovat onnellisia. Presidentti David O. McKay kertoi seuraavan esimerkin:

”Olen nähnyt nuoria tyttöjä, jotka ovat koko päivän palvelleet ihmisiä vanhusten päivänä, tyttöjä, jotka ovat yrittäneet tuoda lohdutusta ja iloa toisille ihmisille. Muistan, kuinka yksi noista nuorista naisista tuli kerran eräänä iltana kotiin ja tajusi yhtäkkiä olevansa uupunut, heittäytyi sohvalle ja sanoi: ’Olen todella väsynyt, mutta tiedätkö, tämä päivä on ollut yksi elämäni onnellisimmista.’ Hän oli saanut iloa työstä, joka toi iloa muille.

Oppikaa pitämään työstänne. Oppikaa sanomaan: ’Tämä on minun työni ja kirkkauteni, ei tuomioni.’” (*Stepping Stones to an Abundant Life*, toim. Llewelyn R. McKay, 1971, s. 115–116.)

Työ on hauskaa, jos lapsi onnistuu. Lapsen suorittaessa tehtävää ensimmäisiä kertoja aikuisen tai isomman lapsen pitää ehkä tehdä sitä hänen kanssaan, kunnes hän oppii tekemään sen yksin. Sitten meidän tulee huomata lapsen onnistuminen ja kiittää rehellisesti hänen ponnistelujaan. On liian helppoa keskittyä vain niihin asioihin, jotka lapsi tekee väärin, koska haluamme hänen selviytyvän paremmin seuraavalla kerralla. Lapset tekevät tavallisesti parempaa työtä, kun keskitymme siihen, minkä he tekevät oikein.

Me voimme tehdä työstä miellyttävämmän, kun laulamme sitä tehdesämme tai jopa muutamme työn leikiksi. Vanhemmat voivat kertoa tarinoita omasta lapsuudestaan tai esivanhemmistään. Kaikki tällainen toiminta tekee yhdessä työskentelemisestä hauskeempaa. Älkää unohdako, että lapset tarvitsevat lomaa tai vapaapäivän silloin tällöin. Jos heille annetaan viikoittain yksi vapaapäivä tehtävistään, he luultavasti nauttivat enemmän työnteosta seuraavana päivänä. He tarvitsevat myös tekemiensä töiden jälkeen aikaa itseään varten leikkiäkseen tai tehdäkseen jotakin muuta.

- Kysy sisarilta, miten he ovat tehneet työn perheelleen entistä hauskeemmaksi.

Lopetus

Opettaaksemme lapsiamme tekemään työtä menestyksellisesti meidän on oltava innostuneita omasta työstämme. Presidentti Brigham Young onkin sanonut: ”Jokainen tulee huomaamaan, että onni tässä maailmassa riippuu pääasiallisesti hänen tekemästään työstä ja tavasta, jolla hän sen tekee” (Elwood R. Petersonin lainaamana artikkelissa ”Family Work Projects for Fun and Profit”, *Ensign*, kesäkuu 1972, s. 9).

Kehotus

Puhukaa jokaisen lapsenne kanssa. Keskustelkaa omastanne ja heidän suhtautumisestaan perhetehtäviin. Auttakaa jokaista lasta ottamaan vastaan tehtäviä ja suorittamaan ne loppuun.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 27, ”Työ ja henkilökohtainen vastuu”
2. valmista oppiaiheessa ehdotettu juliste tai kirjoita tiedot tauluun
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

ITSEHILLINNÄN KEHITTÄMINEN JA OPETTAMINEN

O p p i a i h e 3 0

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä kehittämään ja opettamaan itsehillintää.

Meidän on opittava hillitsemään halumme ja tunteemme

- Laulakaa laulu "Neuvo mua valossa taivaltamaan" (*MAP-lauluja*, 193 tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 374).

Pyhistä kirjoituksista luumme: "Sävyisyys on sankaruutta arvokkaampi, malti enemmän kuin kaupungin valtaus" (Sananl. 16:32). Luemme myös: "Katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täytyisit rakkaudella" (Alma 38:12).

Halumme ja intohimomme ovat kuin tulinen, voimakas hevonen. Jos niiden annetaan juosta villoinä, valjastamattomina ja taltuttamattomina, ne vievät meitä minne haluavat. Ne voivat viedä meidät vaarallisiin ja vahingollisiin paikkoihin. Emme kuitenkaan hävittäisi hienoa hevosta vain siitä syystä, että se on tulinen. Kun valjastamme hevosen niin että meistä tulee sen herra, hevonen voi palvella meitä hyvin. Sama koskee halujamme ja tunteitamme. Kun meistä tulee niiden herra, voimme oppia suuntaamaan ne uudelleen evankeliumin rajoissa. Silloin näistä tunteista voi tulla palvelijoitamme. Ne voivat lisätä kykyämme tuntea iloa ja rakkautta.

Itsehillinnän kehittäminen auttaa meitä edistymään ja saamaan siunauksia

Kaste merkitsi meille uuden elämän alkua. Vapahtajaa seuraamalla pyrimme voittamaan maailmallisuuden, heikkoudet ja synnin. Vapahtaja on opettanut:

"Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratsoon minua" (Matt. 16:24).

"Ja nyt ristinsä ottaminen on ihmiselle kaiken jumalattomuuden ja jokaisen maailmallisen himon kieltämistä itseltään ja minun käskyjeni pitämistä" (JSR Matt. 16:26).

Hän opetti myös:

”Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen.

Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!” (Matt. 7:13–14.)

Taivaaseen meneminen kapeaa tietä pitkin vaatii itsehillintää ja itsensä kieltämistä. Se tarkoittaa olemista ilman joitakin hyvin houkuttelevia asioita. Kun tunnemme totuuden ja elämme sen mukaan, palkintomme on vapaus.

- Lukekaa Joh. 8:31–32. Kirjoita tauluun: *Miten evankeliumin periaatteiden noudattaminen tekee meidät vapaiksi?* Pyydä sisaria miettimään kysymystä.

Jos sallimme itsellemme vihan, kateuden, koston, itsekkyyden, ylpeyden, kerskailun, kaunan jne. ilmaisemisen, ne voivat kahlita meidät. Niiden voima lisääntyy jatkuvasti. Ne iskostuvat luonteeseemme ja muodostuvat tavaksi. Siten me menetämme paitsi vapautemme myös itsekunnioituksemme. Hallitessamme intohimomme me kuitenkin vapaudumme tunteista, jotka saattaisivat hallita meitä.

Kun hallitsemme halumme, olemme vapaita tarpeista, jotka voisivat hallita meitä. Jos toisaalta syömme liikaa tai käytämme vahingollisia aineita kuten kahvia, teetä, alkoholia, tupakkaa tai huumeita, meille voi muodostua tapoja, joista on vaikea päästä irti. Ruumiimme alkaa vaatia niitä, ja meistä tulee niiden orjia.

Maallisten tavaroiden ahnehtiminen (silloin kun meillä on jo riittävästi tarpeisiimme), liiallinen nukkuminen tai liiallinen huvittelu (kuten television katseleminen) ovat myös haluja. Ne on pidettävä kohtuuden rajoissa.

- Lukekaa 2. Nefi 9:45. Miten evankeliumin periaatteiden mukaan eläminen tekee meistä vapaita?

Lempeä, viisas taivaallinen Isämme antaa meille käskyjä, koska Hän rakastaa meitä. Hän haluaa varjella meitä tarpeettomalta surulta. Hän haluaa, että opimme hillitsemään itsemme, jotta Hän voi siunata meitä. Paaston laki auttaa meitä oppimaan hillitsemään ruokahaluamme. Silloin voimme tehdä hengestämme ruumiimme herran. Kymmenysten laki auttaa meitä voittamaan itsekkäät mielitekomme. Hän antoi meille viisauden sanan osittain siitä syystä, että voisi vapauttaa meidät tupakan, alkoholin ja huumeiden haitallisilta vaikutuksilta. Hän antoi meille siveyden lain auttaakseen meitä hallitsemaan fyysisiä halujamme.



30-a, Daniel ja hänen ystävänsä kieltäytyvät kuninkaan ruoasta ja viinistä.

- Näytä kuva 30-a, ”Daniel ja hänen ystävänsä kieltäytyvät kuninkaan ruoasta ja viinistä”.

Vanhassa testamentissa kerrotaan Danielista ja hänen ystävistään, joiden käskettiin syödä ruokaa, jota heitä oli opetettu olemaan syömättä, ja juomaan viiniä. He kuitenkin kieltäytyivät, ja koska he olivat kuuliaisia Herran terveyslaille, heitä siunattiin voimalla ja viisaudella. (Ks. Dan. 1:1–16.)

- Mitä me voimme oppia Danielin ja hänen ystäviensä kokemuksesta? Miten itsehillintä auttaa meitä noudattamaan käskyjä?

Itsehillinnän saavuttaminen

Itsehillinnän saavuttaminen on koko elämän kestävä prosessi. Kun opimme ymmärtämään enemmän evankeliumia, saamme myös suuremman halun elää sen periaatteiden mukaan. Evankeliumin mukaan eläminen vaatii meitä tekemään jatkuvasti työtä paremman itsehillinnän saavuttamiseksi.

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Oppikaa tuntemaan itsenne.
2. Asettakaa tavoitteita.
3. Rukoilkaa ja lukekaa pyhiä kirjoituksia avun saamiseksi.

Oppikaa tuntemaan itsenne

Joudumme koko elämämme ajan uusiin tilanteisiin ja voimme oppia enemmän asioita evankeliumista ja itsestämme. Opimme tunnistamaan heikkoutemme ja vahvuutemme ja alamme ymmärtää, miksi meillä on niitä. Haluamme päästä eroon huonoista tavoista ja kehittää hyviä tapoja.

Asettakaa tavoitteita

Ellemme aseta tavoitteita ja tee työtä niiden saavuttamiseksi, olemme kuin meren aallot. Hallitsemattomien halujen ja tunteiden aallot ajavat meitä. Meillä on oltava lujat tavoitteet ja itseluottamusta, ennen kuin

voimme päästä heikkouksiemme herraksi. Yhdysvaltalainen sisar Kay Newman taisteli hillittömän ruokahalun kanssa:

”Olin jo aikuinen nainen, ja omat lapseni olivat melkein täysikasvuisia, ennen kuin ymmärsin olevani itseni pahin vihollinen. Ja tiedättekö, mikä sen sai aikaan? Minua nolottaa kertoa teille! Rasiallinen suklaata! Joulunpyhinä söin melkein koko rasian suklaata – –.

Suklaan syöminen oli pohjanoteeraukseni. En osaa kuvailla sellaiselle, joka ei ole koskaan kokenut samanlaisia tunteita, mitä kävin läpi: olin täynnä suklaata ja itseinhoa, epätoivoinen ja aivan lannistunut. Tämän naurettavan, typerän heikkouden johdosta Saatana oli kimpussani ja lamautti minut. Kaikki silloiset tunteeni ja ajatukseni olivat kelvottomia.

Ja niin minä sinä jouluna päätin, etten enää koskaan joutuisi kokemaan samanlaista tilannetta. Istuuduin ja kirjoitin itselleni kirjeen. Kerroin siinä tunteistani, etten enää unohtaisi niitä, ja lupasin itselleni, etten antaisi enää yhdenkään vuoden kulua saamatta ruokahaluaani täysin hallintaan. Olen sen jälkeen kuluneen vuoden aikana havainnut itsensäni hyvää kehitystä ja itseluottamukseni on kasvanut päivittäin. Tiedän, että olen melkein voittanut tämän taistelun.” (“My Worst Enemy—Me!”, *Ensign*, helmikuu 1975, s. 62.)

- Miltä sisar Newmanista tuntui, kun hän osoitti pystyvänsä asettamaan päämäärän ja pitämään siitä kiinni? Mitä hän teki muistuttaakseen itseään tavoitteestaan?

Rukoilkaa ja lukekaa pyhiä kirjoituksia avun saamiseksi

Säännöllisesti rukoilemalla ja pyhiä kirjoituksia lukemalla voimme vahvistaa päätöstämme edistyä. Pyhien kirjoitusten ihmisten elämä on esikuva, jota voimme seurata. He auttavat meitä ymmärtämään, että mekin voimme päästä itsemme herraksi. Sisar Newman vahvisti itseään lukemalla uskollisesti joka päivä tunnin ajan pyhiä kirjoituksia. Hän sanoi: ”Tuon tunnin aikana halu voittaa itseni tuli todelliseksi. Tuon tunnin aikana löysin halun päästä irti tavoista, jotka olivat estäneet minua edistymästä koko elämäni ajan, ja tuo halu on vienyt minut lukemattomien ongelmien yli.” (“My Worst Enemy—Me”, s. 63.)

- Pyydä sisaria kertomaan, kuinka rukoileminen ja pyhien kirjoitusten lukeminen ovat auttaneet heitä parantamaan tapojaan.

Itsehillinnän opettaminen lapsillemme

Kotimme pitäisi olla harjoituskenttä, jossa lapsemme voivat opetella itsehillintää. Ellemme opeta sitä heille riittävästi tai jos pidämme heitä liian tiukassa kurissa, he eivät opi hallitsemaan itseään. Meidän tulee olla johdonmukaisia opettaessamme lapsillemme itsehillintää.



30-b, Presidentti ja sisar David O. McKay

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Asettakaa rajat.
2. Opettakaa lapsia soveltamaan evankeliumin periaatteita.
3. Antakaa lapsille vastuuta.

Asettakaa rajat

- Näytä kuva 30-b, ”Presidentti ja sisar David O. McKay”.

Presidentti David O. McKay opetti:

”Minä olen sitä mieltä – – että paras aika opettaa lapselle mukautumissäännöt on kolmen ja viiden ikävuoden välillä – –. Ellei äiti näiden vuosien aikana saa lasta hallintaansa, se tulee olemaan myöhemmin hyvin vaikeaa – –. En tarkoita painostamista enkä kahlitsemista vaan sitä, että pienen lapsen on saatava kehittyä täysin vapaasti, mutta siten, ettei hän ylitä turvallisuuden rajoja. Silloin hänen toimiaan on rajoitettava ystävällisesti mutta lujasti.

Sisar McKay ja minä näimme kerran, kuinka tätä sääntöä sovellettiin eläintarhassa. – – Näimme pienen juuri kävelemään opettelevan apina-vauvan. Äiti hoivasi ja ruokki sitä. Aluksi me katselimme kiinnostuneina, kuinka äiti taputteli vauvaansa ja yritti saada sen nukkumaan. Pikkuinen riistäytyi kuitenkin irti ja alkoi kiivetä pitkin häkkiä. Äiti ei kiinnittänyt siihen mitään näkyvää huomiota ja antoi vauvan kiipeillä, kunnes vauva joutui vaaralliseen tilanteeseen. Silloin äiti kurkotti ylös, veti vauvan takaisin ja antoi sen leikkiä alueella, joka oli turvallinen. – – Tästä me näemme, että kodin ensimmäinen tapa vaikuttaa lapsen onnellisuuteen on saada hänet vakuuttuneeksi siitä tosiasista, että on olemassa rajoja, joita ei voi turvallisesti ylittää.” (*Stepping Stones to an Abundant Life*, s. 38.)

- Lukekaa OL 93:40–44. Miksi Herra moittii Frederick G. Williamsia ja Sidney Rigdonia? Vaikka meillä olisikin vaikeuksia opettaa lapsillemme itsehillintää heidän ollessaan pieniä, miksi meidän pitäisi jatkaa yrittämistä?

Opettakaapa lapsia soveltamaan evankeliumin periaatteita

Presidentti N. Eldon Tanner sanoi:

”Lapset eivät itsestään opi erottamaan oikeaa väärästä. Vanhempien tehtävänä on selvittää, kuinka valmis lapsi on omaksumaan vastuuta. – – Opettaessamme heitä tehtävämme on panna heidät kuriin ja pitää huolta siitä, että he tekevät sitä, mikä on oikein. Jos lapsi on liian tahrima, emme odota hänen kasvamistaan suureksi, jotta hän silloin voisi päättää, peseytyykö hän vai ei. Me emme anna hänen sairaana ollessaan päättää, ottaako hän lääkkeitään vai ei, emmekä anna hänen päättää, meneekö hän kirkkoon tai kouluun vai ei. – –

Vanhempien tulisi myös jo varhain elämässä opettaa lapsilleen se suurinmoinen käsite ja totuus, että he ovat Jumalan henkilöitä ja että ainoa tapa, jolla he voivat saada menestyksen ja onnen tässä elämässä ja tämän elämän jälkeen, on se, että he valitsevat Jeesuksen Kristuksen opetusten seuraamisen. Heille täytyy opettaa, että Saatana on todellinen ja että hän käyttää kaikkia käytettävissään olevia apukeinoja houkutellakseen heitä tekemään väärin, johtaakseen heitä harhaan, tehdäkseen heistä vankeja ja estääkseen heitä pääsemästä osallisiksi siitä ylenpalttisesti onnesta ja korotuksesta, josta he muuten voisivat iloita.” (Ks. ”Vapaa tahto”, *Valkeus*, lokakuu 1973, s. 430.)

Pyhistä kirjoituksista luemme Eelistä, temppeleissä palvelleesta vanhurskaasta papista. Eelin pojat eivät noudattaneet isänsä esimerkkiä. Sen sijaan he tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. Eeli varoitti heitä mutta ei asettanut heille rajoituksia. Tästä syystä Herra oli tyytymätön häneen ja antoi hänelle ankaran tuomion. (Ks. 1. Sam. 2–3.)

- Lukekaa 1. Sam. 3:13. Mitä muuta Herra odottaa meidän tekevän kuin opettavan lapsiamme?

On erittäin tärkeää, että olemme hyvänä esimerkkinä, jota lapsemme voivat seurata. Ellemme hillitse mieltämme, halujamme ja intohimojamme, eivät lapsemmekaan luultavasti tule hillitsemään omiaan.

Meidän pitää tehdä kodistamme onnellinen paikka. Lastemme tulee tuntee turvallisuutta, varmuutta ja rakkautta. Elleivät he ole onnellisia eläessään evankeliumin mukaan kodissaan, he hylkäävät evankeliumin. Siksi meidän tulee ojentaa lasta hänen oltuaan tottelematon ja osoittaa sen jälkeen hänelle entistä suurempaa rakkautta.

- Lukekaa OL 121:43–44. Miksi meidän tulee osoittaa entistä suurempaa rakkautta lapsillemme ojennettuamme heitä?

Antakaa lapsille vastuuta

Vanhin F. Enzo Busche on sanonut:

”Olen vaimoni kanssa sitä mieltä, että lapsilla on hengellisesti aikuisuudessaan lupa, jota voitaisiin pitää oikeutena, – – olla epätäydellisiä. – – Me uskomme, että vanhempien velvollisuutena on ymmärtää – – ja antaa anteeksi, ’etteivät he masentuisi’ [ks. Kol. 3:21]. – – Heidän pienimmätkin osoituksensa myönteisten lahjojen hankkimiseen pitää havaita ja tuoda esiin ja niitä ihailla. – –

Me yritämme ohjata lapsiamme kunnioittamaan itseään – – ja yleensä annamme heidän itse tuomita itsensä. Olemme kokeneet, ettei ihminen ole yhtä hyvä opettaja silloin kun hän huomaa ja osoittaa toiselle tämän virheet – – kuin silloin kun hän auttaa lasta itse havaitsemaan, missä kohdin tämä tekee väärin. Kun lapsi voi itse ymmärtää omat virheensä, hän on samalla ottanut ensimmäisen askeleen kohti muutosta.

Muistan, kuinka kerran pyysimme poikaamme määräämään itselleen rangaistuksen erään rikkomuksen jälkeen. Hän päätti, että häneltä tulisi kieltää television katselu kuukauden ajaksi. Meistä rangaistus tuntui aivan liian kovalta, mutta olimme iloisia kuullessamme hänen isoäidiltään, kuinka poikamme oli sanonut, että isoäiti on väärässä, kun tämä oli kehottanut poikaa katselemaan jotakin televisio-ohjelmaa, sillä vanhemmat eivät milloinkaan saisi siitä tietää. Enpä usko, että vanhemmat voisivat tuntea suurempaa iloa kuin silloin kun lapsi pysyy selviytymään hyvin vaikeassa tilanteessa.” (Ks. ”Älkää kiihottako lapsianne’”, *Valkeus*, kesäkuu 1977, s. 5.)

▪ Miten vanhin Busche rohkaisi lapsiaan kehittämään itsehillintää?

Vanhin L. Tom Perry sanoi: ”Profeetta Joseph Smithin sanat hallitsevista periaatteista koskevat varmasti lapsiamme: ’Opetan heille oikeita periaatteita, ja he hallitsevat itse itseään’ (John Taylorin lainaamana julkaisussa *Millennial Star*, osa 13, s. 339). Meidän on tietenkin huolellisesti varmistuttava siitä, että antamamme opetus on riittävää ja että me olemme iskostaneet heidän elämäänsä uskon ja luottamuksen Herraan. Meidän on oltava varmoja siitä, että heidät on kouluttu oikealla tavalla, ja kun he alkavat kypsyä hengellisesti, meidän on annettava heille mahdollisuuksia ilmentää sisällään kehittyvää voimaa. Meidän on uskottava ja luotettava heihin ja annettava heille vastuuta.” (Julkaisussa *Conference Report*, São Paulo Area Conference 1977, s. 11–12.)

Lopetus

Itsehillinnän kehittäminen itsessämme ja lapsissamme on koko elämän kestävä prosessi. Se vaatii uskoa ja kärsivällisyyttä. Mutta kun me pyrimme jatkuvasti suurempaan itsehillintään, me nautimme useammista evankeliumin siunauksista.

Kehotus

Asettakaa päämääräksenne yhden heikkouden voittaminen. Noudattakaa tässä oppiaiheessa esiteltyä itsehillinnän opettamisen kolmen vaiheen menetelmää auttaaksenne lapsianne. Kerratkaa tämä oppiaihe kotona.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luvut 4, "Valinnanvapaus" ja 35, "Kuuliaisuus"
2. suunnittele aloittavasi oppiaihe laululla "Neuvo mua valossa taival-tamaan" (*MAP-lauluja*, 193, tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 374)
3. valmista oppiaiheessa ehdotetut julisteet tai kirjoita tiedot tauluun
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KOHOTTAVAN ILMAPIIRIN LUOMINEN KOTIIMME

O p p i a i h e 3 1

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on innoittaa meitä luomaan kotiimme kohottava ilmapiiri.

Kotielämän voimakas vaikutus

- Näytä kuvat 31-a, "Äiti ja hänen lapsensa" ja 31-b, "Äiti lukee lapsilleen".

Kodissa viettämällemme ajalla ja kodin ilmapiirillä on voimakas vaikutus elämäämme. Siellä lapsemme muodostavat tapansa ja ajatuksensa. Dorothy Law Nolte kirjoitti:

"Jos lapsi elää arvostelun ilmapiirissä, hän oppii tuomitsemaan.

Jos lapsi elää vihamielisyyden ilmapiirissä, hän oppii tappelemaan.

Jos lapsi elää pilkanteon ilmapiirissä, hän oppii olemaan arka.

Jos lapsi elää häpeilyn ilmapiirissä, hän oppii tuntemaan syyllisyyttä.

Jos lapsi elää suvaitsevaisuuden ilmapiirissä, hän oppii olemaan kärsivällinen.

Jos lapsi elää rohkaisun ilmapiirissä, hän oppii itseluottamusta.

Jos lapsi elää kiitoksen ilmapiirissä, hän oppii arvostamaan.

Jos lapsi elää oikeudenmukaisuuden ilmapiirissä, hän oppii oikeutta.

Jos lapsi elää turvallisuuden ilmapiirissä, hän oppii uskomaan.

Jos lapsi elää hyväksymisen ilmapiirissä, hän oppii pitämään itsestään.

Jos lapsi elää hyväksynnän ja ystävyyden ilmapiirissä, hän oppii löytämään rakkautta maailmassa." ("Children Learn What They Live", © 1963 John Philip Co., käytetty luvalla.)

Naisilla on tärkeä tehtävä auttaa hyvän ilmapiirin luomisessa kotiin. Esimerkillämme on suuri vaikutus kodin ilmapiiriin. Voisimme esittää itsellemme seuraavat kysymykset: Olemmeko kärsivällisiä ja onnellisia? Oikaisemmeko perheemme erehdykset rakastaen, emme vihaisina?



31-a, Äiti ja hänen lapsensa

Osoitamme kunnioitusta pyhiä asioita kohtaan? Uskomme Jeesukseen Kristukseen? Otamme osaa toistemme vaikeuksiin? Rukoilemme sekä itseksemme että perheenä? Kuuntelemme tarkkaavaisesti toisiamme? Jos näin teemme, luomme ilmapiirin, joka innostaa ja auttaa perhettämme.

Asunnon tekeminen kodiksi

Koti on paikka, jossa ihmiset elävät rauhassa ja onnellisina. Voimme asua luolassa, omakotitalossa, teltassa, palatsissa, mökissä tai majassa. Rakennuksen koko tai kauneus ei tee siitä kotia. Kodin tekevät onnelliset ihmiset.

Meidän jokaisen tulee luoda kotiimme perhettämme innoittava ilma-
piiri. Haluamme perheemme jäsenten elävän evankeliumin periaatteiden mukaan ja käyttävän hyvin aikaansa ja lahjojaan. Meidän tulee tarjota kodissamme mahdollisuuksia opiskeluun, virkistäytymiseen ja harrastuksiin. Silloin perheenjäsenet haluavat olla kotona eivätkä niin todennäköisesti etsi toimintaa muualta.

- Mikä tuo hyvän tunnelman kotiimme? Kirjoita vastaukset tauluun, ja keskustelkaa niistä. Huolehdi siitä, että mukaan tulevat seuraavat ajatukset:

Toisten ihmisten tunteiden huomioon ottaminen
Herran Hengen läsnäolo
tunne siitä, että on toivottu ja tarpeellinen
rukoileminen
perheillan pitäminen
pyhien kirjoitusten tutkiminen.

Olimme rikkaita tai köyhiä, voimme tehdä paljon auttaaksemme perhettämme nauttimaan kotona olemisesta. Voimme keksiä hauskoja toimintoja opettaaksemme ja hauskuuttaaksemme perheemme jäseniä.

- Pyydä sisaria kertomaan hauskoista hetkistä lapsuudenkodissaan.
- Kirjoita tauluun: *Musiikki*

”Fred söi [aamiaisensa] kuuliaisesti ja laskeutui sitten tuoliltaan.

’Saanko nyt mennä Jimmylle, äiti?’ hän kysyi.

’Mutta Fred’, sanoin moittivasti, ’sinähän olit siellä eilen ja toissapäivänäkin. Miksi et pyydä Jimmyä tulemaan tänään tänne?’



31-b, Äiti lukee lapsilleen.

‘Ei hän haluaisi.’ Fredin huulet vapisivat, vaikka hän koetti hillitä itseään koko kuusivuotiaan miehekkyydellä. ‘Äiti-kiltti.’

‘Miksi pidät Jimmyn kotia parempana kuin meidän?’ minä intin. Minulle valkeni äkkiä, että Fred ja kaikki hänen toverinsa halusivat aina mennä Jimmyle.

‘Miksikö?’ hän vastasi empien. ‘Siksi, että – – että Jimmyn talo on laulava talo.’

‘Laulava talo?’ minä kysyin. ‘Mitä ihmettä sinä sillä tarkoitat?’

‘No’, Fredin oli vaikeata selittää, ‘kun Jimmyn äiti hyräilee ommellesaan ja keittiö-Annie laulaa tehdessään piparkakkuja ja Jimmyn isä viheltelee aina kotiin tullessaan.’ Fred vaikenä hetkiseksi ja lisäsi: ‘Verhot on kierretty ylös ja ikkunoilla on kukkia. Kaikki pojat pitävät Jimmyn talosta, äiti.’

‘Mene vain, poikani’, sanoin kiireesti. Halusin hänet pois häiritsemästä, jotta voisin ajatella.

Katselin kotiani. Kaikki kehuivat sitä kauniiksi. Oli itämaisä mattoja. Maksoimme niitä osamaksulla. – – Suoritimme osamaksuja myös prameista huonekaluista ja autosta. Ehkäpä siinä oli syy, miksi Fredin isä ei vihellelyt kotiin tullessaan. – –

Lähdin Jimmyle, vaikka kello oli vasta kymmenen ja oli lauantaiamu. Arvelin, ettei rouva Burton panisi pahakseen, vaikka tulisikin häirityksi kesken aamua. Hänellä ei tuntunut olevan koskaan kiire. Hän tuli ovelle huivi päässään.

‘Käykää sisään. Sain juuri [siivottua] olohuoneen. Ei, ette te todellaakaan häiritse. Käyn vain ottamassa tämän liinan pois päästäni ja tulen aivan kohta.’

Siinä odotellessani katselin ympärilleni. Matot olivat melkein pä nukka vierut, verhot – – kiinnitetty sivuun, huonekalut vanhoja ja kolhiintuneita. – – Pöydällä, jota peitti värikäs liina, oli joukko tuoreita aikakauslehtiä. Ikkunassa oli riippuvissa astioissa köynnöskasveja – – ja lintu viserteli häkissään, joka riippui auringonpaisteessa. Vaikutelma oli kodikas.

Keittiön ovi oli auki, ja näin Jerryyn, Burtonien vauvan, istuvan puhtaalla korkkimatolla katselemassa Annieta, kun tämä paineli omenapiirakan reunoja yhteen. Annie lauloi. – –

Rouva Burton astui hymyillen huoneeseen. ‘No’, hän kysyi, ‘mistä on kyse? Tiedän näet, että teillä oli jotakin asiaa, olette niin kiireinen nainen.’

‘Aivan’, sanoin töykeästi. ‘Tulin katsomaan, miltä laulava talo näyttää.’

Rouva Burton näytti ällistyneeltä. 'Mitä tarkoittatte?'

'Fred sanoo, että hänestä on hauskaa tulla tänne, koska teillä on laulava talo. Alankin ymmärtää, mitä hän tarkoittaa.'

'Miten ihana kohteliaisuus!' Rouva Burtonin kasvot punehtuivat. 'Mutta tietenkään tämä talo ei ole mitään teidän talonne rinnalla. Kaikki sanovat, että teillä on viehättävin talo koko kaupungissa.'

'Mutta se ei ole laulava talo', minä väitin vastaan. '– – Kertokaahan, miten te saitte sellaisen.'

'Mikäpäsiinä', rouva Burton sanoi hymyillen, 'jos todellakin haluatte tietää. Katsokaas, John ei ansaitse paljon, enkä usko, että hän tulee koskaan ansaitsemaankaan. Hän ei ole sitä tyyppiä. Meidän on tingittävä jostakin, ja päätimme tinkiä tarpeettomasta. – – Meillä on kirjoja, aikakauslehtiä ja musiikkia. – – Ne ovat jotakin, mitä lapset voivat tallettaa sisimpäänsä. Niihin ei tuli eivätkä [rahavaikeudet] pääse käsiksi, joten päätimme, että ne ovat välttämättömyyksiä. Tietenkin hyvä terveellinen ruoka on sekin välttämätöntä. – – Lasten vaatteet ovat hyvin yksinkertaisia. – – Mutta kun kaikki se on maksettu, ei näy jäävän paljoakaan jäljelle mattoihin ja huonekaluihin. – – Emme tee velkaa, jos vain voimme sitä välttää. – – Olemme [kuitenkin] onnellisia', hän sanoi lopuksi.

'Ymmärrän', sanoin mieltiväisenä. Katselin Jimmyä ja Frediä, jotka leikkivät nurkassa. He olivat tehneet tulitikkulaatikoista junan ja kuormasivat sitä vehnäjuauhoilla. He pölyttivät sitä ympäriinsä aika tavalla, mutta puhdastahan se oli ja terveellistä.

Menin kotiin. Itämaiset mattoni näyttivät haalistuneilta. Napsautin verhot aivan ikkunan yläreunaan, mutta valo tuli yhä himmeänä, sillä silkiset valoverhot olivat vielä edessä. – – [Taloni] ei ollut laulava talo. Päätin saada sen laulamaan." (May Morgan Potterin kirjoitus "The Singing House", jota Reed H. Bradford lainasi artikkelissa "Tärkeysjärjestyksestä", *Valkeus*, huhtikuu 1970, s. 116–117.)

- Mitä "laulavalla talolla" tarkoitettiin? Mistä syystä tämä koti oli onnellinen?

Osa musiikista nyky maailmassa ei ole kohottavaa. Se kannustaa meitä ajattelemaan moraalittomia ja epäkunnioittavia ajatuksia. Sellainen musiikki estää Herran Henkeä olemasta kanssamme.

- Näytä kuva 31-c, "Äiti opettaa pienille lapsilleen evankeliumista kertovia lauluja". Lukekaa OL 25:12.

Musiikki voi lähentää perhettä ja tuoda lähemmäs Herraa. Hengellisten laulujen laulaminen yhdessä perheenä tuo meitä lähemmäksi Herraa.



31-c, Äiti opettaa pienille lapsilleen evankeliumista kertovia lauluja.

Kansanmusiikki tuo mieleemme esivanhempamme ja sen, kuinka he elivät. Hyvä musiikki kohottaa ja innoittaa meitä. Me opimme rakastamaan sitä kuuntelemalla, laulamalla ja soittamalla sitä usein.

Meidän tulee rohkaista perheemme jäseniä kehittämään musiikillisia lahjojaan. Kirkon johtajat ovat pyytäneet sitä meiltä, vaikka se olisi meille vaikeakin. Sisar Margrit F. Lohner, sveitsiläinen kirkon jäsen, kertoi seuraavaa:

”Äitini kaunis ääni täytti kotimme Sveitsissä aamuin, päivin ja illoin. Hän ei osannut lastenlauluja, mutta hän lauloi Siionin lauluja. – – Siitä syystä osasin laulaa näitä lauluja jo ollessani aivan pieni lapsi.

Vanhemmillani ei ollut varaa pianoon, ja niin minä kävelin vuoden ajan joka päivä kahdenkymmenen minuutin matkan sateen ja lumen halki harjoitellakseni pianonsoittoa Zürichissä sijaitsevan seurakuntamme eräiden jäsenten kylmässä olohuoneessa. Sain siitä pian keuhkokuumeen, ja vanhempani luopuivat eräistä tarpeistaan ostaakseen minulle pianon. Äitini kävi myös siivoamassa naapuriasuntoa ansaitakseen rahaa soittotuntejani varten. Näiden uhrausten ansiosta musiikki toi elämäni rikastuttamaan monia hienoja ihmisiä.” (”With a Song on Your Hearth”, *Ensign*, elokuu 1975, s. 27.)

- Kirjoita tauluun: *Taide*. Miten me voimme lisätä taideharrastusta kodissamme?
- Näytä kuva 31-d, ”Kuva ylösnousseesta Kristuksesta kohottaa tämän kodin ilmapiiriä”.

Kodissamme olevat kuvat muistuttavat perhettämme siitä, mikä on tärkeää. Voimme ympäröidä itsemme kuvilla, jotka muistuttavat meitä perheestämme, esivanhemmistamme, uskonnostamme ja tavoitteistamme. Niitä saattavat olla kuvat Vapahtajasta, temppeleistä tai profeetoistamme. Voimme myös koristaa kotimme kuvilla, jotka saavat meidät rakastamaan luontoa, rauhaa, kauneutta, historiaa jne.

Voimme myös kehittää omia kykyjämme maalaamisessa, muovailemisessa, neulomisessa ja kutomisessa, ja koristaa kotimme kätemme töillä. Voimme kannustaa perheenjäseniä taideharrastuksiin antamalla heille välineitä ja työkaluja ja asettamalla heidän töitään esille kodissamme. Me emme koskaan saisi nauraa heidän töilleen tai yrityksilleen. Perheillan aikana voimme järjestää työpajan. Kaikki voisivat yhdessä työskentelemällä luoda jonkin kauniin esineen. Sitten voisimme lahjoittaa sen jollekulle sairaalle tai yksinäiselle tai henkilölle, joka ei kykene liikkumaan kotinsa ulkopuolella.

- Kirjoita tauluun: *Luonto*. Kuinka me voimme kannustaa luonnosta nauttimiseen?



31-d, Kuva ylösnousseesta Kristuksesta kohottaa tämän kodin ilmapiiriä.

Monet meistä eivät käytä riittävästi aikaa luonnonkauneuden arvostamiseen. Mutta me voimme usein tuntea Herran Hengen nautties-samme auringonlaskusta, kauniista kukkasesta, lehtien lomitse paista-vasta auringosta, simpukankuoresta tai värikkästä kivistä. Voimme keskustella luonnon ihmeistä ja kiittää Jumalaa Hänen töistään.

- Lue laulun ”Taivaallinen Isä rakastaa minua” sanat, jotka ovat alla.

Kun lintujen laulun kuulla saan
Tai sinisen taivaan nään,
Kun tuuli mua koskee matkallaan
Tai kun sateeseen kastumaan jään,
Kun tuoksua ruusun hengitän
Tai sireenin kukkien,
Niin ihmettelen, kuinka kauniin maan
Meille loi Isä taivaallinen.

Mä silmäni sain, ett näkisin
Tuon perhosen kirjavan.
Mä korvani sain, ett kuulisin
Maan äänien kaiunna.
Sain elämän, järjen, sydämen
Ja iloitsen kaikesta.
Myös minut loi Isäni taivaallinen.
Niin Hän rakastaa minua.
(*Lasten laulukirja*, 1996, s. 16–17.)

Me voimme tuoda luonnonkauneutta kotiimme kasvattamalla kukkia ja kasveja joko ulkona tai sisällä. Lähes kaikki pitävät siementen istut-tamisesta, niiden kastelemisesta ja siitä, että saavat seurata taimien nousemista esiin mullasta. Voimme nauttia kivien keräämisestä ja leh-tien tutkimisesta. Eläinten kasvattaminen ja hoitaminen opettaa meille asioita syntymästä, elämästä ja kuolemasta. Me opimme myös osoitta-maan kiintymystä ja palvelemaan. Meidän tulee edistää perheenjäsen-ten osoittamaa kiinnostusta luontoa kohtaan.

- Kirjoita tauluun: *Kirjat*. Miten me voimme kodissamme kannustaa hyvien kirjojen lukemiseen?

Pyhien kirjoitusten ja muiden hyvien kirjojen lukeminen ravitsee miel-tämme aivan samalla tavalla kuin hyvä ravinto ruumistamme. Kirjat ovat kuin tovereita. Ne voivat kohottaa meitä tai masentaa meitä. Mei-dän tulee lukea vain kirjoja, jotka auttavat meitä tulemaan paremmiksi ihmisiksi. Hyvät kirjat auttavat meitä arvostamaan sitä, mikä on hyvää, kaunista ja totta.

Me voimme vaikuttaa perheemme lukutottumuksiin hankkimalla kotiimme hyviä kirjoja. Voimme kannustaa perheenjäseniä lukemaan

ääneen toisilleen. Voimme kertoa tarinoita omasta ja esivanhempiemme elämästä.

- Lukekaa OL 88:118 ja 90:15. Millaisia kirjoja voitte tuoda kotiin auttamaan perhettänne?
- Kirjoita tauluun: *Viihde*. Millaista viihdettä meidän pitäisi tarjota perheellemme?

Elokuvat ja televisio-ohjelmat voivat vaikuttaa meihin samalla tavalla kuin kirjat. Toiset niistä opettavat oikeita periaatteita, toiset vain huvittavat ja jotkut antavat meille väärää ajatusta. Perheemme täytyy päättää, mitkä ohjelmat ovat aikamme arvoisia. Monet aikuiset ja lapset voisivat käyttää televisioaikansa paremmin kehittämällä ruumistaan ja mieltään joillakin aiemmin tässä oppiaiheessä käsitellyillä tavoilla.

- Kirjoita tauluun: *Järjestys ja puhtaus*

Meillä voi olla kodissamme jotakin kaunista, vaikka meillä ei olisikaan paljoa rahaa. Meidän ei pidä tyytyä likaan tai epäjärjestykseen sen enempiä itsessämme kuin kodissammekaan. Kun tahdomme pitää kotimme siistinä ja puhtaana, saatamme toisinaan haluta eroon toiminoista, harrastuksista tai työhankeista. Ajattelemme ehkä, että ne sotkevat ja tekevät kodistamme vähemmän kauniin. Mutta perheen jokainen jäsen tarvitsee luomisen vapautta. Meidän kaikkien tulee kunnioittaa perheen muiden jäsenten omaisuutta ja harrastuksia. Jokaisella lapsella pitäisi olla erityinen laatikko tai rasia omille ”aarteilleen”.

Lopetus

Kolmannessatoista uskonkappaleessa sanotaan: ”Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.” Voimme käyttää tätä lausetta ohjaamaan meitä pyrkisämme kohottamaan kotimme ilmapiiriä.

Presidentti David O. McKay sanoi: ”En tiedä tässä elämässä ainoatakaan muuta paikkaa kuin kodin, jossa todellinen onni voidaan saavuttaa. On mahdollista tehdä kodistamme kappale taivasta. Kuvittelen todellakin taivaan ihanteellisen kodin olemassaolon jatkumisena.” (*Secrets of a Happy Life*, toim. Llewelyn R. McKay, 1960, s. 18.) Jokaisella meistä on etuoikeus ja haaste luoda sellainen koti.

- Laulakaa laulu ”Kotiin juhlan tuntu saa” (*MAP-lauluja*, 185 tai *Evangeliumin periaatteet*, s. 352–353).

Kehotus

Tehkää tällä viikolla jotakin erityistä kotinne tunnelman kohottamiseksi. Aloittakaa yrittämällä hymyillä useammin tai parantamalla asennoitu-

mistanne. Tarkkailkaa, mitä muissa perheenjäsenissä tapahtuu. Suunnitelkaa lapsen kanssa kävelyretki luontoon, säännöllinen lukuohjelma tai muu toiminta, josta hän pitää.

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luvut 34, "Lahjojemme kehittäminen" ja 36, "Perhe voi olla iankaikkinen"
2. suunnittele päättäväsi oppiaihe laululla "Kotiin juhlan tuntu saa" (*MAP-lauluja*, 185 tai *Evankeliumin periaatteet*, s. 352–353)
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

EVANKELIUMIN OPPIMINEN KOTONA

O p p i a i h e 3 2

Tämän oppiaineen tarkoituksena on auttaa meitä tekemään kodistamme evankeliumin oppimisen keskus.

Vanhempien on opetettava lapsiaan

Enos, profeetan poika, kuuli usein isänsä Jaakobin puhuvan iankaikkisista totuuksista. Eräänä päivänä hän lähti metsään metsästäämään. Hän sanoo, että hänen siellä ollessaan

”sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta, painuivat syvälle sydämeeni.

Ja minun sielullani oli nälkä; ja minä polvistuin maahan Luojani eteen.” (En. 3–4.) Rukoiltuaan koko päivän Enos kuuli äänen sanovan, että hänen syntinsä oli annettu anteeksi. Kokemus oli Enosille niin tärkeä, että hän opetti evankeliumia ja riemuitsi siitä koko loppuelämänsä.

Enosille oli opetettu evankeliumia kotona. Vanha testamentti opettaa: ”Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siitä poikkea” (Sananl. 22:6). Uskollisina vanhempina meidän tehtävämme on auttaa lapsiamme oppimaan evankeliumin periaatteita ja käyttämään niitä elämässään.

Kotimme on oppimisen keskus

Herra suunnitteli, että oppisimme ja edistyisimme koko ajan. Hän antoi vanhemmille suuren vastuun opettaa lapsiaan. Siitä syystä meidän on tehtävä kodistamme paikka, jossa opitaan evankeliumia.

- Lukekaa OL 68:25–28. Mistä lapsemme saavat perustietonsa maailmasta? Miten he voivat saada tietoa iankaikkisesta elämästä?

Lapset saavat kotoa, koulusta ja leikkiveroiltaan tietoja tästä elämästä. Mutta yleensä he eivät opi iankaikkisia totuuksia sen enempää koulusta kuin ystäviltäänkään. Herra on antanut vanhemmille vastuun opettaa lapsilleen iankaikkisia totuuksia. Kun teemme niin, täytämme Hänen käskynsä.

Kasvattaaksemme lapsemme valossa ja totuudessa meidän on aloitettava evankeliumin tutkiminen kotona yhdessä lasten kanssa jo silloin kun he ovat pieniä. Kuningas Benjamin sanoi vanhemmille:

”Ettekä te salli lastenne – – rikkovan Jumalan lakeja ja taistelevan ja riitelevän keskenään ja palvelevan Perkelettä – –.

Vaan te opetatte heitä kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä; te opetatte heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan.” (Moosia 4:14–15.)

Suunnitelma evankeliumin tutkimiseen perheenä

Meillä on oltava suunnitelma, jotta kodistamme tulee paikka, jossa opitaan evankeliumia. Kunkin perheen tulee keksiä tapa, joka sopii parhaiten sen jäsenille.

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin:

1. Luokaa oppimista edistävä ilmapiiri.
2. Rukoilkaa perheen kanssa.
3. Käyttäkää hyväksenne opetustilaisuuksia.
4. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia ja muuta evankeliumiin liittyvää aineistoa säännöllisesti.
5. Pitäkää perheilta säännöllisesti.
6. Todistakaa lapsillenne.

Luokaa oppimista edistävä ilmapiiri

Lastemme tulee tuntea itsensä vapaiksi keskustelemaan kanssamme kotona. Monissa kodeissa vallitsee jännittynyt ilmapiiri, joka estää lapsia esittämästä kysymyksiä ja ilmaistemasta ajatuksiaan. Presidentti David O. McKay neuvoi: ”Vanhempien on – – osoitettava halukkuutta vastata kysymyksiin. Lapsi, joka esittää kysymyksiä, lisää onnea elämäänsä.” (*Evankeliumin ihanteita*, 1961, s. 279.) Meidän on rohkaistava lapsia esittämään kysymyksiä etenkin evankeliumista. Emme ehkä aina osaa vastata niihin, mutta yhdessä voimme oppia.

- Miten voimme saada kodissamme aikaan evankeliumiaiheisia keskusteluja?

Rukoilkaa perheen kanssa

- Näytä kuva 32-a, ”Perhe rukoilee yhdessä”.



32-a, Perhe rukoilee yhdessä.

Me voimme opettaa perhettämme rukoillessamme sen kanssa. Voimme tuoda julki toiveitamme, huoliamme ja ihanteitamme. Rukoillessamme perheenjäsenten ja toisten ihmisten puolesta voimme opettaa rakkautta ja huolenpitoa heidän tarpeistaan. Kiittäessämme taivaallista Isäämme saamistamme siunauksista lapset voivat oppia arvostamaan omia siunauksiaan. Puhuessamme taivaallisen Isällemme kanssa opetamme lapsia tuntemaan suhteemme Häneen ja rakkautemme Häntä kohtaan.

Käyttäkää hyväksenne opetustilaisuuksia

Voimme opettaa evankeliumia monissa tilanteissa. Aterioilla vanhemmat voivat osoittaa jokapäiväisten tapahtumien yhteyden evankeliumin periaatteisiin. Lasten iltasadut voivat olla peräisin Mormonin kirjasta, Raamatusta tai omista hengellisistä kokemuksistamme. Voimme kertoa päivittäisen pyhiin kirjoitusten lukemisen aikana esille tulleita kertomuksia. Päivittäisten tilanteiden ilmaantuessa voimme opettaa lapsiamme ymmärtämään evankeliumin periaatteita.

- Mitä muita tilaisuuksia on evankeliumin periaatteiden opettamiseen?

Tutkikaa pyhiä kirjoituksia ja muuta evankeliumiin liittyvää aineistoa säännöllisesti

- Näytä kuva 32-b, ”Äiti lukee pyhiä kirjoituksia lapsilleen”.

Naisia on käsketty tutkimaan pyhiä kirjoituksia: ”Haluaisimme kaikkien myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien sisarten lukevan kaikki pyhät kirjoitukset [Raamatun, Mormonin kirjan, Opin ja liitot ja Kallisarvoisen helmen] ja tutkivan sydämessään niissä olevia iankaikkisia totuuksia” (Bruce R. McConkie, ”Drink from the Fountain”, *Ensign*, huhtikuu 1975, s. 70). Kun näytämme hyvää esimerkkiä, meidän on helpompaa opettaa lapsiamme lukemaan pyhiä kirjoituksia.

Pyhiä kirjoituksia voi tutkia monella tavalla. Me voimme tutkia yksin ja perheenä.

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo ehdotuksista, tai viittaa tau-lussa oleviin tietoihin. Pyydä sitten luokan jäseniä ehdottamaan muita tapoja tutkia pyhiä kirjoituksia yksin.



32-b, Äiti lukee pyhiä kirjoituksia lapsilleen.

1. Lukekaa pyhät kirjoitukset alusta loppuun. Yrittäkää lukea yksi tai useampi luku tai viisitoista minuuttia päivässä.
2. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia aihepiireittäin (kuten ”rukous” tai ”kuullisuus”). Etsikää kaikki siihen aiheeseen liittyvä aineisto.
3. Tutkikaa pyhiä kirjoituksia saadaksenne vastauksen johonkin ongelmaan.
4. Laatikaa luettelo niistä pyhien kirjoitusten kohdista, jotka innoittavat teitä.
5. Tehkää pyhiin kirjoituksiin ristiviitteitä säännöllisen tutkimishjelman mukaan.

- Näytä juliste, jossa on seuraava luettelo, tai viittaa taulussa oleviin tietoihin. Pyydä sitten luokan jäseniä ehdottamaan muita tapoja tutkia pyhiä kirjoituksia perheenä.

1. Varatkaa tutkimiseen 15 minuuttia joka aamu ennen kuin perheenjäsenet lähtevät töihin tai kouluun.
2. Pitäkää lyhyt tutkimishetki illalla ennen lasten nukkumaanmenoa.
3. Valmistakaa ja esittäkää pyhien kirjoitusten kertomuksia pienemmille lapsille.
4. Valitkaa erityisiä pyhien kirjoitusten jakeita ja kirjoittakaa ne korteille. Kiinnittäkää kortit perheen ilmoitustaululle tai seinälle, josta kaikki voivat ne nähdä. Kehottakaa sitten perheenjäseniä opettelemaan jakeet ulkoa.
5. Valitkaa yksi pyhien kirjoitusten kohta jonkin periaatteen opettamiseen. Päätäkää sitten, miten voitte käytännössä kokeilla opetettua periaatetta. Esimerkkejä: Lukekaa Matt. 25:31–40 ja auttakaa sitten jotakin apua tarvitsevaa perhettä, tai lukekaa Jaak. 1:27 tai Gal. 6:2 ja auttakaa sitten jotakuta, joka on menettänyt rakkaansa.
6. Lukekaa edellisen yleiskonferenssin puheita, mikäli siihen on mahdollisuus. Soveltakaa käytäntöön annettuja ehdotuksia.
7. Kuunnelkaa pyhien kirjoitusten kertomuksia äänitettynä, jos se on mahdollista.

Noudatimmepa mitä suunnitelmaa tahansa, meidän tulee aina aloittaa pyhien kirjoitusten tutkimisemme rukouksella. Meidän tulee pyytää taivaalliselta Isältä johdatusta ja ymmärrystä. Meidän tulee ajatella lukemaamme soveltaen evankeliumin periaatteita elämäämme.

Piispa H. Burke Peterson on sanonut: "Tässä kirkossa ei pitäisi olla – ei saa olla – yhtään perhettä, jossa ei lueta joka päivä pyhiä kirjoituksia. Jokainen perhe voi tehdä sen omalla tavallaan." (*Apuyhdistyksen oppikirja 1977–1978*, 1977, s. 223.)

- Miksi on tärkeää tutkia pyhiä kirjoituksia perheenä? Pyydä sisaria selittämään, kuinka he ovat kyenneet onnistumaan pyhien kirjoitusten tutkimisessä.
- Näytä kuva 32-c, "Evankeliumia käsittelevät ja muut hyvät kirjat voivat olla perheenjäsenten käytettävissä".

Voimme oppia evankeliumin periaatteita myös muusta aineistosta. Yksi kodin kirjahyllyistä voisi sisältää evankeliumia koskevaa aineistoa. Siinä voisi olla kirjoja, kuvia, äänitallenteita ja äänentoistolaitte sekä muuta aineistoa koko perhettä varten. Kirjastomme perusteoksina joko kirjoina tai äänitteinä tulee olla pyhät kirjoitukset ja julkaisu *Evankeliumin periaatteet*. Meidän tulee ostaa jokaiselle lapselle oma Mormonin kirja ja Raamattu, mikäli suinkin mahdollista. Sitten meidän tulee varata määrätty hetki päivästä näiden kirjojen tutkimiseen. Emme voi odottaa lastemme tutkivan niitä, elleimme työskentele heidän kanssaan ja näytä esimerkkiä.

Pitäkää perheilta säännöllisesti

Perheilta on yksi parhaista tilaisuuksista opettaa evankeliumia lapsillemme. (Maanantai-illat on varattu tähän tarkoitukseen.) Perheiden tulee käyttää apunaan perheiltakirjaa, mikäli se on saatavissa. Ellei kirjaa ole saatavissa, meidän tulee tutkia pyhiä kirjoituksia ja julkaisua *Evankeliumin periaatteet*, kuunnella evankeliumia sisältäviä äänitallenteita ja kertoa ajatuksiamme kirkosta. Miellyttävän ja onnellisen ilmapiirin luominen auttaa lapsia nauttimaan illasta. Silloin he haluavat osallistua enemmän perheiltään. Perheillan ei pitäisi olla pelkkää saarnaamista, jota lapset eivät ymmärrä. Sen tulee olla hauska hetki kaikille.

Todistakaa lapsillenne

Meidän tulee todistaa lapsillemme aterioiden, pyhien kirjoitusten tutkimisen, perheillojen tai evankeliumiaiheisten keskustelujen aikana. Kun he kuulevat ja omin silmin näkevät, että me elämme evankeliumin mukaan, heidän oma todistuksensa evankeliumista kasvaa.

- Lukekaa 5. Moos. 11:19. Pyydä luokan jäseniä kertomaan kokemuksiansa evankeliumin opettamisesta lapsilleen.

Lopetus

Perhettämme siunataan, kun tutkimme evankeliumia. Todistuksemme ja kotimme vahvistuvat. Saamme vastauksia ongelmiimme. Koska yritämme elää lähempänä Jeesusta Kristusta ja taivaallista Isäämme, olemme onnellisempia ja saamme suuremman mielenrauhan.

Eräs perheenäiti, jonka kodissa pidettiin joka aamu pyhien kirjoitusten tutkimistuoquio, kertoi perheensä saamista siunauksista:

”Tästä varhaisaamun ohjelmasta on paljon hyötyä: me opimme ymmärtämään paremmin pyhiä kirjoituksia ja niiden merkitystä elämässämme, me aloitamme päivän järjestäytyneemmin – –, nautimme perheen yhteisestä aamiaisesta.

Olen varma, että lapset lähtevät kouluun onnellisempina ja varmempina itsestään, perheestämme ja maailmastaan.” (Geri Brinley, *”Getting a Head Start on the Day”*, *Ensign*, huhtikuu 1977, s. 8.)

Vanhin Bruce R. McConkie kertoi muista tällaisen tutkimisen tuomista siunauksista: ”Me haluamme kokea rauhaa ja iloa ja onnea tässä elämässä ja periä iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa. Nämä ovat suurimmat siunaukset, mitä ihmisillä on mahdollisuus periä. Me voimme saada ne osaksemme lukemalla ja opiskelulla iankaikkisen elämän sanoja täällä ja nyt ja pitämällä käskyt.” (*”Juokaa tästä lähteestä”*, *Valkeus*, joulukuu 1985, s. 6.)

Kehotus

Laatikaa suunnitelma evankeliumin tutkimiseksi kotona sekä henkilökohtaisesti että perheen kanssa. Etsikää joka päivä tilaisuuksia selittää lapsillenne evankeliumin periaatteita.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Room. 15:4 (pyhät kirjoitukset antavat toivoa)
- 2. Tim. 3:14–17 (pyhät kirjoitukset johdattavat meitä kohti täydellisyyttä)
- 2. Nefi 4:15 (pyhät kirjoitukset ovat opiksi ja hyödyksi)
- OL 1:37 (käskyt ovat todet ja luotettavat)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. valmista oppiaiheessa ehdotetut julisteet tai kirjoita tiedot tauluun
2. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

VALMISTAUTUMINEN OPETTAMAAN

O p p i a i h e 33

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä valmistautumaan opettamaan evankeliumia tehokkaasti.

Toistemme opettaminen

Herra on käskenyt kirkkonsa jäseniä opettamaan toinen toistaan.

- Pyydä yhtä luokan jäsentä lukemaan OL 88:77–78. Keitä meidän tulee opettaa?

Voimme opettaa perhettämme, ystäviämme, naapureitamme, työ- ja koulutovereitamme. Voimme opettaa kirkon jäseniä järjestetyissä luokissa. Voimme myös opettaa kirkkoon kuulumattomia ihmisiä.

- Näytä kuva 33-a, ”Äiti opettaa tytärtään solmimaan kengännauhat”.

Maan luomisesta lähtien Herra on käskenyt meitä opettamaan evankeliumia lapsillemme. Voimme opettaa heitä perheilloissa ja muulloin. Erityisesti äidillä on monia mahdollisuuksia opettaa lapsiaan kotona.

- Pyydä luokan jäseniä kertomaan kokemuksiaan lastensa opettamisesta.

Vanhin Boyd K. Packer on sanonut:

”Suuri osa siitä, mitä teemme, on opettamista. Jos näytät lapselle, miten kengännauhat solmitaan, – – autat tytärtä uuden ruoanvalmistusohjeen kokeilussa, pidät puheen kirkossa, todistat, johdat ohjekousta ja, ennen kaikkea, opetat luokassa – kaikki se on opettamista, ja me teemme sitä kaiken aikaa – –.

Me opetamme saarnatessamme tai puhuessamme tai käyttäessämme puheenvuoron kokouksissa.” (*Teach Ye Diligently*, 1975, s. 2–3.)

Kirkossa on monia mahdollisuuksia opettaa järjestetyissä luokissa. Vanhin Boyd K. Packer on muistuttanut meitä:

”Jokainen kirkon jäsen opettaa käytännöllisesti katsoen koko elinaikansa.



33-a, Äiti opettaa tyttärtään solmimaan kengännauhat.

Kaikissa kirkon järjestöissä palvelee opettaja – –.

Kirkko etenee eteenpäin annetun opetuksen voimalla. Valtakunnan työ estyy, ellei opetus ole tehokasta.” (*Teach Ye Diligently*, s. 2–3.)

Opetus ei aina tapahdu luokkahuoneessa vaan myös ollessamme kanssakäymisissä toistemme kanssa. Seuraava kertomus on siitä esimerkki:

”Tutustuin piispa Fred Carrolliin, kun perheemme muutti hänen seurakuntansa alueelle ollessani yli-ikäinen diakoni Aaronin pappeudessa. Tämä suuri mies ei puhunut minulle suoraan enempää kuin ehkä viisikymmentä sanaa, ja kuitenkin viisitoista niistä jäi lähtemättömästi mieleeni. Olen varma siitä, että tämä hyvä piispa ei koskaan tiennyt, kuinka syvän vaikutuksen hän teki minuun noilla viidellätoista kultaisella sanallaan, jotka hän eräänä päivänä lausui minulle hiljaisamme kahden: ‘Olen huomannut, kuinka kunnioittava olet kirkon kokouksissa. Näytät hyvää esimerkkiä, jota muut pojat voivat seurata.’

Vain muutama sana, mutta kuinka voimallisia ne olivatkaan! Minuun ne vaikuttivat enemmän kuin ne sadat tehtävät, joita sen jälkeen olen saanut. Siihen saakka en ollut koskaan pitänyt itseäni erityisen kunnioittavana. Olen varma siitä, että piispa Carroll erehtyi pitämään arkuuttani ja pidättyväisyyttäni kunnioituksena. Mutta sillä ei ollut väliä. Siitä alkaen aloin miettiä, mitä kunnioitus merkitsee elämässäni. Pian aloin tuntea kunnioitusta. Koska piispa Carroll piti minua kunnioittavana, niin ehkä minä olinkin kunnioittava! Asenne, joka minussa kehittyi piispa Carrollin kylvämästä siemenestä, on siitä lähtien kasvanut elämäni johtavaksi ajatukseksi.” (Lynn F. Stoddard, ”The Magic Touch”, *Instructor*, syyskuu 1970, s. 326–327.)

Järjestettyjen luokkien opettajilla on monia mahdollisuuksia vaikuttaa luokan jäseniin ja johdattaa heitä. Työskennellessään ahkerasti opettajat keksivät hyviä keinoja opettaa evankeliumin periaatteita luokassa ja sen ulkopuolella. Vanhin Thomas S. Monson kertoi meille siitä, kuinka hän joutui tällaisen opettajan vaikutuksen alaiseksi:

”Pyhäkoululuokassamme hän opetti meille maailman luomisesta, Aadamin lankeemuksesta ja Jeesuksen sovitusuhrista. Hän toi luokkahuoneeseensa kunniavieraksi Mooseksen, Joosuan, Pietarin, Tuomaan, Paavalin ja Jeesuksen Kristuksen. Vaikka emme nähneet heitä, me olimme rakastamaan, kunnioittamaan ja jäljittelemään heitä.

Hänen opetuksensa oli aivan erityisen koskettavaa ja vaikutukseltaan iankaikkista eräänä sunnuntaiamuna, jolloin hän murheellisena ilmoitti erään luokkatoverimme äidin kuolemasta. Olimme aamulla havainneet Bilyn olevan poissa, mutta emme tienneet syytä siihen. Oppitunnin aiheena oli ‘Autuaampi on antaa kuin ottaa’.

Oppitunnin keskivaiheilla opettajamme sulki oppikirjan ja avasi silmäme ja korvamme ja sydämemme Jumalan kirkkaudelle. Hän kysyi: 'Paljonko rahaa meillä on luokkamme juhlarahastossa?'

-- 'Neljä dollaria ja seitsemänkymmentäviisi senttiä.'

Äärimmäisen lempeästi opettajamme sitten ehdotti: 'Billyn perhe on vaikeuksissa ja murheen murtama. Mitä ajattelisitte sellaisesta mahdollisuudesta, että kävisimme tervehtimässä perhettä tänä aamuna ja antaisimme heille rahastonne rahat?'

Muistan aina sen, kuinka tuo pieni joukko kulki kolmen korttelin matkan, meni Billyn kotiin ja tervehti häntä ja hänen veljeään ja sisariaan ja isäänsä. Äiti puuttui hyvin näkyvällä tavalla. Arvostan aina rakkaana muistona kyyneliä, jotka kimmelsivät kaikkien silmissä, kun valkea kirjekuori, joka sisälsi kallisarvoisen juhlarahastomme rahat, siirtyi opettajamme sirosta kädestä surun murtaman isän tarvitsevaan käteen. Me astelimme kepeästi takaisin kappelille. Sydämemme oli keveämpi kuin koskaan, ilomme täydellisempi, ymmärryksemme syvällisempi. Jumalan innoittama opettaja oli antanut pojilleen ja tytöilleen iankaikisen opetuksen jumalallisesta totuudesta: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'" ('Vain opettaja', *Valkeus*, lokakuu 1973, s. 404.)

Jokainen kirkon jäsen on opettaja. Me kaikki opetamme evankeliumia muille sanoillamme ja teoillamme. Kun meidät kastettiin, me lupasimme olla "Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä [lienemmekin], aina kuolemaan asti" (Moosia 18:9). Kasteemme jälkeen meidän on kerrottava evankeliumista naapureillemme ja kaikille maan päällä oleville ihmisille. Meidän on opetettava myös lapsiamme ja muita kirkon jäseniä.

Tutkiminen ja valmistautuminen

- Näytä kuva 33-b, "Sisar opettaa pyhiä kirjoituksia".

Jos aiomme tulla hyviksi opettajiksi, meidän on valmistauduttava hyvin. Meillä kaikilla on opettamiseen liittyviä kykyjä, mutta jokainen meistä voi silti kehittyä. Presidentti David O. McKay sanoi: "Yksikään ihminen ei voi opettaa sellaista, mitä hän ei tiedä. Yksikään opettaja ei voi opettaa sellaista, mitä hän ei näe eikä tunne." (*Treasures of Life*, 1962, s. 476.)

- Pyydä luokan jäseniä kuuntelemaan oppiaiheen valmistamiseen liittyviä ajatuksia lukiessasi seuraavan lainauksen:

"Varatkaa itsellenne määrätty aika ja paikka oppiaiheen valmistamista varten. Huolehtikaa siitä, että välineenne ja tarvikkeenne – pyhät kirjoitukset, oppikirja, lähdeaineisto, paperia, kynä – ovat helposti saatavissa. --



33-b, Sisar opettaa pyhiä kirjoituksia.

Opettajan tulisi alkaa suunnittelunsa [rukouksella]. Tämä on [Herran evankeliumi], te olette Hänen opettajiaan, te opetatte Hänen lapsiaan. Kysykää Herralta, miten Hän haluaa teidän opettavan sanomanne. Jos opettaja tuntee siihen erityistä tarvetta, hänen tulisi liittää rukoukseensa paasto keinona Hengen kanssa sopusointuun pääsemiseksi.” (*Opettajien koulutusohjelma*, 1971, s. 139.)

- Kirjoita tauluun luettelo asioista, jotka on muistettava oppiaihetta valmistettaessa. Mitä teidän tulee tehdä valmistautuessanne opettamaan?

Oppiaiheen valmistamiseen ehdotetaan seuraavaa menetelmää:

1. Määritellä oppiaiheen tavoite (tarkoitus).

Useimmissa kirkon oppikirjoissa oppiaiheen tavoite on mainittu oppiaiheen alussa. Tavoite on pääajatus, jonka haluatte luokan jäsenten oppivan, muistavan tai toteuttavan. Kirjoittakaa tavoitteenne muistiin ja ajatelkaa sitä, kun valmistatte oppiaihetta.

2. Tutustukaa oppiaiheen aineistoon.

Tutkikaa opetusaineisto, sekä oppiaihe että pyhien kirjoitusten kohdat, hyvissä ajoin etukäteen ja selvittäkää itsellenne, mitkä ovat tärkeimmät asiat. Valmistautukaa aina rukoillen.

3. Kootkaa havaintovälineitä etsimällä ja tutkimalla.

Herättääksenne mielenkiintoa oppiaihetta kohtaan teidän on käytettävä jotakin, mitä luokka voi nähdä. Havaintovälineitä voivat olla esineet, taulukot, kuvat tai muut välineet. Mielenkiinnon herättäminen oppiaiheeseen on tärkeää kaikkia ikäryhmiä opettaessa.

4. Järjestäkää havaintovälineet ja aineisto.

Järjestäkää havaintovälineet siihen järjestykseen, jossa tulette niitä oppiaiheen käsittelyn aikana käyttämään. Niiden järjestäminen etukäteen auttaa teitä välttämään sekaannuksia.

Rakastakaa oppilaitanne

Vanhin Boyd K. Packer on sanonut: ”Hyvä opettaja on jo tutkinut oppiaiheen. Erinomainen opettaja tutkii myös oppilaita – tutkii heitä vakavasti ja tarkoituksellisesti. – – Kun tarkkailette huolellisesti oppilaidenne piirteitä ja ilmeitä, sydämessänne voi kummuta – – tunne, joka on sukua innoitukselle. Se on rakkautta, joka pakottaa teidät etsimään keinon tehdä Herran työtä – ruokkia Hänen lampaitaan.” (*”Study Your Students”*, *Instructor*, tammikuu 1963, s. 17.)

Oppilaat, joita rakastetaan, tuntevat entistä enemmän itseluottamusta. He haluavat kehittyä. Oppilaat, joita rakastetaan, oppivat myös

rakastamaan toisia ihmisiä. Oppilaitaan rakastavat opettajat saavat innoitusta Herralta. He ymmärtävät paremmin oppilaidensa tarpeet.

”Jopa muodollista opettajan koulutusta vailla oleva henkilö voi vaikuttaa voimakkaasti yksittäiseen oppilaaseen, jos hän rakastaa ja kunnioittaa oppilasta ja osoittaa henkilökohtaista kiinnostusta tätä kohtaan.

Muistan, kuinka opettaja, jota pidin ikävänä ja pitkäveteisenä, tuli eräänä päivänä luokseni ja antoi minulle kirjan, jonka ajatteli kiinnostavan minua. Kirja ei kiinnostanut minua kovinkaan paljon. – – Mutta opin sinä päivänä arvostamaan opettajaa, joka osoitti minua kohtaan sellaista kiinnostusta, ja siitä lähtien hän vaikutti minuun.” (William E. Berrett, ”Teaching: An Extension of Your Personality”, *Ensign*, huhtikuu 1973, s. 61)

- Kuinka me voimme luokassa osoittaa luokan jäsenille, että rakastamme heitä? Entä luokkahuoneen ulkopuolella?

Hengen rukoileminen

- Näytä kuva 33-c, ”Opettaja rukoilee johdatusta tutkiessaan pyhiä kirjoituksia”.

Presidentti Brigham Young on sanonut: ”Sen jälkeen kun olemme kaikki tavoin pyrkineet hankkimaan viisautta parhaista kirjoista jne., jäljellä on yhä avoin lähde kaikille: ’Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta.’” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 199.*)

Jos aiomme saada opettamisen lahjan, meidän on rukoiltava taivaallista Isäämme. Hän auttaa meitä oppiaiheen valmistamisessa. Hän auttaa meitä tuntemaan oppilaamme ja rakastamaan heitä. Jos pyydämme Hänen apuaan, Hän on kanssamme opettaessamme.

Lopetus

Meidän tehtävämme on opettaa evankeliumia lapsillemme, muille kirkon jäsenille ja kirkkoon kuulumattomille sukulaisillemme ja lähimmäisillemme maailmassa.

Vanhin Vaughn J. Featherstone on presidentti David O. McKaytä lainaten sanonut: ”Maailmassa ei ole suurempaa tehtävää kuin ihmissielun kouluttaminen.” Sitten vanhin Featherstone jatkoi: ”Suuri osa jokaisen vanhemman ja kirkon opettajan taloudenhoitotehtävää on opettaa ja kouluttaa.” (*”The Impact Teacher”, Ensign, marraskuu 1976, s. 103.*)

Herra odottaa meidän valmistautuvan opettamaan tehokkaasti. Valmistautuminen tarkoittaa tutkimista, rukoilemista ja opettamista Pyhän Hengen vaikutuksen alaisena.



33-c, Opettaja rukoilee johdatusta tutkiessaan pyhiä kirjoituksia.

Kehotus

Valitkaa jokin evankeliumin periaate, jonka haluatte opettaa tällä viikolla. Rukoilkaa löytääksenne päivittäin tilaisuuksia sen opettamiseen. Arvioikaa viikon lopussa ponnistuksianne ja päättäkää, kuinka voitte edelleen kehittyä.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 5. Moos. 6:5–7 (opettakaa lapsia uutterasti ja jatkuvasti)
- Moosia 4:14–15 (opettakaa lapsille rakkautta)
- OL 42:12 (opettakaa Hengen avulla)
- OL 68:25–28 (opettakaa lapsille evankeliumia)
- Moos. 6:57 (opettakaa lapsille parannusta)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

PYHIEN KIRJOITUSTEN OPETTAMINEN

O p p i a i h e 3 4

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä valmistautumaan opettamaan pyhiä kirjoituksia.

Pyhät kirjoitukset ovat paras opetuksen lähdeaineistomme

- Näytä kuvat 34-a, ”Opettaja tietää, että hänen on paitsi tutkittava pyhiä kirjoituksia myös pohdiskeltava oppimiaan asioita” ja 34-b, ”Sisar opettaa pyhiä kirjoituksia, ja lapsilla on omat pyhät kirjoitukseensa käytössään luokassa”.

Presidentti J. Reuben Clark jr sanoi kerran eräälle ryhmälle kirkon opettajia: ”Teidän päätehtävänne – – velvollisuutenne on opettaa Herran Jeesuksen Kristuksen evankeliumia – –. Teidän tulee opettaa tätä evankeliumia käyttäen lähteinänne ja auktoriteetteinanne kirkon [pyhiä kirjoituksia] ja niiden sanoja, jotka Jumala on kutsunut johtamaan kansaansa näinä viimeisinä päivinä.” (*Kirkon viitoitettu kurssi kasvatuksessa*, 2005, s. 10.)

Pyhien kirjoitusten tunteminen ja käyttäminen opetuksessamme on tärkein käytettävissämme oleva opetusväline.

Herra on opettanut pyhien kirjoitusten tuntemisen ja niiden opettamisen tärkeyttä. Käydessään ylösnousemuksensa jälkeen nefiläisten luona Hän sanoi: ”Käskyn minä annan teille, että te tutkitte näitä asioita [pyhiä kirjoituksia] uutterasti” (3. Nefi 23:1). Hän käski myös heidän opettaa evankeliumia muille (ks. 3. Nefi 23:14). Opissa ja liitoissa Hän on käskenyt meitä tekemään lujasti työtä tutkiessamme pyhiä kirjoituksia (OL 1:37). Meidän tulee opettaa niitä uskollisesti, koska ne todistavat ja opettavat Hänestä. Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan kaikki, mitä meidän on tehtävä saadaksemme iankaikkisen elämän siunauksen.

Pyhien kirjoitusten lisäksi saamme Herran sanan tätä päivää varten Hänen elävältä profeetaltaan. Pyhinä kirjoituksina pidetään myös elävien profeettojen sanoja, kun he puhuvat ”Pyhän Hengen innoittamina” (ks. OL 68:1–4). Kirkon oppikirjat ja lehdet auttavat meitä oppimaan profeettojen sanoja ja muita pyhiä kirjoituksia.



34-a, Opettaja tietää, että hänen on paitsi tutkittava pyhiä kirjoituksia myös pohdiskeltava oppimiaan asioita.

- Mistä me voimme saada elävän profeetan sanoja?

Pyhien kirjoitusten soveltaminen elämäämme

Kun Lehi ja hänen perheensä saapuivat luvattuun maahan, Nefi opetti veljilleen pyhiä kirjoituksia. Hän opetti tavalla, jota kansa saattoi ymmärtää. Hän sanoi: "Sillä minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi" (1. Nefi 19:23).

Pyhät kirjoitukset opettavat meille, "mitä Herra on tehnyt muissa maissa, ihmisten keskuudessa muinoin" (1. Nefi 19:22). Vaikka pyhät kirjoitukset kirjoitettiinkin muinaisina aikoina, niillä on yhä merkitystä meille tänä aikana. Hyvät opettajat kykenevät soveltamaan pyhiä kirjoituksia nykyelämään ja osoittamaan, kuinka menneisyyden tapahtumat voivat auttaa meitä ymmärtämään nykyisyyttä.

- Näytä kuva 34-c, "Nefi ja Lehi tutkivat Liahonaa". Pyydä yhtä luokan jäsentä lukemaan 1. Nefi 16:9–12, 15–31.

Viitatessaan Mormonin kirjan kertomukseen Lehin perheestä ja Liahonasta presidentti Spencer W. Kimball sanoi:

"Voitteko kuvitella olevanne nuori Nefi, joka kuuli isänsä jännittyneenä kiinnittävän huomiota johonkin, minkä hän oli juuri löytänyt telttansa ulkopuolelta? Se oli – – taidokasta tekoa oleva pyöreä pallo, 'ja se oli hienoa pronssia', eikä kukaan heistä ollut aikaisemmin nähnyt mitään sellaista (1. Nefi 16:10). – –

Jos tämä epätavallinen pallo kiinnostaisi teitä ja jos tarkkailisitte sitä huolellisesti, huomaisitte, että se toimi 'uskon ja tarkkuuden ja varteen ottamisen mukaan', jota sille osoitettiin silloin kun pohdittiin, mitä tietä pitäisi kulkea (1. Nefi 16:28). Mitä ajattelisitte, jos palloa lähemmin tutkiessanne huomaisitte, että siinä oli kirjoituksia, jotka olivat 'selkeästi luettavissa' ja – – antoivat 'ymmärrystä Herran teistä'? Ja entä jos kirjoitus ilmestyisi ja vaihtuisi aika ajoin, kun Herra esittäisi lisävaatimuksia, ja että se tapahtuisi 'sen uskon ja tarkkuuden mukaan', jota perhe sille osoittaisi? (1. Nefi 16:29.) – –

Pallon eli Liahonan – joka on käännetty merkitsemään kompassia – Herra oli valmistanut erityisesti osoittamaan [Lehille] suuntaa, johon hänen oli erämaassa kuljettava. Ettekö te haluaisi sellaista palloa – te kaikki – niin että aina kun olette eksyksissä, se osoittaisi oikeaa suuntaa ja kirjoittaisi teille sanomia, – – niin että tietäisitte aina, milloin olette eksyksissä ja milloin olette väärällä tiellä?

Teillä – – kaikilla on se. Herra antoi – – jokaiselle ihmiselle omantunnon, joka ilmoittaa joka kerta, kun ihminen lähtee väärälle polulle. Hänelle kerrotaan se aina, jos hän kuuntelee, mutta ihmiset voivat tietenkin tottua viestien kuulemiseen niin, että he eivät kiinnitä niihin huomiota eivätkä lopulta huomaa niitä lainkaan.



*34-b, Sisar opettaa pyhiä kirjoituksia,
ja lapsilla on omat pyhät kirjoituksensa käytössään luokassa.*

Teidän on ymmärrettävä, että teillä on jokin kompassin tapainen, Liahonan tapainen, omassa elimistössänne. Se annetaan jokaiselle lapselle. – Jos hän jättää omassa olemuksessaan olevan Liahonan vaille huomiota, se ei ehkä enää lopulta kuiskaile hänelle. Mutta jos me muistamme, että meillä jokaisella on jokin, mikä johtaa meitä oikeaan suuntaan, laivamme ei joudu väärälle kurssille – jos vain kuuntelemme ohjeita, joita antaa oma Liahonamme, jota nimitämme omaksitunnoksi.” (Ks. ”Oma Liahonamme”, *Valkeus*, huhtikuu 1977, s. 35–37.)

- Kuinka presidentti Kimball vertasi tätä pyhien kirjoitusten kohtaa meihin nykyaikana?

Kun tunnemme pyhät kirjoitukset, voimme soveltaa elämäämme oikeita periaatteita. Seuraavat esimerkit kertovat, kuinka eräs äiti opetti lapsilleen pyhiä kirjoituksia:

Iltarukouksen aikaan eräänä iltana nelivuotias Anni ilmoitti, ettei hän halunnut rukoilla. Äiti houkutteli tyttöä, mutta Anni kieltäytyi rukouksesta. Silloin äiti kertoi hänelle Danielista.

- Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä lukemaan Dan. 6:1–23 tai esittämään kertomus omin sanoin.

Sitten äiti selitti, että rukous oli Danielille hyvin tärkeä. Daniel rukoili, vaikka luuli kuolevansa sen takia. Sitten äiti kysyi Annilta: ”Kun nyt tiedät, kuinka tärkeä rukous on, niin haluaisitko, että vähän auttais sinua rukouksessasi?”

Toisen kerran Anni ja hänen siskonsa Jenni riitelivät äänekkäästi. Kumpikin tyttö väitti samaa nukkea omakseen. Äiti tuli tyttöjen luokse ja ehdotti: ”Mitä jos leikkaisimme nuken kahtia, niin että saisitte kumpikin osan siitä?”

”Ei”, sanoi Anni, ”älä leikkaa sitä kahtia.”

”Leikkaa vain!” Jenni huudahti.

Äiti sanoi: ”Tämä on varmaan Annin nukke. Arvaatteko, mistä sen tiedän?” Sitten hän luki tytöille kohdan 1. Kun. 3:16–27 ja keskusteli siitä heidän kanssaan.

- Pyydä tehtävän saanutta luokan jäsentä lukemaan 1. Kun. 3:16–27 tai esittämään kertomus omin sanoin. Miten pyhät kirjoitukset auttoivat tätä äitiä opettamaan lapsiaan? Lukekaa Matt. 25:1–13 ja En. 2–5.

Valmistautuminen pyhien kirjoitusten opettamiseen

Presidentti Harold B. Lee on sanonut: ”Sanon, että meidän on tarpeen opettaa jäseniämme etsimään vastauksensa pyhistä kirjoituksista. – – Mutta valitettavasti kovin monet meistä eivät lue pyhiä kirjoituksia.



34-c, Nefi ja Lehi tutkivat Liahonaa.

Emme tiedä, mitä ne sisältävät, ja sen tähden spekuloidimme asioista, jotka meidän olisi pitänyt löytää pyhistä kirjoituksista. Uskon, että tässä on yksi suurimmista meitä nykyään uhkaavista vaaroista.” (Ks. ”Etsikää vastaukset pyhistä kirjoituksista”, *Valkeus*, joulukuu 1973, s. 489.)

Kukaan ei pakota meitä tutkimaan pyhiä kirjoituksia. Me voimme keksiä monia tekosyitä siihen, ettemme tutki niitä. Meidän täytyy suunnitella pyhien kirjoitusten tutkimista. (Ks. tämän oppikirjan oppiaihe 32, ”Evankeliumin oppiminen kotona”.)

- Kuinka me voimme voittaa esteet tutkia pyhiä kirjoituksia?

Jos haluamme opettaa pyhiä kirjoituksia, meidän on tehtävä muutakin kuin vain luettava niitä sen enempää ajattelematta.

- Pyydä luokan jäseniä lukemaan Moroni 10:3. Mitä Moroni sanoo meille pyhistä kirjoituksista saadusta opista?

Presidentti Marion G. Romney on sanonut:

”Lukiessani pyhiä kirjoituksia minulle on ollut haasteena sana *pohdiskella*. – – Sanakirjassa sanotaan, että *pohdiskella* tarkoittaa ’punnita mielessä, ajatella syvällisesti, harkita, mietiskellä – –’.

Pohdiskeminen on minun mielestäni eräs rukouksen muoto. Vähintäänkin se on ollut lähentymistä Herran Henkeen.” (Ks. ”Pappeuskutsumuksen kunniassa pitäminen”, *Valkeus*, joulukuu 1973, s. 521–522.)

Kun olemme lukeneet ja pohdiskelleet pyhiä kirjoituksia, voimme Moronin lupauksen mukaan pyytää taivaallista Isää auttamaan meitä tietämään Pyhän Hengen voimalla, että ne ovat totta. Hengen johdatuksella me voimme pyhiä kirjoituksia tutkimalla saada myös lohtua ja vastauksia ongelmiin. Näiden asioiden kokeminen auttaa meitä opettamaan muita.

- Pyydä luokan jäseniä kertomaan, kuinka pyhien kirjoitusten tutkiminen on ollut siunauksena heidän elämässään ja auttanut heitä valmistautumaan opettamaan.

Lopetus

Voidaksemme opettaa pyhiä kirjoituksia meidän on *valmistauduttava* lukemalla niitä usein. Meidän on *pohdiskeltava* aineistoa ajattelemalla sitä. Sitten meidän on *rukoiltava* vilpittömin ja vakain aikein. Sitten meidän on käytännössä *toteutettava* Hengen kautta oppimaamme ja ymmärtämäämme. Tehtyämme niin me voimme opettaa pyhiä kirjoituksia voimallisesti.

Kehotus

Merkitkää pyhien kirjoitusten kohdat, jotka ovat teille erityisen merkityksellisiä. Verratkaa pyhiä kirjoituksia omaan elämäänne. Kertokaa pyhien kirjoitusten kertomuksia perheillä, aterioilla ja muissa perheen yhteisissä tilanteissa. Soveltakaa pyhiä kirjoituksia omaan elämäänne.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- 2. Nefi 4:15–16 (Nefin rakkaus pyhiä kirjoituksia kohtaan)
- 2. Nefi 32:3 (kestittäkää itseänne Kristuksen sanoilla)
- Alma 37:38–47 (Alman pyhät opetukset Liahonasta pojalleen Helamanille)
- OL 11:21–22 (Jumalan sanan saaminen)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. tutki julkaisusta *Evankeliumin periaatteet*, 2001, luku 10, ”Pyhät kirjoitukset”
2. kertaa tämän oppikirjan oppiaihe 32, ”Evankeliumin oppiminen kotona”
3. anna kahdelle luokan jäsenelle tehtäväksi lukea seuraavat pyhien kirjoitusten kohdat tai esittää omin sanoin niihin sisältyvät kertomukset: Dan. 6:1–23 ja 1. Kun. 3:16–27
4. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

OPETTAMINEN PYHÄN HENGEN VOIMALLA JA VAIKUTUKSELLA

O p p i a i h e 3 5

Tämän oppiaiheen tarkoituksena on auttaa meitä opettamaan evankeliumia Pyhän Hengen voimalla.

Opettajat tarvitsevat Pyhän Hengen johdatusta

Herra on käskennyt meidän opettaa toinen toisellemme Hänen valtakuntansa oppia (ks. OL 88:77). Voidaksemme opettaa meillä on oltava todistus Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin totuudellisuudesta. Meidän on opetettava Pyhän Hengen voimalla ja vaikutuksella.

Presidentti David O. McKay on sanonut: ”Opettajat, aloittakaa oppiaiheidenne valmistaminen rukouksella. Opettakaa oppiaiheitanne rukous sydämessänne. Rukoilkaa sitten, että Jumala elävöittäisi sanomme – – Pyhän Henkensä vaikutuksen välityksellä.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: David O. McKay, 2004, s. 207.*)

Vanhin Hartman Rector jr kertoi presidentti Harold B. Leestä seuraavaa:

”Pian sen jälkeen kun hänet oli asetettu [presidentin] virkaan – – eräs lehtimies – – kysyi häneltä:

’Mitä te aiotte saada aikaan virkakaudellanne kirkon presidenttinä?’ – –

Hän vastasi: ’Voin vastata tuohon kysymykseen vain sanoilla, joita käytti eräs suuri profeetta, jolle Herra antoi tehtäväksi muinaisen aika-kirjan turvaamisen. Tämä mies sanoi:

’Ja Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä’ (1. Nefi 4:6).” (“You Shall Receive the Spirit”, *Ensign*, tammikuu 1974, s. 106.)

Myös meidän opettajien on oltava Hengen johtamia. Voidaksemme opettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia meidän on saatava Pyhän Hengen johdatusta.

- Pyydä luokan jäseniä lukemaan OL 42:12–14. Mitä meidän käsketään opettaa? Mistä me löydämme nämä periaatteet? Kuinka me saamme Hengen mukaan opetukseemme? Miksi meidän ei pidä opettaa, ellei meillä ole Pyhän Hengen vaikutusta?

Pyhän Hengen vaikutus voi saada opettajan sanat painumaan syvälle kuulijoiden sydämeen: ”Kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin” (2. Nefi 33:1).

- Näytä kuva 35-a, ”Kuningas Benjamin opettaa korkeasta tornista kansaansa”.

Kuningas Benjamin kutsui kansansa koolle antaakseen sille erityisiä ohjeita. Hän halusi vahvistaa kansaa hengellisesti.

- Pyydä luokkaa lukemaan Moosia 5:1–2. Mikä sai kansan uskomaan kuningas Benjaminin sanoihin? Pyydä luokkaa lukemaan Moosia 5:3–4. Miten tämä kokemus vaikutti kansan uskoon?

Pyhän Hengen johdatuksen saaminen

Moosian pojat opettivat evankeliumia Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina. He saivat tätä johdatusta tehtyään paljon sen eteen.

- Pyydä yhtä luokan jäsentä lukemaan Alma 17:2–3. Mitkä kolme askelta Moosian poikien oli otettava voidakseen opettaa voimalla? Kirjoita ne tauluun.

Valmistauduttuaan tutkimalla opettajan täytyy rukoilla saadakseen Pyhän Hengen johdatusta.

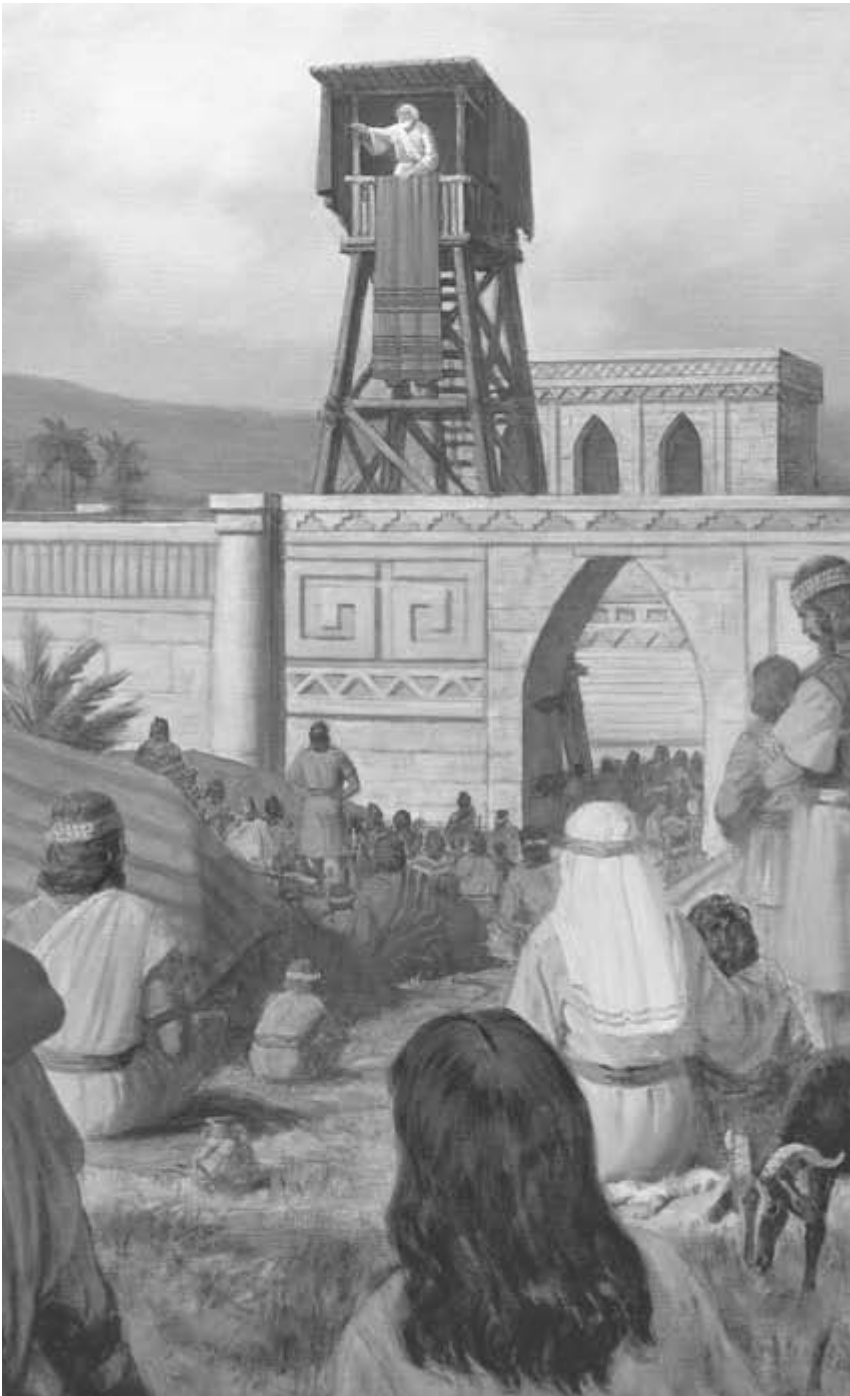
Presidentti Marion G. Romney kertoi, miten hänen vaimonsa koki opettamisen Hengen johdatuksella. Sisar Romneyn tehtävänä oli esittää oppiaihe, joka käsitteli profeetta Joseph Smithin saamaa näkyä Isästä ja Pojasta. Hänen luokassaan oli yliopistollisen loppututkinnon suorittanut kirkkoon kuulumaton henkilö. Sisar Romney pelkäsi, ettei tämä koulutettu nainen hyväksyisi hänen opetustaan, eikä hän itsekkään ollut varma siitä, tiesikö hän tuon tapahtuman olevan totta.

Keskusteltuaan ongelmasta äitinsä kanssa sisar Romney sanoi: ”En voi pitää sitä oppiaihetta. En tiedä, että Joseph Smith sai sen näyn.”

Hänen äitinsä ei ollut kouluja käynyt nainen, mutta hänellä oli todistus. Hän sanoi tyttärelleen: ”Sinähän tiedät, miten profeetta sai näkynsä, eikö niin?”

”Kyllä, – – hän sai sen rukoilemalla Jumalalta viisautta.”

[Sisar Romney] meni huoneeseensa ja kokeili samaa keinoa – –. Seurauksena oli, että hän – – piti oppiaiheen vakuuttavasti, voimalla, joka ylitti hänen tavalliset kykynsä. Kuinka Hän kykeni siihen? Hän kykeni, koska vastauksena rukoukseen Pyhä Henki oli hänen kanssaan. Hän sai palavan tunteen sydämeensä. Hän tiesi, yhtä varmasti kuin Joseph Smith itse, että tämä oli nähnyt näyn. Hän ei ollut silmillään nähnyt aivan samaa, minkä profeetta oli nähnyt, mutta hän oli saanut saman tiedon. Hän tiesi Joseph Smithin kuvauksen perusteella, mitä tämä



35-a, Kuningas Benjamin opettaa korkeata tornista kansaansa.

oli nähnyt, ja hän sai Pyhäältä Hengeltä todistuksen siitä, että Joseph Smithin kertomus oli totta.” (Ks. ”Miten todistus saadaan”, *Valkeus*, maaliskuu 1976, s. 3.)

- Mitkä askeleet sisar Romney otti? Verratkaa niitä tauluun kirjoitettuihin kolmeen askeleeseen. Miksi rukouksen lisääminen tutkimiseen antoi sisar Romneylle riittävästi itseluottamusta? Miksi me sanomme tietoa, jonka sisar Romney sai?
- Mitä eroa on totuuden lukemisella ja sillä, että kuulemme jonkun luottamustamme nauttivan ihmisen sanovan, että hän tietää asian todeksi? Pyydä luokan jäseniä lukemaan Moroni 10:4–5. Kuinka Pyhä Henki kertoo meille totuuden? Mitä meidän on tehtävä saadaksemme tällaisen todistuksen?

Todistuksen lausuminen

Todistuksen kera opettaminen merkitsee opettamista tietäen, että evankeliumi on totta. Todistuksen hengen avulla me voimme opettaa muita ymmärtämään palautettua evankeliumia. Pyhä Henki voi todistaa kuulijoille evankeliumin periaatteiden totuudellisuudesta. (Ks. 1. Kor. 2:12–13.)

- Näytä kuva 35-b, ”Kaksi lähetysaarnajaa tutkijan ovella”.

Vanhin Alvin R. Dyer kertoi seuraavaa:

”Kaksi lähetysaarnajaa saapui illansuussa erääseen kotiin – –. Perhe – – oli juuri valmistautumassa varhaiselle ilta-aterialle. – – Lähetysaarnajat eivät oikein onnistuneet aloitussanomien esittämisessä – – [ja] nainen alkoi sulkea ovea. – – [Hänen niin tehdessään] lähetysaarnajat – – todistivat evankeliumin totuudellisuudesta. – – Toinen vanhimista korotti varta vasten ääntään, niin että sisällä olijat voisivat kuulla sen. – – [Sitten] lähetysaarnajat poistuivat melko kiireesti.

Kuljettuaan puolen korttelin verran he kuuluivat jonkun huutavan heidän peräänsä. – – Noin 14-vuotias poika tuli heidän luokseen ja sanoi: ’Isä haluaa teidän tulevan takaisin.’ Niinpä he kiirehtivät takaisin – –. Isä sanoi, ettei ovella sanottu ollut vaikuttanut häneen, ennen kuin hän kuuli toisen lähetysaarnajan todistavan. Silloin, hän sanoi: ’Minut valtasi outo tunne, ja tiesin, että olimme tehneet väärin lähettäessämme teidät pois.’ Tämä herännyt kiinnostus, jonka todistuksen ja vakauksen henki synnytti, johti perheen kastamiseen.” (*”When Thou Art Converted”, Instructor*, heinäkuu 1961, s. 225.)

- Miksi isä pyysi lähetysaarnajat takaisin?
- Pyydä kahta tehtävän saanutta sisarta kertomaan, miltä heistä tuntui, kun heille opetettiin evankeliumia.



35-b, Kaksi lähetysaarnajaa tutkijan ovella.

Lopetus

Kun opetamme Pyhän Hengen voimalla, lisäämme sekä omaa että opettamiemme ihmisten tietoa, ymmärrystä, todistusta ja uskoa. Meidän on oltava kelpoisia ja valmiita opettamaan Pyhän Hengen voimalla. Jos valmistaudumme hyvin, opetamme totuutta vakuuttavasti. Me saamme Pyhän Hengen johdatusta tutkimalla, rukoilemalla ja elämällä Jumalan käskyjen mukaan.

”Ja Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta; ja ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa. – –

Ja kun te korotatte äänenne Lohduttajan mukaan, te puhutte ja profetoitte, kuten minä hyväksin näen;

sillä katso, Lohduttaja tietää kaiken.” (OL 42:14, 16–17.)

Kehotus

Tavoitelkaa Pyhän Hengen johdatusta tutkimalla, rukoilemalla ja paastoamalla. Nämä ovat opettamiseen valmistautumisen askeleet. Huomatkaa tilaisuudet opettaa lapsia, muita perheenjäseniä, ystäviä ja naapureita ja käyttäkää ne hyväksenne.

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

- Luuk. 24:32 (opetuslasten sydän hehkui innosta)
- Joh. 14:26 (Pyhä Henki opettaa kaiken)
- 2. Nefi 32:7–8 (kuulkaa Henkeä)
- Alma 5:43–52 (Alma todistaa Pyhästä Hengestä)
- Moroni 10:7–8 (Jumalan Henki antaa Jumalan lahjoja)

Opettajan valmistautuminen

Ennen tämän oppiaiheen esittämistä

1. noudata oppiaiheessa mainittua menetelmää saadaksesi Pyhän Hengen avun
2. pyydä kahta luokan jäsentä kertomaan, miltä heistä tuntui, kun heille opetettiin evankeliumia
3. anna luokan jäsenille tehtäväksi esittää haluamiasi kertomuksia, pyhien kirjoitusten kohtia tai lainauksia.

KIRKON PRESIDENTIT

1. Joseph Smith

Syntyi 23. joulukuuta 1805 Sharonissa Windsorin piirikunnassa Vermontin osavaltiossa Yhdysvalloissa Joseph Smith vanhemman ja Lucy Mackin poikana. Sai Melkisedekin pappeuden (asetettiin apostoliksi) toukokuussa 1829. Asettajina olivat Pietari, Jaakob ja Johannes (ks. OL 20:2; 27:12). Jumala kutsui kirkon ensimmäiseksi vanhimmaksiksi 6. huhtikuuta 1830. Lyman Wight asetti ylipapiksi 3. kesäkuuta 1831. Hyväksyttiin ylipappeuden presidentiksi 25. tammikuuta 1832 Amherstissä Lorainin piirikunnassa Ohiossa pidetyssä konferenssissa. Koki marttyyrikuoleman 38-vuotiaana 27. kesäkuuta 1844 Carthagen vankilassa Carthageissa Hancockin piirikunnassa Illinoisissa.

2. Brigham Young

Syntyi 1. kesäkuuta 1801 Whittinghamissa Windhamin piirikunnassa Vermontin osavaltiossa Yhdysvalloissa John Youngin ja Abigail Howe Youngin poikana. Mormonin kirjan kolme silminäkijää, Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris, asettivat apostoliksi 14. helmikuuta 1835. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 14. huhtikuuta 1840. Ensimmäisen presidenttikunnan järjestämisen myötä hyväksyttiin kirkon presidentiksi 27. joulukuuta 1847. Kuoli 76 vuoden ikäisenä 29. elokuuta 1877 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

3. John Taylor

Syntyi 1. marraskuuta 1808 Milnthorpessa Westmorelandin kreivikunnassa Englannissa James Taylorin ja Agnes Taylor Taylorin poikana. Brigham Young ja Heber C. Kimball asettivat apostoliksi 19. joulukuuta 1838. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 6. lokakuuta 1877. Hyväksyttiin kirkon presidentiksi 10. lokakuuta 1880. Kuoli 78-vuotiaana 25. heinäkuuta 1887 Kaysvillessä Davisin piirikunnassa Utahissa.

4. Wilford Woodruff

Syntyi 1. maaliskuuta 1807 Avonissa (Farmingtonissa) Hartfordin piirikunnassa Connecticutin osavaltiossa Yhdysvalloissa Aphek Woodruffin ja Beulah Thompson Woodruffin poikana. Brigham Young asetti apostoliksi 26. huhtikuuta 1839. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 10. lokakuuta 1880. Hyväksyttiin kirkon presidentiksi 7. huhtikuuta 1889. Kuoli 91-vuotiaana 2. syyskuuta 1898 San Franciscossa San Franciscon piirikunnassa Kaliforniassa.

5. Lorenzo Snow

Syntyi 3. huhtikuuta 1814 Mantuassa Portagen piirikunnassa Ohion osavaltiossa Yhdysvalloissa Oliver Snow'n ja Rosetta Leonora Pettibone Snow'n poikana. Heber C. Kimball asetti apostoliksi 12. helmikuuta 1849. Hyväksyttiin presidentti Brigham Youngin neuvonantajaksi 8. huhtikuuta 1873. Hyväksyttiin presidentti Brigham Youngin apulaisneuvonantajaksi 9. toukokuuta 1874. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 7. huhtikuuta 1889. Ensimmäisen presidenttikunnan järjestämisen myötä hyväksyttiin kirkon presidentiksi 13. syyskuuta 1898. Kuoli 87-vuotiaana 10. lokakuuta 1901 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

6. Joseph F. Smith

Syntyi 13. marraskuuta 1838 Far Westissä Caldwellin piirikunnassa Missourin osavaltiossa Yhdysvalloissa Hyrum Smithin ja Mary Fielding Smithin poikana. Brigham Young asetti apostoliksi ja neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa 1. heinäkuuta 1866. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi 8. lokakuuta 1867. Vapautettiin neuvonantajan tehtävästä ensimmäisessä presidenttikunnassa presidentti Youngin kuoltua 29. elokuuta 1877. Hyväksyttiin presidentti John Taylorin toiseksi neuvonantajaksi 10. lokakuuta 1880. Vapautettiin presidentti Taylorin kuoltua 25. heinäkuuta 1887. Hyväksyttiin presidentti Wilford Woodruffin toiseksi neuvonantajaksi 7. huhtikuuta 1889. Hyväksyttiin presidentti Lorenzo Snow'n toiseksi neuvonantajaksi 13. syyskuuta 1898. Hyväksyttiin presidentti Lorenzo Snow'n ensimmäiseksi neuvonantajaksi 6. lokakuuta 1901 (mutta ei tullut erotetuksi tähän tehtävään). Vapautettiin presidentti Snow'n kuoltua 10. lokakuuta 1901. Ensimmäisen presidenttikunnan järjestämisen myötä hyväksyttiin kirkon presidentiksi 17. lokakuuta 1901. Kuoli 80-vuotiaana 19. marraskuuta 1918 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

7. Heber Jeddy Grant

Syntyi 22. marraskuuta 1856 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa Jedediah Morgan Grantin ja Rachel Ridgeway Ivins Grantin poikana. George Q. Cannon asetti apostoliksi 16. lokakuuta 1882. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 23. marraskuuta 1916. Siunattiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 23. marraskuuta 1918. Kuoli 88-vuotiaana 14. toukokuuta 1945 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

8. George Albert Smith

Syntyi 4. huhtikuuta 1870 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa John Henry Smithin ja Sarah Farr Smithin poikana. Joseph F. Smith asetti apostoliksi 8. lokakuuta 1903.

Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 8. heinäkuuta 1943. Asetettiin ja erotettiin 75-vuotiaana kirkon presidentiksi 21. toukokuuta 1945. Kuoli 81-vuotiaana 4. huhtikuuta 1951 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

9. David Oman McKay

Syntyi 8. syyskuuta 1873 Huntsvillessa Weberin piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa David McKayn ja Jennette Eveline Evans McKayn poikana. Joseph F. Smith asetti apostoliksi 9. huhtikuuta 1906. Hyväksyttiin presidentti Heber J. Grantin toiseksi neuvonantajaksi 6. lokakuuta 1934. Hyväksyttiin presidentti George Albert Smithin toiseksi neuvonantajaksi 21. toukokuuta 1945. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 30. syyskuuta 1950. Hyväksyttiin kirkon presidentiksi 9. huhtikuuta 1951. Kuoli 96-vuotiaana 18. tammikuuta 1970 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

10. Joseph Fielding Smith

Syntyi 19. heinäkuuta 1876 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa Joseph Fielding Smithin ja Julina Lambson Smithin poikana. Joseph F. Smith asetti apostoliksi 7. huhtikuuta 1910. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi 30. syyskuuta 1950. Hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 9. huhtikuuta 1951. Hyväksyttiin neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa 29. lokakuuta 1965. Asetettiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 23. tammikuuta 1970. Kuoli 95-vuotiaana 2. heinäkuuta 1972 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

11. Harold Bingham Lee

Syntyi 28. maaliskuuta 1899 Cliftonissa Oneidan piirikunnassa Idahon osavaltiossa Yhdysvalloissa Samuel M. Leen ja Louisa Bingham Leen poikana. Heber J. Grant asetti apostoliksi 10. huhtikuuta 1941. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 23. tammikuuta 1970. Hyväksyttiin presidentti Joseph Fielding Smithin ensimmäiseksi neuvonantajaksi 23. tammikuuta 1970. Asetettiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 7. heinäkuuta 1972. Kuoli 74-vuotiaana 26. joulukuuta 1973 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

12. Spencer Woolley Kimball

Syntyi 28. maaliskuuta 1895 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa Andrew Kimballin ja Olive Woolley Kimballin poikana. Heber J. Grant asetti apostoliksi 7. lokakuuta 1943. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi 23. tammikuuta 1970. Tuli kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 7. heinäkuuta 1972. Asetettiin ja erotettiin kirkon presi-

dentiksi 30. joulukuuta 1973. Kuoli 90-vuotiaana 5. marraskuuta 1985 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

13. Ezra Taft Benson

Syntyi 4. elokuuta 1899 Whitneyyssä Franklinin piirikunnassa Idahon osavaltiossa Yhdysvalloissa George T. Bensonin ja Sarah Dunkley Bensonin poikana. Heber J. Grant asetti apostoliksi 7. lokakuuta 1943. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 30. joulukuuta 1973. Asetettiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 10. marraskuuta 1985. Kuoli 94-vuotiaana 30. toukokuuta 1994 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

14. Howard William Hunter

Syntyi 14. marraskuuta 1907 Boisessa Adan piirikunnassa Idahon osavaltiossa Yhdysvalloissa John William Hunterin ja Nellie Marie Rasmussen Hunterin poikana. David O. McKay asetti apostoliksi 15. lokakuuta 1959. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi 10. marraskuuta 1985. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 2. kesäkuuta 1988. Asetettiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 5. kesäkuuta 1994. Kuoli 87-vuotiaana 3. maaliskuuta 1995 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahissa.

15. Gordon Bitner Hinckley

Syntyi 23. kesäkuuta 1910 Salt Lake Cityssä Salt Laken piirikunnassa Utahin osavaltiossa Yhdysvalloissa Bryant S. Hinckleyn ja Ada Bitner Hinckleyn poikana. Hyväksyttiin kahdentoista apulaiseksi 6. huhtikuuta 1958. David O. McKay asetti apostoliksi 5. lokakuuta 1961. Erotettiin presidentti Spencer W. Kimballin neuvonantajaksi 23. heinäkuuta 1981. Erotettiin presidentti Kimballin toiseksi neuvonantajaksi 2. joulukuuta 1982. Palveli presidentti Ezra Taft Bensonin ensimmäisenä neuvonantajana 10. marraskuuta 1985 alkaen. Erotettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi 5. kesäkuuta 1994. Kutsuttiin presidentti Howard W. Hunterin ensimmäiseksi neuvonantajaksi 5. kesäkuuta 1994. Asetettiin ja erotettiin kirkon presidentiksi 12. maaliskuuta 1995.

HAKEMISTO

A

- Abinadi kuningas Nooan edessä,
kuvaosio 11
- Alma kastaa Mormonin vesissä,
kuvaosio 12
- Anteeksianto, parannus tuo a:n, 19–22
"Apuyhdistyksen julistus", XI
- Arkin rakentaminen, kuvaosio 1
- Avioliitto
iankaikkisen a:n siunaukset, 73–75
miksi temppeliavioliitto, 71–73
oppiaihe iankaikkisesta a:sta, 71–79
uhrauksia iankaikkisen a:n vuoksi,
77–79
valmistautuminen iankaikkiseen
a:on, 75–77
- Aviomiehet
neuvottelemisen a:n kanssa, 117
rakkauden ja huomaavaisuuden
osoittaminen a:ä kohtaan, 114–117

B

- Benson, Ezra Taft, lyhyt elämäkerta,
292

E

- Ehkäiseminen, sairauksien, oppiaihe,
180–185
"Elävä Kristus", VIII

Esimerkki, antaminen perheelle, ystäville, kirkkoon kuulumattomille,
142

Ester
kuninkaan edessä, kuva (6-a), 50
kuvaosio 4

Evankeliumi
e:n opettamiseen valmistautumista
koskeva oppiaihe, 266–274
e:n oppimista kotona koskeva oppi-
aihe, 257–265
e:n tutkiminen pyhistä kirjoituk-
sista, 260–264, 269–271
opetustilaisuudet, 260
oppimisen ilmapiiri kotona, 258
perheiltä ja, 264
pyhien kirjoitusten kohtia e:sta, 265,
274
rukoileminen perheen kanssa,
258–260
suunnitelma e:n tutkimiseen per-
heenä, 258–264
todistuksen lausuminen lapsille, 264
toistemme opettaminen, 266–269
tutkimisen siunauksia, 265
vanhempien täytyy opettaa e:a, 257

G

Grant Heber J., lyhyt elämäkerta, 290

H

Hedelmäpuut, istuttaminen, 201

Hedelmät

hyvää ravintoa, 168, 171
vauvoille, 177

Heikkoudet, Herra osoittaa meille
meidän, 20

Henki, Herran, luo hyvän tunnelman
kotiin, 247

Herra kutsuu Samuel-pojan,
kuvaosio 3

Hinckley, Gordon B., lyhyt elämä-
kerta, 292

Hoitaminen

kotimme hyvää hoitamista koskeva
oppiaihe, 154–159
raha-asioiden hoitamista koskeva
oppiaihe, 160–167

Hunter, Howard W., lyhyt elämä-
kerta, 292

Hyvä esimerkki, näyttäminen per-
heenjäsenille, ystäville, kirkkoon
kuulumattomille, 142

I

Iankaikkinen avioliitto

i:n siunaukset, 73–75
iankaikkisen kumppanin valitsemi-
nen, 66–68, 75–77
oppiaihe i:sta, 71–79
syitä, 71
uhraaminen i:n vuoksi, 77–79
vaatimuksia, 75
valmistautuminen, 75–77

Iankaikkinen elämä, joitakin vaati-
muksia, 29–30

Isät

neuvottelemisen vaimon kanssa, 117
pappeuden toimitukset, 88, 91

perheen kanssa neuvottelemista
koskeva oppiaihe, 114–120
rooli kotona, 99–100, 114

Itsehillintä

i:n kehittämistä ja opettamista kos-
keva oppiaihe, 235–244
i:n opettaminen lapsille, 239–243
i:n saavuttaminen, 238–239
itsemme tunteminen, 238
rukoileminen ja pyhien kirjoitusten
lukeminen i:n kehittämiseksi, 239
tavoitteiden asettamisessa, 238–239
välttämätön edistymiselle, 235–238

J

Jeesus ovella, kuvaosio 9

Järjestys ja puhtaus kotona, 255

K

Kaksituhatta nuorta soturia, kuvaosio
13

Kaste

ja iankaikkinen elämä, 24–26
kasteenliitto, 26–28
kastevaatimukset, 26
miksi meidät on kastettava, 24
oppiaihe k:sta, 24–31
pyhien kirjoitusten kohtia k:sta,
30–31
velvoitteet k:n jälkeen, 28–30

Kehittäminen

itsehillinnän kehittämistä ja opetta-
mista koskeva oppiaihe, 235–244
lahjojen kehittämistä koskeva oppi-
aihe, 210–217
työllistymistä edistäviä taitoja kos-
keva oppiaihe, 218–225

Kestäminen loppuun asti, 29

Kiistely

karkottaa Pyhän Hengen, 34
on Perkeleestä, 34

- Kimball, Spencer W., lyhyt elämäkerta, 291–292
- Kirjallisuus, Mormonin kirjan, kirkon lehtisten ja kirjojen antaminen, 140
- Kirjat, kannustetaan nauttimaan hyvistä kirjoista, 254–255
- Kirkon kokoukset
Alkeisyhdistys, 132
Apuyhdistys, 132
ja niiden onnistuminen, 132–133
lasten kokoukset, 132
naisten kokoukset, 132
Nuoret Naiset, 132
oppiaihe k:sta, 128–135
paasto- ja todistuskokoukset, 130–132
pappeuskokoukset, 132
pyhien kirjoitusten kohtia k:sta, 135
pyhäkoulu, 132
sakramenttikokous, 128–130
siunauksia osallistumisesta kiin, 133–135
tarkoitukset, 128–132
tyttöjen kokoukset, 132
- Kokoukset, kirkon
oppiaihe k:sta, 128–135
velvoite kasteen jälkeen, 28
ystävien kutsuminen kiin, 142
- Koti
asunnon tekeminen k:ksi, 247–254
hyvän tunnelman luominen k:ssa, 247
hyvää kodinhoitamista koskeva oppiaihe, 154–159
järjestyksen periaatteita, 156
k:n pitäminen järjestyksessä, 154
kotielämän vaikutus, 245–247
kotitöiden yksinkertaistaminen, 158
musiikki k:ssa, 247–252
omavaraisuus ja kotituotanto, 197–199
oppiaihe evankeliumin oppimisesta k:na, 257–265
oppiaihe kohottavan ilmapiirin luomisesta k:ssa, 245–256
oppiaihe kotituotannosta, 197–207
oppiaihe puutarhanhoidosta, 186–196
oppimisen keskus, 257–258
paikka kaikelle, 156
taide k:ssa, 252
työnteon suunnitteleminen k:ssa, 158–159
- Kotieläimet, pitäminen, 199
- Kristuksen puhdas rakkaus
aito rakkaus, 59
oppiaihe K:sta, 59–63
palveleminen ja, 61–62
täydellinen rakkaus, 59
- Kristuksen syntymä ilmoitetaan painimenille, kuvaosio 5
- Kristus
ja lapsia eri puolilta maailmaa, kuvaosio 10
- K:n nimen päällemme ottaminen, 26
ristiinnaulitseminen, kuva (2-c), 18
rukoilee Getsemanessa, kuva (2-b), 17
uskon kehittäminen K:een, 2–12
- Kuiskaukset, Hengen, seuraaminen, 140–142
- Kunnioitus
esimerkki ja, 58
Herran huonetta kohtaan, 55
Jumalaa kohtaan, 54
Jumalan nimiä kohtaan, 54–55
kirkossa, 56
koti ja, 55
k:n opettaminen, 57–58
k:n parantaminen, 56–57
k:n tarkoitus, 54
k:n tärkeys, 54
onnellisuus ja, 55
oppiaihe k:sta, 52–58
vanhemmat ja, 57–58

- ”yksi sielun ylevimmistä ominaisuuksista”, 52
- Kuvaosio, 305
- Kyvyt
- jokaisella on lahjoja ja kykyjä, 210–211
- k:n käyttäminen tai menettäminen, 213–215
- k:n kehittämistä koskeva oppiaihe, 210–217
- k:n tiedostaminen ja kehittäminen, 211–213
- pyhien kirjoitusten kohta k:stä, 217
- vanhurskas k:n käyttö luo onnea, 215–217
- Kärsivällisyys kirkkoon kuulumattomia sukulaisia ja ystäviä kohtaan, 142
- L**
- Lahjojemme kehittäminen, oppiaihe, 210–217
- Lapset
- ahkeran työnteon opettaminen l:lle, 227–228
- itsehillinnän opettaminen l:lle, 239–241
- l:n opettaminen pitämään huolta perheyriyksestä, 231–232
- l:n opettaminen soveltamaan evankeliumin periaatteita, 242
- perheen työhankkeet ja, 232
- työstä nauttimisen opettaminen l:lle, 232–233
- vanhempien lasten opettaminen huolehtimaan nuoremmista, 231
- vastuun antaminen, 243
- Lee, Harold B., lyhyt elämäkerta, 291
- Liha ja vihannekset
- hyvää ravintoa, 168, 170
- Liitot
- kasteenliitto, 26–28
- l:n määritelmä, 26
- sakramentti, 26
- Luonto, kannustaminen l:sta nauttimiseen, 254
- Lähetysaarnajat
- l:n kannustaminen fyysiseen valmistautumiseen, 147
- lähetystyötä ja perehdyttämistä koskeva oppiaihe, 136–144
- miten olla, 138
- nuorten naisten tehtävä auttaa, 149–150
- nuorten valmistaminen l:ksi, 145–150
- posti l:lle, 151
- tarvittava koulutus, 147
- tehtävä valmistautua, 145
- valmentamista ja kannustamista koskeva oppiaihe, 145–152
- valmistautuminen l:ksi, 145–150
- Lähetystyö ja perehdyttäminen
- kuinka tehdä, 138–143
- l:n tärkeys, 136–137
- oppiaihe l:stä, 136–144
- tuo iloa, 137–138
- M**
- Manilan temppeli Filippiineillä, kuvaosio 16
- Maria ja Martta, kuvaosio 7
- Martinin käsikärrikomppania Bitter Creekissä Wyomingissa vuonna 1856, kuvaosio 15
- McKay, David O., lyhyt elämäkerta, 291
- Mooses kaislikossa, kuvaosio 2
- Muiden hyvinvointi, meidän huolemme, 28
- Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva nainen

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van äidin tehtävät ja siunaukset,
105–108

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van avioavaimon tehtävät ja siu-
naukset, 103–105

naimattomat naiset, 108–113

nuoret naiset, 108

oppiaihe m:sta, 103–113

N

Naimattomat naiset

rooli, 108–113

tehtävät, 108–113

Nainen kaivolla, Carl Blochin teos,
kuvaosio 6

Naiset

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van avioavaimon siunaukset,
103–105

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van avioavaimon tehtävät,
103–105

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van äidin siunaukset, 105–108

myöhempien aikojen pyhiin kuulu-
van äidin tehtävät, 105–108

n:a ja pappeutta koskeva oppiaihe,
97–102

naimattomien n:n rooli, 108–113

naimattomien n:n siunaukset,
108–111

oppiaihe myöhempien aikojen pyhiin
kuuluvien n:n tehtävistä, 103–113

oppiaihe myöhempien aikojen
pyhiin kuuluvista n:sta, 103–113

pappeuden kunnioittaminen ja
tukeminen, 98–99

pappeudenhaltijoiden tukeminen
kotona, 99–100

pyhien kirjoitusten kohtia n:sta, 102,
113

rahan ansaitseminen kotona,
223–225

saavat siunauksia pappeudenhalti-
joilta, 97–98

suhde pappeuden johtoon kirkossa,
101

suhde pappeuden johtoon kotona,
99–100

työllistymistä edistävien taitojen
kehittämistä koskeva oppiaihe,
218–225

valmistautuminen työllistymiseen,
219–223

äidit ja työllistyminen, 218–219

Nefi nuhtelee veljiään, kuva (1-d), 10

Neuvotteleminen perheemme kanssa
n:n arvo, 119

oppiaihe n:sta, 114–120

perheneuvostossa, 119–120

Nöyryys, kastevaatimus, 26

O

Omavaraisuus ja kotituotanto, 197–199

Opettaminen

Hengen rukoileminen opettamiseen,
272

niiden rakastaminen, joita ope-
tamme, 271–272

oppiaihe itsehillinnän opettami-
sesta, 235–244

oppiaihe opettamiseen valmistautu-
misesta, 266–274

oppiaihe pyhien kirjoitusten opetta-
misesta, 275–282

oppiaihe Pyhän Hengen voimalla ja
vaikutuksella opettamisesta,
283–288

oppiaihe työn arvon ja vastuun
opettamisesta perheelle, 226–234

pyhien kirjoitusten kohtia opettami-
sesta, 274

- pyhien kirjoitusten soveltaminen
elämäämme, 277–279
- Pyhän Hengen johdatuksen saami-
nen, 272, 284–286
- todistuksen lausuminen, 286
- toistemme, 266–269
- tutkiminen ja valmistautuminen
opettamaan, 269–271
- valmistautuminen opettamaan
pyhiä kirjoituksia, 279–281
- Oppiaiheet, tässä oppikirjassa, V–VI
- Oppikirja, tämä
ehdotuksia o:n opettajalle, V–VI
jokaisen sisaren tulee opiskella vii-
kolla, VI
naisille ja tytöille sunnuntaikokouk-
sissa, V
- P**
- Paasto
Ester ja, 49–51
ja rukous lisäävät hengellisyyttä, 47
kuuliaisuus ja, 51
lapset ja, 48
oppiaihe p:sta, 47–51
p:n siunauksia, 47
perheet ja, 47–48
pyhien kirjoitusten kohtia p:sta, 51
rukous ja, 48
syy p:on, 47
velvoite kasteen jälkeen, 28
voiman lähde, 49–51
- Paasto- ja todistuskokous
ajankohta, 130
p:n tarkoitus, 130–131
toimituksia suoritetaan p:ssa,
130–131
- Palveleminen
liitto palvella, 62–63
lisää rakkautta, 61–62
oppiaihe p:sta, 59–63
- Pappeuden toimitukset
kärsivällisyys odottaessa siunauk-
sia p:sta, 93–96
määritelmä ja luettelo p:sta, 88
oppiaihe p:sta, 88–96
pyhien kirjoitusten kohta p:sta, 96
siunauksia p:sta, 91–93
- Pappeus
määritelmä, 82, 97
naisia ja p:ta koskeva oppiaihe,
97–102
oppiaihe p:n tärkeydestä, 82–87
oppiaihe p:n toimituksista, 88–96
p:n kunnioittaminen ja tukeminen, 98
p:n palautus Joseph Smithille, 82
p:n virat ja tehtävät, 82
p:n voima vanhurskaudessa, 84–85
pyhien kirjoitusten kohtia p:sta, 87
välttämätön perheen korotukselle,
85–86
- Pappeuskokous
ajankohta, 132
osallistujat, 132
- Parannus
asioita, joista meidän on tehtävä, 16
kaikki tarvitsevat p:ta, 16–19
mitä p:n tekeminen tarkoittaa, 13–16
oppiaihe p:sta, 13–23
pyhien kirjoitusten kohtia p:sta, 22
tuo anteeksiannon, 19–22
- Pelastus
Ks. Kaste ja lankaikkinen elämä
- Perehdyttäminen ja lähetystyö, niitä
koskeva oppiaihe, 136–144
”Perhe – julistus maailmalle”, X
- Perheet
p:n kanssa neuvottelemista koskeva
oppiaihe, 114–120
p:n raha-asioiden hoitamista kos-
keva oppiaihe, 160–167
p:n ravintoa koskeva oppiaihe,
168–173

- työn arvon ja vastuun opettamista
koskeva oppiaihe, 226–234
- Perheilta
auttaa luomaan hyvän tunnelman
kotiin, 247
jokaisen perheen tulee pitää, 121
maanantai-ilta vapaaksi p:a varten,
121
oppiaihe p:sta, 121–127
p:n siunauksia, 126–127
- Perheneuvosto, kokousten pitäminen,
119
- Perehdyttäminen
lähetystyötä ja p:stä koskeva oppi-
aihe, 136–144
uudet jäsenet, 143
- Pietari, Jaakob ja Johannes antavat
Melkisedekin pappeuden Joseph
Smithille ja Oliver Cowderylle,
kuva (11-a), 83
- Presidentit, kirkon, lyhyet elämäker-
rat, 289–292
- Puhtaus ja järjestys kotona, 255
- Pukeutumisen tasovaatimukset
säädyllisyys, 68–69
- Puuro
hyvää ravintoa, 171
vauvoille, 178
- Puutarhanhoito
hyvän ravinnon saamiseksi, 186
kotipuutarhan suunnitteleminen,
187–191
oppiaihe kotipuutarhasta, 186–196
profeetan neuvot p:sta, 186
puutarhan hoitaminen, 193–194
puutarhan perustaminen, 189
puutarhapalstan perusmuokkaus,
191–193
- Pyhä Henki
auttaa meitä kasvamaan kirkossa, 36
ei pysy tottelemattomien luona, 33–35
- innoittaa hyviin ominaisuuksiin, 35
kuinka auttaa meitä, 35–38
kuinka pitää kanssamme, 34–35
kuiskausten noudattaminen, 140–141
kuka saa P:n, 38
lohduttaa, 36–37
miksi tarvitsemme, 32–34
opettaminen P:n voimalla ja vaiku-
tuksella, 283–284, 286
oppiaihe P:n lahjasta, 32–39
- P:n johdatus, 28, 283–286
- P:n kumppanuuden etsiminen, 38
pyhien kirjoitusten kohtia P:stä, 39,
288
päätökset ja, 35
todistaa totuudesta, 37–38
todistuksen lausuminen, 286
varoittaa meitä, 36
- Pyhäkoulu, 132
- Pyhät kirjoitukset
p:n opettamista koskeva oppiaihe,
275–282
p:n soveltaminen elämäämme,
277–279
p:n tutkiminen auttaa meitä saa-
maan oman todistuksen, 43
valmistautuminen opettamaan p:a,
279–281
- R**
- Raha-asiat
esimerkki talousarviosta (21-b), 163
kymmenykset ja lahjoitukset kir-
kolle, 162–165
perheen raha-asioiden hoitamista
koskeva oppiaihe, 160–167
säästöt, 165
talousarvio, 162–166
varojenkäytön suunnittelu, 160–162
velan välttäminen, 166–167
välttämättömät elintarpeet, 165–166
- Rakennettavat esineet, 203

Rakkaus

Kristuksen, 59–60
käsky rakastaa, 60–61
liitto rakastaa, 62–63
oppiaihe r:sta, 59–63
palveleminen lisää r:ttä, 61
täydellinen rakkaus, 59

Ravinto

lähetysssaarnaajien opeteltava valmistamaan ravitsevia aterioita, 147
perheen r:a koskeva oppiaihe, 168–173
raskaana olevien naisten, 174–176
ravitsevien aterioiden valmistaminen, 171–172
ruoka, joka on hyvää ravintoa, 168–172
ruokapyramidi (22-b), 170
viisauden sana ja, 168–171
äidin ja vauvan r:a koskeva oppiaihe, 174–179

Rukous

Pyhän Hengen johdatuksen saamiseksi, 284–286
valmistauduttaessa opettamaan, 272
velvoite, 28

Ruumis, r:n pyhyys, 65–66

S

Sairauksien ehkäiseminen

bakteerien torjunta, 180–181
eläin- ja ihmisjätteiden asianmukainen hävittäminen, 181
hyvät terveystottumukset, 182
hyönteisten pitäminen poissa kodista, 181
oppiaihe s:stä, 180–185
puhtaus, 181
rokotukset, 181–182
rokotusaikataulu (24-a), 183
ruoan suojaaminen, 181
sairaiden hoitaminen, 182

sairauden oireita, 182

Sairauksien vastustuskyky ja immunitaetti -kaavio (24-a), 183

Sakramentti, nauttiminen säännöllisesti, 28

Sakramenttikokous, tarkoitus, 128–130

Samuel Lamanilainen muurilla, kuvaosio 14

Seurustelun tasovaatimukset ja säädyllisyys, 66–68
s:iin kannustaminen, 66–68

Sinetöimishuone Vernalin tempeleissä Utahissa, kuvaosio 17

Siveys

oppiaihe s:stä, 64–70
pyhien kirjoitusten kohtia s:stä, 70
ruumiin pyhyys, 64–65
seurustelu ja, 66–68
s:n lain rikkominen on synti, 64–65
s:n laki, 64
s:n opettaminen lapsille, 65–70
s:n tärkeys, 64–65
säädyllinen pukeutuminen ja, 68–69
vanhempien esimerkki ja, 69

Smith, George Albert, lyhyt elämäkerta, 290–291

Smith, Joseph, lyhyt elämäkerta, 289

Smith, Joseph F., lyhyt elämäkerta, 290

Smith, Joseph Fielding, lyhyt elämäkerta, 291

Snow, Lorenzo, lyhyt elämäkerta, 290

Säädyllisyys

oppiaihe s:stä, 64–70
pyhien kirjoitusten kohtia s:stä, 70
ruumiin pyhyys, 64–65
s:n opettaminen lapsille, 65–70
säädyllinen pukeutuminen, 68–69
vanhempien esimerkki s:stä, 69

T

Taide

kykyjen kehittäminen, 252
taiteisiin kannustaminen kotona, 252

Taidot, työllistymistä edistävät
naisten tulee päteväitä hoitamaan
kotia ja ansaitsemaan elanto,
218–219

puuttuvien t:n opetteleminen, 205
rahan ansaitseminen kotona, 223–225
syitä, joiden vuoksi naisten on käy-
tävä töissä, 218

t:n kehittämistä koskeva oppiaihe,
218–225

valmistautuminen työllistymiseen,
219–223

äidit ja, 218–219

Talousarvio

esimerkki talousarviosta (21-b), 163
lahjoitukset kirkolle, säästöt, ruoka,
vaatetus, asumismenot, tervey-
denhoitokulut, matkakulut, käyt-
tökulut, 160–167

oppiaihe t:sta, 160–167
perheen varojenkäytön suunnittelu,
160–162

Tarpeet, omistamme huolehtiminen,
199–205

Taylor, John, lyhyt elämäkerta, 289

Todistus

Herran tahdon tekeminen t:n saami-
seksi, 43

Joseph F. Smithin, 40–41

kehotukset lausua, 139–140

kuinka David O. McKay sai t:n, 42

kuinka Marion G. Romney sai t:n, 42

kuinka säilyttää, 44–45

kuinka voimme saada t:n, 41–42

määritelmä, 40

oman ja muiden t:n rakentaminen,
44–45

oppiaihe t:sta, 40–46

paasto ja rukous usein t:n saami-
seksi, 43–44

paasto- ja todistuskokous, 130–132
pohdiskelu ja uskon rukous t:n saa-
miseksi, 43

t:n ensimmäinen askel on halu
uskoa, 43

t:n lausuminen, 45

totuudet, joiden täytyy olla osa t:ta,
40

Tuottaminen, kotona

omaisuuden huoltaminen, 205

omaisuuden korjaaminen, 205

omavaraisuus ja, 197–199

omista tarpeistamme huolehtimi-
nen, 199–205

ompeleminen ja parsiminen, 203

oppiaihe t:sta, 197–207

puutarhanhoito, 201

ruoan varastoiminen, 201–203

taitojen opettelu, 205

tarvittavien esineiden valmistami-
nen tai rakentaminen, 203–205

Työ

etuoikeus, 226

lapset oppivat nauttimaan t:stä,
232–233

lasten opettaminen auttamaan per-
heyrytyksessä, 231–232

opettaa huolehtimaan omista fyysi-
sistä tarpeistaan, 231

oppiaihe t:n arvon opettamisesta
perheelle, 226–234

perheen työhankkeet, 232

t:n opettaminen lapsille, 227–232

tapoja opettaa lapsille t:tä, 228–232
vaikuttaa perheen menestymiseen,
228

vanhempien lasten opettaminen
huolehtimaan nuoremmista, 231

Työllistymistä edistävien taitojen
kehittämistä koskeva oppiaihe,
218–225

Täydellisyys, tie t:en, 29–30

U

Usko

- kuinka kehittää u:a, 2–5
- määritelmä, 2
- oppiaihe u:sta, 2–12
- pyhien kirjoitusten kohtia u:sta, 11
- pyssy olemalla kuuliainen, 9–11
- u:n osoittaminen, 5–9

V

- Vammaisuus, vammaisten jäsenten mukaan ottaminen, VI–VII
- Vapaaehtoistyö, valmentautumisena työllistymiseen, 219–223
- Vapahtaja, opin saaminen, 2
- Vastuu, oppiaihe vastuusta opettaa perhettä, 226–234
- Vauvat
 - milloin syöttää muuta ruokaa, 177–178
 - vauvanruoka, 176–178
 - vauvojen ravinto, 174–178
 - äidinmaito ja pulloruokinta, 176–177
- Velka
 - perheen raha-asioiden hoitamista koskeva oppiaihe, 160–167
 - v:n välttäminen, 166–167
- Vesi, puhtaan veden käyttö maitoon sekoitettuna vauvoille, 176
- Vihannekset
 - hyvää ravintoa, 168, 171
 - kasvattaminen ja säilöminen, 201–203
 - kotipuutarha, oppiaihe v:sta, 186–196
 - vauvoille, 178

Viimeinen ateria, Carl Blochin teos (17-a), 129
kuvaosio 8

W

Woodruff, Wilford, lyhyt elämäkerta, 289

Y

- Ympäristö, koti
 - järjestys y:ssä, 255
 - kodin vaikutus, 245–255
 - kohottavan ilmapiirin luomista koskeva oppiaihe, 245–256
 - kuinka kohentaa, 247–255
 - kuvat voivat kohentaa, 252
 - kyvyt ja käsin valmistetut tuotteet, 252
 - luonnon antimilla voi kohentaa, 254
 - musiikki kotona, 247–252
 - puhtaus, 255
 - pyhät kirjoitukset ja kirjat, 254–255
 - taide, 252
 - televisio, 255
 - viihde, 255
- Young, Brigham, lyhyt elämäkerta, 289

Ystävät

- kutsuminen kotiin tai kirkon kokouksiin, 142–143
- lähetystyötä ja perehdyttämistä koskeva oppiaihe, 136–144

Ä

Äidit

- myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan ä:n tehtävät ja siunaukset, 105–108
- oppiaihe äidin ja lapsen ravinnosta, 174–179

KUVAOSIO

Tämä osio sisältää Evankeliumiaiheisesta kuvastosta (34730 130) valikoituja kuvia. Näitä kuvia voidaan käyttää evankeliumin opiskelun ja opettamisen lisäaineistona kirkossa ja kotona.

Vanha testamentti

1. Arkin rakentaminen
1. Moos. 6–7; Moos. 8
2. Mooses kaisla-arkussa
2. Moos. 1:1–2:10
3. Herra kutsuu Samuel-pojan
1. Sam. 3:1–10, 19–20
4. Ester
Est. 1–10

Uusi testamentti

5. Kristuksen syntymä ilmoitetaan paimenille
Luuk. 2:8–20
6. Nainen kaivolla (Carl Blochin teos. Käytetty Hillerødissä Frederiksborgissa sijaitsevan Tanskan kansallishistoriallisen museon luvalla.)
Joh. 4:3–30, 39–42
7. Maria ja Martta
Luuk. 10:38–42; Joh. 11:5
8. Viimeinen ateria (Carl Blochin teos. Käytetty Hillerødissä Frederiksborgissa sijaitsevan Tanskan kansallishistoriallisen museon luvalla.)
Matt. 26:17–30; Mark. 14:12–26; Luuk. 22:7–23, 39; Joh. 13:1, 23–35; 14–17; 18:1; JSR, Matt. 26:22–24
9. Jeesus ovella
Ilm. 3:20
10. Kristus ja lapsia eri puolilta maailmaa
Matt. 11:28–30; 2. Nefi 26:33; 3. Nefi 9:14–18; Moroni 10:32

Mormonin kirja

11. Abinadi kuningas Nooan edessä
Moosia 11–17

12. Alma kastaa Mormonin vesissä
Moosia 17:2–4; 18:1–17
13. Kaksituhatta nuorta soturia
Alma 53:10–21; 56:44–56; 58:39
14. Samuel Lamanilainen muurilla
Hel. 13:1–16:8

Kirkon historia

15. Martinin käsikärrikomppania Bitter Creekissä Wyomingissa vuonna 1856
Perintömme – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lyhyt historia, s. 77–80

Temppeликuvat

16. Manilan temppeli Filippiineillä
17. Sinetöimishuone Vernalin temppelissä Utahissa Yhdysvalloissa

































16



17

